

# CLASSICAL ARMENIAN BIBLE: THE ZOHRAB BIBLE

Edited by Dr H. Zohrabian



ԱՍՏՈՒԱԾԱՀՈՒՆՉ  
ՄԱՏԵԱՆ ՀԻՆ ԵՒ ՆՈՐ ԿՏԱԿԱՐԱՆԱՅ

THE BIBLE  
OLD AND NEW TESTAMENTS

ԸՍՏ  
ՃՀԳՐԻՏ ԹԱՐԳՄԱՆՈՒԹԵԱՆ  
ՆԱԽՆԵԱՅ ՄԵՐՈՅ  
'Ի ՀԵԼԵՆԱԿԱՆ ՀԱՒԱՏԱՐՄԱԳՈՅՆ ԲՆԱԳՐԻ  
'Ի ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԲԱՐԲԱՌ:

ACCORDING  
TO THE ACCURATE TRANSLATION  
OF OUR ANCESTORS  
FROM THE MOST RELIABLE GREEK TEXT  
INTO THE ARMENIAN LANGUAGE.

Նորոգապէս 'ի լոյս ընծայեալ  
յընտրելագոյն գրչագիր գաղափարէ՝  
Համեմատութեամբ այլևայլ օրինակաց,  
Հանդերձ կարևոր ծանօթութեամբք բնաբանին:

Newly published from the best manuscript,  
with a comparison of various exemplars,  
with important annotations to the text.

Յաշխապասիրո-թենէ գեառն  
Հ. Յովհաննոս Զօհրապեան Վարդապետի,  
'ի մեքանո-թենէ Մեծին Միբիարայ  
Բաբոնապետի և առաջին Աբբայի:

*On the basis of the work of  
Rev. Doctor Fr. Hovhann Zohrabian,  
of the Congregation of the Great Mechitar,  
Pontif and first Abbot.*



Տպագրեալ Հրամանաւ Տ.Տ. Ստեփաննոսի Ագոնց  
Աստուածապատիւ Արչիեպիսկոպոսի,  
և Առաջնորդի Ուխտին՝ Սրբոյն Ղազարու:

Published by order of the Very Rev. Stepannos Agonts,  
Honoured Venerable Bishop  
and Prelate of the Congregation of St. Lazarus.

Revised edition edited by Tigran A. Aivazian (Erevan, 2016)



1805 'Ի ՎԵՆԷՏԻԿ. ՌԻՄԾԻ  
'Ի Գործարանի Սրբոյն Ղազարու:

1805 VENICE  
At the Press of St. Lazarus.

լսնեմ ես առ այն որ առաքեացն զիս: Եւ գրեցէր զուր  
զայս ամենայն որ եղև՝ և կատարեցաւ: <sup>21</sup>Եւ գրեցաւ 'ի  
գիրս: Եւ այլ ոչ ևս տեսին զնա: <sup>22</sup>Գոհանային զգործոյն  
և զմեծամեծացն Սատուծոյ, և որպէս երևեցաւ նոցա Հրեշ-  
տան Տեառն:

13 Եւ Տուբիթ գրեաց զաղօթն 'ի ցնծութիւն՝ և ասէ.  
Օրշնեալ է Աստուած որ կենդանին է յաւիտեանս՝ և ար-  
քայութիւն նորա. <sup>2</sup>զի նա Հարկանէ և ողորմի, ի շուքանէ 'ի  
դժոխս և Հանէ. և ոչ որ է որ փախչի 'ի ձեռնս նորա:  
<sup>3</sup>Խոստովան եղբորդ նմա որդիք Իսրայէլի առաջի ազ-  
գաց. <sup>4</sup>զի նա ցրուեաց զմեզ անդր 'ի նոսա: Յայտնեցէր  
զմեծութիւնս նորա, բարձրացուցէր զնա առաջի ամենայն  
կենդանեաց, զի նա իսկ է Տէր Աստուած մեր. Աստուած  
Հայր մեր մինչև յամենայն յաւիտեանս: <sup>5</sup>Եւ տանջեցէ  
զմեզ յամենայն ժախիւրաւութիւնս մեր. և դարձեալ ողոր-  
մեցի մեզ, և ժողովեցէ զմեզ յամենայն ազգաց յորս և  
ցրուեցաք 'ի նոսա: <sup>6</sup>Եթէ դարձջիք զուր 'ի նա բոլորով  
սրտիւ ձերով՝ և յամենայն անձնէ, և արասջիք զուր առա-  
ջի նորա զճշմարտութիւն, յայնժամ դարձցի նա առ ձեզ.  
և մի՛ ծածկեցէ նա զերեսս իւր 'ի ձեռն: <sup>7</sup>Եւ տեսանիցէր  
զուր զոր առնիցէն ընդ ձեզ. և խոստովան եղիջիք զուր  
նմա ամենայն բերանովք ձերովք. և օրշնեցէր զՏէր որ ար-  
դարն է, և բարձր արասջիք զթագաւորն յաւիտեանից: <sup>8</sup>Եւ  
ես յերկրի գերութեանս իմում գոհացայ զնմանէ, և ցուցից  
զզօրութիւն և զմեծութիւն նորա ազգաց մեղաւորաց: Եւ  
արդ՝ դարձարուք մեղաւորք՝ և արարէք զարդարութիւն  
առաջի նորա. զի ով գիտէ, Հաճեցի և ողորմեցի ձեզ:  
<sup>9</sup>Այլ ես զԱստուած իմ՝ օրշնեցից՝ և անձն իմ՝ զթագաւորն  
երկից, և ցնծացայց ես 'ի մեծութեան նորա: <sup>10</sup>Ասացէն  
զայս ամենայն ազգք, և խոստովան եղեն նմա յերուսա-  
ղէմ 'ի քաղաքն սուրբ. <sup>11</sup>և խրատեցէ նա զորդիս ժո-  
ղովորդէան ըյր, և դարձցի և ողորմեցի որդւոցն արդա-  
րոց: <sup>12</sup>Գոհացես դու զՏեառնէ բարեւարէ, և օրշնեցես  
դու զթագաւորն յաւիտեանից. զի դարձեալ զիտարնս իւր  
շինեցէ 'ի քեզ ուրախութեամբ: <sup>13</sup>Եւ բերկրեցին 'ի քեզ որ  
գերեալքն են. և սիրեցեն զքեզ որ չուսուցեալքն են յա-  
մենայն ազգան յաւիտեանից: <sup>14</sup>Ազգք բազումք 'ի Հեռաստա-  
նէ եկեցան. յանուն Տեառն Աստուծոյ բարձեալ բերիցեն  
զպատարագս իւրեանց 'ի ձեռս իւրեանց, մատուցանել  
զայն Թագաւորին երկնաւորին. և տացեն քեզ զուրախու-  
թիւն ազգէ մինչև յազգ: <sup>15</sup>Եւ անիծեալ լիցին ամենայն ա-  
տելիք քո, և եկեցեն օրշնութիւնք 'ի վերայ սիրելեաց քոց:  
<sup>17</sup>Տնծա՛ւ ուրախ լեր դու՝ 'ի վերայ որդւոցն արդարոց.  
և ժողովեցին նոքա 'ի միասին, և օրշնեցեն զՏէր ար-  
դարութեանց 'ի միասին: <sup>18</sup>Երանեալք իցեն որք սիրեցեն  
զքեզ, և ցնծացեն նոքա 'ի խաղաղութեան քում. և ե-  
րանի՛ իցէ այնոցիկ որք տրտմեցան 'ի վերայ բեկման  
քո, զի անդրէն 'ի քեզ բերկրեցին, 'ի տեսանէլ նոցա  
զփառսն քո. և ուրախ լիցին մինչև յաւիտեանս: <sup>19</sup>Անձն  
իմ՝ օրշնեցէ զԱստուած զթագաւորն մեծ: <sup>21</sup>Զի շինեցի ե-  
րուսաղէմ 'ի քարանց պատուականաց, 'ի չափիղայ և 'ի  
սուտակէ, և այլ ևս պատուական քարամբք. պարիսպք քո  
և աշտարակք, մարտկոցքն քո յուկոյ սրբոյ: <sup>22</sup>Եւ ամենայն  
Հրապարակն երուսաղէմի բիրեղ և դաշնակ և սարդի-  
նս ականք կազմեցին: <sup>23</sup>Եւ ասացեն յամենայն փողոցս  
երուսաղէմի. Ալելուիա: Եւ օրշնեցեն՝ և ասիցեն. Օրշնեալ  
է Աստուած որ բարձրացոյց զամենայն աշխարհս յաւի-  
տեանս:

14 Եւ իբրև դադարեաց Տուբիթ յօրշնութենէս յայսմանէ.  
<sup>2</sup>և եր ինքն ամաց յիսուն և ութ՝ յորժամ կացին աչք նորա,  
և յետ ամաց ութից՝ բացան միւսանգամ աչք նորա: <sup>3</sup>Եւ  
առնէր նա ողորմութիւնս. և յաւել ևս երկնչէ 'ի Տեառնէ  
Աստուծոյ, և խոստովան լինէլ նմա: <sup>4</sup>Եւ ծերացաւ նա յոյժ:  
<sup>5</sup>Կոչեաց նա զորդիս իւր, և զորդի որդւոյն իւրոյ՝ և ասէ  
ցնա. Որդեակ առ դու զորդիս քո, զի աշուստիկ ես ծե-

նէն և մատուցանեն:

13.1 Ուկան յաւելու. Եւ արքայութիւն նորա յամենայն յա-  
ւելեանս: 4 Ուման. Զի նա ցրեաց զմեզ: 8 Ուման. Եթէ դարձ-  
ջիք զուր 'ի նոսա բո՛: 10 Ուկան. Եւ խոստովան եղիցին նմա: 12  
Ուման. Գոհացես դու զԱստուծոյ բարեւար: 14 Ուկան յա-  
ւելու. Զամար 15. Իւման զանուն մեծ կոչեցին 'ի վեց: Եւ անիծ: 19  
Ուկան յաւելու. աստեան Զամար 20. Երանելի եղցւ լիւ է-  
ղիցին մատուցողք զաւանդէ իւրոյ ասո՝ 'ի րեւանէլ գերուսաղէմ  
պաշտօնաւորն: Զի շինեմ՝ 21 Ուման. Եւ զի շինեցի երուսաղէմ  
'ի քարանց... և մարտկոցքն քո: 23 Ուման. Եւ ասացեն. Օրշնեալ  
է Աստուած որ: 14.2 Բօթնակն. Իւքն ամաց ԾԼ:

րացեալ եմ և մերձ եմ 'ի մեռանէ: Արդ երթ դու յերկիրն  
Մարաց որդեակ իմ. <sup>6</sup>զի Հաւատամ ես, որպէս և խօսե-  
ցաւ Յոնան մարգարէ վասն Նիսուէի եթէ՝ Կործանեցին, և  
յերկիրն Մարաց եղիցի խաղաղութիւն մինչև 'ի ժամանակ  
մի: Զի եղբարք մեր ցրուեցին 'ի բարի երկրէս, և երու-  
սաղէմ եղիցի աւերակ և անապատ, և տունն Աստուծոյ 'ի  
նմին Հրձիգ լիցի, և յաւել լիցի մինչև 'ի ժամանակս: <sup>7</sup>Եւ  
դարձեալ ողորմեցին նոցա Աստուած. և դարձուցէ զնոսա  
անդրէն յերկիրն, և շինեցեն նոքա գտունն. ոչ եթէ ըստ  
օրինակի առաջնոյն մինչև լցցին ժամանակը յաւիտեանից:  
Եւ յետ այսորիկ դարձցին 'ի գերութենէ աստի, և շինե-  
ցեն զերուսաղէմ փառօք՝ և մեծաւ պատուով և տաճարն  
Աստուծոյ 'ի նմին շինեցին յամենայն ազգս յաւիտեանից,  
շինուան փառատրս որպէս և խօսեցան զնմանէ մարգա-  
րէն: <sup>8</sup>Եւ ամենայն Հեթանոսք դարձցին ճշմարտութեամբ  
երկնչէլ 'ի Տեառնէ Աստուծոյ. և կործանեցեն և 'ի բաց  
մերժեցեն գկուտս իւրեանց. <sup>9</sup>և օրշնեցեն ամենայն Հե-  
թանոսք զՏէր, և ժողովորդն խոստովան լիցի առ Աստ-  
ուած իւր: Եւ բարձրացուցէ Տէր զժողովորդն իւր. և  
ցնծացեն ամենեքեան դք սիրեն զՏէր Աստուած ճշմար-  
տութեամբ և արդարութեամբ. և արասջիք զուր ողորմու-  
թիւն Հարց ձերոց: <sup>10</sup>Եւ արդ՝ որդեակ իմ, զնա դու աս-  
տի. զի լինելով լինի զոր ասաց մարգարէն Յոնան: <sup>11</sup>Այլ  
դու պահեցես զօրէնս և զՀրամանս. և լեր դու ողորմած  
և արդար, զի բարի լինիցի քեզ: <sup>12</sup>Եւ թաղեցես զիս՝ և  
զմայր քո ընդ իս, և մի՛ ևս Հանգիցես դու 'ի Նիսուէ:  
Որդեակ իմ, տես դու որպէս արար Ադամ Աքիաբարայ  
որ մնոյց զնա, որպէս 'ի լուայ տարաւ զնա 'ի խաւար,  
որչափ չար անցոյց ընդ նա: Այլ Աքիաբարոս ապրեցաւ, և  
նմա Հատուցումն անդրէն Հատուցաւ, և էջ նա փոխանակ  
նորա 'ի խաւարն: Եւ Մանասէ արար զողորմութիւնս, և  
ապրեցաւ յաւուր մահոն զոր թաղոյցն նմա. և Ադամ ան-  
կաւ յորոգայթ՝ և կորեաւ: <sup>13</sup>Եւ արդ՝ դու որդեակ իմ, տես  
որպիսի առնէ ողորմութիւն, կամ որպէս փրկէ արդարու-  
թիւն: Եւ իբրև զայս ասաց, կատարեաց զՀոգին 'ի վերայ  
մահացն. զի եր նա ամաց Հարիւր և յիսուն: Եւ թաղեաց  
զնա որդին իւր լի փառօք՝ և բարի վախճանաւ: <sup>14</sup>Եւ յոր-  
ժամ մեռաւ Մնա՛ւ թաղեաց և զնա առ Հօրն իւրում: Եւ  
զնոց Տուբիա կնաւ իւրով՝ և որդւովք իւրովք Հանդերձ  
յեկեատանս Մարաց՝ առ Հոագուէլ անէր իւր: <sup>15</sup>Եւ ծերա-  
ցաւ նա պատուով մեծաւ. և թաղեաց նա զանէրն իւր՝ և  
զղղբանչն, փառօք և պատուով. և ժառանգեաց գտունն  
նոցա, և գտունն Տուբիթայ Հօրն իւրոյ: <sup>16</sup>Եւ մեռաւ նա ա-  
մաց Հարիւր և քսան և եւթն, յեկեատանս Մարաց: <sup>17</sup>Եւ  
մինչև՝ մեռեալ էր նա, լուա ինքն զկործանմանն Նիսու-  
էի՝ զոր գերեաց Նաբոքոդոնոսոր Ասուերոսն: Եւ ուրախ  
եղև Տուբիա՛ մինչև՝ մեռեալ էր նա, 'ի վերայ Նիսուէ-  
ի. փառս ետ գոհանայով զԱստուծոյ. որում փառք յաւի-  
տեանս յաւիտեանից. ամէն:

Ապարեւոյս՝ Տոբիթի:

## ՆԱԽԱԴԻՐՈՒԹԻՒՆ ԱՌԱՋԻՆ ՄԱԿԱՐԱՅՅԵՑԻՈՑ

Յադամայ մինչև ցկրկին շինուած պարսպին երուսաղէմի,  
և ցերկրոտասան ամ իշխանութեանն Հրեից Նեեմիայ, կարգաւ  
ածեն զժամանակն Գիրք Երբայեցոց. իսկ անտի և յառաջ՝  
ոչ ևս: Քանզի երկերիւր (յիսուն) և Հինգ ամաց միջոցաւ  
յետ Նեեմեայ կրցեր է ժամանակն Մատիոքայ Նախիանեայ՝  
առ որով պատմութիւնս Մակաբայեցոց. և 'ի միջոցս յայս 'ի  
Յովսէպայ և յԱփրիկանեայ առեալ Եսեբի զանունս քաշանա-  
յապետիցն որ տիրէին ժողովորդեանն՝ նշանակէ 'ի կանոնս ժա-  
մանակաց: Բայց զի առ Մատիոքա Մեծն կոչեցելով զԱռաջին  
Մակաբայեցոցն ճաշատրի. զի առ Մեծն Մատիոքաւ Նախի-  
այի Պողոմէոս Փիղոպատովր, առ որովք իրք երրորդ Հանկա-  
բայեցոցն: Եւ թէ զի՛նչ այսմ պատմաւ, ոչ ոնիմ ասել. և՛ս

5 Ուման. Եւ զորդիս որդւոյն իւրոյ: 6 Ուման. 'ի բարի  
երկրէն: 7 Բօթնակն պալատէր. Փառօք է մեծաւ պապոսով:  
Ուր ուման. Փառօք մեծաւ և պատուով: 13 Ուման. Զոգին իւր  
'ի վերայ մահ՛: Բօթնակն. Ամաց ԾԾ: 14 Բօթնակն պալատէր.  
Թաղեաց և զնա: 16 Բօթնակն. Ամաց ԾԻԷ: 17 Եւ մինչև  
մեռեալ էր նորա... նորա՛ 'ի վերայ Նիսուէի: Ի վախճանն ուման.  
Կատարեցաւ գիրք Տոբիթի:

գի և առ մահուամբն Հմառնի ասէ զԵրկրորդ Մակաբայեց-  
ւոցն իրս կատարել. և յայտ է 'ի գրոց աստի, զի Առաջինս՝  
և ոչ Երկրորդ Մակաբայեցին Հասուցանէ զպատմութիւնս մի-  
նչև ցՀմառն, կայցի՝ զայս ոք որպէս և ախորժէ կամ գրչին  
սխալել, կամ կարգի գրոցս փոփոխել: Բայց թէ ո՞ր գրեաց  
զպատմութիւնս զայս, և կամ զի՞նչ պատճառաւ, թէպէտ և  
զվերասացեալ միջոցս ժամանակին ոչ նշանակեն ինչ գիրք  
Հրէից յետ Նեեմեայ, բաց յեմթերայ իրացն. այլ զայս վասն  
մեծ վշտացն զոր կրեցին Հրէայք վասն աստուածապաշտութեան  
յԱստիղծեանց. և վասն մեծ քաջութեանն Մակաբեանց, և  
մեծագոյն առ նոսա Մատուոյ իննամիջն՝ գրեցին մեծաւ զգու-  
շութեամբ. մանաւանդ 'ի Հաւատարմութիւն մարգարեութեանն  
Դանիելի, որ նշանակեաց զանցս ժամանակին այնորիկ: Այլ որ-  
պէս յԵրկրորդ Մակաբայեցւոյն ասէ, թէ՛ Յասոն Կիրենացի  
'ի Հինգ գիրս բաժանեաց զպատմութիւնս Մակաբայեցւոցն  
լայն և ճոխ բանիւ. զորս յետոյ առեալ Համառօտեցին վասն  
Հեշտի ընթերցողաց: Արդ՝ երևի յԵրկրորդն գրոցս զի 'ի մի-  
ոջէ նախագրեալ օրինակէ, 'ի Հնգից գրոցն ասեմ Յասոնեայ  
երկուք ոմանք Համառօտեցին. յայտ է՝ զի յայլ և յայլ տեղիս  
կամ ժամանակս. ուստի է ինչ զոր Համաձայնին, և է ինչ զոր  
յաւելուն մի քան զմի: Բայց զանուանս իւրեանց ոչ եղին ըստ  
առաջնոցն պատճառի, զոր 'ի Դատարարացն և 'ի Թագաւո-  
րութեանցն յառաջաբանն ասացաք:

### Գլուխք Առաջին գրոցն Մակաբայեցւոց

Ա. Թէ յետ Հարիւր և յիսուն ամի մահուանն Աղէքսանդրի Թա-  
գաւորեաց Ստրուոց և Բաբելոնի Աստիղծոս Եպիփանէս. նա  
բռնադատէր զԻսրայէլ 'ի կռապաշտութիւն, ետ պատերազմ՝  
ընդ Փիղոմետոր Պտղոմեայ Եգիպտացոյ, և դարձաւ յողով ա-  
ւարաւ. եկն յԵրուսաղէմ, կողոպտեաց զտաճարն Սատուոյ, և  
սպան զբազումս 'ի Հրէից:

Բ. Առաքեաց ապա զօրավար, որ 'ի բոլուն առեալ զգանձս  
և զամրոցս՝ եմոյծ 'ի միջնաբերդն Երուսաղէմի Հեթմանոսս  
յորոգայլմ Հրէից, պղծեաց զտաճարն սուրբ, և կռապաշտեցոյց  
զյորովս 'ի Հրէից. և այլ շփոթեալք գնացին փախստեայք:

Գ. Զետեղեցաւ Մատաթի քահանայ որդւովն 'ի Մովսիսիմ. ե-  
կին սպասաւորքն Աստիղծոս ստիպէին զքաղաքն 'ի պաշտօն  
կոցն. որոց ընդդէմ կացեալ Մատաթի, սպան զՀրէայն որ  
զոհեաց կոցն, և ինքն բազում ընկերօք նստաւ յամուրս լե-  
րանցն:

Դ. Սպանին զօրքն Աստիղծոս 'ի լեռնամուտ Հրէիցն 'ի շաբա-  
թու Հազար ոգի. իսկ Մատաթի Հօր ընկերօք եւար սատակեաց  
'ի նոցունց բազումս 'ի շաբաթու. կործանէր զբազինս, վանէր  
զանօրէնս, և պայծառ յաղթութեամբ կեցեալ՝ վախճանէր:

Ե. Յուդա Մակաբէ զօրապետ Հրէից՝ սպան զԱպողոնիոս, և  
փախոյց զՆրեն սպարապետ Աստիղծոս. և ինքն կայր մեծաւ  
ճոխութեամբ:

Զ. Դիմեաց Աստիղծոս յԱստիղծ քաղաքէ աւարել ապրել  
զաշխարհն Պարսից. յանձն արար զորդին և զզօրսն իշխա-  
նին Լիւեայ, պատուէր տուեալ նմա ջնջել աստակել զՀրէայնս  
յերկրէ:

Է. Առաքէր Լիւսիաս երիս զօրավարս 'ի վերայ Հրէից. զորս  
Յուդայեանք սաստկապէս Հարեալ առին յաւարի. իսկ ապա  
Լիւսիաս եկեալ ճակատեալ, պարտեալ վատթարեալ դառնայր  
ամօթով:

Ը. Սրբեաց Յուդա զտաճարն որ պղծեալ էր յերից ամաց. շին-  
եաց զամրոցն Սիոն յաշտարակս ամուրս յերեսաց Հեթմանոսաց:

Թ. Պեսպէս քաջութիւնք Յուդայ և եղբարց իւրոց 'ի մարտս  
բազումս, վանեալ զՏիմոթէոս, զՀրէայնս փրկեալ 'ի կողմանս  
կողմանս՝ զամուրս Հեթմանոսաց քանդելով. և զի պարտեցան  
Յովսէպոս Զաքարեանց և իւրքն յերեսաց Գեորգեայ 'ի Հար-  
ուածս սաստիկս:

Ժ. Աստիղծոս 'ի Պարսից փախստեայ անկեալ 'ի Բաբելոն,  
լուսն զբօթ պարտութեան զօրացն 'ի Հրէաստան. սրտաբեկեալ  
եղև, զի գտին զնա չարիքն զոր անցոյց ընդ Երուսաղէմ.  
յանձնեալ Փիլիպեայ զզօրսն, և զի թագաւորեցուցէ զորդին  
իւր, և ինքն անդէն չարաւ մեռանէր:

ԺԱ. Թագաւորեցոյց Լիւսիաս զՀօրամոյն Աստիղծոս, որ և 'ի  
բանասարկու չարախօսաց զայրացեալ Հրէից եկն զօրօք և փղօք  
պաշարեաց զԲեթսուլ. որում Մակաբեանք 'ի դիմի՝ Հարան  
քաջութեամբ. ուր և եղիազարոս Աւարան եղբայր Յուդա-  
յի կործանեալ զփիղ մի նշանաւոր՝ ճմլեցաւ ընդ նովաւ. իսկ  
նա առ զԲեթսուլ, և պաշարեաց զԵրուսաղէմ. և Հաշտութիւն  
խօսեցեալ եմուտ յԵրուսաղէմ, և կործանեաց զպարիսպս նո-  
րաւ:

ԺԲ. Դեմետրիոս Սելևկեանց Հռովմայեցի Թագաւորեաց ծովե-  
զերեայց. և ըմբռնեալ սպան զԱստիղծոս. առ նա՝ Յակիմոս  
անօրէն չարախօսէր զՅուդայէ՝ ակն եղեալ քահանայութեանն,

և նա ետ ընդ նմա զԲաբելոն. որ ոչ կարաց ըմբռնել զՅու-  
դա. եկն ապա Նիկանովր, և սպառնացաւ տաճարին Հրով. և  
ճակատեալ ընդ Յուդայի՝ սպանաւ ինքն և զօրքն. և կախեցաւ  
գլուխն ձեռամբն զպարսպէն Երուսաղէմի:

ԺԳ. 'ի Համբաւ յաղթութեանն Հռովմայեցւոց՝ ձեռն առ նոսա  
տուեալ Յուդայի, զոր ընկալեալ դաշամբք՝ գրեցին Դեմետրեայ  
մի մեղանշել Հրէից. որոց ոչ անսացեալ գումարեաց զօրս ընդ  
Յակիմայ և Բաբելոնեայ. որոց քաջապէս պատահեալ Յուդայի,  
անկաւ 'ի պատերազմին:

ԺԴ. Յետ նորա եկաց Յովնաթան, և որդիքն Ամբրեայ Հրամա-  
նաւ Բաբելոնեայ կալան զՅովնանէն եղբայր Յովնաթանեայ,  
զորոյ փոփառապէս առին վրէժ յորդոցն Ամբրեայ 'ի Հարսանե-  
կաց անտի: Բռնացան Բաբելոնեանք, կալան զքաղաքս: Յակի-  
մոս քակել սկսաւ զսրաւ սրբութեանցն և Հարաւ յԱստուծոյ. և  
Բաբելոն իբրև ոչ կարաց կալով զՅովնաթան՝ չողաւ և այլ ոչ  
դարձաւ:

ԺԵ. Թագաւորեաց Աղէքսանդրոս Աստիղծեանց 'ի Պտղոմիդե-  
ա, և պատրաստէր 'ի մարտ ընդ Դեմետրի. առաքէր Դե-  
մետր առ Յովնաթան բանս Հաշտութեան: Լուսն Աղէքսանդր-  
ոս՝ և առաքեաց Յովնաթանու Թագ և Ժիրանիս, և եղև նմա  
ովստադիր. զոր քակելոյ սակա յղեաց Դեմետր առ Յովնաթան  
բազում խոստմամբք ձգել զնա առ իւր, որում ոչ կալաւ յան-  
ձին, այլ մնաց ընդ Աղէքսանդրի:

ԺԶ. Սպանաւ Դեմետր առաջի Աղէքսանդրի, և Աղէքսանդր  
փեսայացեալ Երգիտեայ Պտղոմիէ՝ մեծապէս շքով պատուեաց  
զՅովնաթան:

ԺԷ. Դեմետր որդի Դեմետրեայ 'ի Կրետեայ ուշ եղեալ Հայրեն-  
եանց զայ յԱստիղծ. սպառնալիս, և զօրս 'ի ձեռն Ապողոնե-  
այ առաքէ 'ի մարտ ընդ Յովնաթանու. զօրս սաստիկ Հար-  
եալ Յովնաթան՝ տիրէ Աղովտայ և Ասկաղոնի. կրկին պատ-  
ուի յԱղէքսանդրէ ոսկի Թագիւ. առնու և զԱկկարոն Հանդերձ  
սահմանօքն:

ԺԸ. Պտղոմեոս աներ Աղէքսանդրոս նենգութեամբ յինքն շոր-  
թեաց զաշխարհ փեսային մինչև ցՍելևկիա, և Հանեալ 'ի նմա-  
նէ զԵրուստին ետ Դեմետրի. իսկ Զաբէլ Արուայիկ Հատեալ  
զգլուխն Աղէքսանդրի մատոյց Պտղոմեայ, և յաւարն երրորդ-  
ի մեռաւ Պտղոմեոս:

ԺԹ. Թագաւորէ Դեմետր. իսկ Յովնաթան պնդեալ մենքե-  
նայիւք զմարտն 'ի վերայ միջնաբերդին Երուսաղէմի, ընդ  
որ բարկանայր Դեմետր. առ որ եկեալ Յովնաթան՝ բազում  
պատիւս և օծիտս Հարկաց գտեալ 'ի նմանէ դառնայր:

Ի. Ապստամբեալ զօրքն 'ի Դեմետրեայ Թագաւորեցուցանել  
զԱստիղծոս Աղէքսանդրեան. ինդրեաց Յովնաթան 'ի Դե-  
մետրեայ՝ տալ նմա 'ի ձեռս զմիջնաբերդն Երուսաղէմի, զոր  
խոստացաւ և այլ ևս՝ միայն զի տացէ նմա զօրս 'ի Հրէից  
զիւսապաւն զի մի՛ սպանցի. որովք իբրև փրկեցան՝ ոչ ևս ե-  
կաց 'ի խոստմունսն:

ԻԱ. Թագաւորեցոյց Տրիփոն զԱստիղծոս. յորմէ 'ի պատահէն  
մարտիկ յաղթահարեալ Դեմետրի գնաց փախստեայ:

ԻԲ. Մեծապէս պատուեաց Աստիղծոս զՅովնաթան ոսկի սպա-  
սուք և Թագիւ (չգեղք). և զՀմառն եղբայր նորա սպարապետ  
'ի Տուրայ մինչև ցԵգիպտոս. և ոչ կարացին իշխանք Դեմետրի  
խախտել զՅովնաթան. այլ կային մեծաւ փառօք պսակեալ  
յաղթութեամբ:

ԻԳ. Առաքեաց նորոգեաց Յովնաթան զսէրն առ Հռովմայեցիս.  
զոր ընկալեալ գրեցին եղբարս գոլ Հրէից զՍպարտիացիս, և  
յԱբրահամ սերեալս:

ԻԴ. Գումարեցան դարձեալ 'ի վերայ Յովնաթանու իշխանք  
Դեմետրի, որոց ընդ առաջ եղեալ պատրաստէր գիշերամար-  
տի. յորմէ զարհուրեալ Թննամեացն խիտ առ խիտ խարոյկս  
վառեալ թողին և փախան:

ԻԵ. Քաջութիւնք Յովնաթանու 'ի վերայ Արաբացոց, Դա-  
մասկացոց, Յուպացոց. և զի ամուր շինուածովք փակեալ  
պաշարեաց նեղել զօրս 'ի միջնաբերդին Երուսաղէմի, ոչ տա-  
լով մուտ կամ ել. նաև զպարիսպս ամրացոյց զԵրուսաղէմի:

ԻԶ. Խնդրէր Տրիփոն Թագաւորել այլ կասկածէր 'ի Յովնաթա-  
նայ. իբրև յայտնի պատերազմաւ ոչ կարէր ոնել. նենգութեամբ  
թօթափեաց զզօրսն 'ի նմանէ. կալաւ նա 'ի Պտղոմիդեայ. և  
սպան զօրս ընդ նմա: Սգացին զնա, և կացուցին զՀմառն  
'ի տեղի նորա. առ որ յղեաց Տրիփոն թէ վասն պարտոց  
արծաթոյ ոնիմ զՅովնաթան. արդ տուր զԵրուսաղէմ և զոր-  
դիան պատանդաւ. իբրև առ՝ սպան զՅովնաթան. զոր բարձեալ  
թաղեաց Հմառն առ Հօրն և եղբարցն:

ԻԷ. Սպան Տրիփոն զԱստիղծոս մանուկ և Թագաւորեաց: Հմա-  
ռն ամրացոյց զերկիրն, և ինդրեաց Հաշտութիւն 'ի Դեմետրե-  
այ. յանձն առ և արար խաղաղութիւն և զաւատութիւն Հրէից.  
պաշարեաց Հմառն և առ զԴագա. նեղեցան և որք 'ի միջնա-  
բերդին, և ետուն զնա 'ի ձեռս Հմառնի. զոր սրբեալ քնակէր

ի ներքս սեպական գնդան, և կացոյց զՅոնիսիան որդի իւր սպարապետ զօրոն:

Ի՛նչ Անց Դեմետր ի Մարս և ի Պարթևս, առնուլ թիկունս և մարտնչել ընդ Տրիփոնեայ, ըմբռնեցաւ ի Պարթևացն և եղաւ ի բանտ: Եւ յաւուր Հմառնի մեծաւ խաղաղութեամբ և բարեփառութեամբ կայր ազգն Հրէից:

Ի՛նչ ի տախտակս պղնձին թղթեն Հոռմայեցիք առ Հմառն. որոց արձակեաց զԲերշտակս և վաճան ոսկի. զի այս երիցս անգամ Հաստատեցաւ ուխտ Հաշտութեան ի միջի սոցոն. և զի ընդարձակս գովեն Հոռմայեցիք զՀմառն Հաստատելով զտերութիւն նորա:

Ի՛նչ Աստիղոքոս Դեմետրեանց որ է Սիդեացին՝ պատուէ մեծապէս զՀմառն փառք և ազատութեամբ Հարկաց, և ինքն զՀետ մտեալ Տրիփոնեայ՝ արկ գնա փախստեայ ի Դովրա քաղաք ծովեզերեայ, և անդ պաշարեաց:

Ի՛նչ Եկին Հասին Հորիսարանք Հոռմայեցոց առ Պտղոմէոս Էրզեւէս, և առ այլ թագաւորս՝ Ասիացոց, Պարսից, յաշխարհս և յազգս, զի պատուեալ լիցին Հրէայք, և մի՛ ոք նոցա մեղիցէ: Ի՛նչ Դարձաւ շրջեցաւ Աստիղոքոս թխամովթեամբ ընդ Հմառնի, իբրեւ փախեաւ Տրիփոն ի նմանէ, ետ զօրս ի ձեռն Կենդեբայ յաւարի առնուլ զՀրէայս. որոց ընդդէմ գումարեաց Հմառն զգօրն և զորդին, որք զբազումս սրով Հարեալ, զփախստեայն ի բուրանս Ազովայ Հրով այրեցին, և դարձան յաղթութեամբ:

Ի՛նչ Աղէքսանդրոս փեսայ Հմառնի անկն եղեալ իշխանութեանս, նենգութեամբ ան զՀմառն որդւովքն ի մեծարանս կոչնոց. իբրեւ ընդ գինիս մոխր, սպան զՀմառն և զորդին որք ընդ նմա էին ի Դովրա քաղաքի: Յովհաննէս որդի նորա իբրեւ լուսա զսպանումն Հօրն և զեղբարցն, զգուշացաւ անձին. և եղև քահանայապետ, և կալաւ զիշխանութիւնս յետ Հօրն. և ի նմանէ որդի ի Հօրէ մինչև ցՀերովդէս, յորոյ աւուրս ծաւ Բրիտոս:

Արդ՝ եւն ժամանակեք պատմութեան գրոցս պայտցիկ, ի թագաւորելոյն Աստիղոքայ երեւելոյ մինչև ի մահն Հմառնի, ամբ քառասուն և Հինգ, և անտի մինչև ցՀերովդէս ամբ ինսուն և վեց: Բայց Գիրքս Մակաբայեցոց, ոչ ի մահաւանէս Աղէքսանդրի՝ այլ յետ տանս ամի, յերրորդ ամեն Կասանդրեայ, որ վկիս Փիլիպոսի Արիդեայ եւթն ամին թագաւորեաց Մակեդոնացոց՝ սկսանի թուել զժամանակս Յունացն:

## ԳԻՐԷ ԱՌԱՋԻՆ ՄԱԿԱՐԱՅԵՑԻՈՑ

1 Եւ յետ Հարուածոցն Աղէքսանդրի կայսեր Մակեդոնացոց որդւոյ Փիլիպպեայ. որ խաղաճ գնաց նա յերկրէն Քեռտիանցոց, ի ժամանակի զի Հարկանէր զԴարձէ արքայ զՊարսից և զՊարթևս: Եւ որ թագաւորեաց իսկ յետ նորա, ի վերայ Յունաց աշխարհին և Հոռմոց: 2 Եւ զօրածողով լինէր մեծաւ պատերազմաւ, զամուրս Հարկանէր, զբազում թագաւորս ի սուր սուսերի իւրոյ սատակեր. 3 առնոյր զօր բազում ազգաց ազգաց Հեթանոսաց. և սարսեր երկիրս ամենայն առաջի նորա: 4 Օրածողով լինէր զօրք բազմոք, և Հասանէր ի վերայ երկրի, յամենայն պետութեանցն զօրութեանց, 5 և զաշխարհս ամենայն ի Հարկի կացուցանէր: 6 Եւ յետ այսր անկանէր ի մահիւս իւր և զախտս մահու ջերանէր. և իբրեւ ետես թէ մեռանիմ, 7 կոչեաց նա զծառայանս դայեկորդիսն իւր, զչորեմիս փառաւորեալս ի նմանէ, որ ընդ նմա իսկ անեալ էին ի մանկութենէ. և բաժանեաց և ետ նոցա քաղաքաւորութիւնս իւր, մինչդեռ ինքն կենդանի էր: 8 Եւ թագաւորեաց Աղէքսանդրոս ամս երկուսասան և մեռաւ: 9 Յետ նորա զատեալ Հաստատեցան կացին յիւրաքանչիւր տերութեան դայեկորդիքն իւր, 10 թագ կապեցին իւրաքանչիւր յետ մահաւան նորա. և որդիք նոցա յետ նոցա՝ ամս բազումս. բազմացուցին զանօրէնութիւնս, և լցին զերկիր չարեք իւրեանց:

11 Ի նոցանէ բոլսեր արմատ չարի, շառաւիղ դառնութեան անօրէնս Աստիղոք, որդի Աստիղոքայ արքայի, որ էր մնացեալ ի պատանդս ի Հոռմ քաղաքի: Եւ թագաւորեաց նա յամին Հարիւրորդի երեսներորդի եւթներորդի թագաւորութեանն Յունաց: 12 Յաւուրս ժամանակացն այնոցիկ, ելին զատան յորդոցն Իսրայելի արք անօրէնք, ի բանս պատիրս՝ ի բանս Հրապուրանաց արկին զբազումս և ա-

սեն. Եկայք երթիցիդք ուխտ դիցուք և դաշինս կոեցուք ընդ ամենայն ազգս Հեթանոսաց որ շուրջ զմեզդ բնակեալ են. զի յաւուրսն ժամանակաց Հետէ՝ յորմէ անճատաք մեկնեցաք մեք ի նոցանէ, չարիք բազումք կարեւորք եկին Հասին ի վերայ մեր: 13 Հաճոյ թուեցաւ բանն ի միտս բազմաց, 14 յօժարեցին ոմանք ի ժողովրդէն անտի երթալ յանդիման լինել թագաւորին: Եւ ետ նոցա իշխանութիւնս թագաւորն գործել զամենայն իրաւունս ըստ օրինացն Հեթանոսաց: 15 Եւ շինեցին Հրապարակս մեհնիցն յերուսաղէմ ըստ օրինացն Հեթանոսաց. 16 և Հաստատեցին իւրեանց օրէնս անթիվատութեան, և ապստամբ եղեն յովստէ կտակարանացն սրբութեան. զուգեցան ընդ Հեթանոսս, յօժարեցին կանխեցին առնել զչարիս: 17 Եւ իբրեւ աջողեցաւ թագաւորութիւնս առաջի Աստիղոքայ, եր ի մտի իւրում նա՝ թագաւորել և ի վերայ երկրին ճգիպտացուց իրաքանել զերկրոսին թագաւորութիւնս: 18 Դիմեաց խաղաճ գնաց նա ի վերայ երկրին ճգիպտացուց զօրք բազմօք կառք և փղօք, և նաւուք բազմօք, 19 տալ պատերազմ ընդ Պտղոմէայ թագաւորին ճգիպտացուց: 20 Ի պարտութիւնս մատնեցաւ Պտղոմէոս յերեսաց նորա, և փախստական լինէր առաջի նորա: Յայնմ մարտի բազում վիրաւորք անկանէին: 21 Ասպատակ սփուր ընդ աշխարհս ամենայն Աստիղոքոս. վաղ Հասանէին, արագ արագ զաւարն ժողովէին, և առնուին զամուրս ամենայն երկրին ճգիպտացուց: 22 Եւ յետ Հարուածոց ճգիպտացուցն դարձաւ Աստիղոքոս: Յամին Հարիւրորդի քառասներորդի երրորդի 23 եկն Եհաս ի վերայ քաղաքին Երուսաղէմացուց մեծաւ պատերազմաւ: 24 Եկն եմուտ ի սրբութիւնս անդ մեծաւ Հպարտութեամբ. և առ նա զսեղանն ոսկի, և զաշտանակն լուսոյ, և զամենայն կան գանձին. զսեղանն պատարագաց, զկիւնն, և զտաշտն, և զինակաղացն, և զվարդաղայնս ամենայն. զպսակն, և զգարդն ոսկի: 25 Եւ զառաջինն դիմեաց յանդիման տաճարին. կեղեկեաց ձուլեաց զամենայն. և առ նա զարծաթն և զոսկին, զգէն և զգարդն, և զամենայն զկաշն պատերազմին. և առ նա զգանձս ծածկեալս զոր եգիտ, և զամենայն անօթ ցանկալի. և գնաց նա յերկիր իւր: 26 Եւ երկրն արին բազում, և գործեաց մահաւանս անհամարս. խօսեցաւ զամբարտաւանութիւնս մեծաւ Հպարտութեամբ: 27 Եւ եղև սոգ մեծ ի վերայ Իսրայելի. ընդ ամենայն տեղիս իւրեանց 28 Հեծեցին իշխանք և ծեր. կուսանք և երիտասարդք տկարացան. եղծաւ գեղ կանանց. 29 և ամենայն փեսայից լի եղեն բերանք ողբոց լալովեան. և ամենայն Հարսանց եղեն արգելաք սգոյ սրսկապանք իւրեանց. 30 և չարժեցաւ երկիր ի վերայ բնակչաց իւրոց. և ամենայն տոռնս Յակոբայ զգեցաւ զամօթ զանարգանաց:

31 ԶՀետ երկուց ամաց ժամանակացն այնոցիկ, արձակեալ էր արքայ Աստիղոքոս իշխան Հարկաւան ի քաղաքն Հրեաստանի, և եկն յերուսաղէմ զօրք բազմօք, 32 խօսել սկսաւ բանիւք խաղաղութեան նենգութեամբ. և նոցա Հաստացին նմա: 33 Եւ անկան նա ի վերայ քաղաքին յանկարծակի, և Հար գնոսաւ Հարուածն մեծամեծ. և սատակեաց ժողովս բազումս յԻսրայելէ: 34 Եւ առ նա զաւար քաղաքին, և Հրձիգ արար զամենայն փայտակերտ զապարանից նորա. քակեաց և աւերեաց շուրջ զպարիսպս քաղաքին, և զամենայն զորմս շինուածոց զապարանից նորա: 35 Ի գերութիւնս վարեցին զկանայս և զմանկունս, և զամենայն անատունս նոցա ի ժառանգութիւն իւրեանց: 36 Եւ շինեցին զամրակողմնս զգլուխ քաղաքին ի պարիսպս ամուր, յաշտարակս Հզօրաց. և եղև նոցա այն իբրեւ բերդ ի բերդի ամրացեալ քաղաքին. 37 և անդր մոծին ազգ մեղաւոր զարս անօրէնս, ամրացուցին լցին զինու. Հանդերձեցին լցին Համբարօք, և զամենայն զօրն Երուսաղէմի 38 ի ներքս կուտեցին. և եղև յորդայն մեծ, 39 և ի խափան սրբութեանն և ի սատանայ չար տանն Իսրայելի Հանապազորդ. 40 և Հեղին զարին զարդար շուրջ զսրբութեամբն, և պղծեցին զսրբութիւնս: 41 Փախստեայ գնացին

12 Ոմանք. Յորմէ անճատեցաք: 17 Յօրնանկն պակասեր. Թագաւորել և ի վերայ: Ոմանք յաւելան. Եւ ի վերայ Իսրայելի: 18 Եւ ի վերայ Իսրայելի: 19 Ոմանք. Եւ յայնմանէ բազում վիրաւորք անկաւ: 20 Ոմանք. Արագ արագ զօրն ժողովէին: 21 Յայլս պակաս. Բառաններորդի երրորդի: 22 Ոմանք յաւելան. Եկն Եհաս նա ի վերայ: 23 Ի լուս. ի վերայ Մեծաւ, նշանակեալ բազում: Որպէս և ոմանք. Անդ Հպարտութեամբ բազում: 25 Ոմանք. Եւ Հեղարին բազում: 28 Եւ եկն բերանք ող: 32 Եւ յայլս. Եւ սատակեաց ժողովուրդս բազում: 36 Ոմանք. Լցուցին զինու. և զամենայն զաւարն Երուսաղէմի: 38 Ոմանք. Եւ ի սատան չար տանն:

1.1 Ոմանք. Գնաց նա յերկրէն Քեռտացոց... որ և թագաւորեաց իսկ... և Հոռմոց: 3 Ոմանք. Անդր զաւար բազում: 6 Ոմանք. Եւ զախտ մահու... եթէ մեռանի: 7 Ոմանք. Դայեկորդիսն իւր: 9 Ի քաղաքն պակաս. Յետ նորա զաւար Հաստա: 11 Ոմանք. Արմատ չար, շառաւիղ... որ սերմանեալ ի պատանդս:



այնուհետև բնակիչքն երուսաղեմի վասն նոցա. և եղև նա բնակութիւն օտարաց, և ինքն օտարացաւ 'ի զաւակէ յիւրոց ծննդոց. զի որդիք նորա թողին զնա. <sup>41</sup>և սրբութիւն նորա աւերեցաւ և. եղև յանապատ: Դարձան տօնք տարեկանաց նորա 'ի սուգ, և շաբաթէ նորա յամօթ նախատանաց. պատիւ նորա անարգեցաւ, <sup>42</sup>և փառք նորա լցան անարգանք. և բարձրութիւն նորա 'ի սուգ կործանեցաւ: <sup>43</sup>Ընդ ամենայն աշխարհս Հրովարտակք արձակեցան, զի թողցեն ամենայն բնակիչք երկրի զօրէնս իւրաքանչիւր, և 'ի մի օրէնս նորա կացցեն: <sup>44</sup>Յանձն առին ազգք ամենայն, ըստ Հրամանին արքունի. <sup>45</sup>և բազումք ևս յարայելացուց անտի դարձան 'ի պաշտօնն անօրէնութեան, և զոհեցին կոտցա նոցա, և պղծեցին զաբաթս իւրեանց: <sup>46</sup>Հրէշտակս արձակեաց թագաւորն Հրովարտակք Հանդերձ յերուսաղեմ, 'ի քաղաքն Հրէաստանի՝ դարձուցանել զնոսա յօրէնս օտարոտիս. <sup>47</sup>և խափան արնել ողջակիզացն պատարագաց, և զոհեցն սրբութեան. <sup>48</sup>պղծել զաբաթս և զտօնս տարեկանաց. <sup>49</sup>և ապականել զսրբութիւն. և նուիրեալ <sup>50</sup>սեղանս կանգնել. երեւցուցանել անդս մեհենից, յազել զխոզս, և խառնակ զանասունս. <sup>51</sup>և թողուլ զորդիս նոցա անթլիատս. պղծել զանձինս նոցա յամենայն պղծութիւն անօրէնութեան. զի մոռացին ամենեկին զօրէնս, և փոխեցն զիրարմէն. <sup>52</sup>և որ ոչ կացցէ 'ի Հրամանի թագաւորին, մահն մեռցի: <sup>53</sup>Ըստ ամենայն բանի զոր գրեաց թագաւորն արար ոստիկանս ըստ ամենայն տեղիս. <sup>54</sup>և պատուէր ետ քաղաքացն Հրէաստանի մատուցանել զոհս քաղաքի քաղաքի: <sup>55</sup>Եւ ժողովեցան առ նոսա այր ամենայն որ ապստամբ լեալ էր օրինաց անտի, և լցին չարեօք զերկիրն. <sup>56</sup>և արարին ամրախիտ զԻւրայել յամենայն տեղիս ամրութեան ապաստանաց նոցա: <sup>57</sup>Յամին Հարիւրորդի քառասներորդի Հինգերորդի, ամենամն որ օր քսան և Հինգ էր ամսոյն. շինեաց նա պատկեր պղծութեան անապատի 'ի վերայ սեղանոյն. <sup>58</sup>ընդ ամենայն Հրէաստան շուրջ զքաղաքօք շինեցին մեհենս, և 'ի վերայ ամենայն դրանց ապարանիցն, և ընդ ամենայն դնաց քաղաքացն իսնկս արկանէին: <sup>59</sup>Եւ զգիրս ամենայն կտակարանացն զոր գտանէին, պատառէին և Հուրք կիզուին: <sup>60</sup>Եւ ուր առ ումք գտանէին գիրք կտակարանաց, կամ թէ որ ուրք ընդ օրէնս Հաւասարէ, Հրաման թագաւորին զնա մահն սպանանէր: <sup>61</sup>Եւ այդպէս սաստկացեալ էր Հրամանն 'ի վերայ Իւրայելացուց, առնել նոցա զոր գտանէին ամոյն ամոյն 'ի մէջ քաղաքացն: <sup>62</sup>Եւ ըստ քսան և Հինգ և քսան և Հինգ ամսոյ զոհս 'ի բազինս բազինս մատուցանէին, որ է 'ի վերայ սեղանոյն: <sup>63</sup>Եւ զկանայան որոց զմանկունսն իւրեանց թլիատեալ էր սպանանէին ըստ Հրամանին. <sup>64</sup>և զմանկունսն զպարանոցէ մարցն կախէին ըստ Հրամանին արքունի, և զթլիատիչսն և զորդիս նոցա ըստ նմին օրինակի: <sup>65</sup>Եւ բազումք յերուսաղեմացուցն Հաստատեցան պղծեցին զանձինս իւրեանց զի մի՛ կերիցեն 'ի պղծութենէ անտի. յանձն առին յօժարութեամբ մեռանել, և ոչ պղծել զանձինս իւրեանց 'ի խառնակ կերակրոյ անտի. <sup>66</sup>զի մի՛ սուրբ կտակարանքն պղծիցին: Եւ մեռան բազումք 'ի նոցանէ. <sup>67</sup>և եղև տօն ուրախութեան 'ի վերայ Իւրայելի մեծ յոյժ:

Գ 2 Յաւուրս ժամանակացն այնոցիկ Համբարձաւ Մատաթի Հմառնեան որդի Յովհաննու, քաշանայ յորդոցն Յովաքիմ յերուսաղեմ, եկն և նստաւ նա յամուրս այրիցն 'ի Մովսիսիմ: <sup>2</sup>Եւ նորա էին որդիք Հինգ. Յովհաննէս որ անուանեալ կոչի Կադրիշ: <sup>3</sup>Հմառն որ անուանեալ Թարսսի, <sup>4</sup>Յուդաս որ անուանեալ է Մակաբէ, <sup>5</sup>Եղիազար որ անուանեալ է Աւարան, <sup>6</sup>Յովսափան որ կոչեցաւ Մափուփ: <sup>7</sup>Եւ իբրև ետես նա զՀայհոյութիւնսն որ լինէին 'ի Հրէաստանի և 'ի մէջ երուսաղեմի. <sup>8</sup>սկսաւ ողբալ յանձն իւր և ասէ. Վայ ինձ. իսկ ընդէր պատրաստեցաւ բնաւ տեսանել ինձ զբեկումն ժողովրդեան իմոյ, և կամ տեսանել զբեկումն

սրբոյ քաղաքին երուսաղեմի. զի կայն մնաց նա մատնեալ 'ի ձեռս թշնամեաց իւրոց. <sup>9</sup>և սրբութիւնն մատնեցաւ 'ի ձեռս օտարաց. և եղև տաճարն իբրև այր մի զի անկեալ 'ի փառաց. <sup>10</sup>և սպաս փառաց նորա իբրև մարդ որ մատնեցաւ 'ի գերութիւն: Կոտորեցան տղայք նորա 'ի փողոցս իւրում, և երիտասարդք նորա 'ի սուր թշնամեաց: <sup>11</sup>Իսկ որ ազգ իցէ որ ոչ ժառանգեաց զտէրութիւն նորա. և կամ ո՛վ իցէ որ ոչ Հար աւար զկապուտ նորա, և ոչ յաղթեցին աւարի նորա: <sup>12</sup>Ամենայն զարդք նորա զերծաւ 'ի նմանէ. փոխանակ ազատութեանն մատնեցաւ 'ի ստրկութիւն. <sup>13</sup>և ամենայն գեղ զարդուն մերոյ, և սրբութիւնն մեր, և փառքն մեր յաւար կործանեցան. և զայս ամենայն պղծեցին Հեթանոսք. <sup>14</sup>և զի՛ պիտոյ են բնաւ մեզ այս կեանք: <sup>15</sup>Յայնմ ժամանակի Մատաթի և որդիքն ձեռն զօձեօք արկանէին և զպատմունանս պատառէին, քրճազգած լինէին, և 'ի սուգ մտանէին: <sup>16</sup>Եկին Հասին 'ի թագաւորէ անտի որ ստիպաւ տագնապէին զպատմութիւնն. և եկին 'ի քաղաքն 'ի Մովսիսիմ, զի անդ զոհս մատուցեն. <sup>17</sup>և բազումք յԻւրայելացուց անտի ընդ նոսա. եկին ժողովեցան առ նոսա՝ և Մատաթի և որդիքն: <sup>18</sup>Հայա, խօսել սկսան որ եկեալ էին 'ի թագաւորէ անտի, և ասեն ցՄատաթի. Իշխան փառաւոր են դու և մեծ են դու 'ի քաղաքիս յայսմիկ. որդւոյն և եղբարք Հաստատեալ դու 'ի մէջ սոցա: <sup>19</sup>Արդ մատիւր նախ՝ դու արա՛ զՀրաման կամաց թագաւորին, որպէս և արարին ազգքն ամենայն արք Հրէաստանեայք, և ամենայն որ բնակեալ են յերուսաղեմ. և եղի՛ջիք դուք բարեկամք արքայի, և դու և որդիքդ պատուեցիք ոսկւով և արծաթով. և Հրովարտակք արքունի: <sup>20</sup>Պատասխանի ետ Մատաթի 'ի ձայն մեծ և ասէ. Եթէ ամենայն աղիք 'ի տան թագաւորին ունկնդիր են Հրամանաց թագաւորին, ապստամբեալ և ելեալ են յիւրաքանչիւր Հարցն օրինաց, և ընտրեցին նոքա զպատուէրն թագաւորին: <sup>21</sup>Սակայն են և որդիք և եղբարք իմ ըստ պատուիրանաց Հարցն մերոց գնասցուք: <sup>22</sup>Բաւ լիցի մեզ թողուլ զօրէնս և զիրարմէնս Աստուծոյ, <sup>23</sup>և 'ի Հրամանս դառնալ թագաւորի. ոչ թողումք զպաշտօն Հարցն. ոչ թիրիմք յաճ կամ յաշեակ. և ոչ անսամք Հրամանի թագաւորին: <sup>24</sup>Մէյն ինչ նորա բանքն 'ի բերան էին, այր մի 'ի Հրէից անտի՝ յանդիման ամենեցուն յառաջ կաց զոհս մատուցանել առաջի մեհենին 'ի բազնի անդ 'ի Մովսիսիմ, ըստ Հրամանի թագաւորին: <sup>25</sup>Իբրև ետես Մատաթի 'ի նախանձ բարկութեան բրդեցաւ, երկամունք իւր զդողանի Հարան, և լի՛ եղև սրտմոռութեամբ բարկութեամբ ըստ օրինաց դատաստանին. զոհս արձակեաց Հար զՀրէայն և անդէս սատակեաց առաջի բազնին: <sup>26</sup>Եւ զայրն որ արքունի Հրամանան տագնապէր զզոհս մատուցանել, անդէս սպանաւ, զբազնին կործանէր զմեհենան ւաւերէ, <sup>27</sup>ինդրէր գնախանձ օրինաց. որպէս արար Փենէս ընդ Չամբրի ընդ որդին Եղովմայ: <sup>28</sup>Ի ձայն բարձր աղաղակել սկսաւ և ասել. Հայա՛ ամենայն մարդ որ դիցէ 'ի մտի իւրում ինդրել գնախանձ վրիժուց օրինացն. որ ընդ Հաստատութիւն կամիցի օրինացն զՀէտ իմ ելցէ: <sup>29</sup>Իսաղացին փախստեայ գնացին, նա և եղբարք իւր ընդ լեռնս, և թողին զամենայն զինչս իւրեանց անդէս 'ի քաղաքի: <sup>30</sup>Յայնմ ժամանակի իջին բազումք որք ինդրէին զիրարմէնս և զարդարութիւնս յանապատ անոր, <sup>31</sup>ստեղ անդ կանամք և որդւովք և անասնովք Հանդերձ. զի խստացան չարիքն 'ի վերայ նոցա:

<sup>32</sup>Արդ եղև իշխանաց թագաւորին և զօրաց որ էին 'ի Գ քաղաքին Դաւթի, եթէ իջին արք ոմանք յամուրս անապատի որ իշխեցին ցրել զՀրաման թագաւորին, և բազումք միաբանեալ իջին ընդ նոսա: <sup>33</sup>Ժամ ետուն, կազմեցան, պատրաստեցան, Հեծան, Հասին, պատեցին զամուրս անապատին. եկին 'ի մարտ պատրաստի, և փակեցին զնոսա յաւուրս շաբաթուց: <sup>34</sup>Նախ բանագնաց եղեն, սկսան խօսել ընդ նոսա՝ և ասեն. Գոնէ արդ յայսմէնէ կա-

40 Ոմանք. Բնակիչքն յերուսաղեմ վասն նոցա: 41 Լայլ. Պատիւ նորա անդունեցաւ: 51 Ոմանք. Պղծութեան անօրէ՛: 53 Ոմանք. Ըստ ամենայն բանիցն զոր... ընդ ամենայն տե՛: 55 Ուկան. Արք ամենայնք որք ապստամբք լեալք էին յօ՛: 57 Ոմանք յաւուրսն. Ամսանն Բաղդա, որ օր քսան և եւթն էր: 62 Լայլ. Երկին Երկին ամենայն Գրեգորիոս՝ Բայ յոկանայ որ ունի. Եւ ըստ քսան և Հինգերորդի աւուր ամոյն: 65 Բաղդա. Եւ բազումք յԻւրայելացուցն Հաստատ: 2.1 Ոմանք. Որդի Յովսափան քաշանայ յորդ՛: 3 Ուկան. Որ անուանեալ է Թարսսի: 5 Բորիսակէն. Անուանեալ է Աւարան: Ուր ոմանք. Աւարան:

7 Ոմանք. Վայ է ինձ, իսկ ընդէր բնաւ պատրաստեցաւ ինձ տե՛: 8 Ուկան. Իբրև այր մի անկեալ 'ի փա՛: 9 Ուկան. 'ի փողոցի իւրում: Ոմանք. 'ի սուր թշնամոյ: 10 Ոմանք. Իսկ որ ազգ է որ: 14 Ուկան. Մատաթի և որդիք նորա: Ոմանք. Քրճազգեաց լի՛: 16 Ուկան. Եւ Մատաթի և որդիք նորա: 17 Լայլ. Հաստատեալ են դու 'ի մէջ: 18 Բորիսակէն պակասէր. Արքայի, և դու և որդիքդ: 21 'ի Բաղդա-մա պակասի. Եւ զիրարմէնս Լաթո-ժու: 23 Լայլ. Առաջի մեհենին: 24 'ի Բաղդա-մա պակասի. Սրտմոռութեամբ Բարկութեամբ ըստ: 29 Ոմանք. Եւ զարդարութիւնս յանապատի անոր:

ցէք 'ի Հրամանի թագաւորին, և կեցցիք: <sup>34</sup>Մնդուատ խօսել սկսան և ասեն. Ոչ ըստ ամուրս ելանեմք. ոչ ըստ այդմ բանի Հրամանի թագաւորին պղծեմք զշաբաթս մեր. և ոչ անօրինիմք յօրէնս մեր: <sup>35</sup>Իբրև զայն բան լուան, սաստկացուցին զպատերազմ առաւել 'ի վերայ նոցա, և պնդեցին զամուրսն յառնուլ գնոսա: <sup>36</sup>Նոքա ոչ զկիրճս առին, ոչ գլխ արծակեցին, ոչ զամուրսն փակեցին, և ոչ բնաւ բանիցն ետուն պատասխանի, վասն աւուրն շաբաթուն. <sup>37</sup>բայց միայն լին զմիմեանս քաջալերէին. ասէ. Աստէն մեռցուք 'ի սրտմտութեան մերում. զի անադիկ վկայ են մեզ երկինք և երկիր, զի 'ի զուր տարապարտուց կորուսանեք զմեզ. այլ մեզ լաւ լիցի մեռանել. քան թէ ըստ օրէնս անցանիցեմք, և զշաբաթս պղծիցեմք: <sup>38</sup>Իբրև զայն լուան, սաստկացուցին զպատերազմ յաւուրն շաբաթու, և սպանին 'ի նոցանէ Հազար ոգի, թող զմարդ և զանասուն զոր 'ի գերութեան վարեցին: <sup>39</sup>Իբրև զայն լուան Մատաթի և եղբայրն իւր, սուգ մեծ առին և տրտմեցան յոյժ: <sup>40</sup>Սկսան խօսել այր ընդ ընկերի 'ի ասեն. Եթէ ամենեքին զայն օրինակ ունիմք զոր արարին եղբարքն մեր, և ոչ ելին տալ պատերազմ ընդ Հեթանոսս 'ի վերայ անձանց և 'ի վերայ իրաւանց մերոց. քան սակաւ ինչ ժամանակ անցեալ իցէ, զմեզ արագագոյն ևս սատակեցեանք քան զառաջինս: <sup>41</sup>Հնապա, ժողովեցան, ուխտ եղին, խորհուրդ խորհեցան ընդ միմեանս և ասեն. Ամենայն մարդ որ եկեցէ 'ի վերայ մեր 'ի մարտ պատերազմի յաւուրն շաբաթու, Համարձակ մարտիցուք և մի առՀասարակ ամենեքեան սատակեցուք, որպէս և եղբարքն մեր որ ապրեալ էին յանապատի անդ: <sup>42</sup>Յայնմ ժամանակի ժողով լինել առ նոսա բազում զօրաց Ասիացաց, ազգ Հօր և պատերազմող յորդուցն Իսրայէլի. այր ամենայն ինքնակամ նաՀատակեալ 'ի վերայ օրինացն: <sup>43</sup>Եւ ամենայն փախստեայք յիւրաքանչիւր չարեաց՝ զայն յաւելուին 'ի նոսա. և լինել նոցա Սատառութիւն զօրութեան: <sup>44</sup>Զօր կազմեցին և գունդ բովանդակեցին, պատրաստեցան, Հարին զմեղաւորս 'ի զօրութիւն բարկութեան իւրեանց, և զգօրս անօրէնս 'ի սրտմտութիւն բարկութեան իւրեանց. և որ զմնացեալսն փախստեայս 'ի Հեթանոսս արկանէին. <sup>45</sup>զՀետ խաղայր Մատաթի եղբարքն և բարեկամօքն Հանդերձ, Հասանել Հարկաներ աւերել զմեՀեանսն, կործանել զբազմանս, <sup>46</sup>թշուառել զմանկունս անթիւխտս. և զօրանայր 'ի վերայ սաՀմանացն Իսրայէլացաց, <sup>47</sup>Հալածականս առնել զորդին Հպարտութեան: Եւ աշողեցաւ գործս 'ի ձեռս նոցա, <sup>48</sup>այցելու լինել օրինացն, վրէժխնդիր լինել 'ի ձեռացն Հեթանոսաց, եղծանել զանօրէն Հրաման թագաւորին. և ոչ ետուն բարձրաբալ եղծելոյն ամբարտաւանութեան: <sup>49</sup>Իբրև մերձեցան աւուրքն Մատաթեայ մեռանելոյ, կոչեաց զորդին առաջի իւր, և ասէ ցնոսա. Այժմիկ Հաստատեցան Հպարտութիւն և ամբարտաւանութիւն. և աՀա Հասեալ է ժամանակ կշտամբութեան կործանման և Հպարտութեան: <sup>50</sup>Բայց արդ որդեանք իմ, եկայք նախանձեցարձօք զնախանձ օրինացն, փոխանակեցէք դիւր զանձինս ձեր փոխանակ Հարցն կտակարանաց: <sup>51</sup>Տիշեցէք զգործս Հարցն ձերոց, որ ինչ քաջութիւնս արարին 'ի դարս իւրաքանչիւր. ստացարձօք փառս աւագութեան, և ժառանգեցէք զանուն յաւիտենից: <sup>52</sup>Աբրահամ ապաքէն 'ի փորձութեան 'ի Հանդիսի գտաւ Հաւատարիմ, և Համարեցաւ նմա յարդարութիւն: <sup>53</sup>Յովսէփ 'ի ժամանակի նեղութեան իւրոյ պաՀեաց զպատուիրանն, և եղև տէր 'ի վերայ երկրին Եգիպտացաց: <sup>54</sup>Փնէէն Հայր մեր նախանձայրոյ՝ նախանձեցաւ զնախանձն արդարութեան, և առ կտակ յաւիտենից զբաՀանայութեանս: <sup>55</sup>Յետո որդի Նաւեայ՝ առ Հաստատել կատարել զպատգամն Տեռոն, եղև դատաւոր որդւոցն Իսրայէլի: <sup>56</sup>Քաղեր՝ վասն վկայելոյն 'ի մէջ ժողովրդեանն, տէր եղև ժառանգութեանս: <sup>57</sup>Դաւիթ՝ վասն Հեզութեան արդարութեան ողորմութեան՝ ժառանգեաց զաթոռ թագաւորու-

թեան յաւիտենից: <sup>58</sup>Եղիա՝ վասն նախանձայրոյ՝ նախանձու խնդրելոյ զվրէժս օրինաց՝ վերացաւ յերկինս: <sup>59</sup>Մանսիա՝ Ազարիա՝ և Միսայել՝ Հաւատովքն իւրեանց ապրեցան 'ի Հոյն 'ի Տնոցէ: <sup>60</sup>Իմանիէլ՝ 'ի խորհուրդս միամտութեան իւրոյ՝ փրկեցաւ յառիժուցն բերանոյ: <sup>61</sup>Արդ՝ այդպէս ածեք զմտաւ, եթէ ամենեքին որ յաւացեալ են 'ի նա ըստ ազգս ազգս իւրեանց՝ ոչ տկարացցին: <sup>62</sup>Եւ 'ի բանից առն ամբարշտի մի՛ զանգիտիցէք, զի փառք նորա աղբերէք են. <sup>63</sup>այսօր և վաղիւ, և այլ ոչ գտանի. զի դառնայ նա 'ի Հող իւր, և կորնչին ամենայն խորհուրդք նորա: <sup>64</sup>Զօրացարձօք որդիք, քաջ լերուք 'ի վերայ օրինացն, զի 'ի նմին փառաւորեցիք: <sup>65</sup>Եւ աւագիկ Հմառն եղբայր ձեր, գիտեմ՝ զի այր խորհրդական է, դմա լուծիք. դա ձեզ լիցի 'ի տեղում Հօր: <sup>66</sup>Եւ Յուդա Մակաբէ. դա լիցի ձեզ սպարապետ զօրավար զօրաց, և տացէ պատերազմ ընդ գօրս: <sup>67</sup>Բայց և դուք յարեցիք 'ի ձեզ զամենայն զօրինակիրս օրինաց. նախանձայրոյ լիցիք, խնդրել զվրէժ ժողովրդեանն ձերոց: <sup>68</sup>Հատուցէք զՀատուցումն 'ի Հեթանոսս, և Հայեցարձօք 'ի Հրամանս օրինացն: <sup>69</sup>Օրհնեաց ցնոսա, և ինքն կատարեցաւ փոխեցան առ Հարս իւր: <sup>70</sup>Եւ մեռան նա յամին Հարիւրորդի քառասներորդի ութերորդի. և եղին ցնա 'ի շիրիմն Հարցն իւրոց 'ի Մովսիսիմ. և կոծեցան ցնա ամենայն Իսրայէլ զկոծ մեծ:

3 Համբարեան Յուդա որ անուանեալ կոչէր Մակաբէ, որդի նորա ընդ նորա: <sup>2</sup>Եւ ձեռնտու օգնական եղեն նմա ամենայն եղբարք նորա, և ամենեքեան որ երթեալ էին զՀետ Հօր նորա: Տային պատերազմ 'ի վերայ Իսրայէլացաց խնդութեամբ և ուրախութեամբ. <sup>3</sup>և մեծ լիւնէին փառքն 'ի վերայ ժողովրդեանն: Չգեցան զէն իբրև զՀակայ, և Հանդերձեցաւ 'ի զարդ պատերազմի. մղէր զմեծամեծս 'ի պատերազմի, և Հովանի լինել ամենայն ցնդին իւրով նիզական: <sup>4</sup>Նմանեցաւ առիժու գործովք իւրովք. և իբրև զկորին առիժուց՝ որ յորս մնչէր: <sup>5</sup>Հաւաճեաց զանօրէնս 'ի քննելն իւրում, և Հրձիգ արար զխոռովիս ժողովրդեան իւրոյ: <sup>6</sup>Մարտեցին անօրէնք յաՀէր յայէլէ: և ամենայն սատարք անօրէնութեան խտովեցան. և աշողեցաւ փրկութիւն 'ի ձեռս նորա: <sup>7</sup>Եւ դառնացոյց զթագաւորս բազումս. և ուրան արար զՅակոբ 'ի գործս իւր, և մինչև յաւիտենս յիշատակ նորա օրհնութեամբ: <sup>8</sup>Եւ Հասանէր նա 'ի վերայ քաղաքաց Հրեաստանի, և ջնդեր զամպարիշտս 'ի նոցանէ՝ դարձուցանել զբարկութիւն յիսրայէլէ: <sup>9</sup>Ժողովէր զցորուեալս, և գտանէր զկորուեալս: <sup>10</sup>Հնապա. զօրաժողով լինել Ապողոնիոս Հեթանոսք Հանդերձ, և բազում ևս զօրս 'ի Համարացաց ժողովէր՝ զայ տալ ընդ Իսրայէլի պատերազմ: <sup>11</sup>Իբրև ետես Յուդա՝ ել ընդ առաջ նորա. Հար սպան ցնա, և արկանէր բազում վիրաւորս 'ի զօրաց նորա, և զմնացեալսն 'ի փախուտ որորձուցանէր. <sup>12</sup>առնոյր զկապտու զաւար նորա. և զտուներն Ապողոնեայ առնոյր Յուդա, և այնոս իսկ Հարկանէր զգօրս նոցա զամենայն աւուրս կենաց իւրոց: <sup>13</sup>Իբրև զայն լսել Նրէն իշխան զօրացն Ստրեստանեայց, եթէ զօրաժողով է Յուդա, և բազում Հաւատացեալք ընդ նմա որ զայն 'ի պատերազմ: <sup>14</sup>Խորհեցաւ յանձն իւր և ասէ. Արարից և ես անուն և փառաւորեցայց յարքայութեան իմում, տաց պատերազմ ընդ Յուդայի և պարտեցից զայնոսիկ որ անարգէն զՀրաման թագաւորի: <sup>15</sup>Դարձեալ կրկնել լինել զօրաժողով, և բազում զօրք ընդ նմա անօրինացն 'ի թիկունս Հասանէին, զայ Հասանել խնդրել վրէժ յորդուցն Իսրայէլի. <sup>16</sup>և ելին եՀաս մինչև 'ի կողմանս Բեթովրայ: Եւ Յուդա ընդ առաջ նորա սակաւեց: <sup>17</sup>Իբրև տեսին զգունդն զի գայր ճակատեալ ընդդէմ նոցա. սկսան խօսել որ ընդ Յուդային էին և ասեն. Չիարդ կարացուք մեզ սակաւաձեռն մարտնչել ընդ այնչափ պնդակազմ ցնդի, մանաւանդ զի քեալք և լուծեալք. զի այսօր քանի է զի նօթի եմք:

58 Ոճանձ. Վասն նախանձայրոյ՝ նախանձ խնդրելոյ զվր: Ուր Ուկան. Նախանձայրոյ լինելոյ ինդ: <sup>60</sup> Ոճանձ. 'ի խորհուրդս իմաստութեան իւրոյ: <sup>63</sup> Ուկան. Այսօր է՝ և 'ի վաղիւ այլ ոչ գտանի: <sup>70</sup> Ոճանձ. Յուրեղորդի... ամենայն Իսրայէլ կոծ մեծ: <sup>3.1</sup> Ուկան. Կոչէր Մակաբէս: <sup>4</sup> 'ի Բաղդ-մա պակառ. Որ յորս մնչէր: <sup>5</sup> Բաղդ-մա. Չանօրէնս 'ի քննել իւրում: <sup>8</sup> Գօրինակին պակառ. 'ի նոցանէ՝ քաղցր-ցանել զքաղցր-թիւն յիսրայէլէ: <sup>11</sup> Ոճանձ. Եւ իբրև ետես... ընդ առաջ նոցա... 'ի զօրաց նոցա: <sup>13</sup> Ոճանձ. Նիրէն իշխան: Իսկ Ուկան. Մրէն իշխան: Ոճանձ. Եւ բազում Հաստատեալք ընդ նմա որ: <sup>14</sup> Ուկան. Իմում. և տաց պա: <sup>15</sup> Ուկան. Հասանել և խնդրել: <sup>16</sup> Ոճանձ. Հնդ առաջ նմա սա:

33 Ոճանձ. Խօսել ընդ նոսա և ասել... կացէ 'ի Հրաման թա: <sup>34</sup> Գօրինակին պակառ. Ոչ ըստ այդմ բա: <sup>35</sup> Ոճանձ. Իբրև զայն բանս լու: <sup>37</sup> Ուկան. Ասեն. Աստէն մեռցուք: <sup>38</sup> Ոճանձ յաւելու. Չմարդ և զանատուն, պակառ 'ի զմանկոյ, զոր 'ի գերութիւն վա: <sup>40</sup> Ոճանձ. Տալ մարտ պատերազմի ընդ Հէ: <sup>41</sup> 'ի լու. Որ ամրացեալ էին յանա: Ուր ոճանձ. Որպէս ապրեալ էին յա: <sup>42</sup> Ոճանձ. Զօրաց Ասիացաց: <sup>49</sup> Ոճանձ յաւելու. Կործանման Հպարտութեան 'ի ամբարտաւանութեան: <sup>50</sup> Ոճանձ. Փոխանակեցէք դիւր զանձինս: <sup>52</sup> Ուկան. Աբրահամ ոչ ապաքէ:

<sup>18</sup>Քաջայերեւել սկսաւ գնոսա Յուդա և ասէ. Գործ մի դիւրին է Աստուծոյ մասնել զբազումսն 'ի ձեռս սակաւաց. և ոչինչ է խտիր առաջի երկնաւորին ընդ բազումս կամ ընդ սակաւս. <sup>19</sup>զի ոչ եթէ բազում զօրօք յաղթութիւնս կանգնին, այլ յերկնից է զօրութիւնս յաղթութեանս: <sup>20</sup>Նոքա գան 'ի վերայ մեր 'ի Հայարտութիւնս ամբարտաւանութեանս անօրէնութեամբ զմեզ ջնջել, զկանայս և զորդիս մեր վարել 'ի գերութեանս. <sup>21</sup>մեր մարտիսիմբ վասն անձանց մերոց, և վասն օրինաց մերոց. <sup>22</sup>և Տէր սատակեցէ՛ զնոսա առաջի ոտից մերոց. և դուք զօրացարոնք, քան թէ լըռուք մի՛ զանգիտեք: <sup>23</sup>Այն ինչ բանքն 'ի բերան էին, յարձակեր 'ի վերայ գնդին. զայն թէ բեկաներ յորում վառեալ կայր Նրէն արքայ, և շարժեր զգոնդն 'ի տեղուղէ, և զգորսն ամենայն առաջի նորա նովաւ Հանդերձ 'ի փախուստ դարձուցաներ. <sup>24</sup>և ինքեանք զՀետ լինէին նոցա մինչև 'ի կողմանս Բեթովայ դաշտին. և բազում վիրաւորս 'ի նոցանէ դիաթաւլ յերկիր կացուցանէին. և անկանէին 'ի նոցանէ իբրև արք ութ Հարիւր. և որ մնացեալքն էին՝ փախստեայք անկանէին 'ի Փիղիստիմ: <sup>25</sup>Եւ սկսաւ անն և Հոյն երթալ առաջի Յուդայ և եղբարցն. յօժարէին այնուհետև ասպատակ տալ 'ի Հեթանոսս որ շուրջ էին գնդօք: <sup>26</sup>Եւ եկն եՀաս մինչև 'ի թագաւորն անուն նորա. և վասն պատերազմացն պատմէին Հեթանոսքն:

Զ <sup>27</sup>Իբրև լուաւ Աստիոքոս կայսր զբանս զայս, բարկացաւ 'ի սրտմտութիւնս բարկութեան իւրոյ. զօրաժողով լինէր յամենայն աշխարհաց իւրոց, զօրս կուտեր բազում յոյժ. <sup>28</sup>գանձ բանայր՝ պարգևս բաշխէր զօրացն տարւոյ միոջ. և պատուէր տայր կալ նոցա պատրաստ յիրս ամենայն: <sup>29</sup>Իբրև ետես թէ գանձք սպառեցան, և Հարկ աշխարհին նուազեաց, վասն երկպառակութեանն և Հարուածոցն, որ ած նա 'ի վերայ երկրի, յեղծանել օրինաց նախնեացն, որ էին իսկզբանէ աւուրց ժամանակաց. <sup>30</sup>զարհուրեցան թէ դուցէ ոչ բաւեցուցէ զպարգևսն և զտոճիկս, որպէս յառաջ առատաձեռն բաշխէր. <sup>31</sup>վարանէր յանձն իւր. խորհեցաւ մտանել յաշխարհն Պարսից. առնուլ Հարկ յաշխարհաց անտի կուտել արծաթ յոյժ: <sup>32</sup>Եւ եթող նա անդ զԼիւսի՝ այր փառաւոր յազգէ թագաւորութեանն, 'ի վերայ իրացն արքունի 'ի կողմանցն Եփրատու, և 'ի սաՀմանս Եփրատացու. <sup>33</sup>անուցանել զորդի իւր զԱստիոքոս, մինչև դարձցի նա անդրէն. <sup>34</sup>և եթող առ նմա զկէս զօրացն և զփիղնս. և պատուէր ետ նմա վասն ամենայնի որ ինչ կամէր, և որ զինչ խորհեցաւ. և վասն բնակչացն Հրէաստանի և Երուսաղէմի: <sup>35</sup>Եւ գումարտակ արար 'ի վերայ նոցա սատակել զնոսա, և ջնջել զգորութիւնս Իսրայէլի, և զմնացորդսն Երուսաղէմի. և ջնջել 'ի տեղուղէ անտի գլխատակ նոցա. <sup>36</sup>և բնակեցուցանել անդ զորդիս օտարաց ընդ ամենայն սահմանս նոցա. լարաբաժին առնել զամենայն երկիր նոցա. <sup>37</sup>և ինքն առ զկէս 'ի զօրաց անտի: Խաղաց գնաց յԱստիոք քաղաքէ 'ի տանէ թագաւորութեան իւրոյ. յամի Հարիւրորդի բառասներորդի. և անց նա ըստ գետն մեծ ըստ Եփրատի, և երթայր ընդ կողմն վերնագաւառացն:

Ե <sup>38</sup>Եւ ընտրեաց Կիսիաս զՊտղոմէոս պարգևական, և զնիկանովր, և զԳորգիաս, արս Հօրս բարեկամս խորհրդականս արքայի: <sup>39</sup>Եւ ընդ նոսա առնէր գումարտակ քառասուն Հազար Հեծեալ. և ելին Հազար ձի ասպաստանի, գալ Հասանել 'ի վերայ երկրին Հրէաստանի, Հարկանել աստակել զաշխարհն, յապականութիւն դարձուցանել զերկիրն ըստ Հրամանի թագաւորին: <sup>40</sup>Խաղացին գնացին ամենայն զօրօքն Հանդերձ, և եկին Հասին բանակեցան մերձ 'ի Յամուտլ 'ի տափակղովն 'ի դաշտագետին վայրին: <sup>41</sup>Լու եղև վաճառականաց աշխարհին, եթէ եկեալ Հասեալ են զօրք աւար առնուլ զերկիրն Հրէաստանի, 'ի գերութիւնս վարել զորդիս և զդատերս նոցա. առին զարծաթ և զոսկի իւրեանց, և մարդիկ բազում որչափ ձեռնՀաս էին օգնականք իւրեանց. գալ գնել զորդիսն Իսրայէլացւոց յանաշխարհիկս իւրեանց. և յաւելան 'ի նոսա

զօրք Ասորոց, և երկիրն այլազգեաց: <sup>42</sup>Իբրև ետես Յուդա և եղբարք իւր՝ եթէ եկին Հասին ամենայն չարիքն 'ի վերայ նոցա. և այն զօրք ամենայն եկեալ Հասեալ պաշարեալ պաՀէին զսահմանս նոցա. և գիտացին զՀրամանս թագաւորին, զոր պատուիրեաց սատակել զժողովուրդն 'ի կուրուստ և յապականութիւն. <sup>43</sup>սկսան խօսել այր ընդ ընկերի և ասէն. Եկայք անդեսցուք զանձինս մեր, կանգնեսցուք զգլորումս ժողովուրդեան մերոյ, տացուք պատերազմ 'ի վերայ սրբութեանցն և 'ի վերայ ազգաց մերոց: <sup>44</sup>Եւ ժողովեցան ժողովք 'ի պատրաստութիւնս պատերազմի. կային յարօթն և ինդրէին զողորմութիւն 'ի Տեառնէ: <sup>45</sup>Եւ եր Երուսաղէմ աւերակ թափուր, և ոչ ոք էր որ մտանէր և ելանէր յազգաց նորա, և սրբութիւնն կայր կոխան յորդուցն այլազգեաց. և ամրակողմն գլուխ քաղաքին բնակութիւն եղև Հեթանոսաց. և բարձան ուրախութիւնք Յակոբայ, պակասեցին փողք և տափոք, և լռեցին ամենայն ցանկալի ուրախութիւնք արուեստականաց: <sup>46</sup>Եկին ժողովեցան ամենեքին 'ի Մասեփա՝ դէմ յանդիման Երուսաղէմի. զի անդ էր տեղի աղօթից յառաջ Իսրայէլացւոցն 'ի Մասեփա: <sup>47</sup>Ծով կարդացին, քրձազգած լինէին, խորգ և մոխիր առնուին, Հող 'ի գլուխ լինէին, զօճիս պատառէին: <sup>48</sup>Չմատենան օրինացն տարածանէին, վասն որոյ այնդէին գնոսա Հեթանոսք. <sup>49</sup>և բերէին զՀանդերձս քահանայութեանն, և զճնոնդս անդրանկացն, և զտասանորդսն 'ի մէջ առնուին. յարուցանէին և ածէին զուխտաւորսն որոց լցեալ էր զաւուրս իւրեանց: <sup>50</sup>Ի ձայն բարձր միաբարբառ աղաղակէին յերկինս և ասէին. Արդ զի արասցուք զայսոսիկ, կամ յո՞ տարցուք. <sup>51</sup>զի՞ սրբութիւնք քո կոխան եղէն, և քահանայք քո 'ի սուգ և 'ի տառապանս նստին: <sup>52</sup>Եւ ամենայն Հեթանոսք ժողովեալ են աւասիկ ջնջել զմեզ. դու գիտես որ ինչ խորհին նոքա 'ի վերայ մեր: <sup>53</sup>Արդ զի՞ անդ կարասցուք մեք զդէմ ունել՝ եթէ ոչ դու օգնեսցես մեզ: <sup>54</sup>Փող Հարկանէին, զաղաղակ դնէին, 'ի ձայն բարձր յերկինս կարդային: <sup>55</sup>Յետ այսորիկ կարգել սկսաւ Յուդա զժողովուրդսն, և կացոյց 'ի վերայ նոցա իշխանս Հազարապետս, և Հարիւրապետս, և յիմնապետս, և տասնապետս: <sup>56</sup>Եւ ասէն ցայնոսիկ որ շինէին շինուածս, և խօսէին կանայս, և տնկինս այգիս, և պատուէր տային վատարտացն զի դարձցին 'ի տունս իւրեանց ըստ օրինացն: <sup>57</sup>Եւ ամենայն զօրքն Հասանէին և բանակէին 'ի թիկանց Ամաւոյ: <sup>58</sup>Անդուստ քաջայերեւել սկսաւ Յուդա զգորսն և ասէ. Վառեցարոնք պատրաստեցարոնք զօրացարոնք, վաղորդայն տալ պատերազմ ընդ Հեթանոսս ընդ այսոսիկ որ ժողովեալ են 'ի վերայ մեր ջնջել զմեզ և զսրբութիւնս մեր. <sup>59</sup>զի լաւ լիցի մեզ մեռանել 'ի պատերազմի, քան տեսանել զչարչարանս ազգի մերոյ և սրբութեանցն մերոց: <sup>60</sup>Որպէս և իցեն կամք Տեառն յերկինս, այնպէս և կատարեսցին:

4 Եւ յիշեսցէ զուխտ կտակարանացն որ ընդ Հարան մեր և բեկցէ զգորս գայս առաջի ոտից մերոց: <sup>11</sup>Գիտացեն Հեթանոսք եթէ զոյ Աստուած որ փրկէ զԻսրայէլ: <sup>12</sup>Եւ ամբարձին զաչս իւրեանց յայլազգիքն, և տեսին զի յարձակեալ գային ընդդէմ նոցա, <sup>13</sup>և ելին յառաջ քան զգոնդն 'ի պատերազմ: Փող Հարին 'ի կողմանցն Յուդայի. <sup>14</sup>'ի մի՛ վայր ժողովեցան, 'ի վերայ յարձակէին. ձեռն 'ի գործ առնէին, 'ի փախուստ դարձուցանէին. <sup>15</sup>զբազումս առ ետեղ ստանկէին. զբազումս փախստականս առնէին ընդ երեսս դաշտին, 'ի սուր սոււերի իւրեանց անկանէին մինչ 'ի սահմանս Գազիրոնայ, 'ի կողմանս Երուսաղէմ, և յԱզովտայ, և Յամենա. և անկանէին յաւուր յայնմիկ վիրատուք իբրև երեք Հազարք այր: <sup>16</sup>Եւ դառնայր Յուդա զօրքն Հանդերձ. իբրև գայր Հասանէր 'ի տեղի պատերազմին, <sup>17</sup>խօսել սկսաւ ընդ զօրսն և ասէ. Մի՛ ինչ աչս արձակէք դուք յաւար 'ի կապուտ դիականցն անկերոց. <sup>18</sup>զի դեռ աւանիկ Գորգիոս վառեալ պատրաստեալ ընդդէմ կայ մեր զօրօք իւրովք. այլ կացէք կալարոնք զտեղի, զդէմ կալարուք թշնամեաց ձերոց. ապա յետ մար-

20 Ոճանձ. Վարել 'ի գերութիւնս: 22 Ոճանձ. Մի՛ զանգիտիցէ: Ուր Ուկան. Եւ մի՛ զանգիտեք: 24 Յօրինակն պակասէր. 'Ի նոցանէ իբրև արդ՝ Պ. և որ մնացեալքն: Լայլ. Անկանէին 'ի Փիղիստիմ: 29 Ոճանձ. Որ էր իսկզբանէ առ՝: 31 Ոճանձ. յաւելու. Յանձն իւր յոյժ: 32 Ոճանձ. Եւ 'ի սահմանս Եփրայ՝: 33 Յօրինակն. Զորդիս իւր զԱստիոք: 34 Ոճանձ. Եւ զոր ինչ յարհեցաւ: 37 Յօրինակն. Եւ ինք առ զկէս: Ոճանձ. Գնաց յԱստիոք քաղաքէ 'ի տան թագաւորութեան իւրոյ: Ուկան յաւելու. Բառասներորդի Եփրատու... ընդ գետն մեծ ընդ Եփրատ: 38 Ոճանձ. ԶՊտղոմէոս Պարթևական: 40

Ուկան. Մերձ Յամաւոյ:

42 Ոճանձ. Պաշարեալ պաՀէն: Ուր Ուկան. Զօր ամենայն եկեալ... պարհէն: 44 Ոճանձ. Եւ ժողովեցան ժողովուրդք 'ի պատրաստ: 45 Ոճանձ. Քաղաքին 'ի բնակութիւն եղև: 46 Լայլ. Եւ եկին ժողովք: 57 Ոճանձ. Հասանէին բնակէին: 58 Ոճանձ. Ընդ այնոսիկ որ ժողով: 4.12 Լայլ. Եւ ամբարձին զաչս իւրեանց այլ ազգիքն և տեսին զնոսա զի յար: 14 Ոճանձ. 'ի վերայ յարձակեցան: 15 Ոճանձ. 'Ի սուր սոււերի իւրեանց արկանէին: Ուկան. Եւ Ազովտայ...

տին յաղթութեան դարձջի՛ք Համարձակութեամբ: <sup>19</sup>Մինչ-դեռ նա զայն ընդ նոսա խօսէր՝ տեսին զի գունդ մի երևեցան ՚ի լեռնէ անտի: <sup>20</sup>Եւ գիտացին եթէ ՚ի պարտութիւն մատնեալ Հոր արկանէր սկսան ՚ի բանակի անդ. և ծովին որ դիգանէր՝ նշան լինէր գործոյն եղելոց: <sup>21</sup>Նոքա իբրեւ զայն տեսանէին կասեցին. մանաւանդ իբրեւ Հայէին ՚ի գունդն Յուդայեան, որպէս ճակատեալ կայր պատրաստութեամբ ՚ի մարտ պատերազմի: <sup>22</sup>Պոտս արձակէին, փախստեայ գնային յերկիրն Փղշտացոց: <sup>23</sup>Եւ Յուդա դառնայր ՚ի տեղին պատերազմի, ՚ի կապուտ կողոպուտ յաւար դիականցն անկելոց. և առնոյր ՚ի բանակէ անտի նոցա զոսկի և զարծաթ՝ զՀանդերձս պատուականս, զկարմիր, զկապուտակ, զծովու ծիրանիս, մեծութիւն բազում: <sup>24</sup>Եւ իբրեւ դարձան անտի, սկսան գոհանալով օրհնել զՏէր յերկինս, և ասել. Ձի բարի է՝ զի յափտեան է ողորմ՝ նորա: <sup>25</sup>Եւ եղև ՚ի փրկութիւն մեծ ՚ի վերայ Իսրայէլի յաւուր յայսմիկ: <sup>26</sup>Եւ որք միանգամ յայլազգեաց անտի ապրեցան, եկեալ պատմէին Լիւսայ զամենայն գործն որ գործեցաւ: <sup>27</sup>Իբրեւ զայն լսէր Լիւսիայ՝ տրտմէր, խոնարհէր անկանք ՚ի վերայ երեսաց իւրոց. զի ոչ այնպէս կամք կատարեցան որպէս նա խորհէր ՚ի վերայ Իսրայէլացոցն, և որպէս նմա ետ պատուէր թագաւորն, այն ոչ կատարեցաւ: <sup>28</sup>Ի գալուստ ամին միւսոյ, զՕր Հատանէր, այրեալք առնէր իբրեւ վեց Հազար Հետևակ, Հինգ Հազար Հեծեալ սպառազէս. գալ Հասանէլ՝ աւար առնուլ զերկիրն Հրէաստանի: <sup>29</sup>Եկին Հասին ճակատեցան ՚ի կողմանս Բեթսուրայ: Ել նոցա ընդ յառաջ Յուդա մետասան Հազար արմիր: <sup>30</sup>Եւ իբրեւ տեսին զգունդն ստուար և Հզօր. սկսան կալ յաղօթս, օրհնել զԱստուած՝ և ասեն. Տէր Աստուած՝ դու այն ես որ խորտակեցեր զգորութիւն յարձակելոյ Հզօրին ՚ի ձեռն ծառայի քոյ Դաւիթի, և մատնեցեր զբանակս այլազգեաց ՚ի ձեռն Յովսափանու որդւոյ Հաուրի: <sup>31</sup>Արդ խորտակեան դու զգորութիւն զօրացս այսոցիկ ՚ի ձեռն Իսրայէլի. շիջցի գորութիւն նոցա երկվարօք և զօրօքն Հանդերձ: <sup>32</sup>Արկ զնոքօք զվատութիւն, և Հալածեալ զգորութիւն Հպարտութեան նոցա. շարժեցցին նոքա ՚ի բեկումն իրեանց: <sup>33</sup>Կործանեցեն արկցէս գնոսա ՚ի սուր սիրելեաց քոց. և օրհնեցեն զքեզ յօրհնութիւնս որ ճանաչեն զանուն քո: <sup>34</sup>Եւ Հարան միտեանց ՚ի դիմի. և անկան ՚ի ժամանակին յայնմիկ ՚ի գնդէ անտի Լիւսիայ՝ Հինգ Հազար Հեծեալ առաջի նոցա: <sup>35</sup>Եւ իբրեւ ետես Լիւսիա զպարտութիւն գնդին իւրոյ, և զյաղթութիւն քաջութեան գնդին Յուդայ, և որպէս զի պատրաստ էին ՚ի կեալ և ՚ի մեռանէլ ՚ի վերայ անտան քաջի յաղթութեան. չուեաց խաղաց գնաց ՚ի կողմանս Աստուրացոց: Դարձեալ զօրածողով լինէր, կազմել պատրաստել անդէս. անդրէս արշաւել ՚ի կողմանս Հրէաստանի:

Ը <sup>36</sup>Խօսել սկսաւ Յուդա եղբարքն Հանդերձ ընդ ժողովորդսն և ասէ. Ահա ասիկ խորտակեցան թշնամիք մեր ՚ի ներքոյ ոտից մերոց. եկայք երթիցուք մաքրեսցուք զսրբութիւնսն, մաքրեսցուք զտաճարն առնէն նաւակատիս ՚ի նմա: <sup>37</sup>Ժողովեցան ժողովքն ամենայն, եկին Հասին ՚ի լեռն Սիոն. <sup>38</sup>տեսին զսրբութիւնսն աւերեալ, և զսեղանն աղտեղեալ, զդրոշմնսն այրեցեալ թուփ առ թուփ բուսեալ ՚ի սրահն իբրեւ յանտառի, կամ իբրեւ միոյ միոյ լերանց. զկոնքս աւերեալ, և զվարագորդաձիգան խաթարեալ: <sup>39</sup>Ձեռս զօձեօք արկանէին, զպատմունճանս պատառէին, Հող ՚ի գլուխ լինէին, <sup>40</sup>ընդ երկիր թաւալէին. փողանշանս Հարկանէին, յերկինս աղաղակէին: <sup>41</sup>Յայնմ ժամանակի Հրաման տայր Յուդա՝ զօրահատոյց առնէր ՚ի վերայ միջաբերդին պաշտել զնա, զի մաքրեսցէ զսրբութիւնսն: <sup>42</sup>Եւ ընտրեաց նա քահանայս անարատս, կամարարս օրինացն. <sup>43</sup>և սրբեաց զսրբութիւնն. և ՚ի բաց ա-

ռին զվեմն՝ որ պղծեալ էին, եղին մեկուսի ՚ի տեղի մի. <sup>44</sup>և խորհուրդ կալան ՚ի վերայ սեղանոյ ողջակիզացն, որ պղծեալ էր ՚ի թշնամեաց անտի, եթէ զինչ արասցեն զնա: <sup>45</sup>Հաստատեցան բանս այս ՚ի խորհրդի անդ. քակել զսեղանն զի պղծեալ էր ՚ի թշնամեաց. զի մի լիցի նոցա այն ՚ի խիղճ մտաց, և ՚ի նախատիւս յափտենից: Եւ քակեցին զսեղանն. <sup>46</sup>և տարան եղին զքարինսն ՚ի դիպան տեղոց, մինչև եկեցէ մարգարէ և խօսեցցի վասն նոցա: <sup>47</sup>Եւ առին վեմն անկոփս ըստ օրինացն, և շինեցին զսրբութիւնսն: <sup>48</sup>Եւ ոչինչ էր ՚ի ներքս ՚ի տաճարի անդ. և զսրահն սրբեցին. <sup>49</sup>և սպաս սրբութեան նոր գործեցին. և տարան ՚ի ներքս զաշտանակն լուսոյ, և զսեղանն խնկոց, և զսեղանն տաճարին: <sup>50</sup>Եւ արկանէին խոնկա ՚ի վերայ սեղանոյն. ճրագս լուցանէին, և լոյս տային տաճարին: <sup>51</sup>Իսէին ՚ի վերայ սեղանոյն զՀացն Հանապազորդ. և ձգէին զվարագործսն, և կատարէին զգործսն զամենայն սպասուն զոր առնէին: <sup>52</sup>Կանխէին ընդ առաւօտն յաւուրն քսաներորդի Հինգերորդի՝ յամենանն իններորդի. յամին Հարիւրորդի քառասներորդի. <sup>53</sup>մատուցանէին պատարագ ըստ օրինացն ՚ի վերայ սեղանոյ ողջակիզացն, որոյ նոր արարին ըստ ժամանակին: <sup>54</sup>Յաւուրս յայնոսիկ յորս պղծեցին Հեթանոսքն, ՚ի նմին ժամանակի և նորոգեցաւ յերգ օրհնութեան, ՚ի փող և ՚ի քնար և ՚ի սրինգ: <sup>55</sup>Եւ անկանէին ամենայն ժողովուրդն ՚ի վերայ երեսաց իւրեանց, անկանէին ՚ի խոնարհ, երկիր պագանէին. օրհնէին զԱստուած յերկինս որ յաջողեաց նոցա: <sup>56</sup>Եւ արարին զնաւակատիս սեղանոյն աւուրս ութ. և մատուցին զողջակեղան ուրախութեամբ, և մատուցին պատարագս փրկութեան և օրհնութեան: <sup>57</sup>Չարդարեցին զկոնքսն և զվարագորդաձիգան յանդիման տաճարին, ոսկի պսակօք և ոսկովք տապակօք. և նորոգեցին զդրոշմնս, և կանգնեցին զդրոշմնս: <sup>58</sup>Եւ եղև ուրախութիւն մեծ ՚ի վերայ ժողովորդանն յոյժ. և ջնջեցան նախատանք Հեթանոսաց ՚ի նոցանէ: <sup>59</sup>Եւ Հաստատեաց Յուդա եղբարքն Հանդերձ, և ամենայն ժողովքն Իսրայէլացոց, Հանապազ կացցեն աւուրս այս նաւակատեաց սեղանոյն ՚ի ժամանակի իւրեանց տարօջէ ՚ի տարի, ՚ի գլուխ տարեկանի աւուրս ութ ՚ի Հինգերորդ քսաներորդ իններորդի ամսոյն՝ ուրախութեամբ և ցնծութեամբ: <sup>60</sup>Եւ շինեցին նոքա ՚ի ժամանակին յայնմիկ զեան Սիոն շուրջանակի, ՚ի պարիսպս բարձրացեալս, և յաշտարակս ամրացեալս, գուցէ զայցեն Հեթանոսք, և կոխան առնիցեն զգոսա. որպէս արարին զառաջինս: <sup>61</sup>Եւ զօր թողոյր ՚ի վերայ՝ պահապան նմա. և ամրացոյց զնա. պաշարել զԲեթլեհեմուր. զի լիցի ամրութիւն զօրացն ՚ի կողմանցն Եղմայեցոց:

5 Եւ եղև իբրեւ լուան Հեթանոսքն շուրջանակի. եթէ Թ շինեցաւ սեղանն, և նորոգեցաւ սրբութիւնն միւսանգամ, որպէս էր զառաջինս, բարկացան յոյժ: <sup>2</sup>Խորհեցան գալ Հասանել ջնջել զազգս Յակոբեան որք էին ՚ի մէջ նոցա. և սկսան կոտորել և սպառնէլ զնոսա: <sup>3</sup>Եւ տայր պատերազմ Հանապազ Յուդա ընդ որդիսն Եսաւայ որ էն ՚ի կողմանս Եղմայեցոց Ակրաբատեանց. զի շուրջանակի եկեալ պատեալ պաշարեալ նստէին շուրջ զԻսրայէլի. Հարկանէր զնոսա ՚ի Հարուածս բազում, և նուազ առնէր զնոսա, և առնոյր նա զկապուտ զաւար նոցա: <sup>4</sup>Եւ յիշէր զչարութիւնն որդւոցն Բեանայ, որ էին լեալ ժողովորդանն յորդայն զայլազգութեան, վարանել զնոսա ՚ի ճանապարհս իւրեանց: <sup>5</sup>Փախստեայ լինէին ՚ի նմանէ, և ամրանային ՚ի բերդս իւրեանց. զայր շուրջ, պահ ղնէր զնոքօք, և Հրձիգ առնէր զամուրս նոցա ամենայն բնակչօքն Հանդերձ: <sup>6</sup>Եւ անցանէր իսաղայր նա ՚ի վերայ որդւոցն Ամոնայ. և անդ գտանէր ձեռն Հզօր, զօրս բազում. և զՏիմոթէոս զօրագլուխ նոցա: <sup>7</sup>Հարկանէր նոցա ՚ի դիմի, և բազում անգամ պատերազմաւ սաստկանայր ՚ի վերայ նոցա. <sup>8</sup>Հարկանէր

երեք Հազարք արք:

19 Ոճանձ. Ջայս ընդ նոսա խօսէր: 20 Ուկան. ՚ի պարտութիւն մատնեալ է: Թօրնակն. Եւ զծովին որ դիգա՞: Ոճանձ. Որ դիգանայր... գործոցն եղելոց: 24 Լայլ. Սկսան գոհանալ օրհնել: Ուր Ուկան. Չմատուած յերկինս: Ոճանձ. Ողորմութիւն նորա: 25 Լայլ. Եւ եղև փրկութիւն մեծ: 27 Ոճանձ. Ձի ոչ այն կամք: 28 Ուկան. Արուծի արձնէր: Թօրնակն թո՛ւսագործ լինի այսպէս. Իբրեւ Յ Հետևակ. Բ Հեծեալ սպա՞: Իսկ այլ. զԲ Հետևակ. Եթէ Հեծեալ: 30 Ոճանձ. Օրհնել զԱստուած և ասել: Ուկան. Որդւոյ Հարուծի: 35 Լայլ. Եւ զյաղթութիւն քաջութեան: Ոճանձ. Քաջի և յաղթութեան: 38 Ուկան. Եւ զսեղանն աղ: Ոճանձ. Կամ իբրեւ զմիոյ միոյ:

43 Ոճանձ. Չվեմն որ պղծեալն էին: 45 Ոճանձ. Այն խիղճ մտաց: 52 Ուկան յաւելու. Յամին... քառասներորդի ութերորդի: 53 Թօրնակն պակասէր. ՚ի վերայ սեղանոյ ողջակիզացն: 54 Ուկան. Յաւուրս յայնոսիկ յորում պղ: 57 Ուկան. Եւ զվարագորդաձիգան: 58 Ոճանձ. Եւ ջնջեցան նախատանք ՀԵ՛: 59 Ոճանձ. Եւ ամենայն ժողովուրդն Իսրայէլաց՝ ՚ի մէջ քառանգս Իսրայէլացոց Հանապազ շակերդի: Թօրնակն ՚ի մէջ քառանգս Իսրայէլացոց: Եւ իբրեւ լուան: 3 Լայլ. Որ էին ՚ի կողմանս Եղմով: 4 Ոճանձ. Չորդւոցն Բանայ:



վաներ, և առնույր նա զվզեր քաղաք՝ և զդատերս իւր, և դառնայր 'ի կողմանս Հրեաստանի: <sup>9</sup>Եւ ժողովեցան ամենայն Հեթանոսք 'ի Գաղատա վանս Իսրայելի, որ էին 'ի կողմանս նոցա, զի ջնջեցեն զնոսա. և նոքա փախստեայք անկանսն յամուրս 'ի Դոլմայիմ: <sup>10</sup>Եւ արձակեցին նոքա Հրեշտակս առ Յուդա և առ եղբարսն և ասեն. Ժողովեալ են առաւարտիկ 'ի վերայ մեր ամենայն Հեթանոսք, պատեալ պաշարեալ պնդեն զմեզ ջնջել 'ի տեղւոյն աստի. <sup>11</sup>պատրաստ են յառնուլ զամուրս յոր անկեալ եմք. և Տիմոթէոս զօրագլուխս նոցա: <sup>12</sup>Արդ՝ եթէ իցէ ինչ 'ի ձեռս արագեացեն փրկել զմեզ 'ի ձեռաց նոցա. զի անկանս բազումք 'ի մէջ: <sup>13</sup>Եւ ամենայն եղբարք որ էին 'ի Տուքա կոտորեցան. և 'ի գերովեան վարեցան կանայք նոցա և որդիք նոցա, ամենայն կաշիւ կարասեալ իւրեանց առ Հասարակ կորեանս նոքա, որչափ 'ի կողմն մի աւագի Հազարապետութեան միոյ: <sup>14</sup>Այն ինչ դեռ թողմբն 'ի ձեռին էին, այլ գուժկանք Հասանէին 'ի կողմանց Գալիլեացոց անտի, զօձիս պատառեալ, զճակատ Հրեայք և զգոյժս զայն տային. <sup>15</sup>և ասեն. Ժողովեցան 'ի վերայ մեր 'ի Պտղոմեայ, և 'ի Ծուրայ, և 'ի Ծայդանայ, և ամենայն կողմանք Գալիլեացոց յայլազգեաց կուտ, ջնջել զմեզ անտի: <sup>16</sup>Եւ իբրեւ լուսն զբանս զայն Յուդա և ժողովուրդն, 'ի խորհուրդ ժողովեցան վաղվաղակի. զի խորհեցան զինչ գործ գործեցեն վասն եղբարցն որ էին 'ի նեղութեան, և ճգնին 'ի ձեռաց պատերազմողաց: <sup>17</sup>Խօսել սկսաւ Յուդա ընդ Հմառնեայ ընդ եղբոր իւրոս և ասէ. Ընտրեալ դուք աւս Հօրս, և երթ փրկել զեղբարսն որ են 'ի նեղութեան 'ի կողմանց Գալիլեացոց. և ես և Յոննաթան եղբայր իմ երթիցուք 'ի կողմանս Գաղատա: <sup>18</sup>Եւ եթող անդ զՅովսէպոս Զաքարեանց, և զԶաքարի զօրագլուխս ընտիր ընտիր զօրք Հանդերձ՝ յերկրին Հրեաստանի պաշտպանս. <sup>19</sup>պատուէր ետ նոցա՝ և ասէ. Առաջորդեալք ժողովողեանս այսմիկ, և մի՛ տայցէք դուք մարտ պատերազմի ընդ Հեթանոսս մինչև 'ի դարձ գալստեան մերոյ անտի: <sup>20</sup>Զօրաւորոց արարին, ընդ երկու զօրսն բաժանեցին. գնացին երեք Հազարք ընդ Հմառնեայ 'ի կողմանս Գալիլեացոց, և ութ Հազար յերկրին Գաղատա: <sup>21</sup>Եւ գնաց Հմառն յերկրին Գալիլեացոց, տայր պատերազմ ընդ Հեթանոսս. և խորտակեցան Հեթանոսք առաջի երեսաց նորա, և Հալաճական տանէր գնոսս մինչև 'ի դուռն Պտղոմեայ: <sup>22</sup>Տայնամաւոր անկանէին 'ի Հեթանոսաց անտի երեք Հազար վառեալք սպառագէն. <sup>23</sup>և առնույր զաւար նոցա 'ի կողմանց Կալիլեացոց և յԱրաբաթուց, կանամբք և որդուք Հանդերձ, և ամենայն կարասեալ Հանդերձ, և գանձի կաշիւ. և եկին ածին զայն ամենայն ցնծութեամբ և ուրախութեամբ յերկրին Հրեաստանի: <sup>24</sup>Եւ Յուդա Մակաբէ, և Յոննաթան եղբայր նորա անցին յայն կողմն Յորդանան գետոյն, և գնացին երից աւուրց գնաց ճանապարհի, յերկիր յանապատ: <sup>25</sup>Եւ ընդառաջ եղեն նոցա Նաբատացիք խաղաղութեամբ. և պատմէին նոցա զամենայն անցն որ անցին ընդ եղբարսն յերկրին Գաղատա: <sup>26</sup>Եւ բազումք 'ի նոցանէ յաւար երթեալ էին 'ի քաղաքս Բոսորայ, և Բոսաղումայ, և Սերփիմակեղեայ, և Զառնասպասեայ, այս քաղաքք ամուրք և մեծամեծք են. <sup>27</sup>և այլոց քաղաքացն 'ի կողմանց Գաղատա. և 'ի մի վայր միաժողով են առ վաղիւ, Ժամադիր են փակել պատել զամուրսն, առնուլ ջնջել սատակել զամենեւին յաւար միտ: <sup>28</sup>Իբրեւ զայն լուսն Յուդա՝ գունդ կազմեաց վաղվաղակի. ճանապարհ կալաւ ընդ անապատ, յանկարծակի անկանէր 'ի վերայ Բոսորայ. յանկարծակի յաղեկարծում Ժամու զամենայն քաղաքն 'ի բուռն առնույր. անդ 'ի մի սուր սուսերի իւրոյ սպանանէր զամենայն արու մանուկ, և առնույր զամենայն զաւար քաղաքին Բոսորացոց. և զքա-

ղաքն ամենայն Հրճիգ առնէր. <sup>29</sup>և ինքն գիշերայն գնդաւն Հանդերձ դիմէր 'ի վերայ ամրոցն պաշարելոց: <sup>30</sup>Այն ինչ կամէր առաւօտն 'ի գիշերոյն մերկանալ զայն 'ի վեր ամբարձին, տեսին զօրս բազումս զի ոչ գոյր նոցա թիւ. զի բարձեալ բերէին սանդուղիս և մանգլիոնս, և պէտէս մենեանայս 'ի վերայ ամրոցն, մարտ եղեալ և 'ի պատերազմ մատուցեալ: <sup>31</sup>Եւ իբրեւ ընդ այն Հայեցաւ Յուդա, և ետես զի սկիզբն էր մարտին, անտի աղաղակ քաղաքին, և աստի զօրացն որ պաշարեալ պաշէին, ձայն մարտի, ձայն պատերազմի, ձայն փողոյ առ Հասարակ յերկրին ելանէր: <sup>32</sup>Սկսաւ խօսել ընդ զօրսն իւր և ասէ. Հնապա, Ժիրք լերուք, պինդ կացեք. գործ՝ այսօր է մարտնչել ձեզ 'ի վերայ եղբարք ձերոց: <sup>33</sup>Եւ զօրսն ամենայն յերկն գունդս բաժանէր, և շուրջ գնդօք ճակատեալ 'ի մարտ մատուցանէր. փող Հարին, խրախոյս բարձին. գոչեցին աղօթիք առ Աստուած, 'ի վերայ յարձակեցան: <sup>34</sup>Արդ եղև Տիմոթէայ և զօրացն, եթէ Մակաբէ զօրօքն 'ի վերայ ճանեալ է. իբրեւ Հայեցան տեսին, շրտեան լքան կասեցին, ընկեցին զիւրաքանչիւր մեղքեանայս, և 'ի փախուստ դարձան: Եւ Հարկանէր յաւուր յայնմիկ գնոսս 'ի Հարուածս սաստիկս. տանէին փախստեայս առաջի իւրեանց. մի առ միջ դիմաւալ կացուցանէին. արկանէին 'ի սուր սուսերի իւրեանց իբրեւ արս ութ Հարիւր Հազար սպառագէն: <sup>35</sup>Եւ ինքն դառնայր 'ի կողմն Մայափայ. մարտ պատերազմի դէտ գնովաւ և առնույր գնա, և 'ի նմա սպանանէր զամենայն արու մանուկ նոցա. և առնույր զամենայն ինչս և զստացուածս նոցա յաւարի, և զքաղաքն այրէր Հրով: <sup>36</sup>Անտի խաղայր գայր պատեր զԲասփոնի Մակեթ, և զԲոսոր, և զմինացեալ քաղաքս Գաղատա: <sup>37</sup>Յետ այսց Ժամանակաց՝ դարձեալ զօրաժողով լինէր Տիմոթէոս, և գայր բանակէր դէմ յանդիման Դափոնայ, յայնկոյս գետոյն: <sup>38</sup>Դէտ արձակեաց Յուդա զի տեսցէ զբանակս նոցա: Եւ կին պատմեցին և ասեն. Միաժողով եղև ամենայն ազգք և ազինք յոյժ, որ շուրջ զմեք բանակեալ են, և զօրք բազումք կուտեալ են յոյժ: <sup>39</sup>Եւ արուայիկս բազումս ածեալ է 'ի վարձու յօգնականութիւն իւրեանց. և բանակեալ են յայնկոյս գետոյն, պատրաստեալ են զալ անկանել 'ի վերայ քո: Իբրեւ զայն լսէր Յուդա, նոյնժամայն խաղայր գնայր 'ի վերայ նոցա: <sup>40</sup>Իբրեւ ետես Տիմոթէոս խօսել կալաւ ընդ իշխանսն և ասէ. Միտ դիջիք դուք Յուդայ և զնորին նորա առ Հասանել յափն գետոյն, եթէ զՀասանելն և զանցանելն մի արասցէ՝ ապա մեք ոչ կարեմք լինել դիմակալ նորա, զի յաղթելով յաղթեցէ նա մեզ: <sup>41</sup>Ապա թէ Հասցէ յափն գետոյն և ճակատեցի՝ յայտ արար թէ՛ զանգիտեաց, մեք անցցուք մարտիցուք և յաղթեցուք մեզ: <sup>42</sup>Այն ինչ նորա բանք 'ի բերան էին, և Յուդա զօրօքն Հասանէր յափն գետոյն. անդ՝ առ ափն գետոյն կացուցանէր զաշխարհամար դպիրսն, և տայր նոցա պատուէր, զի մի՛ զգը ամենեւին թողցեն առ ափն գետոյն բանակել. այլ զամենայն գայր պատերազմող զկին նորա փողեցեն: <sup>43</sup>Եւ ինքն զՀասանելն զանցանելն դարձանելն 'ի վերայ 'ի առնէր, և նախ զգունդն նախատակաց 'ի ներքս բեկանէր, զօրսն ամենայն 'ի փախուստ դարձուցանէր. և ամենայն ազգք և ազինք զէնդեցէր փախստեայ գնային յամրակողմն, 'ի նուիրեալ տեղին մեհենին 'ի Կառնային: <sup>44</sup>Սոքա եկին Հասին պատերգին զքաղաքն, Հրճիգ արարին զամուրսն մեհենին Հանդերձ. և Կառնային նեղէր, և ոչ կարէր Հանդարտել ընդդէմ Յուդայ: <sup>45</sup>Հրաման ետ Յուդա խաղացուցանել զամենայն ազգս Հրէից որ էին 'ի կողմանս Գաղատա, կանամբք և մանկուտով ամենայն կաշիւ Հանդերձ, ածել Հասուցանել յերկրին Հրեաստանի. և էին նոքա բանակք մեծամեծք: <sup>46</sup>Եւ եկին Հասին 'ի դուռն

11 Բաղդա՛մ. Զամուրսս յոր: Ոսկան. Զօրագլուխ է նոցա: 12 Ոսկան. 'ի ձեռաց սոցա. զի: 16 Ոսկան. Եւ ճգնէին 'ի ձեռաց: 17 Ոսկան. Ընդ Հմառնեայ եղբոր: Ելլէ. Եւ երթ դու փրկել զեղ՛.... 'ի կողմն Գաղատա: 19 Ոսկան. Մինչև 'ի գալ մեր անտի: 21 Ոսկան. Հեթանոսք յերեսաց նորա: 23 Ելլէ. 'ի կողմանց Գալիլեացոց: Ոսկան. Եւ ամենայն տան կարասեալ Հանդերձ: 25 Ոսկան. Եւ պատմեցին նոցա զամենայն... յերկրին Գաղատա: 26 Ոսկան. Յաւարի երթեալք եղեն 'ի քաղաքս... և Սեփով Մակեղեայ:

28 Ոսկան. Յանկարծակի յեղակարծումս Ժամու... անտի 'ի սուր սուսերի իւ՛: 'ի բուռն անկանէր: Ուր ու... մանկ. 'ի բուռն արկանէր: 29 Ոսկան. 'ի վերայ ամրոցացն պաշարէ՛: 30 Ոսկան. Տեսանէին զօրս բազումս: Ոսկան. Մանգլիոնս և մանգլիոնս... 'ի վերայ ամրոցացն: 32 Ելլէ. Ժիրք լերուք: 34 Ոսկան. Դիմաւալ կացուցանէին: Եւ նայն Գրեալքի օրնակէլ մեր աստուծոյ Համայնսն մերոսմա ունին զիւն-ա, Գրեալք ՊՈՒ. կամ ութ ձ Հազար. և միայն Ոսկան օրն. ութն Հազար: 38 Ոսկան. Միաժողով են... զմեք բանակեալ են: 39 Ոսկան. Եւ արուայիկս բազումս ածեալ է՝ 'ի վարձու են յօգ՛: Ոսկան. Պատրաստ են գալ: 40 Ոսկան. Խօսել սկսաւ ընդ իշխանսն: Ոսկան. Կնեւ դիմաւալ նմա: 42 Բաղդա՛մ. Միտ առ ափին գետոյն: Ոսկան. Զկին նորա փողեցին: 43 Ոսկան. Մեհենին 'ի Կառնային:



եփորն քաղաքի. և այս քաղաք է մեծ 'ի վերայ ճանապարհի յամուր վայրի. և ոչ գոյր նոցա այլ ճանապարհ խոտորել յաջ կամ յաշեակ, բայց երթալ ընդ մէջ քաղաքին: 47 Իբրև տեսիլ զօրք քաղաքին զամբոխ զօրացն, և զբազմութիւն բանակացն գործնան փակեցին, գործանդան սեղմեցին վիմօք. և ոչ տային անցանել նոցա: Իբրև զայն ետես Յուդա. առաքեաց առ նոսա բանս խաղաղութեամբ 48 և ասէ. Թոյլ տուք անցից ընդ երկիր քո, երթալ անցանել ինձ յաշարհ իմ, և ոչ որ ինչ մեղիցէ քեզ. բայց այնչափ որչափ ոտիք մերովք կոխեսցուք գերկիր քո: Եւ ոչ առին յանձն նոքա նմա բանալ զգործնան: 49 Ապա Հրաման ետ Յուդա փող Հարկանել քարոզ կարդալ և ասել. Հապա՛ իւրաքանչիւր գունդ յորում վայրի և կացցէ 'ի ներքս խաղաացէ: 50 Եւ մատեան զօրքն յիւրաքանչիւր տեղում յորում կային 'ի մարտ պատերազմի, զամենայն տրին և զամենայն զիշերն 'ի մարտ, մինչև մատնեցաւ քաղաքն 'ի ձեռն նոցա: 51 Անդ սատակեցին զամենայն արու մանուկ նոցա 'ի սուր սուսերի իւրեանց. խլեցին գնոսս յարմատոց, խաղացուցին զաւար քաղաքին, և ինքեանք անցին ընդ մէջ քաղաքին, գնային երթային 'ի վերայ դիականցն անկելոց. 52 և անցին նոքա ընդ Յորդանան գետ 'ի տափակողին 'ի դաշտ մի մեծ. և անդ բանակեցան դէմ յանդիման Բեթսուգայ: 53 Եւ անդ յանձնաձէր զկաց մնաց ժողովրդեանն, միսիթարէր զամենեկին Յուդա ընդ ամենայն չուս ճանապարհին այսպէս առնէր մինչև ածէր Հասուցանէր յերկիրն Հրեաստանի: 54 Եւ եկին Հասին ելին 'ի լեռն Սիոն ցնծութեամբ և ուրախութեամբ. անդ մատուցանէին զողջակէզս և զպատարագս. զի ոչ ծախեցաւ 'ի նոցանէ, մինչև եկին Հասին անդրէն 'ի տեղի իւրեանց խաղաղութեամբ: 55 Եւ յաւուրսն յայտնակ էր Յուդա և Յովնաթան յերկիրն Գաղաադու. և Հմանն եղբայր նոցա էր յերկիրն Գալիլեացոց, յանդիման Պողոմայ: Իբրև զայն քաջութիւնս պատերազմին լսէին 56 Յովսէպոս Ջաքարեանց, և Ջաքարի իշխան զօրացն մնացելոց, 57 ասէն. Եկայք և մեք երթիցուք տացուք մարտ պատերազմի ընդ Հեթանոսս որ չուրջ զմեք են, և արացուք և մեք մեզ անուն: 58 Ժամ ետուն զօրացն, խաղացին գնացին 'ի կողմանս Յամնեայ: 59 Եւ Էլ Գորգի 'ի քաղաքէ անտի զօրք Հանդերձ որ ընդ իւր էին 'ի մարտ պատերազմի, և Հարաւ 'ի դիմի նոցա: 60 Ի պարտութիւն մատնեցան Յովսէպոս և Ջաքարի, և Հալաժականս երթային մինչև 'ի սաՀմանս երկրին Հրեաստանի: Յայնմ աւուր անկանէին 'ի նոցանէ արք իբրև երկու Հազարք. և եղեն կործանումն այն սաստիկ 'ի վերայ ժողովրդեանն: 61 Ձի ոչ անսպանի նոքա Յուդայի և եղբարց նորա. խորհեցան թէ մեք իբրև զնա արցուք անուն քաջութեան. 62 բայց նոքա չէին 'ի զաւակէ անտի արանցն այնոցիկ, որոց տուեալ էր զգիրկութիւն Իսրայէլի 'ի ձեռն նոցա: 63 Եւ ինքն Յուդա և եղբարք իւր փառաւոր լինէին յայս ժողովրդեանն առաջի ամենայն ազգաց Հեթանոսաց. ուր և լսէին զանուն նոցա, 64 ժողովէին և օրէնէին գնոսա: 65 Եւ Էլ Յուդա եղբարքն Հանդերձ, տալ պատերազմ ընդ որդիսն Եսաւայ 'ի Հարաակողմ կուտէ անդ: Անդ Հարկանէր գեթերոն քաղաք և զդատերս իւր. քակէր կործանէր զամենայն ամուրս նոցա, և Հրձիգ առնէր զաշտարակս նորա շուրջանակի ուր և գտանէր: 66 Եւ Էլ դիմեաց գնալ նա յերկիրն այլազգեաց, զայր Հասանէր 'ի կողմ Մարսայ: 67 Յաւուր յայնմիկ անկան քաՀանայք 'ի պատերազմի անդ, մինչ նա դեռ կամէր քաջութիւն ինչ առնել. զի Էլ նա տալ պատերազմ առանց խորհրդոց: 68 Եւ դարձաւ Յուդա 'ի կողմն Ազովտայ յերկիրն այլազգեաց, աւերէր զմեՀեանս նոցա, և կործանէր վկուտս նոցա, և Հրձիգ առնէր զքաղաքն նոցա, 'ի գերութեան զարեւր զինչս և զստացուածս նոցա, և դառնայր գնայր յերկիրն Հրեաստանի:

Ժ 6 Եւ Աստիղոս կայսր գնայր նա ընդ վերնագաւառնս.

ապա լու եղև նմա եթէ է քաղաք մի 'ի կողմանս Դիմնեայ 'ի Պարսից աշխարհին, քաղաք փառաւոր, լի ոսկով և արծաթով. 2 և մեՀեանս որ 'ի նմա, է մեծագանձ յոյժ, և կուտք ոսկեղէնք ձուլածոյք մեծամեծք 'ի նմա: Առ նա՛ զէն բազում, զրա՛նք և պատեանք որ թողեալ էր Աղէքսանդրի կայսեր Մակեդոնացոց, որ թագաւորեաց նախ 'ի վերայ Յուսնաց աշխարհին. 3 եկն եՀաս նա 'ի քաղաքն յայն, և ինդդէր առնուլ աւարաբար: Ազգ եղև քաղաքացոցն. 4 'ի մարտ պատերազմի պատրաստեցան, և ոչ ետուն մտանել: ՉաՀի Հարաւ խաղաց գնաց 'ի կողմանցն արևելից յերկիրն Բաբելացոց: 5 Անդ գուժկան Հասանէր առ կայսր Աստիղոս 'ի կողմանցն Հարաւոյ, թէ 'ի պարտութիւն մատնեցան զօրքն որ ելեալ էին յերկիրն Հրեաստանի: 6 Ձի չոգաւ զառաջին նուագն Լիսի զօրք բազմօք, և 'ի պարտութիւն մատնեցաւ յերեսաց նոցա: Չօրացան զինուք, զօրք և լցան աւարաւ բազմաւ, կոտորեցին զբանակս նոցա. զինչս և զստացուածս նոցա 'ի գերութիւն վարեցին. 7 զմեՀեանս աւերեցին. զկուտս կործանեցին որ շինեալ էր 'ի վերայ սեղանոյն յերուսաղէմ, և զսրբութիւնն փակեցին պարսպօք բարձրութեան որպէս զառաջինս, և ընդ նմին զքաղաքն Բեթսուր: 8 Եւ եղև լուսն զբանս զայս թագաւորն, Հիացան զարմացաւ թմբեցան և խոտկեցան յոյժ. անկաւ 'ի մաՀիճս իւր և Հիանդացաւ, զի ոչ կատարեցաւ խորհուրդ Հրամանի նորա: 9 Եւ անդ դէտր նա բազում աւուրս, զի նորոգեցան 'ի վերայ նորա տրտմութիւնք բազումք: Աժ զմտաւ թէ մեռանիմ. 10 կոչեաց զամենայն բաւեկանս իւր և ասէ ցնոսա. Բուն Հատաս յերեսաց իմոց. պախեալ եմ 'ի սիրտ իմ Հոգոյ իմոց: 11 Սուսեցայ ընդ սրտի իմում և ասեմ. Յոր վայր նեղութեանց Հասանես, և խռովութեան բազմի, յորում այժմիկ պաշարեալ կամ. զի քաղցր և բարեբար և սիրելի էի զօրաց իմոց: 12 Արդ՝ յոչ եղև ինձ չարիքն այն՝ զոր գործեցի ես յերուսաղէմ, և առի ես զամենայն սպանս զայն զոսկուր և զարծայթոյ, և զօրս ևս զամբարեցի տարապարտուց 'ի վերայ նոցա ջնջել գնոսա: 13 Արդ գիտեմ եթէ վասն այսորիկ գտին զիս չարիքս այս ամենայն, և կորնչիմ աւասիկ տրտմութեամբ յօտար երկրի: 14 Եւ կոչեաց նա զՓիլիպպոս մի 'ի բարեկամաց անտի իւրոց, կացոյց գնա 'ի վերայ ամենայն թագաւորութեան իւրոյ. 15 և ետ ցնա թնայ և պատմուճան և զմատանիս զիւր, ածէլ զորդի իւր զԱստիղոս, սնուցանել և յիւր տեղի թագաւորեցուցանել գնա: 16 Եւ մեռաւ անդ Աստիղոս արքայ, յամին Հարիպորդի քառամեբորդի իննեբորդի:

17 Ազգ եղև Լիսիայ եթէ մեռաւ արքայ և կացոյց թագաւոր զորդի իւր Աստիղոս, և եդ անուն նմա Շօրաւոյն Աստիղոս: 18 Եւ որ 'ի միջաբերդին էին արգելեալք որ նեղէին զԻսրայէլ, և չուրջ զսրբութեամբն ինդդէին զչարին Հանապագ, և զօրութիւն էին նոքա Հեթանոսացն. 19 խորհեցան քաղաքացիքն ջնջել գնոսա: Եւ իբրև ժողովեաց զամենայն ժողովս զօրացն, 20 և եկին նստան չուրջ ցնոքօք. և ժողովեցան 'ի մի վայր, և պաշարեցին գնա: Յամին Հարիպորդի իննեբորդի, շինեցին պատուարս և նետակալս և մեքենայս բազումս: 21 Եւ եկին ելին նոքա յարգելանէ անտի, և կցեցան յարս անօրէնս յԻսրայէլացոց անտի. 22 և գնացին նոքա առ արքայն և ասեն. Մինչև յերդ ոչ արացես դու զդատաստանս, և զվրէժ ինդդեսցես եղբարցն մերոց. 23 մեք Հասանեալ եմք ծառայել Հօր քում, և երթալ զՀետ Հրամանաց նորա: 24 Եւ նստէին գնովս որդիք ժողովրդեան մերոյ, վասն այսորիկ օտարանային բազումք 'ի մէջ. բայց զոր գտանէին 'ի մէջ՝ մաՀու մեռուցանէին, և ժառանգութիւնք մեր 'ի յափշտակութիւն մատնէին: 25 Եւ ոչ 'ի մեզ միայն ձեռն միեցին, այլ և յամենայն սաՀմանս իւրեանց: 26 Եւ այժմ եկեալ պաշարեալ չուրջ զմեք, և աւադիկ եկեալ փակեալ պաշարեալ պաՀեն զմիջնաբերդն երուսաղէմի առնուլ գնա, և զսրբութիւնն. և զԲեթսուրա ամրացուցին: 27 Եւ եթէ ոչ վաճ աճապարեսցիք՝ ևս մեծա-

46 Ոճանձ. Եւ եկին Հասին նոքա 'ի դուռն: 47 Ոճանձ. Եւ զբազմութիւն զբանակացն: 48 Ուկան. Եւ ոչ ինչ մեղիցէ քեզ: 50 Ուկան. Յիւրաքանչիւր տեղում: 52 Յօրնակին պակասէր. Եւ անցին նոպա ընդ: 53 Ոճանձ. Միսիթարէր զամենեկին: 54 Ոճանձ. Անդէն 'ի տեղին, կամ 'ի տեղում իւրեանց: 55 Ուկան. Էին Յուդա և Յօնաթան: 60 Յօրնակին. 'ի նոցանէ արք արք Ս: Ոճանձ. Եւ եղև կործանումն: 61 Ոճանձ. Թէ և մեք իբրև: 63 Ոճանձ. Եւ եղբարք նորա: Լյլլ. Չանուն նորա: 65 Ոճանձ. Հուրջ ուր գտանէր: 68 Ուկանձ. 'ի գերութիւն վարէր:

6.1 Ուկան. Գնայր ընդ վերնա՛: Յօրնակին. Եթէ է 'ի քաղաք մի: 2 Ուկան. Չորս թողեալ էր: Ոճանձ. Որ թագաւորեաց նա նախ 'ի: 5 Ոճանձ. Որ երեւեալ էին յերկիրն: 7 Ոճանձ. Որպէս էր առաջին: 8 Ոճանձ. Լուսն զայն բանս թագաւորն: 10 Ոճանձ. ՊաՀեալ եմ 'ի սիրտ իմ: 11 Ուկան. Եւ խոտկութեանք բազմաց: 14 Ուկան. ՉՓիլիպպոս զմի 'ի բա՛: 15 Ոճանձ. Եւ ետ նոցա թագ: 16 Լյլլ. Բառամբերդի ինն՛: 17 Օրնակ մի. Հօրանոյն Աստիղոս: 24 Լյլլ. Բայց զոր գտա՛... մաՀու մեռանէին: Ուր Ուկան. Բայց որք: 25 Ոճանձ. Եւ ոչ 'ի մեզ մի՛ մեզ միայն ձեռամիսեցին: 26 Ոճանձ. Պաշարեալ չուրջ զմեք:

մեծ ինչ քան զայս գործիցեն, և դուք զառաջն ո՛չ կարիցեք ունել: <sup>28</sup>Իբրև զայն լուսա թագաւորն բարկացաւ յոյժ, հրամայեաց կոչել զբարեկամն իւր, և զիշխանս որ 'ի վերայ զօրացն էին: <sup>29</sup>Եւ յայլմէ թագաւորութենէ, և յայլոց կողմեաց եկին առ նա զօրք բազումք 'ի վարձուն: <sup>30</sup>Եւ էր թիւ զօրաց նորա Հարիւր Հազար սպայար 'ի ձեռին տիգաւոր Հետեակ, և քսան Հազար Հեծեալ սպառազէն, երեսուն և երկու փիղք վառեալք երիվարիկք: <sup>31</sup>Եւ եկին անցին ընդ Արտմ. ճակատեցան պատեցին զԲեթսուր քաղաք, և մարտ պատերազմի եղին շուրջ զնովա ատուրս բազումս: Կազմեցին շուրջ զմանգղիոնս և մենքնայս: Եւ ելին 'ի քաղաքէ անտի, այրեցին զմենքնայսն, և մարտ եղին ընդ նոսա քաջութեամբ: <sup>32</sup>Չուեաց խաղաց գնաց Յուդա 'ի միջնաբերդ ամրոցէ անտի, և եկն բանակեցաւ 'ի Բեթսակարիա, դէմ յանդիման բանակի արքային: <sup>33</sup>Կանխեաց ընդ առաւտն թագաւորն, առ զբանակն տարաւ բանակեցոյց 'ի միջոյ անտի ըստ ճանապարհին Բեթսակարիա. և զօրոն սփռեաց ճակատեցոյց 'ի մարտ պատերազմի. փող Հարիւր, <sup>34</sup>կազմեցին պատրաստեցին զփիղոյն՝ ճաշակեցուցին յարիւն խաղողոյ, 'ի գրմուռս և 'ի գինիս: <sup>35</sup>Եւ կարգեցան բաշխեցին 'ի գունդս գունդս. և կարգեցին առ փիղ զիղ Հազար Հազար այր սպառազէն. և պաշտպան գլուխ գնդիցն Հինգ Հազար Հեծեալ վառեալ նոյնք 'ի ձեռն պաշտպան գնդիցն: <sup>36</sup>Պի ուր և կայցեն գազանքն կայցեն և նոքա. և ուր և գնայցեն գնայցեն և նոքա: <sup>37</sup>Եւ վանդակակապ մարտկոց մենքնայիւք 'ի վերայ փղացն կազմեցին, և զփղապանս 'ի վերայ գլխոյն նստուցին: <sup>38</sup>Եւ զայլ այրութիւն յաջ և յաւեակ թիւս գնդին կազմեցին: <sup>39</sup>Իբրև անտի արեգակն ծայրս արձակէր, առ Հասարակ 'ի զրաւարտ պատենազէն պղնձապատ վաշտանցն նշոյլքն զլերամբքն փայլատակէին, և ճառագայթք Հատանէին իբրև 'ի փայլապանսցն Հրոյ: <sup>40</sup>Եւ երկայնէր ճակատն, զեղոյր որ զբարձամբք լերանցն, որ զձորովք և զխորովք և զդաշտիւք: <sup>41</sup>Եւ խաղային յառաջ՝ առ Հասարակ կարգեալք և կազմեալք. միաբան շարժէին առ Հասարակ ամենքին որ լսէին զձայն բարբառոյ բազմութեանն, զշաշին գինու, զշառաշին զերիվարացն թնդին, գոտնաձայն վաշտանաւոր վառելոցն: <sup>42</sup>Եկն էհաս Յուդա իւրով գնդան, կարգեցան կազմեցան ճակատեցան պատրաստեցան, յարձակեցան, 'ի դիմի՝ Հարաւ գնդի թագաւորին. յայնմ տեղոյ յանդիման թագաւորին վեց Հարիւր Հեծեալ սպառազէն դիմաւալ կացուցանէր յանդիման թագաւորին: <sup>43</sup>Եւ յայնմ վայրի դէտ ակն 'ի վեր ամբառայր: Եղիազար Աւարան տեսանէր մի 'ի գազանաց անտի վառեալ զարդարեալ 'ի գէն արքունի վառեալ և նշանս արձակեալ Համարեցաւ թէ արքայն իսկ 'ի նմին իցէ: <sup>44</sup>Յարձակեցաւ 'ի վերայ գնդին յաջ յաւեակ կոտորեաց, չոգան մինչեւ էհաս 'ի փիղ անդր նշանաւոր, զէն վերացոյց, <sup>45</sup>Եւ եմուտ 'ի ներքոյ, էհար և անդէն կործանեաց: <sup>46</sup>Եւ էջ նստաւ փիղն 'ի վերայ և զնա անդէն ճմլեաց: <sup>47</sup>Նոքա իբրև տեսին զօրութիւն զօրաց թագաւորին խոյս ետուն 'ի նոցանէ: <sup>48</sup>Սակայն յոր կողմ և գային, ընդ առաջ լինէին նոցա գունդքն արքունի, մինչեւ եկին 'ի կողմանս Երուսաղէմի: Եւ եկն արքայն և բանակեցան 'ի Հրեաստանի, և 'ի լեւոնն Սիոն: <sup>49</sup>Եւ խօսեցան նա 'ի Հաշտութիւն խաղաղութեան Բեթսուր քաղաքին. և ելին սփռեցան նոքա 'ի քաղաքէ անտի, զի ոչ գոյին նոցա անդ Համբարք. զի բազում ժամանակաց արդեւեալ պաշարեալ էին. և ամն իսկ ընդ աշխարհն շաբաթ դիպեցաւ: <sup>50</sup>Եւ առ թագաւորն զԲեթսուր քաղաք, և Հրամայեաց զօրն 'ի ներքս տանել պաշտպան քաղաքին: <sup>51</sup>Եւ ինքն պաշարեալ պաշէր զսուրբ քաղաքն ատուրս բազումս: Եւ շուրջ գնովա կանգնէին մանգղիոնս և մենքնայս, Հրացանս և քարընկեցն ունեւարս, և բալիսոր, նետաձիգ աշտարակս, և աշտարակս պարսատրաց: <sup>52</sup>Դարձեալ և նոքա 'ի քաղաքէ անտի սկսան կազմել մենքնայս առ մենքնայս նոցա մարտ եղեալ կոտլէին ատուրս բա-

զումս. <sup>53</sup>բայց Համբար ինչ ո՛չ գտանէին. զի այն ամ եւթն-երորդ էր ընդ երկիրն, զի գաղթականք աշխարհին սպառեցին զՀամբարն մթերեալս: <sup>54</sup>Մնացեալ էին սակաւք 'ի սուրբս անդ. զի սփռալ էին ընդ իւրաքանչիւր տեղիս, զի սոքն սաստակեցաւ էր 'ի վերայ նոցա. և ցրուեցան յիւրաքանչիւր տեղիս: <sup>55</sup>Իբրև լուսա Լիւսի՝ եթէ Փիլիպպոս որում Հրամայեաց ինքնին Անտիոքոս մնուցանել զորդի իւր զԱնտիոքոս, զի կացուցէ զնա արքայ. <sup>56</sup>Իբրև դարձաւ նա 'ի Պարսից և 'ի Պարթևաց, եթէ զօրքն ամենայն 'ի նա Հատան. և ինքն կամի Հասանել 'ի վերայ իրաց աշխարհին: <sup>57</sup>Եկն և ասէ նա ցարքայն և ցամենայն մեծամեծս զօրացն. Նեղին զօրքս Հանապազ, Համբարք նոսազեալ էն, և կերակուր կարճեալ էն. և տեղիդ յորոյ վերայ պատերազմդ է՝ ամուր է և անհասարին է, և գործ թագաւորութեան 'ի մեզ Հասեալ է: <sup>58</sup>Արդ եկայք 'ի Հաշտութիւն խօսեցարուք, դաշինս կոտեցուք, խաղաղութիւն արասցուք ընդ արս ընդ ազգիդ պղմիկ. <sup>59</sup>բանս Հաստատեցուք մեզ ընդ նոսա. կալ նոցա յիւրաքանչիւր օրէնս իբրև զառաջինն. զի վասն օրինացն իսկ իւրեանց յորում խոտվեցաւ զնոսա՝ բարկացան նոքա 'ի մէջ, 'ի վեզ եկին և արարին զայս ամենայն: <sup>60</sup>Հաճոյ թուեցաւ բանս առաջի թագաւորին և իշխանաց նորա. և արձակեաց նա Հրեաստան խօսել 'ի խաղաղութիւն: Եւ ընկալան: <sup>61</sup>Երդունս երդուաւ նոցա թագաւորն և իշխանքն. և ապա նոքա ելին յամրոցաց անտի: <sup>62</sup>Եւ եմուտ թագաւորն 'ի լեւոնն Սիոն, և ետես զամրութիւն տեղոյն. և ստեաց զերդումն զոր երդուաւ. Հրամանս ետ վաղել շուրջանակի զպարիսպս նորա: <sup>63</sup>Չու արար վաղ-վաղակի 'ի կողմանս Անտիոքայ և եգիտ նա զՓիլիպպոս տիրեալ քաղաքին. մարտեաւ ընդ նմա, և առ զքաղաքն ըմուրթեամբ:

7 Յամին Հարիւրորդի յիսնեորդի յառաջում, Համբար-  
ձաւ Դեմետրիոս Սելևկեան 'ի Հոռմ քաղաքէ. և եկն նա  
սակաւ զօրք 'ի քաղաքն ծովեզերեայ, և թագաւորեաց  
նա 'ի նմա: <sup>2</sup>Եւ եղև իբրև Էմուսեկ կամել Անտիոքոս 'ի  
տուն թագաւորութեան Հարց իւրոց. շուրջ եղևն պատեցին  
զնա զօրք բազումք, ձերբակալ արարին զԼիւսի, և զԱն-  
տիոքոս կալեալ կապեալ ածին առ Դեմետր: <sup>3</sup>Իբրև ցուցին  
Դեմետրի զբանսն, Հրամանս ետ և ասէ. Բնաւ գերեսս նո-  
ցա ինձ յակն մի՝ արկանեք: <sup>4</sup>Եւ տաին արտաքրուստ ար-  
տաքս զօրքն, և տարան սպանին գնոսա: Եւ նստաւ յա-  
թոռ թագաւորութեանն Դեմետր: <sup>5</sup>Եւ եկին առաջի նորա  
արք անօրէք ամբարիշտք յազգացն Իսրայելի. և Յակի-  
մոս գլուխ էր նոցա, զի ինքն իսկ անսայր քահանայու-  
թեանն: <sup>6</sup>Ամբաստան եղև զԺողովրդեանք, և ասեն. Կորոյս  
սպառեաց Յուդա զմեզ զեղբարս իւր, և զքո զբարեկամս,  
և զմեզ ցրուեաց յերկրէ անտի: <sup>7</sup>Արդ առաքեալ դու արս  
Հաւատարիմն որ եկեացն տեսցեն զպարսպանս ազգին,  
և զսատակումն զոր Հասոյց 'ի վերայ մեր. զի սատակ-  
եաց նա զերկիրն արքունի, և վշտացոյց զօգնականս նոցա:  
<sup>8</sup>Եւ ընտրեաց կայսր՝ զԲաբելոն սիրելի զարքայի՝ զիշխան  
յայն կողմն գետոյն, իշխանս մեծ Հաւատարիմ՝ յարքայու-  
թեան իւրում. և արձակեցին զնա, և զանօրէն Յակիմոս  
ընդ նմա. և յանձն արարին նմա զքահանայութիւնն. և ետ  
Հրամանս ինքրեկ զվրժ որդւոցն Իսրայելի: <sup>10</sup>Չու արար  
խաղաք գնաց Բաբելոն. և Հրեշտակա արձակեաց 'ի տեղո-  
յէ առ Յուդա և առ եղբարս նորա՝ խօսել ընդ նոսա 'ի  
խաղաղութիւն բանիւք նենգութեամբ: <sup>11</sup>Եւ նոքա ոչինչ ան-  
սացին բանից նորա, զի տեսին զնա Հասեալ զօրք բազ-  
մօք: <sup>12</sup>Սկսան ժողովել առ Բաբելոն և առ Յակիմոս ժողովք  
դպրաց որ խնդրէին զիրաւունս: <sup>13</sup>Նախ Ասիդացիքն էին  
յորդուցն Իսրայելի որ խնդրէին զխաղաղութիւն: <sup>14</sup>Ձի այս-  
պէս Համարեցան եթէ այր քահանայ 'ի գաւակէ Աւարոնի  
եկեալ է ընդ զօրսն, ոչ ինչ տաց մեղանչել մեզ: <sup>15</sup>Եւ խօ-  
սեցան ընդ նոսա բանս խաղաղութեամբ, և երդմին եղև  
նոցա. եթէ ոչինչ տաց մեղանչել ձեզ. և ոչ բարեկամաց  
ձերոց: <sup>16</sup>Եւ Հաւատացին 'ի նա. և նա առ 'ի նոցանէն  
արս վաթսուն, և սպան յատուր միում ըստ բանին որպէս

30 Ոճանկ. Սպար 'ի ձեռն տեգաւոր: 31 Ոճանկ. Անցին ընդ  
եղում: 32 Լայլ. Յամրոցէ անտի: 34 Լայլ. 'ի գմուռս և 'ի գի-  
նի: 36 Ոճանկ. Կայցեն նոքա. ուր և գնայցեն գնացեն նո-  
քա: 39 Ոճանկ. Ծայր արձակէր... 'ի վաշտանցն... իբրև փայլա-  
տականց: 40 Ոճանկ. Եւ զեղոյր զբարձամբք: 41 Ոճանկ. Թնդին  
և զտնաձայն: 42 Ոճանկ. Դիմաւալ կացուցանէր: (43) Յայնմ  
վայրի դէտակն 'ի վեր բառնայր եղիազար Աւա: 44 Ոճանկ. Յաջ  
յաւեակ կոտորեաց մինչեւ էհաս 'ի փիղ անդ նշա: 51 Ոճանկ. Եւ  
նետաձիգ աշտարակս աշտարակս պարսպաւորաց:

52 Ոճանկ. Առ մեքենայս նորա: 53 Լայլ. Ձի գաղթականք  
աշ: 55 Ոճանկ. Իբրև լուսա Լիւսիսա: 56 'ի Լուս. Զօրքն ամենայն  
'ի նա Հարան. Համաշայն ոսանց 'ի Բնաբ: 58 Լայլ. 'ի Հաշտու-  
թիւն խօսեցուք: Ոճանկ. Ընդ արս ազգիդ պղմիկ: 62 Ոճանկ. Եւ  
ստեաց նա զերդումն զոր: 7.2 Ոճանկ. Կապեալ ածին առ Դե: 3  
Ոճանկ. Ձերեսս նորա ինձ: 4 Լայլ. Արտաքս զօրքն, և տա: 10  
Ոճանկ. յա-եղւոս. 'ի տեղոյն անգի առ Յուդա, և առ: 11 'ի Լուս.  
Բանից նոցա. Համաշայն ոսանց 'ի Բնաբ: 13 Ոճանկ. Ելին յորդանն

և գրեալ է. <sup>17</sup>Ընկեցին զմարմինս սրբոց քոց թոչնոց երկ-  
նից, և Հեղին զարինս նոցա շուրջ զերուսաղեմաւ, և ոչոք  
էր որ թաղէր զնոսա: <sup>18</sup>Եւ անկաւ աճ և երկեղ 'ի վերայ  
ժողովրդեանն, զի ասացին թէ չիք 'ի նոսա իրաւունք և  
ոչ ճշմարտութիւն. զի անցին ըստ Հաստատութիւն, և ըստ  
երդումն զոր երդուաւ: <sup>19</sup>Չունէց Բաբիդ յերուսաղեմէ, և  
եկն բանակեցաւ 'ի Բերաթթ. և առաքեաց կայաւ նա զբա-  
զումս 'ի նոցանէ՝ յարանցն ինքնեկաց, և զբազումս 'ի ժո-  
ղովրդեանն անտի. և Հրամայեաց փողոտել 'ի ջրհոր անդր 'ի  
Նեղբս: <sup>20</sup>Եւ եդ զաշխարհն 'ի ձեռն Յակիմայ. և եթող առ  
Յակիմայ զօրս բազումս օգնական նմա. և գնաց Բաբիդ  
առ արքայ: <sup>21</sup>Եւ ջանայր Յակիմոս վասն քաշանայապե-  
տութեան. <sup>22</sup>և ժողովեցան առ նա ամենայն խոռովիչք ժո-  
ղովրդեանն, և յաղթահարեցին զերկիրն Յուդայ. և արա-  
րին Հարուածս մեծամեծս 'ի վերայ Իսրայելի: <sup>23</sup>Իբրեւ ետես  
Յուդա զշարինս զոր արար Յակիմոս, և որ ընդ նմա էին  
որդիքն Իսրայելի. <sup>24</sup>յարձակեցան նա 'ի վերայ Հրեաստա-  
նի շուրջանակի զաւանանոց նորա, և արար վրէժսնդրու-  
թիւն 'ի վերայ արանցն որ ինքնակամ գնացեալ էին 'ի  
Հեթմանոսս. և կարճեցան նոքա այնուհետեւ դառնալ անդ-  
րէն յերկիրն Հրեաստանի: <sup>25</sup>Իբրեւ ետես Յակիմոս՝ եթէ  
միաւանգամ ևս զօրացաւ Յուդա, և գիտաց թէ ոչ կարեմ  
ժոյժ ունէլ նմա, դարձաւ անդրէն առ թագաւորն չարախօս  
լինել զմանս: <sup>26</sup>Եւ առաքեաց թագաւորն զՆիկանովրա, մի  
'ի փառաւոր յիշխանաց անտի որ մանաւանդ ատեայր և  
թշնամութեամբ կայր ընդ կողմն Իսրայելի. պատուէր ետ  
նմա զի ջնջեցէ զժողովուրդն 'ի տեղուղէ: <sup>27</sup>Եւ եկն Ե-  
ւան Նիկանովր զօրօք բազմօք. և առաքեաց նա առ Յու-  
դայ և առ եղբարս նորա բանս խաղաղութեան նենգու-  
թեամբ: <sup>28</sup>Մի՛ եղիցի կռիւ ընդ իս և ընդ ձեզ. եկից ես  
սակաւ արամիք տեսանել զերեսս ձեր խաղաղութեամբ:  
<sup>29</sup>Եւ եկն առ Յուդա, և ողջոյն ետուն միմեանց խաղաղու-  
թեամբ. և զօրքն ճակատեալ պատրաստեալ էին յարձակել  
և ձերբակալ առնել զՅուդա: <sup>30</sup>Իբրեւ անդ եղև բանն այն  
առ Յուդա, եթէ նենգութեամբ եկեալ է զմանս, բառկեցան  
խորշեցաւ մերժեցաւ Հեռացաւ և այլ ոչ կամէր տեսա-  
նել զերեսս նորա: <sup>31</sup>Իբրեւ ետես Նիկանովր եթէ յայտնեցաւ  
խորհուրդս նմա, խաղաց պատահել նմա պատերազմաւ 'ի  
կողմանս Փարսաղայ: <sup>32</sup>Եւ անկաւ 'ի կողմանցն Նիկանով-  
րայ իբրեւ արք Հինգ Հարիւր, և փախստեայ եղեն 'ի քա-  
ղաքն Դաթի: <sup>33</sup>Եւ յետ այսց բանից՝ եկն ել Նիկանովր 'ի  
լեւան Սիրոս: Եւ եկին ելին 'ի քաշանայից անտի սրբոց ընդ  
նմա. ողջոյն տալ նմա խաղաղութեամբ, և ցուցանել նմա  
զողջակէզս պատարագաց զոր մատուցանէին Հանապա-  
զորդ վասն վերաց թագաւորին: <sup>34</sup>Նա անարգեաց զնոսա,  
և ծիծաղեալ գնորօք. և պղծեաց զնոսա բանիք Հպարտու-  
թեամբ և ամբարտաւանութեամբ. <sup>35</sup>և եւար զնոսա. և ասէ  
ցասմամբ. Եթէ ոչ 'ի ձեռս իմ տաջիք զՅուդա գնդաւն իւ-  
րով, այժմ աճաւ է որպէս իցէ. բայց թէ ընդ տոյն դարձայց  
խաղաղութեամբ, զայն տաճար Հրով դատեցայց, և 'ի ձէնջ  
վրէժ ինդրեցից: Եւ անց գնաց սրտմտութեամբ և մեծաւ  
բարկութեամբ: <sup>36</sup>Եւ քաշանայցն՝ եկին մտին կացին յան-  
դիման սեղանոյն և տաճարին, սկսան լալ և ասեն. <sup>37</sup>Դու  
ընտրեցեր զտաճարս քո զայս՝ կոչել զանուն սուրբ քո 'ի  
վերայ սորա. զի լիցի դա տուն ուխտից ինդրուածոց ժո-  
ղովրդեանս քոյ: <sup>38</sup>Դու ինդրեան զվրէժ յառնէ այտի յայդ-  
մանէ, և 'ի բանակի դորա, և անկցին ինքեանք 'ի սուր  
իւրեանց. յիշեան դու զՀայհոյութիւնս նոցա, և մի՛ տար նո-  
ցա դադար: <sup>39</sup>Եւ ել Նիկանովր յերուսաղեմէ, բանակեցաւ  
'ի Բեթսորոփս. ընդ առաջ եղեն նմա զօրք Ասորեստան-  
եայք: <sup>40</sup>Եւ Յուդա ինքն բանակեալ էր յԱղասայ երիւք Հա-  
զար արամիք. սկսաւ կալ յաղթմն և ասել. <sup>41</sup>Յայնժամ որ

'ի թագաւորէ անտի եկեալ Հայհոյէին, ել Հրեշտակ քո և  
եւար զնոսա 'ի Հարիւր ութսուն և Հինգ Հազար, և անդէն  
սատակեաց, ըստ այնմ՝ օրինակի սատակեան դու զբանակս  
զայս այսօր, և գիտացեն մնացեալքն թէ 'ի նանիւր խօ-  
սեցաւ 'ի վերայ սրբութեան քոյ. և դատեան դու զնա ըստ  
իրում չարութեան: <sup>42</sup>Հասին ճակատքն երկրքեան 'ի միմ-  
եանս, և ընդ միմեանս բախեցան յաւուրն երեքստասն-  
երորդի յամենանն Աղարայ. 'ի պարտութիւն մատնեցաւ,  
խորտակեցաւ գոնդն Նիկանովրայ, և անկաւ նախ ինքն  
'ի սուր սուսերի 'ի մէջ երկուց ճակատուցն: <sup>43</sup>Իբրեւ Ե-  
ւան գոնդն եթէ անկաւ Նիկանովր՝ զնախկէց լինէին, 'ի  
փախուստ դառնային: <sup>44</sup>Սոքա զէտ երթային նոցա օր մի  
յԱղասայ մինչև եկին Հասին յԱզերա. և Հարկանէին զփողս  
նշանաց զէտ նոցա. <sup>45</sup>և ելանէին յամենայն քաղաքաց ան-  
տի Հրեաստանի շուրջանակի, և կրճատէին զնոսա: Դար-  
ձեալ անդրէն առ միմեանս միմեանց ընդդէմ՝ 'ի մի վայր  
ժողովէին. և անկան յայնմ աւուր ամենեկին 'ի սուր սու-  
սերի, և ոչ մնաց 'ի նոցանէ և ոչ մի: <sup>47</sup>Եւ եկին խառնեցան  
ընդ աւար ընդ կապուտ ընդ զէն ընդ գանձ ընդ կաճ բա-  
նակին: Եւ զգլուխն Նիկանովրայ աջով ձեռամբն Հանդերձ  
զոր իշխեաց ձգել նա Հպարտութեամբ 'ի տաճար անդր, և  
բերին պրկեցին զնա յանդիման Երուսաղեմի: <sup>48</sup>Եւ ուրախ  
եղև ժողովուրդն յոյժ: Եւ արարին զօրս զայն տարեկանս  
մեծ. <sup>49</sup>և կարգեցին ամ յամէ զօրն զայն տուն տարեկանաց,  
զերեքստասներորդ ամսոյն Աղարայ: <sup>50</sup>Եւ լուեաց երկիրն  
Յուդայ աւուրս քանի մի:

8 Իբրեւ լուաւ Յուդա զանուն Հոռովմայեցւոց, եթէ են նո- թԳ  
թաւ Հօրք զօրութեամբ իւրեանց. և նոցա բարւոք թուի  
թէ որ թիկունս առնէ զնոսա, և դաշնաւոր լինի նոցա. և  
զի զօրացեալ են զօրութեամբ 'ի վերայ երկրի: <sup>2</sup>Եւ վասն  
մարտից պատերազմի, զի Հարկանէին քաջութեամբ իւր-  
եանց զկողմանս Գաղատացւոց, զի զօրացան 'ի վերայ նո-  
ցա, և կացուցին զնոսա 'ի Հարկի: <sup>3</sup>Եւ որ ինչ միանգամ  
արարին նոքա ընդ կողմանս Սպանիացւոց. և թափեցին  
'ի նոցանէ զբովն ուստի ոսկին և արծաթն Հառանիս. և  
ըմբռնեցին նոքա զտեղիսն զայն ամենայն խորհրդովք իւր-  
եանց, և երկայնմութեամբ իւրեանց. զի էր տեղին կարի  
բացարձակ 'ի նոցանէ. <sup>4</sup>և 'ի թագաւորաց անտի որ եկեալ  
էին 'ի վերայ նոցա 'ի ծագաց երկրի մինչև Հարին զնոսա:  
Եւ Հարին զնոսա 'ի Հարուածս մեծամեծս, և ջնջեցին զնո-  
սա, և զմնացորդսն 'ի Հարկի կացուցին տալ նոցա Հարկ  
ամ յամէ: <sup>5</sup>Եւ զՓիլիպպոս, և զարքայն Կինեացւոց որ յա-  
րուցեալ էին 'ի վերայ նոցա, սատակեցին զնոսա 'ի պա-  
տերազմի և յաղթեցին նոցա: <sup>6</sup>Եւ զԱնտիոքոս մեծ արքայն  
Ասիացւոց, որ եկեալ էր 'ի վերայ նոցա մեծաւ պատե-  
րազմաւ, ընդ իւր ունէր Հարիւր քսան փղի, և կառս և  
բրիվարս բազում յոյժ. և պարտեցան 'ի նոցանէ. <sup>7</sup>զի ձեր-  
բակալ արարին զնա կենդանոյն, և կացուցին զնա 'ի տե-  
ղի մի Հարկ Հարկանել: <sup>8</sup>Եւ զԹագաւորս որ ըստ նմանէ էին  
տալ պատանդս և գրաւականս. և զաշխարհն Հնդկաց, և  
Պարթեւաց, և Կիդացւոց, զընտիր ընտիր գաւառաց նո-  
ցա. և առին զայնս և 'ի ձեռս ետուն ծախեցայ արքա-  
յի: <sup>9</sup>Իբրեւ զայն ևս լուան եթէ Յոյք խորհեցան զալ սա-  
տակել զնոսա. և իբրեւ անդ եղև բանն նոցա. <sup>10</sup>արձա-  
կեցին մի 'ի զօրավարաց անտի, և եկն եւար սատակ-  
եաց զնոսա մեծաւ պատերազմաւ, և արկին 'ի նոցա-  
նէ 'ի սուր իւրեանց վիրաւորս բազումս. 'ի գերութեան  
վարեցին զկանայս և զօրդիս նոցա. յաւարի առին զհնչս  
և զստացուածս նոցա: Կալան զերկիրն 'ի ծառայութեան.  
զամուրն քակեցին, զաշխարհն 'ի Հարկի ծառայութեան  
կացուցին մինչև յօրս յայս: <sup>11</sup>Եւ զայլ թագաւորութիւնսն  
և զկղզիսն որ խլրրտէին սատակեցին և 'ի ծառայու-  
թեան կացուցին: <sup>12</sup>Բայց ընդ բարեկամս իւրեանց և որ  
թիկունս առնէ զնոսա, Հաստատութեամբ սէր առնէր ընդ  
նոսա: Եւ Հօրացանս նոքա 'ի վերայ ամենայն թագա-  
ւորութեանց որ մերձ էին և որ Հեռի էին. և որ մի-  
անգամ լսէին զանուն նոցա՝ երկնչէին 'ի նոցանէ: <sup>13</sup>Ում

Իսրայելի որ:

17 Ոճանձ. Չարինս նոցա շուրջ: 19 Ոճանձ. Եւ եկն բանակեցաւ  
'ի Բերաթթ: 20 Երբնակեան յայտ՝ զայնք միայն՝ Բաբիդ-ն զԵրեմ-  
կա- Բրի: Բաբիդ: 24 Երբնակեան. Դառնալ յերկրն Հրեաստա-  
նի: 25 Ուկան. Թէ ոչ կարէ ժոյժ ունիլ: 26 Ոճանձ. Եւ թշնամու-  
թեամբ կեայր... զժողովուրդսն 'ի տեղուղէ: 27 Ոճանձ. Առ եղբարս  
իւր: 28 Ոճանձ. Ընդ իս և ընդ քեզ: 31 Ուկան. Խորհուրդն նմա: 32  
Ուկան. Եւ անկան 'ի կողմանցն: 33 Ոճանձ. Հանապազ վասն կե-  
նաց թմ: 35 Ոճանձ. Աւա և որպէս և իցէ, բայց եթէ ընդ այն  
դարձայց... և անց գնաց տրամութեամբ և մե: 36 Ոճանձ. Սկսան  
լալ և ասել: 37 Ոճանձ. Չայս սուրբ, կոչել զանուն քո սուրբ: 40  
Լայլ. Երիւք Հազարօք ար: 41

41 Ուկան յա-Երեմ. 'ի թագաւորէ անտի Սենեփեթիմայ եկ-  
եալ: 45 Ոճանձ. Մինչ եկին Հասին յա՛... փողս նշանացւոց զէտ  
նոցա: 47 Ոճանձ. Եւ զգլուխ Նիկանովրայ աջով ձե՛: 8.5 Լայլ. Եւ  
զարքայն Կինացւոց 6 Ոճանձ. Եւ պարտեցան նա 'ի նոցանէ: 8  
Ոճանձ. Տալ պանտանդս և գրա՛... և առին զայն և 'ի: 10 Ո-  
ճանձ. Մինչև ցօրս յայս: 12 Ոճանձ. Եւ որ թիկունս առնէր զնոսա:  
Ուկան. Սէր առնէին ընդ նոսա:

կամէին տային զթագաւորութիւն, զո կամէին՝ Հանէին 'ի տէրութենէ. և բարձրացան յոյժ: <sup>14</sup>Եւ 'ի վերայ այսր աւմենայնի ոչ դը 'ի նոցանէ յանձն առ թագ առնուլ և ծիրանիս արկանել՝ զի Հաստատեցի տէրութիւնն: <sup>15</sup>Այլ տուն խորհրդոց շինեցին, և Հանապաղ օր երեք Հարիւր և քսան այր 'ի խորհրդոց մտանէին վասն զօրաց՝ զի զաշխարհն շէն կայցին: <sup>16</sup>Եւ մի մի այր 'ի նոցանէն որ Հաւատարիմ՝ էր իշխան, զլուիս կացուցանէին տարւոյն, զի տիրեսցէ 'ի վերայ ամենայն երկրի նոցա, և ամենեքեան Հաւանդութեամբ լսէին միում. և ոչ ինչ գոյր Հեռ և նահանգ՝ 'ի մէջ նոցա: <sup>17</sup>Ապա կարգեաց արս ընտիր Յուդա յիւրաքանչիւր գնդէ անտի. զԱպողեմնոս զԱկիոսեան զորդի Յովնաթանու, և զՅասոն զորդի Եղիազարու. և առաքեաց զնոսա 'ի Հռոմ քաղաք, ինդրէլ 'ի նոցանէ զՀաշտութիւն և թիկունս: <sup>18</sup>Եւ զի բարձրէն զլուծն 'ի պարանոցէ նոցա. քանզի ծանրացուցեալ էր յունաց զլուծ ծառայութեան. 'ի վերայ պարանոցին Իսրայէլացոց: <sup>19</sup>Եւ գնացին 'ի կողմանա Հռոմայեցոց: Եւ էր ճանապարհն մեծ. եկին Հասին Հրեշտակքն, և յանդիման եղէն նոցա 'ի տաճարին խորհրդոց. կացին 'ի մէջ. և սկսան տալ զպատգամն: <sup>20</sup>Յուդա Մակաբէ և եղբայր իւր, և ամենայն սպայ Հրեաստանայց. խօսել ընդ ձեզ 'ի Հաշտութիւն. անել զձեզ թիկունս, և խնդրել 'ի ձեռն խաղաղութիւն. զի և ձեզ ևս կամ լիցի, զրել ձեզ զմեզ նիզակակիցս և բարեկամս: <sup>21</sup>Եւ Հաճոյ թուեցաւ բանն առաջի նոցա: <sup>22</sup>Եւ այս այն պատճէն է Հրովարտակի նոցա զոր գրեցին նոքա առ նոսա 'ի տախտակս պղնձիս և առաքեցին յերուսաղէմ. և առ իւրեանս թողին յիշատակ թիկանց և խաղաղութեան: <sup>23</sup>Խաղաղութիւն և բարիք լիցին ընդ Հրեաստան, և ընդ Հռոմայեցոց՝ ընդ ամենայն ընդ ծով և ընդ ցամաք. սուր և թշնամի Հեռի լիցի 'ի նոցանէ: <sup>24</sup>Ապա եթէ Հասցէ պատերազմ՝ նախ 'ի վերայ Հռոմայեցոց, կամ ուրեք բարեկամաց նոցա՝ ընդ ամենայն տեղիս տէրութեան նոցա, <sup>25</sup>'ի թիկունս վաղվաղակի Հասցէ գունդն Հրեաստանայց, որպէս ժամանակն ցուցանէ նոցա՝ մտադէր սրտի մտօք: <sup>26</sup>Եւ 'ի թշնամի ինչ մի տացեն, և մի՞ ձեռնտու լիցին արծաթով կամ ոսկով՝ կամ զինու՝ կամ նաւաբ: Այսպէս Հաճոյ թուեցաւ Հռոմայեցոց. զի պաշտեցեն զպատուիրանդ զայդ առանց կաշառոյ: <sup>27</sup>Սոյնպէս եթէ 'ի վերայ ազգին Հրեից Հասանիցէ պատերազմ, 'ի թիկունս վաղվաղակի Հասցեն Հռոմայեցիք՝ միամտութեամբ սրտի մտօք. որպէս ժամանակն նոցա ցուցանիցէ: <sup>28</sup>Եւ 'ի թշնամի ինչ ոչ տացեն, ոսկի կամ արծաթ կամ զէն կամ նաւա. որպէս Հաճոյ թուեցաւ Հռոմայեցոց: Պաշտեցեն զպատուիրանս զայս առանց նենգութեան: <sup>29</sup>Եւ ըստ բանիցս այսոցիկ այսպէս Հաստատեցին Հռոմայեցիք ընդ գնդին Հրեից: <sup>30</sup>Ապա եթէ յետ այդք բանից խորհրդոց ինչ 'ի մէջ մտցէ սոցա կամ նոցա՝ Հանել կամ յաւելուլ, որ ինչ դէպն տացէ՝ կարգեցեն Հասարակ Հաւանդութեամբ, և Հաստատուն կացցեն: <sup>31</sup>Եւ վասն չարեաց արքային Դեմետրեայ որ Հասուցանէ նոցա, գրեցուք առ նա. գոգցուք. Հնդէր ծանրացուցանեք զլուծ 'ի վերայ պարանոցի նիզակակից բարեկամաց մերոց: <sup>32</sup>Հայս գիտաւ՝ թէ եթէ ամբաստան լիցին դոքա. դատաստան յիրաւի կայցուք, մարտ պատերազմի տացուք ընդ քեզ. եթէ ընդ ծով իցէ՝ եթէ ընդ ցամաք: <sup>3</sup> Եւ ոչ ինչ լուս Դեմետր. զի անկեալ կործանեալ էր Նիկանովր գնդաւն իւրով 'ի նոցանէ պատերազմաւ: Եւ նա դարձեալ անդրէն կրկնեալ յղեաց զԲաբելոն և զՅակիմոս, և զյառաջակողմն թեղն իւրոյ ընդ նոսա յերկրին Հրեաստանի: <sup>2</sup> Եւ գնացին 'ի ճանապարհն Գաղատայ. և եկին ճակատեցան 'ի Մեսաղովթ յերկիրն Արբեղացոց, և առին զնա, և սատակեցին անձինս բազումս մարդկան 'ի նմա: <sup>3</sup> Յամենան առաջնում յամին Հարիւրորդի յիմեն-

րորդի երրորդի, բանակեցան մերձ առ յերուսաղէմ: <sup>4</sup> Եւ շուեցին գնացին Հասին 'ի Բերթի քսան Հազար միւղատար արամբք. և երկուք Հազարք Հեծեալ սպառազինաւ: <sup>5</sup> Եւ Յուդա էր բանակեալ յեղիշա. և երեք Հազար սպառազէն ընտիրք. <sup>6</sup> Իբրեւ տեսին զամբոխ բազմութեան գնդին, և երկեան յոյժ, և բազումք թօթափեցան 'ի նմանէ. և ոչոք մնաց առ Յուդայի, բայց ութ Հարիւր Հեծեալ սպառազէն: <sup>7</sup> Իբրեւ ետես Յուդա թէ թօթափեցան զօրքն 'ի նմանէ, և պատերազմ նեղէր գնա, նեղեցաւ 'ի սիրտ իւր. զի ոչ էր ժամանաօղ միսանգամ ժողովել զնոսա. լուծաւ լքաւ անկաւ: <sup>8</sup> Սկսաւ խօսել ընդ մնացեալն և ասէ. Եկայք Հարցուք 'ի դիմի, թերեւ կարասցուք կծանել ինչ 'ի նոցանէ: <sup>9</sup> Եւ ինքն յարձակ յարձակ խաղայր. և զօրքն մատուցեալ պաշարէին դարձուցանել անդրէն. սկսան խօսել ընդ նմա՝ և ասէ. Այր դու՜ նոցա ինչ մեք ոչ կարեմք ստանալ. բայց այժմ՝ զանձն ապրեցուցանել ոչ դիցուք. Հապա դարձցուք ժողովեցուք զեղբարս մեր. ապա մարտիցուք. թէպէտ և իցեմք սակաւք: <sup>10</sup> Պատասխանի ետ նոցա Յուդա՝ և ասէ. Բաւ լիցի ինձ առնել զիրսդ զայդ, 'ի փախուստ դառնալ ինձ 'ի նոցանէ. եթէ Հասեալ իցէ ժամանակ մեր մեռցուք քաջութեամբ 'ի վերայ եղբարք մերոց, և ոչ խառնեցուք զանուն վատութեան մերոյ ընդ արտութեան քաջութեան: <sup>11</sup> Եւ ելին զօրքն յիւրաքանչիւր բանակէ, և ճակատեցան դէմ յանդիման միմեանց. երկու գունդք լինէին գունդքն Բաբելեան սպառազինաւ: Պարսատրքն և աղեղնատրքն առաջի գնդին խաղային, և նահատակքն յառաջագոյն խաղացեալ էին: <sup>12</sup> Բայց Բաբելոն յաջում թեկի անդ ձեպէր զօրքն 'ի ձայն փողոյ տագնապաւ յառաջ մատուցանել: <sup>13</sup> Եւ գունդն Յուդայեան փող Հարեալ 'ի վերայ յարձակեալ գային, մինչև երկիրն շարժէր յամբոխ յաղաղակէ անտի յերկոցունց կողմանց: Եւ եղև պատերազմն խառնեալ անդադար, յառաւուտ մինչև յերեկոյ: <sup>14</sup> Իբրեւ ետես Յուդա՝ եթէ Բաբելոն ընտիր զօրք յաջում թեկի անդ է, զընտիր ընտիր սպառազինաց յիւրմէ գնդէ անտի յառաջ կոչէր, քաջալերէր և անդէն 'ի վերայ յարձակէր: <sup>15</sup> Ի նմին ժամանակի զաջակողմն թեկին բեկանէր, և զձախուսն արկանէր. և անդստին առաջի արկեալ փախստեայս տանէր մինչև 'ի կողմանս վերինս Հազովտայ: <sup>16</sup> Եւ որ 'ի ձախակողմն թեկի անդ էին, իբրեւ տեսին թէ աջակողմն թեկին բեկաւ առաջի Յուդայեանց, գային խառնէին, և զՅուդայ գնդաւն Հանդերձ 'ի մէջ արկանէին: <sup>17</sup> Յայնմ վայրի վիրատրք յերկուց կողմանց անկեալ ընդ երկրի թաւայէին: <sup>18</sup> Անդ անկանէր Յուդա՝ առաջին նահատակօքն. և որ մնացեալ էին 'ի փախուստ դառնային: <sup>19</sup> Գարձան Յովնաթան և Հմանոն եղբարքն երկոքին, բարձին զՅուդա, տարան թաղեցին 'ի շիրիմն Հարց իւրեանց 'ի Մովբիմ: <sup>20</sup> Լացին կոծեցան որդիքն Իսրայէլի կոծ մեծ. սուգ առին աւուրս բազումս, և սկսան խօսել: <sup>21</sup> Եւ ասեն. Չիարդ անկաւ կործանեցաւ Հզօրն փրկիչն Իսրայէլի: <sup>22</sup> Այլ ուրեք ուրեք մարտ կամ ճակատ կամ մղել պատերազմի, կամ քաջութիւնս ինչ որ արարեալ է Յուդայի՝ գրեցաւ իսկ ոչ յայնմ մատենի. զի բազում էր կարի յոյժ:

<sup>23</sup> Եւ եղև յետ մահուան Յուդայի՝ բրեցին անօրէնքն ժողով զսահմանօքն Իսրայէլացոց, բոսան բղխեցին, և բազմացան որ գործէին զանօրէնութիւն: <sup>24</sup> Յաւարան յայնոսիկ եղև սո՛վ մեծ, և ինքնակամ՝ գնացին մարդիկն 'ի նոսա. և աշխարհն ձեռնտու էր 'ի նոսա: <sup>25</sup> Եւ ընտրեաց Բաբելոն արս անօրէնս, և կացոյց իբրեւ տեսարս 'ի վերայ նոցա, <sup>26</sup> որ քննէին և խնդրէին և ածէին զբարեկամն Յուդայի առ Բաբելոն, և խնդրէին վրէժ 'ի նոցանէ, տառապեցուցանէին և այսպէս առնէին. <sup>27</sup> և նեղէին և ծաղր առնէին զԻսրայէլ: զի ոչ երբէք լեալ էր այս յորմէ Հետէ երևեցաւ մարգարէ: <sup>28</sup> Եւ ժողովեցան ամենայն բարեկամքն Յուդայի, և չոգան առ Յովնաթան Ափուս՝ և ասեն. <sup>29</sup> Եղբայր քո Յուդա մեռաւ, և այր չիք որ նման է նմա եղանել ընդդէմ թշնամոյ, տալ պատասխանի այդոցիկ որ եկեալ թշնամութեամբ նեղեն զազգս մեր: <sup>30</sup> Այլ զքեզ

16 Ոսկան. Իշխան և գլուխ կա՛մ: 17 Ոճանձ. Չբաղդեմնոս զԱկիոսեան: 19 Ոճանձ. Լացին 'ի մէջ, և սկսան: 20 Ոճանձ. Եւ ամենայն սպա՛Հ Հրեաս՛: 22 Ոսկան. Եւ այս է պատճէն Հրո՛: 23 Զօրինակն պակասէր. Հնդ ամենայն ընդ ծով և ընդ: 24 Ոճանձ. Կամ ումեք բարեկամաց նոցա: 25 Ոճանձ. Վաղվաղակի Հասանիցէ... ցուցանիցէ նոցա: 27 Ոճանձ. Նոյնպէս... Հասցէ պատերազմ, 'ի թիկունս Հասանիցեն վաղվաղակի: 31 Ոճանձ. Հնդէր ծանրացուցէ: 32 Ոճանձ. Լիսիցին դոքա... եթէ ընդ ծով իցէ, և եթէ: 9.1 Զօրինակն պակասէր. Անդրէն կրկնեալ յղեաց: Լայլ. Եւ զաջակողմն թեղն իւրոյ ընդ նոսա յերկիրն:

4 Ոճանձ. Հասին առ Բերթի: Զօրինակն. Եւ Բ-ք Ռ-ք Հեծեալ: 7 Ոճանձ. Եւ պատերազմն նեղէր զնոսա: 8 Ոճանձ. Կարասցուք ինչ կծանել: 9 Ոճանձ. Յանձն ապրեցու՛... ապա դարձցուք: 10 Լայլ. Հնդ արուրթիւնս քաջութեան: 11 Ոճանձ. Առաջի գնդին խաղացին: 12 Ոճանձ. Յառաջում թեկի անդ: 14 Ոճանձ. Եւ անդրէն 'ի վերայ յարձակ: 15 Ոճանձ. 'ի կողմանս լերինս Աղովտայ: 17 Ոճանձ. Յերկոցունց կողմանց անկեալ յերկրի թա՛: 18 Զօրինակն կարմաւորեղով նշանակի բանն. Անդ անկանէր Յուդա: 22 Լայլ. Որ արարեալ էր Յուդայի: 23 Ոճանձ. Յետ մահուն Յուդայի:



ընտրեցաք մեք 'ի տեղի նորա, զի եղիցես դու իշխան 'ի վերայ մեր. լինել մեզ առաջնորդ՝ և տալ պատերազմ ընդ թշնամիս մեր: <sup>31</sup>Եւ յանձն առ Յովնաթան 'ի ժամանակին յայնմիկ զառաջնորդութիւն. և Համբարձաւ նա փոխանակ Յուդայի եղբոր իւրոյ: <sup>32</sup>Իբրեւ գիտաց Բաբելոն ինդերը սպանանել զՅովնաթան և զՀմանոն զեղբայր նորա. <sup>33</sup>Եւ փախեան նոքա յանապատն Թակովեայ. և եկին բանակեցան 'ի ջուր անդր Ակուսասփառ: <sup>34</sup>Եւ գիտեաց Բաբելոն զօրն շաբաթուց, և եկն ինքն բանակեցաւ զօրօքն իւրովը յայնկոյս Յորդանան գետոյ: <sup>35</sup>Եւ առաքեաց առ նոսա զեղբայր մի զիւր՝ զօրագլուխ զօրաց բազմաց, և աղաչեցին զնաբատացիս զբարեկամս իւրեանց, յանձն առնէին նոքա զկաւ և զգրաստ՝ և զամենայն ինչս որ մնացեալ էր 'ի ընի իւրեանց: <sup>36</sup>Եւ ելին որդիքն Յամբերայ որ 'ի մէջ Դամասայն էին, ըմբռնեցին զՅովնանէս, և առին գնացին կաշիւ Հանդերձ ընդ իւրեանցն: <sup>37</sup>Յետ ժամանակացս այսոցիկ անդ եղև Յովնաթանու և Հմանոնի եղբարց նորա, եթէ որդիքն Ամբերայ Հարսանիս արարին. և առեալ ամէկն զՀարսն յԱրզաղայիս՝ դուստր միոյ ուրումն 'ի մեծամեծաց առաջաց Քանանացւոց անտի, մեծաւ չուով անչափ Հանդերձի: <sup>38</sup>Եւ յիշեցին նոքա զՅովնանէս զեղբայրն իւրեանց. ելին մօտիս նոքա 'ի դարան 'ի ծործոր լեռին: <sup>39</sup>Եւ ամբարձին զաչս իւրեանց, տեսին զի գայր չու մեծ՝ և ամբոխ բազում. և էլ փեսայն փեսաւորօքն և եղբարքն Հանդերձ, և փողովք և թմբկաւ, և պէսպէս արուեստականօք, և բազում վառելովք: <sup>40</sup>Եւ ելին նոքա 'ի դարանէ աստի, սպանին զբազումս, և բազում վիրատուս արձակեցին, և զվառեալան փախստեայ արարին. և առին յաւարի զկաւ և զանդերձ. և զչոն աւար Հարկանէին: <sup>41</sup>Եւ դարձան Հարսանիքն 'ի կոծ, և ձայն արուեստականացն՝ 'ի սուգ և յողբս դարձաւ: <sup>42</sup>Եւ ինդրեցին սպառ սպառ զվրէժ արեան եղբօրն իւրեանց. և դարձան 'ի մարգն Յորդանան գետոյ: <sup>43</sup>Իբրեւ գիտաց Բաբելոն՝ առ զօրս և խաղաց 'ի վերայ նոքա, և եկն եւսա յանձնան Յորդանան գետոյ: <sup>44</sup>Ասէ Յովնաթան ցգօրն իւր. եկայք յարիցուք մարտ դիցուք վանս ոգւոց մերոց. զի ոչ է այսօր իբրեւ զերեկն և իբրեւ զեռանտն: <sup>45</sup>Եւ աւաւստիկ զօրք ճակատեալ յանդիման մեր. ոչ ամուր թաքստի՝ ոչ դաշտ փախստի. և գետս Յորդանան շուրջ զմեզ պատեալ է: <sup>46</sup>Արդ եկայք ձայն բարձրօք յերկինս, յարձակեցուք 'ի վերայ, թերեւս ապրեսցիք 'ի ձեռաց թշնամեաց մերոց: Ջբանսն ասաց, և անդէն խառնեցաւ յարձակեցաւ 'ի վերայ Բաբելոնայ: <sup>47</sup>Այն ինչ լինէր զգոհին 'ի գիրկս իւր թափել, և նա յետս կոչս կործանեցաւ: <sup>48</sup>Եւ Հոսեան Յովնաթան և որ ընդ նմա էին 'ի դարէ անտի: <sup>49</sup>Արդ Հարին կոտորեցին Բաբելոնայն՝ 'ի Յուդայի գնդէ անտի արս Հազար մի. և դարձան յերուսաղէմ: <sup>50</sup>Սկսան շինել քաղաքս ամուրս յերկրին Հրեաստանի, և զամուրն երիւրովի, և զմամաւայ, և զԲեթորեայ, և զԲեթելայ, և զՄիսաթարովի, և զՍտեփայ. 'ի պարիսպս ամրացեալս, և 'ի դրունս ճորս, և 'ի նիգս Աստատունս: <sup>51</sup>Եւ պաւսպանս կացուցին թշնամութեամբ 'ի վերայ Իսրայէլացւոց. <sup>52</sup>Եւ ամրացուցին զքաղաքն Բեթսուրայ, և զՔազերամ, և զակաւն. և կացոյց 'ի նմա զօրս բազումս՝ և Համբարս յոյժ: <sup>53</sup>Եւ առ նա զորդիս իշխանաց երկրին 'ի պատանդս, և եղ զնոսա յակաւն երուսաղէմի 'ի պաւսպան: <sup>54</sup>Յամին Հարիւրորդի տաններորդի. յամենան երկրորդում, Հրամայեաց Յակիմոս քակել զպարիսպսն սրահիցն սրբութեան ներքնոյ. և սկսան քակել զգործն մարգարեից: <sup>55</sup>Ի ժամանակին յայնմիկ Հարաւ Յակիմոս, և խափանեցան գործք

նորա. քակեցան երախք նորա. պապանձեցաւ և ոչ կարէր խօսել բան մի և Հրաման տալ վանս տան իւրոյ: <sup>56</sup>Եւ մեռաւ Յակիմոս 'ի ժամանակին յայնմիկ մեծաւ տանջանօք: <sup>57</sup>Իբրեւ ետես Բաբելոն, եթէ մեռաւ Յակիմոս, դարձան անդրէն առ արքայն. և դադարեաց երկիրն Հրեաստանի ամս երկուս: <sup>58</sup>Խորհեցան անօրէնքն և ասէն. Աւաւադիկ Յովնաթան և որ ընդ նմա են՝ խաղաղութեամբ նստին բնակութեամբ յանդուս. արդ եկայք ածցուք գրաբիւրդ, և ըմբռնեցէ զդոսա ամենեսին 'ի գիշերի միում: <sup>59</sup>Գնացին խորհեցան ընդ նմա: <sup>60</sup>Նա խաղաց գալ վաղարկայիկ զօրք բազմօք: Եւ առաքեաց նա Հրովարտակս գաղտ՝ առ խորհրդակիցս իւր որ էին 'ի Հրեաստանի, զի ըմբռնեցեն զՅովնաթան և որ ընդ նմա էին. և ոչ կարէին, զի ազդեղն նմա բանք խորհրդին: <sup>61</sup>Եւ կալան նոքա ան յերկրին առաջնորդաց շաբեացն յիսուն մի, և անդէն խոխողեցին: <sup>62</sup>Եւ խոյս ետուն Յովնաթան և Հմանոն և որք ընդ նոսա էին 'ի Բեթելէ 'ի յանապատն. և խրամակարկաւստ արարին զնա, և ամրացուցին զնա: <sup>63</sup>Եւ իբրեւ ետես Բաբելոն, զօրաւատոյց լինէր, և գայր պաշարէր. <sup>64</sup>մարտ եղեալ զԲեթելէսեաւ, և մարտնչէր ատուրս բազումս. և առնէին կանգնէին շուրջ զնովաւ մեքքենայս: <sup>65</sup>Եւ եթող Յովնաթան զՀմանոն զեղբայր իւր 'ի քաղաքի անդ, և եկն էլ նա 'ի գաւառ անդր. և եկն արթամ: <sup>66</sup>Եւար զՊոտմերա և զեղբարս իւր, և զորդիսն Փասիրոնայ 'ի խորանի իւրեանց. և սկսաւ ելանել Հարկանել զգօրն: <sup>67</sup>Եւ Հմանոն և որ ընդ նմա էին. ելին Հրձիգ արարին զմեքքենայս. <sup>68</sup>Եւ մարտ պատերազմի եղին ընդ Բաբելոնայ. 'ի պարտութիւն մատնեցան 'ի նոցանէ. զի էր խորհուրդն այն և արշաւան նորին ընդունայն: <sup>69</sup>Եւ բարկացաւ սրտմտութեամբ 'ի վերայ արանցն անօրինաց, որ խրամն ետուն նմա արշաւել յերկիր նորա. սպան նա զբազումս 'ի նոցանէ, և խորհեցաւ նա դառնալ յերկիր իւր ուստի եկեալ էր: <sup>70</sup>Իբրեւ գիտաց Յովնաթան առաքեաց զինի նորա Հրեշտակս, և խօսէր ընդ նմա խաղաղութեամբ, զնել ուխտ, և դարձուցանել նմա զգերին ամենայն: <sup>71</sup>Յանձն առ և արար որպէս խօսեցան նա ընդ նմա. և երդուաւ նմա, թէ այլ ոչ ևս ինդրեցից 'ի վերայ ձեր չարիս. մինչև կենդանի իցեմ: <sup>72</sup>Եւ դարձոյց անդրէն զգերին որ առեալ է յառաջու յերկրէն Հրեաստանի. և ինքն զանց յաշարձ իւր, և այլ ոչ ևս զիմեաց դառնալ 'ի սաւմանս նոցա. <sup>73</sup>Եւ դադարեաց սուր յիսրայէլէ: Եւ բնակեաց Յովնաթան 'ի Մաքմաս. և սկսաւ դատել Յովնաթան զժողովուրդ իւր, և սատակել զանօրէնսն յիսրայէլէ:

10 Յամին Հարիւրորդի վաթններորդի էլ Աղէքսանդրոս ԺԱ Մտոիդեան Եպիփան, և առ նա զքաղաքն Պտղոմայեցւոց. ընկալան զնա. և թագաւորեաց նա անդ 'ի նմա: <sup>1</sup>Լուաւ Դեմետր արքայ, եթէ ժողովեաց զօրս բազումս, և էլ տալ ընդ նմա մարտ պատերազմի: <sup>2</sup>Եւ յղեաց առ նա Դեմետր բանս խաղաղութեամբ, զի մեծարեցես նոքա զնա. <sup>3</sup>Աւապարեցուք ասէ զնել ընդ նմա ուխտ խաղաղութեամբ, մնայչէ՝ եղեալ իցէ ընդ նոսա ուխտ Աղէքսանդրայ վանս մեր: <sup>4</sup>Եւ գիտեմ յոչ լիցին նմա չարիքն զոր անցուցաք մեք ընդ նմա և ընդ եղբարս նորա և յազգս նորա: <sup>5</sup>Եւ ետ նմա իշխանութիւն ժողովել զօրս, և պատրաստել զէն, զի լիցի նա նիգակակից նորա. և զպատանդսն որ էին յակաւն Հրամայեաց տալ 'ի ձեռս նորա: <sup>6</sup>Եւ եկն Յովնաթան յերուսաղէմ: Ընթերցան նա զՊտղոմէս առաջի ամենայն ժողովրդեանն, առաջի այնոցիկ որ յամրի անդ էին: <sup>7</sup>Եւ երկեան նոքա երկիւղ յոյժ. զի լուան եթէ ետ նմա իշխանութիւն արքայն ժողովել զօրս: <sup>8</sup>Սակայն ածին կալան զպատանդսն առաջի նորա, և ետ զնոսա ցրնտանիս իւրեանց: <sup>9</sup>Եւ բնակեցաւ Յովնաթան յերուսաղէմ, սկսաւ շինել և նորոգել զքաղաքն. <sup>10</sup>Եւ ասէ ցայնսոսիկ, որ գործէին

30 Եւյլ. Արդ զքեզ ընտրեցաք: 33 Ոճան. Անդր Ակուսասփառ. Կաւ՝ Ասկու Ասփառ: 35 Ոճան. Եւ աղաչէին զնաբատաւ: 37 Ոճան. Յովնանու և Հմանոնի, և եղբարցն իւրեանց: Ուկան. Մեծաւ չափով՝ անչափ: 40 Ոճան. 'ի դարանէ անտի: 41 Ոճան. Եւ դարձան ձայն արու: 43 Բաղդ-մ. Իբրեւ լուաւ Բաբելոն առ զօրս: 44 Ոճան. Իբրեւ զերեկն և զյետանդն: 45 Եւյլ. ճակատեալ են յանդիման... և ոչ դաշտ փախստի: 46 Ոճան. Ապրեսցուք 'ի ձեռաց թշնամեաց ձերոց: 48 Ուկան. Եւ որք ընդ նմա էին 'ի դարանէ անտի: 49 'ի լուա. 'ի Յովնաթանու գնդէ անտի. Հաւմայնս ոճանց 'ի բնաւ: Ուր ոճան. և Յուդայի գնդէ անտի: Իսկ Ուկան. ԶԲաբելոնեանս, և Յովնայ 'ի գնդէ անտի: 52 Եւյլ. Եւ զՔազերամ, և զակաւն: Ուր յօրնակն. Զօր բազումս: 53 Ուման. Եւ եղ զնոսա յամրոցն երուսաղէմի: 54 Ոճան. Հարիւրորդի յիններորդի... սրբութեան 'ի ներքոյ: Ուր Ուկան յաւելու. Յիսնեբորդի երրորդի: Եօրնակն. Կակիմոս. այլ 'ի լուա. ուղղաբիւր՝ Յակիմոս. Համայնս այլոց:

60 Ուկան. Ազդ եղև նմա վանս խորհրդին: 61 Ոճան. Եւ նոքա կալան... չարաց... և խոխողեցին: 65 'ի լուա. Եւ եկն Յովնաթան (66) Եւար զՊոտմերա և զեղ. Համայնս ոճանց 'ի բնաւ: Ուր Ուկան. Եկն Արթամէ: (66) Եւար զՊոտմերայ: 67 'ի լուա. Եւանակն երկնց. Եկն եկին: 69 'ի բաղդ-մս պակասի: 'ի վերայ արանցն անօրնաց, որ: 70 Բաղդ-մ. Եւ խօսէր ընդ նմա խաղաղութիւն: 71 Ոճան. Զարիս. ցորչափ կենդանի իցեմ: 72 Ոճան. Զոր առեալ էր յառաջ յերկրին: 10.1 Եւյլ. Զքաղաքն Պտղոմայեցւոց: 3 'ի լուա. Եւ յղեաց առ Յովնաթան Դեմետր. Համայնս ոճանց 'ի բնաւ: 4 Ոճան. Աւապարեցուք զնել ընդ նոսա ուխտ խաղաղութեան: 5 Եւյլ. Ընդ նա և ընդ եղբարս: 6 Ոճան. Նիգակակից նմա: 7 Ոճան. Զթողման առաջի:



գգործն շինուածոց պարսպացն. Հիսեցէք ասէ զպարիսպդ, և զլեւոնն Սիոն շուրջ, ՚ի չորս կոյս յորձաբար վիմաց: Եւ արարին այնպէս: <sup>12</sup>Փախստեայ գնացին այլազգիքն՝ որ էին յամուրս անդ. որոց շինեաց յայնժամ Բաբելոն՝ և եթող զնոսա յիւրաքանչիւր տեղւոյ. և գնաց նա յերկիրն ուստի եր: <sup>13</sup>Եւ ՚ի Բեթսուր մնացեալ էին ոմանք՝ որոց թողեալ էր զօրէնսն և զհրամանս. զի նա էր ամուր: <sup>14</sup>Իբրեւ լուաւ Աղէքսանդրոս արքայ զաւետիսն զոր ետ բերել Դեմետրիոս առ Յովնաթան, և պատմեցին նմա զպատերազմ քաջութեամբ, որ արարեալ էր եղբարք իւրովք, և զվիշտն որ անցուցեալ էր ընդ նոսա: <sup>15</sup>Եւ ասէ. Սիթէ կարեմք ուրեք գտանել այր մի այնպիսի. առէք առնեմք զնա մեզ բարեկամ և թիկունս: <sup>16</sup>Եւ հրամայեաց առնել առ նոսա Հրովարտակ ըստ բանիցս այսոցիկ: <sup>17</sup>Արքայ Աղէքսանդրոս առ եղբայր Յովնաթան ողջոյն: <sup>18</sup>Ազդեղ մեզ վասն քո, եթէ այր քաջ զօրութեամբ ես, և արժանի ես դու լինել մեզ բարեկամ: <sup>19</sup>Արդ կացուցաւ մեք զքեզ այսօր գլուխ քաշանայապետութեան ազգի քոյ. և բարեկամ արքայի կոչել զքեզ: Եւ ետ տանել նմա պսակ ոսկի և ծիրանիս: Արդ կալ լիցի քեզ յովստի մերում, և պաշէլ զհաւատ բարեկամութեան առ մեզ. ողջ լեր: <sup>20</sup>Եւ ան զգեցաւ Յովնաթան զայն ըստի պատմուածն: Յամին Հարիւրորդի վաթմաներորդի եւթմաներորդի, ՚ի տօնին տարեկանաց տաղաւարաւարաց ժողովեցին զօրս, կազմեցին զէսս, և ուրախ եղեն: <sup>21</sup>Եւ լուաւ Դեմետր զբանս զայս, տրտմեցաւ յոյժ. <sup>22</sup>Եւ ասէ. Հինչ գործ գործեցաք, զի ոչ մեք մեզ արարաք զնոսա թիկունս: Եւ արդ աճապարեաց Աղէքսանդրոս, և խօսեցաւ ընդ նոսա ՚ի Հաշտութիւն, և արար իւր ձեռն Հաստատութեան զՀրեաստան: <sup>23</sup>Արդ առէք և մեք գրեցուք առ նոսա բանս միսիթարութեան մեծարանաց և պարգևաց, զի եղիցին նոքա մեզ յօգնականութիւն: <sup>24</sup>Եւ ետ տանել նոքա Հրովարտակ ըստ բանիցս այսոցիկ. Արքայ Դեմետրիոս առ ազգն Հրեից ողջոյն. <sup>25</sup>քանզի պաշէցէր դուք զուրիսս և զգաշինս զոր ընդ մեզ եղիք. կացէք մնացէր դուք ՚ի մերում բարեկամութեան, և ոչ ձեռնտու եղէք ՚ի թշնամի. լուաւ մեք և ուրախ եղեաք: <sup>26</sup>Եւ արդ կացէր մնացէր պաշէցէր դուք առ մեզ զնոյն Հաւատ. <sup>27</sup>և մեք Հատուցցուք ձեզ թողութիւնս բազումս, և տացուք ձեզ պարգևս բազումս: <sup>28</sup>Եւ արձակեսցուք զձեզ և թողցուք զամենայն Հրեայ ՚ի Հարկաց, և զբաժ գաղտիցն և զպսակաց. և փոխանակ երրորդաց սերմանն: <sup>29</sup>Եւ զհասարակաց այգւոյն և զծառոյն որ գայր ինչ, թողում ձեզ յայսմ օրէ և առ յապա. և յերիցն օրինաց որ յաւելան ՚ի ձեզ, և ՚ի Համրտացիս, և ՚ի Գալիլեացիս. յայսմ Հետ և ՚ի յափտեանս ժամանակաց: <sup>30</sup>Եւ յերուսաղէմ նուիրեալ ստրկ թողեալ կացցէ շուրջ զսահմանս իւրովք Հանդերձ, և ՚ի տասանորդէ զմաքս ձեզ թողեալ լիցի: <sup>31</sup>Եւ զիշխանութիւն զամիրդ ՚ի ներքս տուեալ լիցի զքաշանայապետդ, և կացուցէ դա ՚ի նմա արս զոր ինքն ընտրեսցէ պաշէլ զդա: <sup>32</sup>Եւ ամենայն անձն Հրեի որ ՚ի գերութեան գտցի՝ յերկրէն Հրեաստանի յամենայն թագաւորութեան իմում, արձակեալ ձրի առանց փրկականց. զամենայն Հարկն Հասի և մաքսի և գրաստու: <sup>33</sup>Եւ յամենայն տօնս տարեկանաց, շաբաթք և գլուխք ամառոց, և աւուրք յառաջ քան զտօնս, և երեք երեք աւուրք զկնի տօնին, եղիցին ապաւարկ թողեալ ամենայն Հրեից որ իցեն ՚ի թագաւորութեան իմում. <sup>34</sup>մի՛ իշխեսցէ պաշանջել նեղել զդր վասն ամենայն իրաց իմոց: <sup>35</sup>Եւ առաջիւր գտցին նոքա ՚ի զօրս արքունի ՚ի վեց Հարիւր Հազար զօրական. և պարգևք ելցեն նոքա որպէս օրէն է ընդ առաջին զօրս արքունի՝ ընդ մեծամեծս: <sup>36</sup>Եւ ՚ի նոցանէ դարձեալ Հաստատեսցի ՚ի ձեռնէ արքունի որ են Հաւատարիմ: Եւ իշխանք և վերակացուք եղիցին նոցունց:

11 Ոմանք. Զպարիսպդ... ՚ի չորեքկոյս յոր: 12 Ելլի. Փախստեայ գնացին: 14 Բօրիսալէն. Թողեալ էր զանօրէնսն և զհրամ: 15 Ոմանք. Եւ զվիշտն որ անցեալ էր ընդ նոսա: 16 Ոմանք. Ար մի այնպիսի, զի առնիցեմք զնա մեզ: 21 Ոմանք. Հինգերորդի, ՚ի տօնին... և կազմեցին... և ուրախ լինէին: 29 Ոմանք. Եւ զբաժ աղիցն և պսակաց: 30 Ի լուսն. Որ գայր ինձ. Համաշայն ոմանց ՚ի Բնաթ: Ելլի. Եւ զհասարակուց այգւոյն... յայսմ օրէ և յապա: 31 Ոմանք. Զմաքս ձեք թո՛ւ: 33 Ոմանք. Յամենայն ՚ի թագաւորութեան... արձակեալ լիցի ձրի: 36 Ի լուսն. Եւ առաջիւր գրեցին. Համաշայն ոմանց ՚ի լուսն: Բօրիսալէն Թոմաֆրով այսպէս գնի. ՚ի Ոմ գորական. ըստ որոմ ոմնի և այլ օրինակ մի. և միւս այլ ՚ի Զ Հարիւր Ռ: Իսկ երկու օրինակէ Համեմար միմեանց գնին. արքունի Զմ գորական. և Ոմանք. քան և վեց Հազար:

Եւ գնացեն նոքա ըստ օրէնս իւրեանց որպէս Հրամանս ետ արքայ երկրին Հրեաստանի: <sup>38</sup>Եւ զերիս օրէնս որ յառաջագոյն եղեալ էր Հրեաստանեայց, յերկրէն Համրտացւոց անդրէն դարձուցանել ՚ի Հրեաստան, և Համարել ընդ երկուսն մի օրէնս. զի մի այլ իշխան ձեռնաւան լիցի ՚ի վերայ նոցա, այլ քաշանայապետն: <sup>39</sup>Եւ զքաղաքն Պողոմայեցուց տուեալ լիցին նոցա պարգև ՚ի նուէրս սրբութեանցն որ յերուսաղէմն են, ՚ի պէտս ծախիցն որ ՚ի սուրբս անդր ծախիցին: <sup>40</sup>Եւ ես տաց ամ յամէ Հագեւտասան Հազար կշիռ արծաթոյ՝ յարքունի Համբարուէ, ՚ի կողմանց ուստի արժան իցէ: <sup>41</sup>Զամենայն մթեր զոր զոր նոքա ոչն կարեկին ընդ յարքունուստ լիցի, որպէս ընդ առաջին ազգսն, <sup>42</sup>յայսմ Հետ տացեն յարքունի տարազէ: Եւ ՚ի վերայ այսորիկ զՀինգ Հազար կշիռ արծաթոյն զոր առնուն ՚ի մոխիցն սրբութեանն ըստ Համարոյ տարւոյն. և այդ թողեալ լիցի, զի անկ է այդ քաշանայից և պաշտօնէից: <sup>43</sup>Որ միանգամ դիմեսցէ ոք փախստեայ անկանել ՚ի տաճար անդր յերուսաղէմ, կամ որ միանգամ ՚ի սահմանաց դուրս իցէ որ պարտիցի ոք ինչ յարքունիս, թողեալ լիցի նմա. և ինքեանք արձակեալ լիցին: <sup>44</sup>Եւ ամենայն ինչ որ արատեալ կործանեալ իցէ շինուածոց սրբոցդ, շինեսցին նորոգեսցին, և ծախ Համարոյն յարքունուստ վճարեսցին: <sup>45</sup>Եւ շինեսցեն զպարիսպն երուսաղէմի, ամրացուցեն շուրջանակի. և ծախ Համարոյն յարքունուստ վճարեսցին: Եւ ամենայն պարիսպք ամրաց Հրեաստանի շինեսցին: <sup>46</sup>Եւ իբրեւ լուաւ Յովնաթան և ժողովուրդն զբանս զայս, ոչ ինչ Հաստատեսցին և ոչ յանձն առին, զի իշխեցին զպարիսպն մեծամեծս որ արարեալ էր յերուսաղէմ, և նեղութիւնս յոյժ զոր նեղեցին նոքա զնոսա: <sup>47</sup>Այլ Հաճեցան Հաւանեցան ընդ Հաշտութիւնն Աղէքսանդրի. զի նա եղև նոքա նախ առաջնորդ բանիցն խաղաղութեան. և էին նոքա նմա նիզակակիցք և թիկունք զամենայն աւուրս կենաց իւրեանց:

<sup>48</sup>Չօրաժողով լինէր արքայ, և կուտէր զօրս բազումս զայ տալ պատերազմ ընդ Դեմետրեայ: <sup>49</sup>Եւ եկին բախեցան թագաւորն երկոքին ընդ միմեանս. ՚ի փախուստ դառնայր գոնոյն Դեմետրեայ, յաղթական լինէր նոքա Աղէքսանդրոս. <sup>50</sup>և սաստկացուցանէր զճակատ մարտին ՚ի վերայ նոցա մինչև արևուն մտանելոյ: Անդ յայնմ աւուր անկանէր Դեմետր առաջի Աղէքսանդրի. Հարկանէին վանէին և առ օրին զգործս վճարէին: <sup>51</sup>Հրեշտակս արձակէր Աղէքսանդրոս յերկիրն Եգիպտացուց զի դարձաւ տէրութիւն իմ յիս, առ Պողոմէոս արքայ. պատգամ տայր ՚ի բանից ըստ օրինակիս ըստ այսմիկ. Այս ինչ յայտնի լիցի քեզ արքայդ Եգիպտացուց, <sup>52</sup>զի դարձաւ տէրութիւն իմ յիս, և նստայ ես յաթոռ Հարց իմոց, ՚ի ձեռն առի զիշխանութիւն իմ, Հարի վանեցի գիւթմետրիոս զօրօք իւրովք, և նուաճեցի անդրէն զաշխարհն իմ: <sup>53</sup>Ի մարտ պատերազմի Հարի վանեցի զնա և զգօրս իւր, և նստայ յաթոռ թագաւորութեան նորա: <sup>54</sup>Արդ էկ Հաստատեսցուք ՚ի միջի մերում զհաստատութիւն խաղաղութեան. տոր ինձ դու զուրուստ քո կնութեան, զի արժանի լիցի ինձ, և ես քեզ եղէք արժանի փեսայութեան: <sup>55</sup>Եւ պատասխանի արքայն Եգիպտացուց և ասէ. Օրն յաւուրս բարութեան յորում դարձար դու յերկիր նախնեաց քոց, և նստար դու յաթոռ արքայութեան Հարց քոց: <sup>56</sup>Եւ ես պատրաստեալ եմ՝ ի կամս քաղցրութեան առնել զայս ամենայն որպէս գրեցեր դու առ իս. բայց էկ յանդիման լիցուց միմեանց ՚ի քաղաքն Պողոմացուց, զի տեսցուք զմիմեանս. և փեսայացուցից զքեզ ինձ՝ որպէս և ասացեր: <sup>57</sup>Եւ էլ Պողոմէոս արքայ յերկրէն Եգիպտացուց, ինքն Կղէուպատ-

38 Ոմանք. Եւ Համարել երկուսն ընդ մի օրէնս: 39 Ոմանք. Եւ քաղաքն Պողոմեաց: Ոմանք. Տուեալ լիցի նոքա ՚ի պարգևս ՚ի նուէրս սրբոցն: 40 Ոմանք. Յարքունի Համարուէ: 42 Ոմանք. Զոր առնուին ՚ի մոխիցն սրբութեան: 43 Ոմանք. Դիմեսցէ ոք... որ պարտիցէ ոք: 45 Ոմանք. Ամրոցաց Հրեաստանի: 46 Ելլի. Ոչինչ Հաւատացին, և ոչ յանձն առ: Ոմանք. Արարեալ էր ընդ երուսաղէմ: 47 Ոմանք. Հնդ Հաստատութիւն Աղէքսանդրեայ զի: Ելլի. Բանիցն ՚ի խաղաղութիւն: 48 Ոմանք յաւելում. Արքայ Աղէքսանդրոս. և կուտէր: 50 Ելլի. Եւ սաստկացուցանէր զճակատամարտն ՚ի վերայ նոցա: 51 Ոմանք պակաս. Եգիպտացուց, զի դարձաւ փերս-թիւն իմ յիս, առ Պողոմ: Պատգամ տայր բանից: 52 Ոմանք. ՚ի ձեռն առի զիշխ: 54 Բօրիսալէն պակասէր. Եւ ես վեպ եղէք արժան: 55 Ոմանք. Յաւուրս բարութեամբ: 56 Ոմանք. Կիցուք մեք միմեանց ՚ի քաղաքն Պողոմեացուց:

րաւ դատերն ճանդերձ 'ի քաղաքն Պտղոմէացոյց. յամին Հարիւրորդի վաթմսերորդի երկրորդի: <sup>58</sup>Եւ յանդիման եղև թագաւորն երկրքեան միմեանց, և ետ զԳլէոպատրա գղութար իւր. և արարին Հարսանիս մեծաւ պատրաստութեամբ մեծաւ փառք ըստ օրէնս թագաւորաց 'ի քաղաքին Պտղոմէացոյց: <sup>59</sup>Ետ Հրովարտակս Աղէքսանդրոս առ Յովնաթան, զի եկեացէ նա առ նա: <sup>60</sup>Խաղաց գնաց Յովնաթան մեծաւ փառք 'ի քաղաքն Պտղոմէացոյց, և եկն յանդիման եղև թագաւորացն երկրոցն մեծապէս պատարազօք. և եգիտ շտրճն 'ի նոցանէ: <sup>61</sup>Եւ կուտեցան 'ի վերայ նորա արք անօրէք յերուսաղեմէ, ամբաստան լինել գնմանէ. և ոչինչ անսայր թագաւորն նոցա: <sup>62</sup>Հրաման ետ արքայ մերկացուցանել զՅովնաթան 'ի ճանդերձից իւրոց. և զգեցուցին նմա ծիրանիս, և ընդ իւր նստոյց գնա: <sup>63</sup>Եւ ասէ ցիշխանսն. Արդ երթիցի դուք ընդ նմա, և ընդ ամենայն քաղաքս քարոզ տալիք կարգաւ. զի մի ոք իշխեսցէ ամբաստան լինել վասն դորա. և մի ոք նեղեսցէ զդա մինչև բանիս միով: <sup>64</sup>Եւ եղև իբրև տեսանէին զփառս նորա, և լսէին զձայն բարբառոյ քարոզին, և տեսանէին զի զգեցեալ էր ծիրանիս փախչէին, թաքչէին, կորնչէին ամենայն չարփաօքն: <sup>65</sup>Եւ փառաւորեաց գնա թագաւորն ընդ առաջին բարեկամն, և արար գնա սպարապետ կուսակալ: <sup>66</sup>Եւ գնաց Յովնաթան յերուսաղեմ լի ուրախութեամբ և խաղաղութեամբ:

Ժ: <sup>67</sup>Բարձեալ յամին Հարիւրորդի վաթմսերորդի Հիսգերորդի. եկն Դեմետրիոս որդի Դեմետրեայ 'ի կողմանց Կրետացոց յերկիրն Հարց իւրոց: <sup>68</sup>Տրուեցան յոյժ Աղէքսանդրոս դարձաւ անդրէն 'ի քաղաքն Անտիոքացոյց: <sup>69</sup>Եւ կացոյց անդ Դեմետրիոս զԱպողոնիոս, որ էր յառաջ 'ի վերայ ստորին Ասորեստանեայց, և ժողովեաց նա զօրս բազում. և եկն բանակեցաւ նա զՅամին: Առաքեաց նա առ Յովնաթան քահանայապետ, և ասէ. <sup>70</sup>Դու միայն վերադեալ Հպարտացեալ կան 'ի վերայ մեր, և ես եղէ ծաղոր նախատանաց վասն քո. ընդէր դու նազիս 'ի վերայ մեր լերամբքդ: <sup>71</sup>Արդ աղէ դու եթէ յուսացեալ ես 'ի զօրսդ քո. եկ էջ դու 'ի դաշտ այսր առ մեզ զի յանդիման լիցուք միմեանց. զի դու և աստ ընդ իս զօրք քաղաքաց: <sup>72</sup>Արդ Հարց փորձեալ դու տես 'ո իցեմ ես, կամ 'ո այն իցեն որ օգնականն իցեն ձեզ: Եւ ասէն. Ոչ գոյ ձեզ ուտից կուս առաջի մեր. զի երկիրս անգամ 'ի պարտութիւն մասնեցան Հարցն ձեր յերկիրն իւրեանց: <sup>73</sup>Եւ արդ ոչ կարէք դուք զդեմ ունել զայդպիսի պարտութիւն. 'ի դաշտի ուր ոչ գուցէ թուի թաքստի, և ոչ տեղի փախստեան. և ոչ վեմ ապակիս. և ոչ խիճ 'ի ձեռն 'ի քար ձգելոյ: <sup>74</sup>Իբրև լուա Յովնաթան զպատգամն զայն զԱպողոնեայ բարկացաւ 'ի միտս իւր, յոտն եկաց վաղվաղակի. ընտրէր զքնտիր ընտիր զօրացն իբրև արս տամն Հազար. և զայր 'ի դուրս յերուսաղեմ. ընդ առաջ եղև նմա Հմառն եղբայր նորա, ձեռնառու լինէր նմա յօգնականութիւն: <sup>75</sup>Եւ եկին Հասիս 'ի քաղաքն Յուպպեացոյց. քաղաքացիքն զդուրս ընդդէմ դնէին, զի պահապանք ոստիկանութեամբ կային Ապողոնեայ 'ի վերայ նոցա, Հարին մարտ պատերազմի եղին 'ի վերայ քաղաքին: <sup>76</sup>Նոքա առ երկուրի բացին զդրոնան. սոքա մտին և տիրեցին 'ի վերայ քաղաքին: <sup>77</sup>Եւ իբրև զայն լուա Ապողոնիոս, կազմեցաւ պատրաստեցաւ առ ընդ իւր երիս Հազարս սպառազէս, և այլ զօրս բազում. <sup>78</sup>Եւ գնաց 'ի կողմանս Ազովտայ, մօտ քերէր առ դաշտին, զի յուսացեալ էր 'ի զօրս իւր: Ձկնի լինէր նորա Յովնաթան տալ մարտ պատերազմի: <sup>79</sup>Նա եթող Հազար Հեծեալ 'ի դարանի զՀէտ նորա: <sup>80</sup>Իբրև ետես Յովնաթան եթէ դարան գործեցին զՀէտ նորա, եկին փակեցին պաշարեցին զամբոց դարանակալացն, և շուրջ գնդօք արկին պատնէ, և կային պաշէին յառաւօտէ մինչև յերեկոյ. որպէս Հրաման ետ նոցա Յովնաթան: <sup>81</sup>Վաստակեցին տաժանեցան Հեծեալն, և լուծան: <sup>82</sup>Զգողուղի կալաւ Հմառն գնդին իւրով, և զայր ձորակին 'ի վերայ, և անկանէր զնոք զմիշտեալ նոքա կային լուծեալք և ձանձրացեալք, անկանէր 'ի վե-

րայ. զբազումս անդրէն 'ի դարանի անդ սատակէր. <sup>83</sup>զբազումս Հեծեալազօրս ընդ երեսս դաշտին փախստեայ առաջի երեսաց իւրոց տանէր, Հատուցանէր մինչև 'ի կողմանս Հազովտայ. այնչափ շտապ տագնապի 'ի վերայ Հատուցանէր, զի փախստեայքն գնային 'ի մեհեանս Դագոֆայ ամբաստն անկանէին: <sup>84</sup>Հասանէր Յովնաթան զօրքն Հանդերձ. պատէր զմեհեանս Դագոֆայ և զքաղաքն Ազովտացոյց, և որ շուրջ գնովաւ քաղաքն էին առնոյր յաւարի. զմեհեանս Դագոֆայ ամբաստնեայքն Հանդերձ այրէր Հրով: <sup>85</sup>Եւ եղև անկեալն 'ի սրոյ այրեցելովն Հանդերձ իբրև արք ութ Հարիւր Հազար: <sup>86</sup>Չուեաց խաղաց գնաց Յովնաթան անտի, և եկն բանակեցաւ 'ի կողմանս Ասկաղոնեայ, եկին էլին 'ի քաղաքէ անտի ընդ առաջ նմա փառք: <sup>87</sup>Եւ դարձաւ Յովնաթան յերուսաղեմ գնդաւն իւրով, և բազում աւարաւ. զի բերէր զկապուտ զկողոպուտ բազում զճնամեաց: <sup>88</sup>Եւ իբրև լուա զայս Աղէքսանդրոս, յաւել փառաւորել առաւել ևս զՅովնաթան. <sup>89</sup>Եւ ետ տանել նմա շինգը ոսկի գործօրինակ օրէն էր ունել եղբայր թագաւորին. և ետ նմա զԱկկարոն ամենայն սահմանօքն Հանդերձ 'ի ժառանգութիւն:

11 Եւ թագաւորն Եգիպտացոյց զօրածողով լինէր կուտէր ծԸ զօրս բազումս իբրև զաւազ առ ամին ծովուն, և նաւա բազում. և խնդրէր նա ունել զարքայութիւնս Աղէքսանդրեայ նենգութեամբ, և յաւելու յիւր արքայութիւնս: <sup>2</sup>Եւ էլ ընդ կողմանս Ասորեստանեայց բանիս խաղաղութեամբ. և նոքա դուռն բանային նմա, և ընդ առաջ երթային նորա. քանզի պատուէր էր յԱղէքսանդրեայ արքայէ քանզի անէր էր նորա: <sup>3</sup>Եւ իբրև մտանէր Պտղոմէոս 'ի քաղաքն, յիւրոց զօրացն պահապան թողոյր իւրաքանչիւր քաղաքաց: <sup>4</sup>Իբրև եկին մերձեցան նոքա 'ի քաղաքն Ազովտացոյց, ցուցին նմա զմեհեանս Դագոֆայ այրեցեալ, զքաղաքն և որ շուրջ զիւրև էին այրեցեալ 'ի ժամանակի պատերազմի, և զգիսկունան որ այրեցեալ էր բերեալ կուտեալ էր կոյտս կոյտս 'ի վերայ ճանապարհին: <sup>5</sup>Եւ պատմէին առաջի արքային որ զինչ միանգամ գործեաց Յովնաթան, և յաչաց Հանէին գնա. և թագաւորն լիկ կայր: <sup>6</sup>Եւ եկն յանդիման եղև Յովնաթան թագաւորին 'ի քաղաքն Յուպպեացոյց փառք մեծօք. ողջոյն ետուն միմեանց, և եղևն այն օր առ միմեանս: <sup>7</sup>Եւ գնաց Յովնաթան ընդ արքային մինչև 'ի կողմանս գետոյն որ անտանեալ կոչի Ազատ: Եւ դարձաւ Յովնաթան անդրէն յերուսաղեմ: <sup>8</sup>Իսկ արքայ Պտղոմէոս տիրեաց 'ի վերայ քաղաքացն ծովեզերեայք մինչև 'ի քաղաքն Սեւեկացոյց. և խորհէր 'ի վերայ Աղէքսանդրեայ խորհուրդ չարութեան: <sup>9</sup>Եւ արձակեաց նա Հրովարտակս առ Դեմետր արքայ և ասէ. Եկ ուխտ դիցուք առ միմեանս և դաշինս կուցցուք, և տաց քեզ զդուստր իմ զոր ունի Աղէքսանդրոս արքայ, և տիրեսցես դու 'ի վերայ արքայութեան Հօր քոյ. <sup>10</sup>զի զղծացեալ եմ թէ ընդէր ետու ես զդուստր իմ նմա կուտեման. զի խորհեցաւ նա 'ի վերայ իմ մահ: <sup>11</sup>Եւ այսպէս յաչաց Հանէր գնա, զի իւր ակն եղեալ էր տերութեան նորա: <sup>12</sup>Եւ եհան զդուստր, և ետ Դեմետրի. և խոտորեցաւ յԱղէքսանդրէ, և յայտնեաց զճնամութիւն իւր: Եւ եմուտ Պտղոմէոս և տիրեաց նա 'ի վերայ քաղաքացն, և Սեւեկեայ ծովեզերեայք: Եւ խորհէր չարութիւն 'ի վերայ Աղէքսանդրոս: <sup>13</sup>Եկն եմուտ 'ի քաղաքն Անտիոքացոյց. և եղաւ զթագ զԱսիացոցն. և պաղկեցաւ կրկին թագաւն Ասիացոցն և թագաւն Եգիպտացոյց: <sup>14</sup>Բայց Աղէքսանդրոս արքայ էր 'ի կողմանս Կիպիկեցոյց 'ի ժամանակին յայնմիկ. զի ապստամբէին մարդիկն 'ի նմանէ: <sup>15</sup>Եւ լուա Աղէքսանդրոս դիմեաց գալ 'ի վերայ նորա մարտիս պատերազմաւ: Եւ ել Պտղոմէոս ընդ առաջ նորա զօրք բազմօք, և դարձոյց գնա 'ի պարտութիւն:

82 Ոմանք. Եւ զայր ձորձորակին 'ի վերայ: Իսկոմ. Անդէն 'ի դարանի: 83 Ելլէ. Հասուցանէր մինչև 'ի կող: 85 Յօրինակն խոտորով այսպէս գնի: Արք ՊՄ. Համաշայն այլոց երկոց օրինակաց: Եւ օրինակ մի Հարիւր Ռ: Իսկ երկու օրինակ Համաշայն միմեանց ունին ՀՌ: Եւ Ռալան. արք ութ Հարիւր: 86 Ոմանք. Հնդ առաջ նմա մեծաւ փառք. կամ փառք մեծօք: 87 Ոմանք. Չկապուտ կողոպուտ բազում ճնամ: 11.2 Ոմանք. Հնդ առաջ երթալ իննս: 3 Ոմանք. Պահապանս թողոյր իւրաւ: 4 Ոմանք. Երեւալ կուտէր կոյտս կոյտս: 5 Ոմանք. Ձոր ինչ միանգամ... և թագաւորն լիկ կայր: 6 Ոմանք. Փառք մեծաւ: 8 Ոմանք. Ծովեզերեայք մինչ 'ի քաղաքն: 9 Ելլէ. Եւ արձակեաց նա Հրեշտակս առ... ուխտ դիցուք ընդ միմեանս: 10 Ոմանք. Ձի զղծացեալ եմ էս: 12 Ոմանք. Եւ եկն եմուտ Պտղմ: 14 Ոմանք. 'ի կողմանս Կիպիկեացոյց:

58 Ոմանք. Եւ ետ նմա զԳլէո: Ուկան. Հստ օրինաց թագաւորաց: 65 Յօրինակն պակասէր. Եւ արար գնա սպարաւ: 69 Ոմանք. Որ էր 'ի վերայ ստորին Ասորեաց... նա գլամենեալ: 70 Ուկան. Եղբեր դու զինիս 'ի վերայ մեր: 71 Ոմանք. 'ի դաշտ այսոր առ մեզ: 72 Ուկան. Կամ ոյք այնք իցեն, որք օգնականք: 'ի լուս. Ձի երկիցս անգամ. Համաշայն միոյ Եւ Ռ օրինակն 'ի քնաթանի: Ուր այլ Գրքագիրք միմեան Համաշայն միոսմա ունին երկիրս: 73 Ոմանք. Ուրուք գուցէ թուի թագ... և ոչ խիճ ձեռն 'ի քար ձգ: 74 Ոմանք. Ձեռնառու լինել նմա: 79 Ոմանք. 'ի դարանի զինի նորա:

<sup>16</sup>Եւ փախստեայ լինէր Աղէքսանդրոս 'ի կողմանս Արաբացոց. զի անդ թաքեցէ և ապրիցէ 'ի նմանէ: Եւ արքայ Պտղոմէոս բարձրացաւ: <sup>17</sup>Եւ եկն Ջաբէէ Արուայիկ, եւնտ զգլուխն Աղէքսանդրեայ, և ետ տանել Պտղոմէոսի արքայի: <sup>18</sup>Եւ Պտղոմէոս մեռաւ յաւուրս երրորդի, և որ էին զամբօքս սատակեցան յամրականացն:

ԺԺ <sup>19</sup>Եւ թագաւորեաց Դեմետր, յամրն Հարիւրորդի վաթն-երորդի եւթներորդի: <sup>20</sup>Ընդ աւուրսն ընդ այնոսիկ ժողովեաց Յովնաթան զօրս 'ի Հրեաստան, զալ մարտ դնել զբերդան որ յերուսաղէմ էր. կազմեցին զնովա շուրջ էին քենայս բազումս: <sup>21</sup>Ապա գնացին ոմանք որ թշնամի էին ազգին Հրէից, անք անօրէնք պատմել թագաւորին, եթէ Յովնաթան մեքենայս կազմեալ շուրջ զբերդան պատեալ յառնու պատրաստեալ: <sup>22</sup>Իբրեւ լուաւ բարկացաւ յոյժ. չուեաց և եկն 'ի Պտղոմէոս, ետ Հրովարտակա առ Յովնաթան, զի մի՛ ևս զբերդն շուրջ պաշարեալ պահիցէ. այլ ինքն յարուսեալ վաղվաղակի առ նա Հասանիցէ՝ 'ի քաղաքն Պտղոմէացոց զի անդ յանդիման լիցին միմեանց: <sup>23</sup>Իբրեւ լուաւ Յովնաթան՝ և ս քան զևս սնդել Հրամայեաց զպաշ բերդին. և ինքն առ արս ընտիրս իմաստունս 'ի ծերակոյտ ժողովորդէն անտի, և 'ի քահանայից անտի. <sup>24</sup>Հանդերձեցաւ պատրաստօք, ոսկով և արծաթով. և եղ զանձն 'ի մաշ, գնաց յանդիման լինել թագաւորին 'ի քաղաքն Պտղոմէացոց: Եւ եգիտ նա ՀնորՀն 'ի նմանէ: <sup>25</sup>Թեպէտ և բազումք էին յանօրինաց անտի ամբաստան գնմանէ: <sup>26</sup>Եւ մեծաբեւոյ գնա թագաւորն որպէս առաջինքն իւր. և բարձրացոյց գնա յոյժ առաջի ամենայն բարեկամաց իւրոյ. <sup>27</sup>և կարգեաց նմա զիշխանութիւն քահանայապետութեանն. և որ ինչ այլ ինչ պատիւ ունէր յառաջագոյն քան գնա: Կացոյց կարգեաց գնա ընդ առաջին բարեկամս: <sup>28</sup>Եւ աղաչեաց Յովնաթան զարքայն, զի ապահարկ արասցէ զՀրեաստան, և զերեսին կուսակալութիւնսն, և զՀամրին: Եւ յանձն առ նմա տալ նմա երեք Հարիւր քանքար: <sup>29</sup>Եւ Հաճոյ թուեցաւ թագաւորին. և վասն այսոր ամենայնի Հրաման ետ Հրովարտակա տալ առ Յովնաթան օրինակաւ այսուիկ: <sup>30</sup>Արքայ Դեմետր առ Յովնաթան եղբայր ողջոյն: <sup>31</sup>Զպատճէն Հրովարտակա այսորիկ գրեցաք մէք առ Լասթենէս եղբայր մեր, նովին օրինակաւ և առ ձեզ գրեցաք զի գիտասցիք: <sup>32</sup>Արքայ Դեմետր առ Լասթենէս Հայր ողջոյն: <sup>33</sup>Ազգին Հրէից օգնական նիգալակից ուստակալ բարեկամաց մերոց, իրաւունս Համարեցաք դիւրել բարի առնել փոխանակ արդարութեան միամտութեամբ զոր պաշեցին նոցա առ մեզ: <sup>34</sup>Կարգեցաք մէք զսահմանս Հրեաստանի, և զերիս օրէնսն Ափարիմ, և Լուզա, և Ռաթափն, յաւելցին 'ի Հրեաստանի 'ի կողմանս Համրին. և ամենայն որ ինչ Հասի օրէն գայցէ 'ի նոցանէ լիցի այն պաշտօնէից յերուսաղէմ. փոխանակ արքունական մոիցն որ գայր 'ի նոցանէ ամ յամէ յարմտեաց երկրին, և 'ի բերդ ծառոցն պտղոյն: <sup>35</sup>Եւ այլ որ ինչ տարազ արքունի, կամ տասանորդք, կամ մաքս, կամ ինչ որիսն մուտք յարքունիս իցեն. կամ բաժ աղտից, կամ տարազ պսակաց, <sup>36</sup>զայս ամենայն թողոցիք 'ի նոսա. և մի մի ինչ մի՛ յայսցանէ անարգեալ գտցի մինչև յափտեանս ժամանակաց: <sup>37</sup>Արդ ձեզ փոյթ լիցի առնել պատճէն մի Հրովարտակիդ, և տալ առ Յովնաթան զի դիցի 'ի գանձս սրբութեան 'ի դիպան վայր 'ի նշանաւոր տեղոյ: <sup>38</sup>Իբրեւ ետես Դեմետր արքայ, եթէ Հնազանդեցաւ ամենայն երկիր առաջի նորա. և ոչինչ էր յաշխարհի որ ինչ ընդդէմ դառնայր Հրամանաց նորա, Հրաման ետ արձակել զգորսն յիւրաքանդի տեղիս. բայց 'ի զօրաց յազգաց Հեռաւորաց, և 'ի մարդիկ գնդէ կղզեաց կղզեաց ոք:

Ի Եւ 'ի թշնամութիւն դարձան ամենայն զօրք ազգաց ընդ նմա: <sup>39</sup>Տրիփոն անուն էր Աղէքսանդրեան տոհմին, իբրեւ ետես եթէ զօրքն ամենայն տրտունջ էն զԴեմետրեայ գնաց

նա առ Իմաղկուա Արուայիկ, որ սնուցանէր զԱնտիոք զպատանեակն Աղէքսանդրի: <sup>40</sup>Եւ առ նմա կանխէր զի տացէ նա ցնա՛ զմանուկն, և ածցէ թագաւորեցուցէ՛ 'ի տեղի Հօր իւրոյ. և պատմեաց նմա որ ինչ միանգամ գործն գործեաց Դեմետր, և զամենայն թշնամութիւնս արձակեան զամ գոռային զօրքն. և անդ լինէր առ նմա աւուրս բազումս: <sup>41</sup>Առաքեաց Յովնաթան առ Դեմետր արքայ, զի Հրաման տացէ իշուցանել զգորսն որ 'ի միջնաբերդի անդ էին, և որ յամուրս անդ էին. զի էին նոցա թշնամութեամբ ընդ Իսրայէլի: <sup>42</sup>Եւ առաքեաց Դեմետրիոս առ Յովնաթան և ասէ. Ո՛չ զայդ միայն արարից քեզ և ազգի ըլմ, այլ փառօք փառաւորեցից զազգ քո՛ եթէ ժամանակ միայն գտից: <sup>43</sup>Արդ դու բարաւք արասցեն, առաքեսցեն առ իս գունդ մի 'ի թիկունս, զի զօրքս աւասիկ յիսն յետս կացին: <sup>44</sup>Իբրեւ լուաւ զայն Յովնաթան, վաղվաղակի գունդ մի յերից Հազարաց արս ընտիրս սպառազէնս արձակեաց 'ի թիկունս թագաւորին 'ի քաղաքն Անտիոքացոց. և ուրախ եղև թագաւորն 'ի Հասանել նոցա 'ի ձեռս նորա: <sup>45</sup>Իբրեւ զայն լուան քաղաքացիքն. ժողովեցան յիւրաքանչիւր տեղոյ՝ 'ի մէջ քաղաքին իբրեւ բեւբոք երկոտասան: Այն ինչ յարձակեալ էին 'ի վերայ թագաւորին, կամ էին անդէն սպանանել. <sup>46</sup>նա խոյս ետ 'ի նոցանէ. և նոցա առին վաղվաղակի գլիրձն ամենայն գնացից քաղաքին. մարտ եղին և սկսան մաքառել: <sup>47</sup>Արդ եղև Իսրայէլեան գնդին. կուտեցան 'ի վերայ ապարանից թագաւորին, ձայն ետուն միմեանց, և սփռեցան ընդ ամենայն քաղաքն. <sup>48</sup>Իբրեւ Հարին սպանին կոտորեցին արս իբրեւ տասն Հազար. Հրձիգ արարին զամենայն փայտակերտն զապարանից նորա. և զինչ և զստացուածս նոցա առին յաւարի. արկին յիւրեանս զթագաւորն, և ապրեցուցին գնա 'ի ձեռաց նոցա: <sup>49</sup>Իբրեւ ետես մնացեալ գունդ քաղաքին, եթէ զօրացաւ գունդն Իսրայէլեան 'ի վերայ նոցա, և կամակար յաղթեցին նոցա. լքան նուազեցան, և տկարացան 'ի խորհուրդս իւրեանց. 'ի ձայն բարբառոյ ողորանաց սկսան աղաղակել առ թագաւորն և ասեն. <sup>50</sup>Ձեռն տուր մեզ, և դադարեացէ գունդս մոլեկան 'ի կոտորածէ քաղաքիս: <sup>51</sup>Զայն բան ասէին, և զիւրաքանչիւր զէս առ ոտս պատերազմողացն ընկենուին: Եւ բարձրանայր փառօք գունդն Իսրայէլեան առաջի թագաւորին, և առաջի ամենայն զօրաց նորա. և դառնային անդրէն յերուսաղէմ անուամբ մեծաւ և բազում աւարաւ: <sup>52</sup>Եւ նստաւ Դեմետր արքայ յաթոռ տերութեան իւրոյ, և սարսեաց երկիրն ամենայն առաջի նորա: <sup>53</sup>Եւ ստեաց Իսրայէլացոցն յամենայնի որ ինչ խոտացաւ նա նոցա, և ամենեկն օտարացաւ յայն Յովնաթանու. և ոչ Հատոյց նմա ըստ միամտութեան վաստակոց նորա:

<sup>54</sup>Յետ այսորիկ դարձաւ Տրիփոն, և պատանեակն Անտիոքոս ընդ նմա, թագաւորեալ և նստեալ յաթոռ տերութեան: <sup>55</sup>Եւ առ նա ժողովէին զօրքն ամենայն որ ցրուեալ էր 'ի Դեմետրեայ: Եւ ետուն մարտ պատերազմի ընդ Դեմետրեայ, և փախուցին գնա վատթարեալ: <sup>56</sup>Եւ եկն առ զգազանսն Տրիփոն. և կալաւ զքաղաքն Անտիոքացոց:

<sup>57</sup>Հրաման ետ Հրովարտակ առնել մանուկն Անտիոքոսն ԻԲ առ Յովնաթան և ասէ. Կացուցեալ իմ զբեզ 'ի գործ քահանայապետութեան, և Հաստատեալ իմ զբեզ 'ի վերայ չորիցն օրինաց, և կարգեցաք զբեզ ընդ բուն և ընդ առաջին բարեկամս մեր: <sup>58</sup>Եւ ետ տանել նմա նուազ ոսկիս, և սպաս տաճարին: Եւ ետ նմա իշխանութիւն ըմպել ոսկի նուազօք, արկանել ծիրանիս, և իշխել կրել նշան շգեղ ըստ նշանի թագաւորաց: <sup>59</sup>Եւ զՀմաւոն զեղբայր նորա Հրաման ետ իշխան զօրավար կացուցանել 'ի կողմանցն Տուրայ մինչև 'ի սահմանս Եգիպտացոց: <sup>60</sup>Եւ էլ Յովնաթան շրջել յայնկոյ Յորդանան գետոյ՝ և ընդ քաղաքն, և ժողովեցան առ նա ամենայն զօրք Ասորոց 'ի թիկունս: Եւ եկն նա 'ի կողմանս Ասկաղոնեայ. և ելին նմա քաղաքացիքն ընդ առաջ մեծաւ գովութեամբ: <sup>61</sup>Անտի գնաց եկն 'ի Գազայ, և Գազացիքն փակեցին նմա զդրոնանս. նստաւ շուրջ զնոքօք, և Հրձիգ արար զաւանս նոցա. և զինչ և զստացուածս նոցա վարեցին 'ի գերութեան: <sup>62</sup>Ապա եկին

<sup>39</sup> Ոմանք. Տրիփոն ոմն անուն Աղէքսան: Ելլ. Մուցանէր զԱնտիոքոս: <sup>40</sup> Յօթնական. Ձի տացէ նմա ցնա: Ոմանք. Ձի ածցէ թագաւորեցուցէ: <sup>42</sup> Ոսկան. Ժամանակ միայն գտցի: <sup>48</sup> Ոմանք. Արկին իւրեանց զթագաւորն: <sup>51</sup> Յօթնական. Եւ դատեցին անդրէն յերուսաղէմ անուամբ մե: <sup>52</sup> Յօթնական. Երկիրն ամենայն ամենայն: <sup>55</sup> Բազումք. Որ ցրուեալ էր Դեմետրեայ: Ուր Ոսկան. զոր ցրուեալ էր: <sup>57</sup> Ոմանք. Կացուցեալ եմ զբեզ... և Հաստատեալ եմ: <sup>61</sup> Ոսկան. նմա զդրոնան Գազայ: Ոմանք. Եւ զինչ

<sup>17</sup> Ոմանք. Տանել Պտղոմէոսի. կամ Պտղոմէի ար: <sup>21</sup> Ոսկան. Յառնու պատրաստեալ է: <sup>22</sup> Ոմանք. Չուեաց և եկն Պտղոմէոս: Եւ Ոմանք. Եկն 'ի Պտղոմէցիս... 'ի Պտղոմէացոց քաղաքն: <sup>24</sup> Ոմանք. Եւ ետ գանձս 'ի մաշ: <sup>27</sup> Ոմանք. Ունէր յառաջ քան գնա: <sup>28</sup> Ոսկան. Եւ յանձն էառ նա տալ: <sup>31</sup> Յօթնական. Առ Զասթենէս եմ: <sup>33</sup> Ոմանք. Արդարութեան միամտութեան: <sup>34</sup> Ոսկան. 'Ի կողմանցն Համրին... Հասի օրէն գայր: Ոմանք. Եւ 'ի բերդ ծառոցն պտղոց: <sup>35</sup> Ոմանք. Կամ որ ինչ մուտք յարքունիս: <sup>36</sup> Ոմանք. 'Ի նոսա. և մի մի ինչ յայսցանէ: <sup>37</sup> Ոմանք. Տալ ցՅովնաթան... 'ի դիպան վայրի: Ուր Ոսկան. 'Ի Յօնաթան, զի դիցէ 'ի գանձս: <sup>38</sup> Ոմանք. Որ ընդդէմ դառ... բայց 'ի զօրաց ազգաց:

Գազաքցիքն առաջի կացին՝ ձեռն ետուն նմա, և մատուցին զորդիս իշխանացն իւրեանց՝ ի պատանդութիւն, և նա առ ետ տանել զնոսա յերուսաղէմ: և ինքն անց ընդ երկիրն ի կողմանս Դամասկեայ: <sup>65</sup>Եւ լուսա Յովնաթան եթէ Հաւսին իշխանք Դեմետրեայ ի Կադէս ի կողմանս Գալիլեացոց զօրօք բազմօք. իբրև կամէին իմն թէ փոխեսցուք զնա ի գործոյ անտի: <sup>66</sup>Նա եթող զեղբայր իւր զՀամաւն յերկիրն վերայ. և ինքն գնաց ընդ առաջ նոցա: <sup>67</sup>Եւ Համաւն Հասանէր պատերազմաւ ի վերայ Բեթսուրայ, և պաշարէր զնա աւուրս բազման, և յարգէլ արկանէր զնոսա: <sup>68</sup>Աղաչել սկսան նոքա զնա, զի դաշինս արասցէ ընդ նոսա. նա ետ ձեռն նոցա, և եւան զնոսա անտի. և կացոյց անդ նա պաշտպանս քաղաքին: <sup>69</sup>Եւ Յովնաթան զօրօքն իւրով եկն բանակեցաւ ի վերայ Ջուրցն Գենեսարեթայ, կանխեաց նա ընդ առաւուրն ի դաշտն Նասովրայ: <sup>70</sup>Եւ գունդ մի այլազգեաց ընդ առաջ եղև ի դաշտի անդ: Եւ դարան գործեցին ի վերայ նորա. կեւքն ի դարան մոխն, կեւքն ի դիմի՝ Հարան նմա: <sup>71</sup>Եւ յարեան դարանակալքն յիւրաքանչիւր տեղեաց՝ զՀետ եղեն նոցա, և զՅովնաթան ի մէջ արկին զօրօքն Հանդերձ: <sup>72</sup>Եւ արարին զգործն Յովնաթանու փախստեայս, և ոչ մնաց առ նմա, բայց միայն Մատաթի Բեսաղոմեան, և Յուդա Սկափեան՝ զօրավարք զօրացն: <sup>73</sup>Զեռն զօձեօք արկանէր Յովնաթան, զպատմութեան պատառէր, Հող ի գլոխ լինէր: <sup>74</sup>Ի վերայ յարձակէր բարկութեամբ մեծաւ, և ի պարտութիւն մատնէր զնոսա: <sup>75</sup>Յայնմ ժամանակի փախստեայքն ամենեքեան անդրէն ի նոյն դառնային, Հալաթական զթշնամիսն առնէին առաջի իւրեանց, մինչև ի բանակն իւրեանց ի Կադէս. և եկին անկան զբանական այլազգեաց: <sup>76</sup>Հարին կոտորեցին յաւուր յայնմիկ իբրև երեք Հազար Հեծեալ սպառազէս: Եւ դարձաւ Յովնաթան յերուսաղէմ:

12 Իբրև ետես Յովնաթան թէ ժամանակն աճողեալ է նմա, կոչեաց արս ընտիրս, առաքեաց զնոսա ի քաղաք Հոռմայեցոց, երթալ նորոգել զուխտ Հաշտութեան ընդ նոսա: <sup>2</sup>Եւ ընդ Սպարտացիս, և ընդ այլ տեղիս տեղիս արար Հրովարտակս ըստ նմին օրինակի: <sup>3</sup>Գնացին Հրեշտակքն, և եկին Հասին ի քաղաքն Հոռմայեցոց. և յանդիման եղեն նոցա ի տաճարին խորհրդոց, և ասեն. Յովնաթան քաշանայապետ և ազգն Հրեից առաքեցին զմեզ առ ձեզ նորոգել զՀաշտութիւնն առաջիս. լինել նիզակակից և թիկունք ըստ օրինակին առաջին: <sup>4</sup>Յանձն առին Հաճեցան. և ետուն Հրովարտակս ի տեղիս տեղիս. զի յուղարկեսցին նոքա խաղաղութեամբ յերկիրն Հրեաստանի: <sup>5</sup>Եւ այս պատճէն Հրովարտակաց զոր գրեաց Յովնաթան առ աշխարհակալս, իշխանս, առ կուսակալս նոցա: <sup>6</sup>Յովնաթան քաշանայապետ, ծերակոյտ ժողովրդեամբ Հանդերձ, և քաշանայք, գունդ և սպառ ազգին Հրեաստանեայց. առ Սպարտացիս եղբարս մեր ողջոյն: <sup>7</sup>Քանզի յառաջ իսկ առաքեցան Հրովարտակք առ Ռսիա քաշանայապետ ի Դարեւէ արքայէ ի թագաւորէ ձերմէ, եթէ նիզակակիցք եղբարք և բարեկամք մեր էք, որպէս մեզ պատճէնաց ցուցանեն: <sup>8</sup>Ընկալաւ Ռսիա զայրն որ առաքեցաւ մեծաւ փառօք, և առ ի ձեռն Հրովարտակ մի ուր նշանակէր զմեզ նիզակակիցս և թիկունս իւր, և սիրելի բարեկամս: <sup>9</sup>Արդ մեք քանզի լի և ոչ կարօտեալք միմիարեցաք ձերովք Հրովարտակօքս, <sup>10</sup>առաքել նորոգել միաւնգամ զնոյն Հաւանութիւն Հարազատութեան, զի մի ստարասցուք մեք ի ձեւ. զի բազում են այն ժամանակք որ անցին ի վերայ Հին Հաւանութեանցն զոր դուքն առ մեզ արարէք: <sup>11</sup>Արդ մեք անպակաս յամենայն ժամանակի ի տօնս տարեկանաց և յայլ աւուրս արժանաւորս յիշեմք մեք զձեզ, ի վերայ պատարագացն

որ մատուցանեմք. յիշեմք յաղօթն մեր որպէս արժան և օրէն է յիշել զեղբարս մեր: <sup>12</sup>Եւ ցնծամք մեք ընդ փառս ձեր: <sup>13</sup>Արդ զմեք պատեցան աւասիկ բազում նեղութիւնք պատերազմաց. մարտ եղին աւասիկ թագաւորք որ շուրջ զմեք են: <sup>14</sup>Եւ մեք ոչինչ կամեցաք ցարդ նեղել զձեզ. և ոչ զձեզ, և ոչ որ շուրջ զձեզ բարեկամք նիզակակիցք մեր են յայս մարտս պատերազմի: <sup>15</sup>Չի գոյր մեզ օգնութիւն յերկնից, և ապրեցաք մեք ի ձեռաց թշնամեաց մերոց. և ի պարտութիւն մատնեցան թշնամիք մեր առաջի մեր: <sup>16</sup>Արդ ընտրեցաք մեք զնոմենիոս զԱստիւրեան, և զԱստիւրաւորոս Յասուխեանց, և առաքեցաք առ Հոռմայեցիս զի նորոգեսցեն զառաջին Հաշտութիւն Հաւանութեանն, թիկունս բարեկամութիւն եղբայրութեան: <sup>17</sup>Տուաք նոցա պատուէր անցանել առ ձեզ, տալ նոցա ձեզ ողջոյն. և մատուցանել թուղթն վասն նորոգման սիրոյ եղբայրութեան մերոյ: <sup>18</sup>Արդ բարեղք արասցէք Հրաման տալ պատասխանի առնել մեզ: <sup>19</sup>Եւ այս պատճէն Հրովարտակացն է որ արարին անդրէն առ Ռսիա քաշանայ: <sup>20</sup>Արքայ Սպարտացոց Ռսիա մեծ քաշանայապետի ողջոյն: <sup>21</sup>Գտան Հին մատեանք վասն Սպարտիացոց և Հրեաստանեայց, զի են եղբարք Հաւասարք և են յԱբրահամ: <sup>22</sup>Արդ յորմէ Հետէ զայս այսպէս գիտացաք. բարւոք արասցէք Հանապազորդ գրել առ մեզ, վասն խաղաղութեան և ողջունի ձեր առ մեզ: <sup>23</sup>Եւ մեր առ ձեզ: Ինչք և ստացուածք և ամենայն անասուն մեր ձեր է, որպէս և ձերն մեր: Արդ տանք զայս պատուէր, զի Հանապազ պաշտեցիք զայս առ մեզ:

Եւ լուսա Յովնաթան եթէ դարձան իշխանք Դեմետրեայ զօրօք բազմօք քան զառաջին, զալ ի վերայ նորա ի մարտ պատերազմի: <sup>25</sup>Չու արար յերուսաղէմէ, խաղաց ի վերայ նոցա, եւսա ի դիմի, Հարաւ ի կողմանցն Ամաթիտայ վայրաց. քանզի չէտ թոյլ նմա Հասանել յուղէլ զերկիր իւր: <sup>26</sup>Արձակեաց նա դէտ ի բանակ նոցա, և պատմէին նմա այսպէս եթէ պատրաստեալ են գիշերայն անկանել ի վերայ մեր: <sup>27</sup>Եւ իբրև արևն ի մուտս եղև, Հրաման ետ Յովնաթան զօրացն զի վառեալք արթունք պատրաստեալք միագտնդ կայցեն մինչև յառաւուտ, ի մարտ պատերազմի, պարեկապանս Հանին, շուրջ զիւրեամբք փակեցին. և ինքեանք կային պատրաստեալք ի մարտ պատերազմի: <sup>28</sup>Իբրև լուսն թշնամիքն եթէ գիշերայն պատրաստեցան ի պատերազմ, երկեան զարհուրեցան բեկան ի սիրտս իւրեանց. խիտ առ խիտ խարոյկս վառեցին ընդ ամենայն տեղիս, և ինքեանք գիշերայն փախստեալք մեկնեցան: <sup>29</sup>Եւ ոչ գիտաց Յովնաթան զօրօքն Հանդերձ զփախուստն նոցա. զի Հայեր ընդ խարոյկս բորբոքեալք, Համարտ թէ առ ետեղ իցեն: <sup>30</sup>Ապա թէպէտ և զՀետ եղև նոցա չկարաց Հասանել զի անցեալ էր նոցա ընդ գետն Ազատ:

Ապա դարձաւ ի նոցանէ Յովնաթան ի վերայ Արաբացոցն, որ անուանեալ կոչին Չաբդեցիք, Հարկանէր սատակներ վանէր զբանակն նոցա, և առնոյր զինչ և զստացուածն նոցա յաւարի: <sup>32</sup>Եւ դառնայր ի կողմանս Դամասկեայ: <sup>33</sup>Եւ Հասանէր յԱսկաղոն, և առնոյր զամուրսն ամենայն որ շուրջ զնովաւ էին, և դառնայր ի կողմանս Յուպպայեցոց. արագէր զգորն ի ներքս մուծանէր: <sup>34</sup>Զի լուսն թէ ամրականքն ձեռն տային ի Դեմետրոս, պաշտպանս ոստիկանս ի վերայ կացուցանէր: <sup>35</sup>Եւ դարձաւ Յովնաթան զօրնստիւր լինէր, զձերակոյտն ի խորհուրդն կոչէր. կամէր զամուրսն շինել Հրեաստանի, <sup>36</sup>և բարձրացուցանել ի բարձրութիւն ի մէջ միջնաբերդին. և քաղաքն ի բարձրութիւն մեծ, անըրպէտէլ կամէր ընդ նոսա և ընդ քաղաքն, զի առանձինն լիցին. զի մի տայ-

11 Ուկան. Պատարագացն զորս մատու: 13 Ուանի. Որ շուրջ զմեք էին: 14 Ելլի. Ձձեզ. ոչ զձեզ և ոչ որ: 16 Ուանի. Ի թիկունս բարեկամութեան եղ: 17 Ուանի. Վասն նորոգութեան սիրոյ: 18 Երկու օրինակէ Հասմեաթի միմեանց. Բարւոք արարէք. իսկ Ուկան. բարւոք առնէք: առնիցէք: 19 Ուանի. Եւ այս պատճէն Հրովարտակացն և որ արաւ: Ուր Ուկան. զոր արարին: 20 Ուանի. Արքայ Սպարտիացոց առ Ռսիա մեծ քաշանայապետ: 22 Երկու օրինակէ Հասմեաթի միմեանց. Բարւոք արարէք. իսկ Ուկան. բարւոք առնէք: առնիցէք: 23 Ուանի. Պաշտեցիք զայս առ ձեզ: 25 Ուանի. Ի վերայ նորա... ի կողմանս Նամանիկոյ. Կամ Համաթիտայ: 27 Ուանի. Մի գունդ կայցեն մինչ ի յառաւուտ: 30 Բաւաւ. Քանզի անցեալ էր նոցա: 33 Ուկան. Ի կողմանս Յուպպայեցոց: Ուանի. Չօր ի ներքս մուծաւ: 35 Ուկան. Եւ դարձեալ Յովնաթան... ի խորհուրդ կո:

ևս և զստացն:

67 Ուանի. Ջուրցն Գենեսարեթ... ի դաշտն Նասովրայ. Կամ Ասովրայ: 69 Յօրէմակին ի քաղաքն Երեմ. ՁՀետ են նոցա. այլ ի լուս. օղորդիք եղեն. Համաթայն այլոց: 70 Ուանի. Եւ Յուդաս Կափեան: 72 Ուանի. Բարկութեամբ բազմաւ, և ի պար: 73 Բաւաւ-մի. Մինչ ի բանակն իւրեանց: 74 Ուանի. Իբրև երիս Հազարս Հեծեալ սպա: 12.1 Ուանի. Ժամանակն յաճողեալ էր նմա... ի քաղաքն Հոռ: 2 Ուանի. Եւ ընդ Սպարտեցիս: 5 Ուանի. Հրովարտակացն է, զոր... և առ կուսակալ: 6 Ելլի. Գունդ և սպա. Կամ սպա: 7 Ի քաղաքն պակասի. Առաքեցան Հրովարտակէ առ Ռսիա... եղբարք և բարեկամք մեր: 8 Ուանի. Եւ առ ի ձեռն Հրովարտակն, ուր: 9 Ուանի. Այլ մեք քանզի լի և ոչ: 10 Ուանի. Առաքեցաք նորոգել մի:



ցեն՝ և մի՛ առնուցուն, մի՛ գնիցեն և մի՛ վաճառիցեն: <sup>37</sup>Եւ ժողովեցան շինել զքաղաքն. և ինչ որ անկեալ էր 'ի պարսպացն յուղիսաջուր Հեղեղատաց 'ի ծմակին կողմանց անտի, որ անտանեալ կոչի Փակնթա: <sup>38</sup>Եւ Հմառն սկսաւ շինել զՍեղեղա յԱփիղա. ամրացոյց զնա, և դրոճն եղ' նմա, և նրգօք Հաստատեաց զնա:

<sup>39</sup>Եւ խնդրէր Տրիփոն թագաւորել կողմանցն Ասիացոց, և դնել թագ, և ձգել զձեռն 'ի վերայ արքային Անտիոքացոց: <sup>40</sup>Բայց երկեալ զանգիտեաց, թէ գուցէ յանձն ոչ առնուցու Յովնաթան, և խաղայցէ 'ի վերայ նորա մարտիւ պատերազմաւ. և խնդրէր նա Հնարս ըմբռնել զնա՝ և կորուսանել: <sup>41</sup>Խաղաց զնաց՝ և եկն 'ի կողմանս Բեթանայ: Եւ ել ընդ առաջ՝ նորա Յովնաթան քառասուն Հազարաւ ընտիր վառելով պատրաստեալ պատերազմի, և եկն եւսա նա 'ի Բեթա: <sup>42</sup>Եւ ետես Տրիփոն եթէ Հասեալ է Յովնաթան զօրօք բազմօք, և զանգիտեաց ձգել զձեռն իւր 'ի նա. <sup>43</sup>սպա առ ընկալաւ զնա փառաւորութեամբ, և յանդիմանեաց զնա ամենայն բարեկամացն իւրոց. և ետ նմա պարգևս, և Հրաման ետ զօրացն իւրոց զի Հնազանդ լիցին նմա: <sup>44</sup>Խօսել սկսաւ ընդ Յովնաթանուն և ասէ. Հնդեր զայոչչափ զօրս կոտորեցեր, զի ոչինչ գոյր 'ի միջի գործ պատերազմի: <sup>45</sup>Արդ արձակեալ դու զզօրսդ յիւրաքանչիւր տեղիս, և ընտրեալ դու ընդ քեզ արս սակաւ որ ընդ քեզ Հանապազ շրջիցին, և եկ դու ընդ իս 'ի քաղաքն Պողոմեացոց, և տաց քեզ զնա 'ի ձեռն, և զայլ ամուրս անօրքն Հանդերձ, որպէս 'ի ձեռն լիցի, և ես դարձայց անդրէն. զի վասն այսորիկ իսկ եկեալ էի: <sup>46</sup>Եւ Հաստաց նա 'ի նա, և արար որպէս Հրամայեաց նմա, և արձակեաց զզօրան յիւրաքանչիւր տեղիս յերկիրն Հրեաստանի: <sup>47</sup>Եւ եթող առ իւր 'ի նոցանէ իբրեւ արս երիս Հազարս: Դարձեալ եթող 'ի նոցանէ զերկուս Հազարան յերկիրն Գալիլեացոց. և ինքն զնաց ընդ նմա Հազարան միով: <sup>48</sup>Եւ իբրեւ եմուտ Յովնաթան 'ի քաղաքն Պողոմեացոց, առին զդրոճնան քաղաքացիքն և զնա 'ի ներքս արգելին, և Հանին ընդ սուր զամենեկին որ ընդ նմա մտեալ էին: <sup>49</sup>Եւ արար Տրիփոն զօրս 'ի վերայ զօրաց նորա որ էին յերկիրն Գալիլեացոց և 'ի դաշտին մեծի, զի երթիցեն սատակեցեն զամենայն զօրան Յովնաթանու: <sup>50</sup>Նոքա իբրեւ գիտացին թէ նա 'ի ներքս արգելաւ, և ամենեքեան կորեան որ ընդ նմա էին, միսիթարեցին զանձինս, և զնացին միագունդ միաբանութեամբ 'ի մարտ պատերազմի: <sup>51</sup>Իբրեւ տեսին զօրականքն որ 'ի վերայ երթեալ էին, թէ սրտի մտօք 'ի վերայ իւրաքանչիւր ոգւոց մարտնչէին. զանգիտեցին, թողին և դարձան: <sup>52</sup>Եւ սոքա եկին Հասին յերկիրն Հրեաստանի խաղաղութեամբ: Կոճ առին լացին զՅովնաթան և զզօրան որ ընդ նմա էին, և էին յերկիրի մեծի: Եւ նստէր 'ի սուգ ամենայն Իսրայել, և լային զՅովնաթան: <sup>53</sup>Սկսան խնդրել ամենայն Հեթանոսք որ շուրջ զնոքօք էին սատակել զնոսա, զի ասէին այսպէս, <sup>54</sup>թէ չիք դժգուհի իշխան 'ի վերայ նոցա, որ տայ ընդ մեզ մարտ պատերազմի. արդ եկայք Հասցո՞ք 'ի վերայ, ջնջեսցո՞ք զիշխատակ նոցա յերկրէ:

13 Եւ լուաւ Հմառն՝ եթէ ժողովեաց Տրիփոն զօրս բազումս գալ Հասանել 'ի վերայ երկրին Հրեաստանի սատակել զնոսա. <sup>2</sup>և ստուգեաց թէ յաճի յերկիրի մեծի է: Եւ ինքն եկն ել յերուսաղէմ, ժողովեաց և նա զժողովուրդան. <sup>3</sup>միսիթարեաց զնոսա և ասէ. Դուք ինքնին գիտէք որչափ գործ գործեցաք եւ և եղբարք իմ, և տուն Հօր իմի. քանի մարտ պատերազմի մղեցաք, կամ՝ որչափ նեղութեան Համբերաք 'ի վերայ սրբութեանցն օրինաց և քաղաքին. <sup>4</sup>զի վասն Իսրայելի՛ և ձեր ամենեցուն կորեան եղբարքն ամենայն, և ես մնացեալ եմ՝ միայն: <sup>5</sup>Եւ արդ քաւ լիցի անխայել ասպաշաւել յանձն իմ, յամենայն ժամանակս նե-

ղութեան. արութեամբ ինչ՝ չեմ լաւ քան զեղբարսն, 'բայց սակայն զօրացայց խնդրել զվրէժ զազգի 'ի վերայ սրբութեանցն օրինաց, 'ի վերայ կանանց և որդւոց. զի առաինկ ժողովեալ են Հեթանոսքն ամենայն, Հասանել սատակել զիշխատակս մեր յերկր: <sup>7</sup>Իբրեւ զայն խօսէր զառարթացունէր՝ միսիթարէր զամենայն միտս ժողովորդեանն: <sup>8</sup>Ետուն պատասխանի, սկսան խօսել 'ի ձայն մեծ՝ և ասեն. Դու ես մեր առաջնորդ փոխանակ Յուդայի և Յովնաթանու եղբօր քոյ. <sup>9</sup>մարտիկ զպատերազմ՝ մեր, և զանախայն որ ինչ ասիցեն՝ Հնազանդ լիցուք քեզ: <sup>10</sup>Եւ ժողովեաց նա զամենայն արս պատերազմի, վաղվաղեաց՝ փութացաւ շինեաց զպարիսպս երուսաղէմի: <sup>11</sup>Եւ արձակեաց նա զՅովնաթան զԱբիսողոմեան զօրօք բազմօք 'ի քաղաքն Յուդայեացոց. և եւան նա անտի զպահապանսն, և ինքն եմուտ ամրացաւ, և պահէր զնա: <sup>12</sup>Յետ այսորիկ խաղաց զնաց Տրիփոն 'ի քաղաքն Պողոմեացոց զօրօք բազմօք զայլ յերկիրն Հրեաստանի. և ամէր ընդ իւր զՅովնաթան 'ի զգուշութիւն պահպանութեան: <sup>13</sup>Եւ Հմառն բանակեալ էր 'ի Դիդա յանդիման դաշտին: <sup>14</sup>Եւ գիտաց Տրիփոն թէ Համբարձաւ Հմառն փոխանակ Յովնաթանու եղբօր իւրոյ, և պատրաստեալ է նա 'ի մարտ պատերազմի. արար Հրեշտակս՝ և արձակեաց առ նա՝ և ասէ. <sup>15</sup>Վասն արձաթոյն որ պարտէր Յովնաթան յարքունիս՝ արգելեալ կայ աստ. <sup>16</sup>արդ տուր բերել զարծայթն Հարիւր քանքար, և երկուս որդիս յորդուց սորա տուր ամէլ առ իս. զի մի՛ յորժամ արձակեսցուք ասպստմբ լիցի սա 'ի մէջ: <sup>17</sup>Եւ գիտաց Հմառն, եթէ նենգութեամբ խօսի ընդ նմա, ետ տանել զարծայթն և զպատանեակնս. գուցէ ինչ թշնամութիւն լինիցի ընդ ժողովորդեանն և ընդ նմա. <sup>18</sup>և ասիցեն, թէ ազաւեաց յարծայթն և չետ տանել զպատանեակնս, և այրն կորեաւ: <sup>19</sup>Ապա ետ տանել զպատանեակն և զՀարիւր քանքարն. և սակայն ստեաց, և ոչ արձակեաց զՅովնաթան: <sup>20</sup>Եւ յետ այսորիկ եկն Տրիփոն 'ի կողմանս երկրին, շրջել և սատակել զնոսա, և պատեցին զՀանապարձն Աղովրայ: Եւ Հմառն բանակաւ Հանդերձ զառաջս ունէր նորա՝ յոր կողմ՝ և երթայր առ նա: <sup>21</sup>Եւ որք 'ի միջնաբերդին էին յերուսաղէմ. յղեցին առ Տրիփոն Հրեշտակս՝ ստիպել զնա, զի եկեցէ առ նոսա ընդ անապատն, և Համբարն բերդին արաւա: <sup>22</sup>Եւ պատրաստեցաւ Տրիփոն գնդան Հանդերձ՝ գալ մտանել 'ի գիշերին յայնմիկ. և ձինաբեր եղև յոյժ, վասն այնորիկ ոչ կարաց մտանել. չու արար եկն 'ի կողմանս Գաղաադու: <sup>23</sup>Իբրեւ մերձեցաւ նա 'ի Բասկանս՝ անդ սպան զՅովնաթան, և անդէն թաղեցաւ: <sup>24</sup>Դարձաւ անտի Տրիփոն և եկն յաշխարհ իւր: <sup>25</sup>Եւ առաքեաց Հմառն՝ բարձ անտի զտսկերսն Յովնաթանու եղբօր իւրոյ. և բերին թաղեցին զնա 'ի Մովզիիմ՝ 'ի քաղաքն Հարց իւրոց: <sup>26</sup>Կոճ եղին, լացին զնա ամենայն Իսրայել, և սուգ առին աւուրս բազումս: <sup>27</sup>Եւ անդ շինեաց շինուած 'ի վերայ գերեզմանի Հօր իւրոյ և եղբարց իւրոց. և բարձրացոյց զնա գործ քարկոյի քարկոյի շուրջանակի. <sup>28</sup>և կանգնեաց 'ի վերայ նորա բրգունս դէմ ընդդէմ: <sup>29</sup>Սեամբ բարձրութեան վանդակապատ. և արար իւր անուն յալիտենից: Եւ եղ զկողիւք վանդակին գործ քանդակի նաւաց նմանութեան. զի երեւի կացցեն որ անցանն ընդ ծով նաւօք, <sup>30</sup>առ շիրմօքն զոր արարին 'ի Մովզիիմ մինչև յօրս յայս:

<sup>31</sup>Եւ Տրիփոն գնայր նենգութեամբ ընդ արքայի Անտիոքայ մանկան. սպան զնա, <sup>32</sup>և թագաւորեաց ընդ նորա. և թագ առ նա զԱսիացոց, և արար Համարս մեծամեծս յերկրի: <sup>33</sup>Եւ շինեաց Հմառն զամուրսն Հրեաստանի, բարձրացոյց պարսպօք, և կանգնեաց զաշտարակս, դրամբք և նգօք Հաստատեաց. և պնդեաց զամուրսն Համ-

36 Ոճանկ. Եւ զքաղաք 'ի բարձ'. Կա՞ւ և քաղաքին 'ի բարձ': 38 Ուկան. ՉԱղեղայ յԱփիղայ: 41 Ոճանկ. Հետիւր ընտիր վառելով: 42 Իսրայել. Զանգիտեաց ձգել զձեռն իւր: 44 Ոճանկ. 'ի միջի մարտ պատերազմի: 45 Ոճանկ. Դու քեզ արս սա՞... զի վասն այսր իսկ եկ': Զօրքնակնն պակասէր. Եւ տաց չէլ զնա 'ի: 48 Օրքնակ մի. Եւ Հանին ընդ նոսա զամենեկեան: 49 Ոճանկ. Եւ 'ի դաշտին մեծ. զի եր': 51 Ոճանկ. Որ 'ի վերայն երթեալ էին: 54 Ուկան. Գլուխ և իշխանս 'ի վերայ: 13.2 Ուկան յաւելու. Թէ թողանք-որքն յաճի և յեր'... և ինքն եկեալ յերուսաղէմ ժողովեաց զժողովուրդն: 3 Ոճանկ. Որչափ ինչ գործ գործէ': Իսրայել. Եւ նեղութեան Համբերեցաք... օրինաց և քաղաքին: 4 Ուկան. Եղբարքն իմ՝ ամենեքեան:

5 Ոճանկ. Ապաշաւել զանձն իմ: Ուկան. Քան զեղբարսն իմ: 6 Ոճանկ. Կանանց և որդւոց ձերոց: 8 Ոճանկ. Եւ Յովնաթանու եղբարց քոյ: 10 Ոճանկ. Զպարիսպսն երուսաղէմի: 13 Բանակեալ էր 'ի կողմանս Դիդայ յանդիման դաշտին: 15 Ուկան. Զոր պարտ էր Յօնաթան: 17 Ոճանկ. Խօսի նա ընդ նմա... լիցի ընդ ժողովուրդն և ընդ նա: 20 Լյլլ. Յոր կողմ՝ և երթայր նա: 22 Լյլլ. Զու առար և եկն: 23 Ոճանկ. Մերձեցաւ նա 'ի Բասկանայ: 25 Ոճանկ. Եւ արձակեաց Հմառն՝ բարձ անտի: 27 Ոճանկ. Գործ քարկոյի քարակոյի: 28 Ուկան. Բրգունս դէմ յանդիման: 29 Ոճանկ. Նմանութեամբ. զի երեւի կացցեն... ընդ ծով նաւօք: 30 Ոճանկ. Մինչև յաւուրս յայս:



բարձր: <sup>34</sup>Եւ կոչեաց Հմառն արս ընտիրս, և առաքեաց առ Դեմետր, զի արասցէ թողովին երկրին. զի ամենայն գործքն Տրիփոնայ յափշտակութիւնք էին: <sup>35</sup>Եւ առաքեաց Դեմետր թագաւոր ըստ բանիցս ըստ այստեցիկ պատասխանի ետ նմա, և գրեաց Հրովարտակս ըստ օրինակիս ըստ այսմիկ: <sup>36</sup>Դեմետր արքայ առ Հմառն քահանայապետ առ բարեկամ թագաւորաց, և առ ամենայն ծերակոյտ ազգիդ Հրէից ողջոյն: <sup>37</sup>Պատկոյ ոսկի և զօրջնութիւնդ որ ետողք բերել մեզ ընկալաք, և պատրաստ եմք առնել խաղաղութիւն մեծ. և գրել առ իշխանս Հարկահանաց, զի թողցին ձեզ պարտիքն: <sup>38</sup>Եւ զոր միանգամ Հաստատեցաք առ ձեզ Հաստատուն կացցէ. և ամուլքդ զոր շինէք այդ ձեզ իսկ լիցի: <sup>39</sup>Եւ թողեալ լիցի 'ի մեջ ձեզ մեղք կամայ և ակամայ մինչև յայսօր ժամանակի: Եւ զպատկոյ որ պարտիք և ինչ այլինչ որ մարս երանէ յերուսաղեմէ՛ այլ մի՛ ելցէ: <sup>40</sup>Եւ թէ ոք պիտանիք իցեն ձեր, և արժանի իցեն 'ի մեր գիր մտանել մոցեն Համարձակ: Եւ եղիցի մեզ ընդ ձեզ խաղաղութիւն: <sup>41</sup>Յամին Հարկորդդի եւթնամաներորդի, բարձաւ լուծն Հեթանոսաց յԻսրայէլեան տունէ անտի: <sup>42</sup>Եւ սկսաւ ժողովուրդն գրել 'ի մատենան իրեանց, և 'ի կտակս վաճառաց իրեանց: Յամին առաջնորդի յամն Հմառնի մեծի քահանայապետի և առաջնորդ զօրավար ազգին Հրէից: <sup>43</sup>Յաւուրսն յայնտիկ պատեաց նա զքաղաքն Գաղացոց, և պաշարեաց զնա զօրք, և արար անդ մեղքնայս և մատոյց 'ի պարիսպ անդի, և կործանեաց աշտարակ մի: <sup>44</sup>Եւ ելին 'ի մեղքնայն անտի և յարձակեցան 'ի ներքս 'ի քաղաքն, և եղև խռովութիւն յոյժ 'ի քաղաքի անդ: <sup>45</sup>Եւ դիմեցին առ Հասարակ քաղաքացիքն կանամբք և մանկաւորք Հանդերձ, ճիշ առեալ և զօձիս պատատեալ և զաղաղակ բարձեալ կարգային առ Հմառն. <sup>46</sup>և աղաչէին ձեռն տալ նոցա. զի մի դատեցեն զնոսա ըստ չարութեան նոցա. այլ ըստ ողորմութեան իւրում գիմացի 'ի վերայ նոցա: <sup>47</sup>Եւ կակղացաւ Հմառն, և ցածոյց զպատեարազն. և Հրամայեաց Հանել զնոսա արտաքս քան զքաղաքն: Եւ սրբեցին զպարանանս յամենայն աղտեղութենէ պղծութեան կոռց նոցա. և ապա եկն եմուտ 'ի ներքս ցնծութեամբ և օրջնութեամբ: <sup>48</sup>Եւ սրբեաց 'ի նմանէ զամենայն պղծութիւնս, և բնակեցոյց 'ի նմա արս որ զօրէնս պահեցին. ամրացոյց ևս զնա, և շինեաց 'ի նմա բիւրազգի գործած ապարանից: <sup>49</sup>Իսկ որ 'ի միջնաբերդին էին յերուսաղեմ, արգելեալ նեղեալ պաշարեալ կային. զի ոչ էր նոցա՝ ոչ էլ և ոչ մուտ, և ոչ գին և ոչ վաճառ, և նեղեալ սովամահէին. և բազումք 'ի նոցանէ ատաղակեցան: <sup>50</sup>Աղաղակեցին առ Հմառն, աղաչէին կալ առաջի նորա: Նա ետ նոցա՝ ձեռն, և եւան զնոսա անտի. և սրբեաց նա զմիջնաբերդն յամենայն պղծութեանց նոցա. <sup>51</sup>և եկն եմուտ նա անդր 'ի քաներորդ ամսոյն յերկրորդում ամսանն. յամին Հարկորդդի եւթնամաներորդի մտաներ անդր օրջնութեամբ գոռնութեամբ, ոստովք արմաւենեօք. 'ի ցնծութիւն փողոյ և սրբնգի. զի խորտակեցաւ մեծ թշնամի 'ի տանէն Իսրայէլի: <sup>52</sup>Եւ Հրաման ետ նա առնել զտօնս զայն ամի ամի ըստ աւուրն ըստ այնմիկ՝ ուրախութեամբ և ցնծութեամբ: <sup>53</sup>Ամրացոյց նա զեւտն տաճարին առ միջնաբերդան. և բնակեալ էր ինքն 'ի ներքս սեպհականս գնդանս Հանդերձ: <sup>54</sup>Եւ ետես Հմառն զՅովնաթան զորդի իւր, եթէ այր կատարեալ և 'ի չափ Հասեալ է, առ կացոյց զնա իշխան զօրավար առաջնորդ 'ի վերայ ամենայն զօրացն. և կացոյց զնա 'ի կողմանս Գաղարայ:

ԻԸ 14 Յամին Հարկորդդի եւթնամաներորդի երկրորդի, զօրածողով լինէր Դեմետր արքայ, և անցանէր 'ի կողմանս Մարացն և Պարթևացն 'ի խնդրել իւր անտի թիկունս. զի եկեցէ տացէ մարտ պատերազմի ընդ Տրիփոնեայ: <sup>2</sup>Բրեւ զայն լւեր Արշակ արքայ Պարսից և Պարթևաց թէ եկն ե-

մուտ Դեմետր 'ի սահմանս աշխարհի նորա, արձակեաց նա մի յիշխանաց իւրոց՝ երթալ ձերբակալ առնել զնա: <sup>3</sup>Գնաց նա եւհար սատակեաց զգօրսն Դեմետրայ, և արար զնա ձերբակալ. եկն ած՝ կալաւ զԴեմետր առաջի Արշակայ. և Հրամայեաց կապել զնա 'ի կապանս ոստիկանս և դնել զնա 'ի բանտի: <sup>4</sup>Եւ դադարեաց 'ի խաղաղութեան երկիրն զամենայն աւուրս Հմառնի, և յաւելոյր բարիս 'ի բարեաց վերայ ազգին իւրեանց. տիրէր նա 'ի վերայ գաղառացն. <sup>5</sup>և ժողովէր զգերիս բազումս. տիրէր 'ի վերայ կողմանց Գաղարայ և Բեթսովայ, և ակառանց: <sup>6</sup>Եւ գործէին զերկիր իւրեանց խաղաղութեամբ. և երկիրն տայր զպտուղ իւր, և ամենայն փայտ ծառատունկ տայր զգեր իւր առատութեամբ: <sup>7</sup>Եւ Հրապարակս նստէին, ճանա արկեալ զբանից բարութենէ ընդ միմեանս խորհէին: Երիտասարդք զփառս զգեցեալ՝ զարդարեալ 'ի զարդ պատերազմի: <sup>8</sup>Զքաղաքս պնդէին Համբարօք, և զանձիսն պատրաստէին 'ի պատրաստութիւն զարդու ամրութեան զինու. մինչև երթայր անուն փառաւորութեան նորա մինչև 'ի ծագս երկրի: <sup>9</sup>Եւ առնէր խաղաղութիւն: Եւ ցնծայր Իսրայէլ յուրախութիւն մեծ. <sup>10</sup>Եւ նստէին իւրաքանչիւր ընդ պաշտով իւրեանց և ընդ թղթեալ իւրեանց, և ոչ ոք զարհուրեցուցանէր զնոսա: <sup>11</sup>Եւ պակասեցին ամենքեանս որ մարտնչէին ընդ նոսա՝ յերկրէ. և թագաւորն խորտակեցան յաւուրս իւրեանց: <sup>12</sup>Եւ նա Հաստատեաց զօրացոյց զխորհարն ժողովրդեանս, խնդրէր զվրէժս օրինացն. և զամենայն չարս և զանօրէնս ջնջեաց յերկրէ: <sup>13</sup>Փառաւորեցոյց զսրբութիւնս, և բազմացոյց զպատս սրբութեանս: <sup>14</sup>Եւ եղև 'ի Հռովմայեցոց քաղաք, և մինչև 'ի կողմանս Սպարտացոց, եթէ մեռաւ Յովնաթան. և տրտմեցան յոյժ: <sup>15</sup>Այլ իբրև լուան եթէ Հմառն եղբայր նորա կայ 'ի գլուխ քահանայութեան ընդ նորա, և տիրեալ Հաստատեալ ունի զգաւառս և զքաղաքս որ 'ի նոսայն էին: <sup>16</sup>Հրեշտակս արարին, և Հրովարտակս գրեցին 'ի տախտակս պղնձիս, նորոգել զՀին բարեկամութիւնս զոր ուխտեցին Հաստատեցին առ Յուդա՝ և առ Յովնաթան եղբայր նորա: <sup>17</sup>Եւ իբրև բերին ընթերցան առաջի ժողովրդոցն Երուսաղեմի: Եւ այն պատճեն Հրովարտակացն զոր առաքեցին Սպարտացիք. <sup>18</sup>Սպարտացոց իշխանք և առաջնորդք՝ մեծաւ քաղաքան Հանդերձ, առ Հմառն մեծ քահանայ և առ ծերակոյտդ Իսրայէլացոց՝ և առ քահանայս, և առ ամենայն գունդդ Հրէից եղբարս մեր՝ ողջոյն: <sup>19</sup>Հրեշտակք որ արձակեցան 'ի ձեռն առ մեզ, պատմեցին մեզ վասն փառաց և պատուի ձերոյ. և ուրախ եղեաք 'ի զպատեան դոցա: <sup>20</sup>Եւ գրեցաք մեզ զպատգամն նոր 'ի մատենան խորհրդոց գնդի մերոյ՝ օրինակ զայս. Նումենիոս զԱնտիոքեան, և Անտիպատրոս Յասոնեան Հրեշտակք Հրէից, որ եկին առ մեզ՝ նորոգել զբարեկամութիւնս ընդ ազգի մերում: <sup>21</sup>Եւ Հաճոյ թուեցաւ ամենայն Սպարտացոց ընդունել զարսն մեծաւ փառք, և զպատճեն բանից նոցա դնել 'ի տեղի յերեւելի 'ի մատենանս խորհրդոց գնդի Սպարտացոց: Եւ պատասխանի արարին Հրովարտակացն առ Հմառն մեծ քահանայ: <sup>22</sup>Իսր-

3 Ամենայն Գրքադիր օրինակէ Հասանայն մերոսն ունին՝ 'ի կապանս ոստիկանս: Իսկ Ոսկան 'ի կարգին անց արարեալ՝ ոստիկանս, 'ի լուսանցնս այսպէս կարգել պէտքն. Եկն և կալաւ զԴեմետր, և եւծ առաջի ոստիկանս: Որչեալ մի. Ոստիկանս, և դնել 'ի բերդի: 4 Ոմանք. 'ի խաղաղութիւն երկիրն... և յաւելոյր 'ի բարիս 'ի բարեաց 'ի վերայ ազգին իւրոյ: 7 Ոմանք. Եւ ակառանց. Կամ ակառանց: 9 Այլք. Ծառ արկեալ զբանից: 10 Ոսկան. Պատրաստութեամբ զարդու ամրութեամբ զինու: 12 Ոմանք. Ընդ պաշտով իւրեանց: Իսկ Ոսկան. ընդ որով իւրէ: 14 Ոմանք. Ժողովրդեան իւրոյ, խնդրել Կամ խնդրեաց զվրէժ օրի: 16 Ոմանք. 'ի Հռոմ քաղաք, մինչև 'ի կողմանս Սպարտացոց: 17 Ոմանք. Կայր 'ի գլուխ քահանայ: 21 Ոմանք. Եւ պատուոյ ձերոյ: 22 Թերեւս յառաջնն Գաղաքացիս պատմեալ Գրքին աղաւթեալ՝ և միամտութեամբ Հեղաշէնեալ 'ի միմեանց ընդօրինակեալ, երեւի այսօր յամենայն Գրքադիրս որ առ մեզ 'ի միմեանս այսպէս Գրեալ էան. 'ի մատենանս խորհրդոց գնդի մերոյ օրինակ զԱնումենիոս զԱնտիոքեան, և այլն: Ուր մեր պէտք երեւեալ երկուց Գրքադիրս. որք 'ի վերայ կարգի Գրելոցն անարեն ուղղագրեալ նովին Գրեալ՝ չնայցոյցանէն. Օրինակ զայս. Նումենիոս զԱնտիոք. Եւ Դաւիթ պաշտով ըստ պաշտանքն, որպէս և ունին Ոսկան. Եւ եւել 'ի խորհրդէ անախարհն զ 'ի վերայ Անտիոքեան. որպէս ունին ամեն երեւեալ. Կար և ոմանք յաւելոսն և 'ի վերայ Անտիպատրոսի:

33 Ոմանք. Եւ շինեաց աշտարակս: 37 Յօրինակն պակասէր. Եւ զօրջնութիւնդ որ ետողք: Ուր ոմանք. Եւ զօրջնութիւնն զոր ետողք: 38 Այլք. Զեզ իսկ լիցին: 39 Ի Բաղաւմն պակասէր. Մեղք կամայ և ակամայ: Ոմանք. Մարս երանէ յերուսաղեմ: 40 Ոսկան. Եթէ ոք պիտանիք... և արժանի իցեն: 42 Ոսկան. Առաջնորդի և զօրավարի ազգին: 46 Ոսկան. Զի մի դատեցէ զնոսա: 48 Ոմանք. Բիւր ազգի ազգի գոր: 49 Ոմանք. 'ի միջնաբերդն էին... ոչ գին, և ոչ: 50 Յօրինակն պակասէր. Եւ սրբեաց նա զմիջնայ: Ոմանք. Յամենայն պղծութեանց նորա: 51 Ոմանք յաւելոսն. 'ի քաներորդ երրորդ ամսոյն: Ոսկան յաւելոսն. Եթնամաներորդի առաջնորդք մտանէր: 14.1 Ոմանք. Եւ Պարթևաց խնդրել իւր ան:՝

ձեռք յետ այսց ժամանակաց, Հմարն Հրեշտակս առնէր անդրէն 'ի Հոռմ մեծաւ պատարագաւ, և ոսկւով վաճանաւ 'ի Հազար քանքարէ. զի երթիցէ Հաստատեացէ զառաջին բարեկամութիւնն և թիկունս: <sup>25</sup>Իբրև լուսն զայն գունդն Հոռմայեցեաց, սկսան խորհել և ասել. Իսկ արդ զի՞նչ երախտեաց երախտիս դարձուցորք Հմարնի 'ի որդւոց նորա. <sup>26</sup>զի Հաստատեաց նա և եղբարք իւր և տուն Հօր իւրոյ զայն որ առ մեզ բարեկամութիւն. Հարկանելով եւհար զթշնամիս իւր. և Հաստատելով Հաստատեաց զմեզ ընդ իւր 'ի բարեկամն և 'ի թիկունս: Եւ Հաստատեցին նմա ազատութիւն, և գրեցին զայս 'ի տախտակս պղնձիս: Եւ կանգնեցին նմա արձան 'ի լերինն Սիոն: <sup>27</sup>Եւ այս պատճեն գրոյն զոր գրեցին. Յամին Հարիւրորդի եւթնասներորդի, որ օր ութուտամն էր ամոյն, 'ի վերայ ամին երրորդի առ քաճանայապետութեամբն Հմարնի, 'ի Սամարէ: <sup>28</sup>Առաջի մեծաց ժողովորոց քաճանայից ժողովորդեան իշխանաց ազգի և ծերակոյտ գաւառաց բազմաց: Ազգ եղև մեզ քանզի բազում մարտք պատերազմի միջեան յերկրի անդ: <sup>29</sup>Այլ Հմարն որդի Մատաթեայ քաճանայապետի որդւոցն Յովարիմ, եղբարքն Հանդերձ եղ զգլուխ իւր 'ի կշիռս, և ետ զանձն իւր 'ի ճգնութիւն մարտի պատերազմի. դիմակալ եղև թշնամեաց ազգի նոցա, զի սրբութիւնն իւրեանց և օրէնքն մի՛ պղծեցին. և փառք մեծօք փառաւորեաց զազգս նոցա: <sup>30</sup>Եւ ժողովեաց Յովնաթան զազգսն նոցա, և եղև նոցա քաճանայապետ, Հանգեաւ նա և ժողովեցաւ առ Հարս իւր: <sup>31</sup>Եւ կամեցան թշնամիք նոցա Հասանել 'ի վերայ երկրի նոցա, և ձգել զձեռս իւրեանց 'ի սրբութիւնս նոցա: <sup>32</sup>Յայնմ ժամանակի յարեան Հմարն, և ետ մարտ պատերազմի 'ի վերայ ազգին իւրեանց, և ծախեաց նա զանձն բազումս յիւրմէ և արար նա Հանդերձն զիսու զարդու արանցն պատերազմողաց ազգին իւրում, և կուտեաց նա Համբարս և թոշակս զօրականին: <sup>33</sup>Եւ ամրացոյց զքաղաքն Հրեաստանի: Չիեթսուրմ որ 'ի սաճմանս Հրեաստանի եր, ուր Հանդերձնալ դնէր զզինս ամենայն՝ զէն և զարդ առաջին զօրաց թշնամեաց նոցա. և կացոյց նա անդ արս Հրեաստանեայս պաճապանս: <sup>34</sup>Եւ զքաղաքն Յոպպեացեաց ամրացոյց որ 'ի վերայ ծովուն եր. և զԳազարայ՝ որ 'ի վերայ սաճմանաց Աղովտայ եր, զոր յառաջ թշնամիքն ունէին. և բնակեցոյց անդ արս Հրեաստանեայս, և որինչ միանգամ պէտք էին իւրեանց Հաստատութեամբ յօրինեաց զնոսա: <sup>35</sup>Իբրև զայս ամենայն զգործս տեսին Հմարնի ժողովորդքն, և զփառն զոր խորհէր 'ի վերայ ազգին, և կացուցին զնա իշխան քաճանայապետ զի զայս ամենայն արարեալ էր նորա նոցա. և զարդարութիւնն և զՀաւասն զոր պաճէր նա 'ի վերայ ազգին իւրոյ, և ինդրէր նա յամենայն Հանգամանս բարձրացուցանել զժողովորդ իւր: <sup>36</sup>Եւ յաւուրս նորա աշոյեցաւ 'ի ձեռս նորա ջնջել Հեթանոսացն յերկրէ նորա, այնոցիկ որ 'ի միջնաբերդին էին յերուսաղէմ: Ելանէին մոռնէին և պղծէին յոյժ շուրջ զսրբութեամբն, և Հարուածք մեծամեծք լինէին 'ի սրբութեան անդ, արգել զնոսա և ջնջեաց զնոսա: <sup>37</sup>Նստոյց և ամրացոյց անդ պաճապանս վանս զգուշութեան երկրին և քաղաքին, և բարձրացոյց զնա: <sup>38</sup>Սակայն և Դեմետր արքայ բարձրացոյց զքաճանայապետութիւն նորա. <sup>39</sup>վասն այսր ամենայնի ընդ բոն բարեկամն փառաւորեաց զնա 'ի փառս մեծութեան: <sup>40</sup>Ձի լու եղև նմա եթէ անուանեալ կոչին Հրեայքն բարեկամք Հոռմայեցեաց, եղբարք և թիկունք և նիզակակիցք. և զի ընկալան զհրեշտակն Հմարնի փառաւորութեամբ: <sup>41</sup>Ձի Հրեայքն ինքեանք և քաճանայքն Հաճեցան, յանձն առին իշխան քաճանայապետ կացուցանել զնա յաւիտեանս ժամանակի. մինչև կանգնեցի մարգարէ Հաւատարիմ. <sup>42</sup>զի լիցի նոցա զօրավար յառաջնորդութեան. և զի փոյթ լիցի նմա վասն սրբոցն, և կացուցանել 'ի նորա ձեռանէ 'ի վերայ գործոց նոցա, 'ի վերայ գաւառաց նոցա, 'ի վերայ զիսու զարդու նոցա, և 'ի վերայ ամրոցաց նոցա: <sup>43</sup>Վասն զի փոյթ լիցի նմա վասն սրբոցն. և Հաւաքանդեցին նոցա ամենայն

ազգք, և յանուն նորա կնքիցին ամենայն մուրհակք աշխարհի: Ձի իշխան լիցի արկանել ծիրանիս, և զարդարել ոսկւով: <sup>44</sup>Եւ մի՛ դք իշխեսցէ 'ի ժողովորոց անտի կամ 'ի քաճանայից ընդդէմ դառնալ Հրամանաց նորա, և կամ ժողովել ժողովս յերկրի նորա առանց նորա. և կամ՝ զգե՛նուլ ծիրանիս, կամ արկանել շիգղ ոսկի: <sup>45</sup>Ձի եթէ դք մի ինչ յայսցանէ անցցէ և կամ անարգեացէ՝ մաճապարտ լիցի: <sup>46</sup>Եւ Հաճոյ թուեցաւ 'ի ժողովորդեանն առնել Հմարնի ըստ բանիցս այսոցիկ: <sup>47</sup>Առ յանձն Հմարն, և Հաճեցաւ կալ 'ի գլուխ քաճանայապետութեան. լինել սպարապետ զօրավար՝ զնոյն Հրեաստանի, և կալ գլուխ քաճանայից, և առաջնորդել ամենեցուն: <sup>48</sup>Եւ զգիրս զայս գրել 'ի տախտակս պղնձիս, և Հրամայեցին դնել յամրի 'ի նշանաւոր և յերեւելի տեղոյ՝ 'ի մէջ սրբութեանցն. <sup>49</sup>և զպատճենս նոցա դնել 'ի գանձ. զի Հմարն և որդիք նորա զայն առ իւր ունիցին անապագա:

<sup>15</sup> Եւ առաքեաց Մատիոքոս որդի Դեմետրեայ արքայի՝ և Հրովարտակս 'ի կղզեաց անտի առ Հմարն քաճանայապետ և կուսակալ ազգին Հրեից և առ ամենայն ազգս նորա. <sup>2</sup>և էին Հրովարտակքն օրինակ զայս. Արքայ Մատիոքոս՝ առ Հմարն մեծ քաճանայապետ և առ կուսակալ ազգին Հրեից՝ ողջոյն: <sup>3</sup>Քանզի ոմանք անօրէք եկին բոնս եղևն արքայութեան Հարցն իմոց. և արդ էս սակասիկ 'ի ինդիր եմ՝ անդրէն շինել կանգնել Հաստատել զնոյն արքայութիւն որպէս էր զառաջինս: Արդ էս՝ զօրաժողով եմ՝ զօրօք բազմօք պատրաստեալ նաւս պատերազմի, <sup>4</sup>Ելանել ինդրել զլրեժ Հարցն իմոց յազգաց փաստակարաց երկրին մերոյ, և որ աւերեցին զքաղաքս մեր զմեծամեծս: <sup>5</sup>Արդ Հաստատեալ իմ՝ զքեզ, զամենայն ուխտ Հարկին զոր թողին ձեզ թագաւորքն առաջինք, և որ ինչ այլինչ Հնա օրէն Հարկի իցէ՝ թողեալ լիցի քեզ: <sup>6</sup>Եւ Հրամանս ևս տուաք, զի իշխան լիցիս Հատանել առանձինս դաճեկան յաշխարհի քում: <sup>7</sup>Եւ երուսաղէմ: Եւ սրբութիւնդ ազատ լիցին յամենայնէ. և զէնդ և զարդի զոր գործեցեր, և զամուրսդ որ ամրացուցեր՝ քեզ լիցին այդ: <sup>8</sup>Եւ ամենայն պարտք արքունի, Հաւք և օրէք որ այտի գային՝ քեզ լիցին յայսմ Հետէ մինչև յաւիտեանս ժամանակաց: <sup>9</sup>Այլ իբրև Հասցուք 'ի տերութիւն մեր, փառաւորեցուք զքեզ և զազգդ քո, և զտաճարդ՝ 'ի փառս մեծութեան. զի յայտնի լիցին փառքն ձեր ընդ ամենայն երկրի: <sup>10</sup>Յամին Հարիւրորդի եւթնասներորդի չորրորդի եկն եւ Հաս Մատիոքոս յերկիրն Հարց իւրոց: Ժողովեցան առ նա ամենայն զօրք, և սակաւք ինչ մնացին առ Տրիփոնեայ: <sup>11</sup>Եւ Հայածեաց զնա Մատիոքոս, և ած արկ զնա 'ի Դովրա ծովեղբերայց. <sup>12</sup>և թողին զնա ամենայն զօրքն. և իբրև տեսին զչարիսն որ անցին ընդ նա: <sup>13</sup>Մատիոքոս եկն բանակեցաւ շուրջ զԴովրա երկուտասան Հազարաւ մարտիկ պատերազմող արամք, և ութ Հազար Հեծեալ սպառազինաւ. <sup>14</sup>և զծովակողմն փակեաց նաւօք. և 'ի նեղ արկ զքաղաքն 'ի ծովէ և 'ի ցամաք կուսէ. և ոչ զըք թողովին ելանել:

<sup>15</sup>Եւ եկն Նումսիոս և որ ընդ նմա էին, բերին Հրովարտակս 'ի Հոռմ վաղաքէ առ թագաւորս երկրին, յորս գրեալ էր այսպէս. <sup>16</sup>Ղեկիոս Հուպատոս Հոռմայեցեաց՝ առ արքայ Պտղոմէոս ողջոյն: <sup>17</sup>Ծերքդ 'ի Հրեաստանէ եկին առ մեզ նորոգել զառաջին սէր բարեկամութեան, նիզակակիցս և թիկունս մեզ. զորս արձակեալ առ մեզ Հմարնի քաճանայապետի՝ և զնոյն Հրեից. <sup>18</sup>բերին մեզ վաճանս ոսկի 'ի Հինգ Հազար քանքարէ: <sup>19</sup>Վասն այսորիկ Հաճոյ թուեցաւ մեզ գրել առ թագաւորս երկրիդ և ամենայն ազգացդ, զի մի՛ դք ինչ յոռի խորհիցի 'ի վերայ նոցա. և մի՛ տայցեն մարտ պատերազմի ընդ քաղաքս դոցա՝ և ընդ երկրի. զի մի՛ դքաւ ընկեր լիցին մար-

44 Ոճանդ. Կամ զգէնուլ... շինկղ ոսկի: 46 Ոճանդ. Հաճոյ թուեցաւ ժողովրդ: 49 Ոճանդ. Դնել 'ի գանձի: Ուկան. Ջայն առ իւրեանս ունիցին: 15.1 Ոճանդ. Եւ առ ամենայն ազգս նոցա: 2 Ուկան. Եւ ունէին Հրովարդ: Ոճանդ. Չօրինակ զայս... առ կուսակալ: 3 Ոճանդ. Սակասիկ ինդրեմ շինել: 5 Օրինակ մի. Արդ պատրաստեալ իմ զքեզ: Ուր Ուկան. Հաստատեալ եմ քեզ զամենայն: 6 Ոճանդ. Յաշխարհի քում (7) յերուսաղէմ... ազատ լիցի յամենայն... զոր ամրացուցեր լիցի քեզ: 11 Ոճանդ. Եւ արկած զնա 'ի Դով: 13 Ուկան. Մարտիս պատերազմող ա՛: 14 Յօրինակն. Փակեաց նոքօք և 'ի նեղ արկ զցամաքն 'ի ծովէ և 'ի ցա՛մ... թողին ելանել: Ոճանդ. Թողովին ելանել կամ մոռնել: 15 Ոճանդ. Առ թագաւորն երկրին: 16 Ուկան. Ղեկիոս Հուպատոս: 18 Ոճանդ.

26 Ոճանդ. Ջայն առ մեզ բարեկա՛մ... 'ի լերինն Սիոնի: Ուկան. Եւ Հաստեցին նմա ազատ: 27 Ուկան յաւելու. Եթեանսներորդի երկրորդի: 28 Ոճանդ. Առաջի մեծաց ժողովոց: 29 Ոճանդ. Յորդուցն Յովարիմ... և եղ զանձն իւր: 34 Ոճանդ. Եւ զքաղաքն Յոպպայեցեաց... 'ի վերայ ծովուն է... Աղովտայ է, զոր: 35 Ոճանդ. Տեսին զՀմարնի... զոր խորհէր նա 'ի վերայ ազ՛... իշխանքն քաճանայապետ: 36 Ոճանդ. Եւ այնոցիկ որ 'ի միջնաբերդն էին: 42 Ոճանդ. Ձի փոյթ լիցի նոցա... և 'ի վերայ ամրոց նոցա:

տի թշնամեաց: <sup>20</sup>Հաճոյ թուեցաւ մեզ առնուլ զվաճանն 'ի դոցանէ: <sup>21</sup>Արդ եթէ իցեն որ արք անօրէնք փախուցեալք յերկրէ նոցա 'ի ձեռն տաջիւ Հմառնի քաճանայապետի. զի ինդրէ մարթասցէ զլրեժ ըստ օրինացն իրեանց: <sup>22</sup>Եւ այսպէս գրէր առ Դեմետր արքայ, և առ Աթաղա, և առ Արիարէթ, և առ Արշակ: <sup>23</sup>Յամենայն գաւառս որ ինչ բարուք թուիցի Սպարտիացւոց, և 'ի Դեղոս, և 'ի Միդոնիս, և 'ի Սիկիոնիս, և 'ի Կարադա, և 'ի Սամոն, և 'ի Պամփիլիա, և 'ի Կիդիա, և 'ի յԱղիկառնակոս, և 'ի Ռուդոն, և 'ի Փասեղիդա, և 'ի Սիդէն, և 'ի Սարադոն, և 'ի Պորտոնիա, և 'ի Կսիդոս, և 'ի Կիւպրոս, և 'ի Կիւրէն: <sup>24</sup>Եւ 'ի պատճէն Հրովարտականց գրեցին առ Հմառն քաճանայապետ:

16 <sup>25</sup>Եւ Անտիոքոս արքայ եկն պաշարեաց գԴովրա. և 'ի վարդա մանդր մատուցանէր առ նա մենքենայա, և ձեռն արկանէ 'ի նա. և 'ի ներքս արդեւալ պաշարեալ պաշէր զՏրիփոն, և ոչ ել ումէր գոյր 'ի ներքուտ արտաքս և ոչ մուտ արտաքուտ 'ի ներքս: <sup>26</sup>Եւ յղեաց Հմառն 'ի թիկունս նմա արս ընտիրս մարտիկ պատերազմօղ: Երկու Հազար սպառազէս, և պատարագս Հանդերձեալ յոյժ ոսկի և արծաթ: <sup>27</sup>Այլ անարգեաց զամենայն բանն որ ուխտեաց նմա, և օտարանայր 'ի նմանէ: <sup>28</sup>Եւ առաքեաց նա զԱթենոքիոս մի 'ի բարեկամաց իւրոց, խօսա 'ի մէջ առնել ընդ նմա և ասել: Դուք իշխեալ զօրացեալ ունիք զբաղաբար թագաւորութեան իմոյ. զբաղաբար Յոպպեացւոց, և Գազարացւոց, և զմիջնաբերդն Երուսաղեմի: <sup>29</sup>Չաւանանս նոցա աւերեցէր դուք, և Հարուածս մեծամեծս Հասուցէր 'ի վերայ երկրին նոցա, տիրեցէր դուք կողմանցն բազմաց, և գաւառս բազումս Հատէր զիմոյ տէրութեան: <sup>30</sup>Արդ տո՞ւք 'ի դուրս զբաղաբար և զգաւառս և զկողմանս, և զՀարկս նոցոն. և որ ինչ միանգամ բռնութեամբ կալեալ է ձեր 'ի մէջ արտաքոյ սաւանանացն Հրեաստանի: <sup>31</sup>Ապա թէ ոչ տո՞ւք փոխանակ այնորիկ Հինգ Հարիւր քանքար արծաթոյ, և զխափանած Հարկաց քաղաքացն, որ ցայսօր խափանեցէր այլ Հինգ Հազար քանքար: Ապա թէ ոչ եկեցնորք Հարցուք վանեցնորք զերկիրն սատակեցուք: <sup>32</sup>Եւ իբրեւ եկն Աթենոքիոս բարեկամ արքայի յԵրուսաղեմ, ետես զփառան Հմառնի, և զսպաս զուկոյ և զարծաթոյ, և զՀանդերձս պատրաստութեան զօրաց բազմաց, յո՞ւն կայր առաջի նորա, և շքով տայր զպատգամ թագաւորին: <sup>33</sup>Պատասխանի ետ նմա Հմառն և ասէ. Ոչ յերկիր օտար ուրուք մտեալ եմք, և ոչ 'ի բաժին յուրուք տարապարտուց ձեռն բռնութեամբ միեալ է. զվիճակս ժառանգութեան Հարցն մերոց վտարանդի լեալ յանպարտ թշնամեաց տարապարտուց, <sup>34</sup>քաջութեամբ ժամանակ գտեալ խնդրեցաք: <sup>35</sup>Այլ վաճառ Յոպպեացւոց քաղաքին, և Գազարայ զոր դուքն խնդրէք, քնաս բազում գործեցին 'ի մէջ աշխարհին մերոյ, վրէժ խնդրեցաք. վաճառ այնորիկ տուժեցուք Հարիւր քանքար: Եւ ոչ ետ նմա բանիցն պատասխանի. <sup>36</sup>և դարձաւ բարկութեամբ առ թագաւորն, և պատմեաց նմա զփառան Հմառնի, և զամենայն պատրաստութիւն զոր ետես սպասուց նորա: Եւ բարկացոյց յոյժ զթագաւորն: <sup>37</sup>Եւ Տրիփոն փախեալ յորթոսիս: <sup>38</sup>Եւ թագաւորն գուժարեաց զԿենդեքոս ծովեղբերայնց սպարապետն, և զօրս բազումս Հեծեալս և Հետևակս ընդ նմա. <sup>39</sup>պատուէր ետ նմա զի բնակեցէր դեմ յանդիման Հրեաստանի. և շինեացն զամուրսն 'ի պատրաստութիւն մարտի պատերազմի ընդ զօրսն Իսրայելացւոց: Եւ ինքն թագաւորն զՀետ եր Տրիփոնեայ: <sup>40</sup>Իսրայել գնաց Կենդեքոս, եկն եՀաս 'ի կողմանսն Յամինեայ, և սկսաւ գրգռել զզօրսն, և միեւ 'ի Հրեաստան, գերել և սպանանել: Եւ շինեաց նա զԵղորոն,

<sup>41</sup>և գումարեաց անդ Հեծելազօրս բազումս, զի միեւցին 'ի Հրեաստան, և պաշարեցեն զՀանապարհս նոցա որպէս Հրաման ետ թագաւորն:

16 Եւ եւ Յովհանն 'ի Գազարայ, և եկն պատմեաց Հմառնի Հօր իւրում. որպէս և գնայր Կենդեքոս: <sup>2</sup>Եւ կոչեաց Հմառն զերկոսին որդիան զՅուդայ և զՅովհանն, և ասէ ցնոսա. Ես և եղբարք իմ և տուն Հօր իմոյ մարտ պատերազմի տուաք ընդ թշնամիսն Իսրայելացւոց, 'ի մանկութենէ մերմէ մինչև ցայսօր ժամանակի, և աջողեցան զօրօքն ամենայն 'ի ձեռն մեր, փրկել զբազումս զազգադ Իսրայելացւոց: <sup>3</sup>Բայց արդ ծերացայ, և դուք Հերիք էք յամն իմ, փոխանակ իմ և եղբօր իմոյ. արդ ելէք մարտերո՞ւք 'ի վերայ ազգիդ մերոյ. և զօրութիւն օգնութեանց յերկնից եղիցի ընդ ձեզ: <sup>4</sup>Եւ ընտրեաց նա յաշխարհէ անտի իբրեւ քսան Հազար Հեծեալ սպառազէս, և խաղաց 'ի վերայ Կենդեքեայ: <sup>5</sup>Եւ եկին ազան այն օր 'ի Սովդի-իմ: Ընդ առաւօտն կանխեալ լինէին դաշտամուխ: Անդ տեսանէին զօրս բազումս Հեծեալս և Հետևակս, որ գալին ընդդէմ նորա. և Հեղեղատ մի էր 'ի մէջ երկոցոն: <sup>6</sup>Եւ ճակատեցաւ յանդիմանս նոցա ինքն և զօրքն: Իբրեւ Հայեցաւ ետես զզօրսն թէ դանդաղեցան անցանել ընդ Հեղեղատն, յառաջ ինքն նաՀատակեցաւ, Հանապ զօրքն միազուճ զկնի փողեցան: <sup>7</sup>Եւ բաժանեաց յերկուս զՀետագ զՀեծելազօրն 'ի մէջ Հետևակացն. և էր Հեծելազօրն կարի յոյժ: <sup>8</sup>Փող Հարին խրախոյս բարձին, 'ի վերայ յարձակեցան. 'ի պարտութիւն մատնեցաւ Կենդեքոս. և անկաւ 'ի նոցանէ յաւուր յայնմիկ միտարորք բազումք: Եւ որ մնացեալ էին փախստեայ անկանէին յամուրսն: <sup>9</sup>Յաւուր յայնմիկ խոց մնայր Յուդա. բայց Յովհանն զՀետ լինէր փախստեայցն, մինչ ածէր արկանէր գնոսա 'ի կողմանս Կեդրոնայ զոր շինեաց: <sup>10</sup>Եւ մեկնեցին նոքա ընդ բրգունսն 'ի կողմանսն Աղովտայ: Եւ Հրձիգ արար գնոսա. յայնմ ամրի այրեցան արք 'ի Հոյ իբրեւ երկու Հազար: Եւ ինքն դարձաւ 'ի կողմանս Հրեաստանի խաղաղութեամբ:

<sup>11</sup>Եւ Պտղոմէոս Աբբուբեանց էր կացուցեալ 'ի կողմանցն դաշտին յերեքով. և ունէր նա արծաթ և ոսկի յոյժ. <sup>12</sup>զի էր նա փեսայ քաճանայապետին: <sup>13</sup>Եւ Հպարտացաւ 'ի սիրտ իւր, մեծամտեաց 'ի խորհուրդս իւր, և կամէր տիրել 'ի վերայ կողմանցն գաւառին. և խորհուրդ խորհէր նենգութեամբ 'ի վերայ Հմառնի և որդւոց նորա, ջնջել գնոսա 'ի միջոյ: <sup>14</sup>Եւ Հմառն շրջէր 'ի կողմանս գաւառացն. ինչամէր և տեսանէր զպէտս նոցա. և եկն էլ յերեքով, ինքն և Մատաթի և Յուդա և որդիք նորա. յամին Հարիւրորդի եւթնասաներորդի եւթներորդի, յամին մեռնասաներորդի այս ամիս յաբաթ է: <sup>15</sup>Եւ ընկալաւ գնոսա Պտղոմէոս 'ի մեծարանս նենգութեամբ 'ի քաղաքի անդ Դովրայ զոր շինեաց, և արար ուրախութիւն կոչոցն: Անդ 'ի դարանի առնէր արս: <sup>16</sup>Եւ իբրեւ կերան և արբին Հմառն և որդիք իւր, արբեցան. յարեան Պտղոմէոս թաքուցելովքն Հանդերձ, առին զՀետ իւրեանց, և մօրն 'ի վերայ Հմառնի. և սպանին անդ 'ի տաճարի անդ գնաւ և զորդիս իւր և զծառայսն որ ընդ նմա էին: <sup>17</sup>Եւ արարին անօրէնութիւն մեծ. և Հասուցին չար փոխանակ ընդ բարոյ: <sup>18</sup>Եւ գրեաց Պտղոմէոս առ արքայն զի զօր 'ի թիկունս արձակեցէր նմա, զի 'ի ձեռն տացէր նոցա զբաղաբարս իւրեանց և զՀարկս: <sup>19</sup>Զկենս արձակեաց 'ի կողմն Գազարայ բառնալ անտի զՅովհաննէս: Եւ գրեաց նա առ զօրագլուխն զի եկեացեն և առցեն 'ի նմանէ ոսկի և ար-

մանս Յամինեայ:

16.2 Ոճանձ. Չորդիսն զՅուդա և զՅովհանն... մինչև յայսօր ժամանակի, և յաշողէ... զբազում զազգս Իսրայելացւոց: 3 Ոճանձ. Հերիք էք յամն ձեր... արդ ելէք և մարտերուք... օգնականութեան յերկնից: 4 Ոճանձ. 'Ի վերայ Կենդեքոսեայ: 5 'Ի լուսն. Գալին ընդդէմ նոցա. Համաձայն ոճանջ 'ի ընաթ: 6 Ոճանձ. Հայեցաւ և ետես զզօրսն եթէ... զկնի փոխեցան: Ուր ոճանձ. Ձկնի նորա փողեցան: 8 Ոճանձ. Եւ անկան 'ի նոցանէ: 9 Իսրայելացի. Յամուրսն: յայնմիկ խոց մնայր և Յուդա: 10 Ոճանձ. Եւ մեկնեցան նոքա ընդ: Ոճանձ. Յայնմ այրեցան արք 'ի Հոյ իբրեւ արք եր: 11 Ոճանձ. Աբուբեանց էր կացուցեալ կողմանց: Ուր Ոճանձ. Դաշտին երեքով: 13 Ոճանձ. Եւ Հպարտացաւ սիրտ իւր: 14 Ոճանձ. Այս է ամիս յաբաթոն: 15 Ոճանձ. 'Ի քաղաքի անդ Դովրայ զոր... անդ 'ի վարանի առնէր արս: 16 Ոճանձ. Կերան արբին Հմառն որդիք իւր և արբե... առին զզէս իւրե: 17 Ոճանձ. Փոխանակ բարոյ: 18 Ոճանձ. Նմա. և 'ի ձեռն տացէր նոցա... և զՀարկս: (19) Ձկես արձակեաց:

Վաճան ոսկի 'ի Ռ. քանքարէ:

19 Ոճանձ. Խորհիցի 'ի վերոյ դոցա: Ոճանձ. Ընդ քաղաքս դոցա և ընդ երկիր: 21 Ոճանձ. Եթէ իցեն արք անօրէնք: Ընդ. Յերկրէ դոցա: 23 Ոճանձ. Եւ որ ինչ բարուք... և 'ի Միդոնիս և 'ի Սիկիոնիս... և 'ի Պորտիսայ... և 'ի Կիարոս: 24 Ընդ. Եւ պատճէն Հրովար: 25 Ոճանձ. Եւ ձեռնարկէր 'ի նա: 26 Ոճանձ. Երկուս Հազարս... և 'ի պատարագս Հմառն: 27 Ոճանձ. Չոր ուխտեաց նմա: 28 Իսրայելացի. Աթենոքիոս 'ի իւր: 29 Ոճանձ. Եւ ոչ ետ նմա... զբաղաբար Յոպպեացւոց... Երուսաղեմի: 29 Ոճանձ. Հասուցէր դուք 'ի վերայ: 31 Ոճանձ. Փոխանակ այնորիկ Հինգ... զօրս ցայսօր խափանեցիք այլ ևս Հինգ Հա: 32 Իսրայելացի. Եկն Աթենոքիոս: 33 Ոճանձ. 'Ի բաժին ուրուք... բռնութեամբ միեւ ել: 35 Ոճանձ. Կնասա բազում գործեցին 'ի մէջ աշխարհին մերում: 39 Ոճանձ. Ձի բանակեցէր դեմ յանդիմ: 40 Ոճանձ. 'Ի կող-

ծախ և պարգևս բազումս: <sup>20</sup>Եւ այլս արձակեաց յերուսաղեմ, զի անապարեսցեն՝ Հասցեն առցեն զլեւոն տաճարին: <sup>21</sup>Այր մի պնդեցաւ յառաջագոյն 'ի Գազարա, գոյժ ետ Յովհաննոս թէ կորեաւ Հայր 'նորա և եղբար իւր, և զքէն ևս յղեալ է 'նենգութեամբ զի սպանցէ զքեզ: <sup>22</sup>Իբրև լուսն զարմացաւ յոյժ և յիմարեցաւ, և ըմբռնեաց զարմն զայնս և անդէն սպան զնոսա, իբրև գիտաց թէ 'նենգութեամբ եկեալ են կորուսանել զնա: <sup>23</sup>Եւ այլ ինչ բանք որ իցեն զՅովհաննոս՝ վասն մարտի պատերազմաց կամ այլոց քաջութեանց, կամ շինածոց պարսպաց, կամ գործոց բարութեան. <sup>24</sup>այն ամենայն գրեալ է 'ի մատենանս քահանայից, յորմէ Հետե եկաց 'նա քահանայապետ զինի Հօր իւրոյ:

Սարարեցաւ Լուսնն Մակարայեցիին:

## ՆԱԽԱԴԻՐՈՒԹԻՒՆ ԵՐԿՐՈՐԴ ՄԱԿԱՐԱՅԵՑՅՈՑՆ

Բազումք 'ի Հրէից իջին յեգիպտոս ոչ միայն 'ի մնացելոցն յորժամ գերեաց Նարոգոդոնոսոր, այլ և յետ դարձին զինի յորով ժամանակի. 'նախ քան զգրուին 'նոցա յերեսաց երևելոյ Աստիղծայ՝ Պտղոմէոս Նագոսեանց զբազումս 'ի Հրէից խարդախութեամբ իջոյց յեգիպտոս, առ որս զայս գրեն 'ի Հրէաստանէ: Իսկ ժամանակս զոր յետ սկզբան գրոցս 'նշանակե, թուի թէ 'նոյն է Յունացն զոր և Առաջին գիրքն 'ի կիր առնու. կամ թէ աստ զեգիպտացեացն ասէ, որ տան ամեն յառաջ սկսանի յետ մահուն Աղէքսանդրի: Այլ 'ի մետերիոս Աստիղծայ թագաւորեաց. յետ Աստիղծայ եպիփանեայ և որդւոյ 'նորա: Իսկ Յասոն եղբայր Ռեսայ առ Աստիղծայ եպիփանեայ տղթեաց զքահանայութիւնն յիսնայ, զոր յետոյ յիւրով տեղւոյ պատմէ: Քանզի զժամանակս զոր իսկզբան աստ դնէ ոչ զիրացն լինելոյ, այլ զգրոցս գրելոյ պարտ է իմանալ վասն որոյ զկանուխ եղելոց իրացն յետ ժամանակի գրելովս 'ի կարճոյ 'նշանակէ: Իսկ Արիստարքոս Հրէայ և փիլիսոփոս վարդապետ էր Փիլոմետոր Պտղոմէայ եգիպտացեաց արքայի, որ առ Աստիղծոյ և 'ի մետերիոս Աստիղծայ թագաւորե, և ևս աւելի եկեաց. և որք ընդ Արիստարքոսեայ, առ որս զայս գրեն 'ի Հրէաստանէ: Նախ 'ի կարճոյ յիշեցուցանեն զվիշտն զոր Հասոյց Աստիղծոս եպիփանես՝ կողոպտելով և պղծելով զտաճարն, զոր և Առաջին գիրքն պատմեաց, և այս գիրք յիւրով տեղւոյն պատմելոց է: Բայց զոր ասէ թէ սատակեցին զմտնային 'ի տաճարն զառաջնորդն գնդան, ոչ զԱստիղծոս, այլ 'ի 'նորայոցն զայլ դէ: Իսկ իբրև պղծեաց զտաճարն Աստիղծոս յետ երից ամաց ամայութեանն՝ 'ի չուեն Աստիղծայ 'ի Պարսս՝ ուստի ոչ դարձաւ. իբրև յաղթեաց Յուդա զօրաց 'նորա՝ սրբեաց զտաճարն, զոր մօտ 'ի սկիզբն գրոցս յիշէ աստ 'ի կարճոց: Եւ զի յիշէ աստ 'ի սկզբանս զՀանգամանս Հրոյ սեղանոյն վառման, զայն ասէ, զոր յետ դարձի գերութեանն 'նախ քան զիսեղ զտաճարն՝ միայն սեղան կանգնեալ, ջրովն վառեցաւ և լուրն, որպէս առ Մովսիսի և Սողոմոնի: Իսկ Նեեմիա, զոր աստ ասէ, այլ Նեեմի է. կամ զՅեսուայ Յովսէփէկեանց ասէ, թերևս երկանոն էր, կամ մանաւանդ զգրէ է կարծել, զորմէ ասէ թէ զամենայն մատենանս մարգարէիցն և զպատմութիւնս 'ի մի վայր գումարեաց. ըստ որում և յետոյ Յուդա Մակաբէ յետ սրբելոյ զտաճարն՝ ժողովեաց զգրեանսն, զորս օրինակ տալ ասէ պատմագիրս որոց յեգիպտոս Հրէից. զի ակն ունէին ժողովելոյ ցրուեալ Հրէիցն: Յայս վայր Հասուցեալ զպատմութիւնս, խոստանայ այժմ պատմագիրս վասն Յուդայի Մակաբեայ և եղբարց 'նորա. զորոց ոչ այս Յասոն 'ի Հինգ գիրս բովանդակեալ զպատմութիւնս, 'ի մի գիրս աստ Համառօտեղ վասն դիւրահասութեան: Սկիզբն առնէ 'ի ժամանակն Ռեսայ քահանայապետի և Սելևկեայ Մսուրոց արքայի, որ մետասան ամ թագաւորեաց 'նախ քան զԱստիղծոս եպիփանես: Ձի զայս մետասան ամ կանխագոյն սկսանի այս պատմագիրս քան զԱռաջին գրոցն Մակաբայեցեաց, այսինքն զժամանակս Սելևկեայ. ուստի իշուցեալ զգրոցն յԱստիղծոս եպիփանես, է ինչ զոր Համաձայն Առաջնոյ գրոցն պատմէ, և է ինչ, զոր աւելի, որպէս զեղիպարայ քահանայի, և զԵմֆն որդւոցն Համոնեայ, և զայլ քաջութիւնս Յուդայ մինչև ցապանուին Նիկանովրայ 'ի պատերազմին, զոր մղեաց Յուդայ, ուր և աւարտէ զգիրս զայս. զի ոչ Հասուցանէ զպատմութիւնս մինչև ցՅովսափան և ցՀմասոն որք յետ Յուդայի տիրեցին:

21 Եւ այլ. Ձի սպանցեն զքեզ: 'Ի վանձանի օմանէ. Կատարեցաւ Գիրք Առաջին Մակաբայեցեաց. և օմանէ. Կատարեցաւ Առաջին գլուխս Մակաբայեցեաց:

## Գլուխը Երկրորդ Մակաբայեցեաց

Ա. Աղօթք Հրէաստանեաց 'ի վերայ Հրէից որք յեգիպտոս: Բ. Ձի յատուր 'ի մետերի գրեցին վասն չարեացն Յասոնեայ որ առ Աստիղծաւ, և պղծելոյ զտաճարն. զոր սրբեալ տօնեցին, զի և 'նոցա տօնեցեն զքսան և Հինգն Քասող ամնոյ: Գ. Վասն Հրոյն զոր թաքուցին 'ի ժամանակի գերութեանն և տապանակին. և թէ որպէս գտաւ և վառեցաւ 'ի սեղանն յետ դարձին, և զի ցանգեաց Կիւրոս զտեղին: Դ. Ձի 'ի մի՝ գիրս աստ ժողովէ զՀինգ գիրսն Յասոնի վասն Մակաբեանց: Ե. Ձի զառաջինս պատուէր զտաճարն Սելևկիոս արքայ, իսկ 'ի բանաստեղծելոյ անօրէն Սիմոնի՝ խորհրդով Ապողոնի, առաքեն զՀեղիոդորոս կողոպտել զտաճարն. և եթէ զինչ անցք յԱստուծոյ անցին ընդ Հեղիոդորոս: Եւ զի դեռ ևս Սիմոն ընդ Հակառակս էր Ռեսայ արդարոյ, մինչև արգելով զնա յամուրն 'ի Դափնէ: Զ. Թագաւորեաց անօրէն Աստիղծոս, 'ի 'նմանէ Յասոն եղբայր Ռեսայ առ իշխանութիւն քահանայութեան. և զՀրէայնս ինքն 'ի Հեթանոսական օրէնս մարգէր. զոր և Առաջին գիրքն պատմէ: Է. Աստիղծոս յետ յաղթելոյ Փիլոմետոր Պտղոմէի իբրև դարձաւ եւնան զքահանայութիւնն 'ի Յասոնայ և ետ Մենեղաւեայ եղբոր Սիմոնի, և Յասոն փախստեայ յԱմնացիսն անկանէր: Ը. Աստիղծոս Մենեղաւոս կաշառեաց զԱնդրոնիկոս և սպան զՍիւսիս. իսկ 'ի բողոքել բազմաց վասն այնր առ Աստիղծոս՝ Հաստի զգլուխն Անդրոնիկեայ: Թ. Ձի 'ի ձենն Լուսիմաքեայ մեծամեծ չարիս գործէր Մենեղաւոս. ընդ որում՝ 'ի սուտ Համբա զԱստիղծայ վստահեցեալ Յասոն, 'ի մարտ եկեալ ընդ Մենեղեայ, մեծամեծ չարեաց պատճառք Հրէից լինէին. յորում և Յասոն փախստեայ յեգիպտոս սատակիր: Ժ. Մեծամեծ չարիքն զոր Հասոյց Աստիղծոս Հրէից և տաճարին սպանմամբ և վաճառելով, և յատուր շարաթու կոտորմամբ: ԺԱ. Յուդա Մակաբէ փախստեայ լինի յանապատ. և Աստիղծոս բռնադատէր զազգն 'ի կռապաշտութիւն: ԺԲ. Վկայաբանութիւն եղիպարու. և եթէ որդւոցն Համոնի: ԺԳ. Ջօրս ժողովեալ Յուդա Հարկանէր զՅիսայիսն ընդ Տիմոթեայ և Գեորգեայ, և Նիկանովրայ ճակատ տուեալ յաղթէր. յորմէ Նիկանովր փախստեայ եղեալ՝ պատմէր զգնութիւնն Աստուծոյ առ զօրսն Հրէից: ԺԴ. Աստիղծոս վատթարեալ դառնայր 'ի Պարսից սպանալով Հրէից. և 'ի բարկութենէ Աստուծոյ որդնեոնց ախտի. Հարեալ գրէ աղաչանս առ Երայեցիս. և ինքն դառն մահուամբ սատակի: ԺԵ. Սրբեաց Յուդա զտաճարն յետ երից ամաց պղծութեանն. զնով օր տօնելով ըստ աւուրց տաղաւարաշարացն: ԺԶ. Թագաւորեաց Աստիղծոս Աստիղծեան. և Մակաբէ Եւար զեղովմայեցիս և քակեաց զամուրս 'նոցա: Եւ ընդդէմ Տիմոթեանց ճակատեալ՝ երկուստ 'ի իզակակցօք յաղթէր. և զՏիմոթեոս կալեալ սպանանէր: ԺԷ. Գայր Կիսիաս ութ բիւրօք 'ի վերայ Երուսաղեմի. և անդէն Հրէայնս Հասեալ՝ զօրացան Մակաբեանք. Կիսիաս մագապուր փախստեայ եղեալ՝ միջնորդ Հաշտութեան առ թագաւորն և խաղաղութեան թղթոց առիթ Հրէիցն լինէր, զոր և Հոռմայեցիք որ անցին առ Աստիղծոս զնոյն Հոգացան: ԺԸ. Իշխանն Աստիղծոս ոչ տային Հրէիցն Հանգել. և Յուդայեցիք դաւաճանեալ զՀրէայնս որ ընդ ինքեանս 'ի ծով ընկուցին. իբրև գիտաց Յուդա, այրեաց զնաւահանգիստն Յուդայեցեաց և զՅամոնեացիս: ԺԹ. Դիմեալ Յուդա 'ի վերայ Տիմոթեայ՝ արար ընդ Հանդիպեալ Տաճիկին խաղաղութիւն, և զքաղաք մի 'ի Եկասպ անուն չարաս սատակեաց, և զգօրսն Տիմոթեայ Հարեալ՝ զՏիմոթեոս ձերբակալեաց. իսկ 'նա խոստացեալ բարի առնէ Հրէից զերծաւ. և ստեալ ուխտին չար ընդ բարոյ Հատոյց: Ի. Հարկանէ Յուդա զԵփրոն քաղաք, յորում էր Կիսիաս. և ապրեցուցանէ զՍկիւթուպոլիս գերախաւարոս Հրէից: ԻԱ. Պատերազմեալ Յուդայ ընդ Գեորգեայ՝ բազում կոտորածք եղեն, և 'ի թաղէն զգիսկունս Հրէիցն՝ գտին 'ի սպանեալն յուսութս ուղուն և այլ բժժութանս Հեթանոսաց. և 'ի յոյս յարութեան վասն մեղացն պնդողի տայր պատարագս յերուսաղեմ: ԻԲ. Հրէաստան Հասեալ Աստիղծոս՝ զՍիմոն Հրէայ մոխրաւ Հեղձուցանէ, և ինքն կամէր ջնջել զՀրէայս. զորոյ զդէմ ունի Հզօրապէս Յուդա, մինչև լուեալ Աստիղծայ զպատմութիւն Փիլիպպոսի Հաշտեալ ընդ Հրէայս պատուեանց զտաճարն և զՅուդա, և դարձաւ անդրէն: ԻԳ. Դեմետր արքայ դիմեալ 'ի վերայ Աստիղծոս, Աղկիմոս մերժեալն 'ի քահանայութենէ, չարախօսէր առ 'նա զՅուդայէ. և 'նա առաքէ զՆիկանովր ըմբռնել զՅուդա, և ունել զաշխարհն:



Պարտեալ Նիկանովը՝ ի Յուդայէ փեսայացոյց զնա՝ Նենգաւ ըմբռնել։ և յոչ կարեն զգուցի գրաւանայսն, և սպառնայր տաճարին։ ուր և վնաս նախանձու տաճարին Հոաքնն զիւրովի չողաւ։ այլ պատերազմ տուեալ Յուդայի և յաղթեալ սպանաւ Նիկանովը, և կախեցաւ ձեռն նորա զաշտարակէ տաճարին։

## ԳԻՐՔ ԵՐԿՐՈՐԴ ՄԱԿԱՐԱՅՅՑԻՈՑ

Ա 1 Առ եղբարս Հրեաստանեայս, որ ի կողմանս եգիպտացւոցդ էն։ յեղբարց Հրեից՝ յերուսաղեմացւոց, և յեղբարց Հրեաստանեայց առ ձեզ ողջոյն։ Խաղաղութեամբ բազմաւ շառաւարացի ի ձեզ Աստուած։ Եւ յիշեցնէ՛ նա զուխտն զոր եղ ընդ Աբրահամոն, ընդ Սահակայ, ընդ Յակոբայ, ընդ Հաւատարիմ՝ ծառայս իւր։<sup>3</sup> Եւ տացէ՛ ձեզ սիրտ յամենայնի պաշտել զնա, և առնել զկամս նորա յանձինս մտադերս, և ի սիրտս կամակարս։<sup>4</sup> Բանալ զաշտ և զականջս սրտից՝ ձերոց յօրէնս իւր և ի Հրամանս, առնել խաղաղութիւն՝<sup>5</sup> և լսել ինդրուածոց ձերոց։ Հաճեցի ընդ ձեզ։ և մի՛ ի ձեռաց թողցէ՛ զձեզ ի ժամանակս նեղութեան։<sup>6</sup> Եւ արդ՝ այժմիկ կանխեմք մէջ յաղօթն մեր վասն ձեր։

Բ Յամս թագաւորութեանն Դեմետրի յամսն Հարիւրորդի վաթններորդի իններորդի։ մէջ Հրեայք գրեցաք զայս առ ձեզ, ի նեղութեանն որ Հասեալ էր ի վերայ մեր։<sup>1</sup> Ի ժամանակի անդ յորում եկաց յետս Յասոն և որ ընդ նմա էին ի սուրբ գէտնոց և յաղթարութեան անտի։<sup>2</sup> Եւ Հրձիգ արարին զգուտնս, և Հեղին զարինս անբիծ, աղօթս մատուցաք մէջ Տեսոն, և լուսն մեզ։ և մատուցաք մէջ ուխտս և խոնկս՝ և պատարագս նաշնօք, և եղաք մէջ զՀացն յաճախաց առաջի։<sup>3</sup> Եւ արդ՝ արասցիք դուք զաւուրսն տաղաւարաւարաց յամենանս՝ Քասդէ։<sup>4</sup> Յամսն ութներորդի ութներորդի՝ որ յերուսաղեմացւոց, և ի ձերակոյտ Հրեաստանեայց, և ի Յուդայէ՝ առ Երիստաբուդոս վարդապետ Պողոմեայ արքայի, որ է ինքն յազգէ քաշանայիցն օծելոց սակի, որ էն ի կողմանս եգիպտացւոց Հրեայք։ ողջոյն ընդ ձեզ և խաղաղութիւն։<sup>5</sup> Ի մեծամեծ վշտացս ապրեալքս յԱստուծոյ, մեծապէս գոհանալք զմասնէ։ որպէս զի՝ զիսորդ ի մարտ պատերազմի պատրաստեալ էաք ընդ առն թագաւորի։ զի նա ինքնին եռացոյց, և եհեղ զայնոսիկ<sup>6</sup> որ եկեալ պատեալ պաշարեալ պաշէին զսուրբ քաղաքն։ Քանզի ի ժամանակի իբրեւ դիմեաց ինքնին իշխանն ի կողմանս Պարսից, ինքնին անՀամար զօրքն Հանդերձ։ և անդէն անկան կործանեցան շուրջ զԱստանայ տաճարան։ ի խորՀուրդ յիմարութեան խորՀեցան նոքա զՆեմեայ տաճարան։<sup>7</sup> Զի իբր բնակութեամբ իմն Հասեալ կայր ի տեղի անդր ինքնին Աստիղծոս և որ ընդ նմա բարեկամքն էին առնուլ զգանձսն ամենայն իբրեւ ի պատճառս վարձկանաց Համարի։<sup>8</sup> Առաջի արարին քաշանայք տաճարին զամենայն։ եւ նա յօժարեաց զայ մտանել սակաւաք ի ներք։ իբրեւ եղև միջամուտ սրահիցն՝ Համարձակ զգրուոսն առին զարտաքինս պարսպացն ընդ որ եմուտ Աստիղծոս։<sup>9</sup> Եւ բացին զպատուՀանսն գաղտնիս որ ընդ առաստաղակալօքն էին, և ընդ այնոսիկ սկսան Հոսել վիրգս մեծամեծս, և անդէն գտաւծնորդն գնդան Հանդերձ սատակեցին։ Իբրեւ զնոսա ի ներքս յօրէնս, Հանին զկառաւորանս և ընկեցին ի պարսպէն ի մէջ զօրացն։<sup>10</sup> Կանս այսր ամենայնի օրհնեալ է Աստուած որ ետ ի ձեռս զամպարիշտս։<sup>11</sup> Արդ մէջ իբրեւ կամեցաք ի քանեւորորդի Հինգերորդի ի Քասդէ ամենանս սրբել զտաճարն։ լաւ Համարեցաք զայս և ձեզ ցուցանել, զի և դուք առասցիք զայս իբրեւ զօրէնս տօնիցն տաղաւարաւարացն, և Հրոյն որպէս շինեաց Նեմի զտաճարն և զեղանս, յո-

րում մատուցանէր զպատարագսն ողջակիզացն։

<sup>12</sup> Քանզի ի ժամանակի յորում վարեցան Հարքն մեր ի կողմանս Պարսից որ այնք ժամանակաց պաշտօնասեր քաշանայք էին, առին ի սեղանոյ անտի զՀուրն ի ծածուկ, և տարան թաքուցին ի խորշս կողմանցն անջուր ջրՀորոցն։ անդ զգուցիութեամբ զտեղին Հետախաղաղ ծածկէին, զի ամենայն տեղին աներևոյթ լիցի։<sup>13</sup> Իբրեւ անցին անք բազումք, իբրեւ կամք եղև Աստուծոյ, առաքեաց Նեմի զՀրոյն Հրամանաւ Պարսից արքային, զթոռոնս քաշանայքս ինքնին պնտցիկ։ որոց ծածկեալ էր թաքուցեալ զՀուրն զի բերցեն։ Նոքա իբրեւ եկին, պատմեցին և ասեն։ Բայ Հուր ինչ մէջ անդր ոչ գտաք, բայց գտաք մէջ անդ ջուր դանդաղամած թանձրացեալ։<sup>14</sup> Ապա ետ նոցա Հրաման երթալ միտցան առնուլ և բերել։ Եւ իբրեւ եղև ժամ պատարագացն ողջակիզաց, Հրամանս ետ քաշանայքսն Նեմի ցանել զայն ի վերայ փայտիցն և պատարագացն։<sup>15</sup> Եւ իբրեւ զայս արարին՝ փոքր մի ժամանակ անց ի վերայ։ և արեգակն շող ամպագոյն ի վերայ ծագեաց, բորբոքեցաւ բոց Հրոյն ի վերայ փայտից սեղանոյն և մաշեաց զողջակէզն, որ քանչացեալ էին ամենեքեան։<sup>16</sup> Հայն առին սկսան օրհնել քաշանայքն միջոցեւ ողջակէզն կատարէին։ բայց առաջնորդէր Յոննաթան իբրեւ ի բերանոյ Նեմեայ, և այլքն զկնի կցէին։<sup>17</sup> Եւ արդ յօթնօթիցն օրինակ այս։ Տէր Տէր Աստուած ամենայն արարածոց, աշեղ, Հօր, ճշմարիտ, արդար և ողորմած։ դու միայն թագաւոր քաղցր։<sup>18</sup> դու միայն ես որ մատակարարես ամենայնի զամենայն։ դու միայն ես արդար և ճշմարիտ, ամենակալ յաւիտեանից։ որ ապրեցուցանես զԻսրայէլ յամենայն չարեաց, որ արարեր զՀարսն այնպէս ընտրեալս, և սրբեցեր զնոսա։<sup>19</sup> Եւնակ զպատարագս զայս փոխանակ ամենայն ժողովրդեան քոյ, և պահեն դու գտաւորացութիւն քո։<sup>20</sup> Սրբեալ և ժողովեալ զգրուին գերութեան մերոյ։ ազատեալ զայնոսիկ որ կան ի ծառայութիւն անարգելոց և պղծոց։ Հայեանց ի ծառայս քո։ ծանիցեն Հեթանոսք թէ դու ես Աստուած մեր։<sup>21</sup> Հար Հարուածուք քովք զայնոսիկ որ բռնադատեցին զմեզ Հեթանոսք պիղծք և անարգեալք, որ այժմ Հպարտացեալ և ամբարտաւանեալ էն ի վերայ մեր։<sup>22</sup> Եւ տնկեն դու զժողովուրդ քո ի տեղի սրբութեան քոյ, որպէս ասացն Մովսէս։<sup>23</sup> Եւ քաշանայքն օրհնէին զօրհնութիւնս իբրեանց։<sup>24</sup> Եւ ողջակէզն տակաւ վառեալ բորբոքեալ մաշէին։ Եւ իբրեւ վախճան եղև պատարագացն, զՀուրն մնացեալ Հրամայեաց Նեմի զվիմօքն արկանել։<sup>25</sup> Եւ իբրեւ այն եղև, առաւել բոցն ի վերայ բորբոքեցաւ։ և իբրեւ բոցոյն նշոյլք եղև, դարձեալ միաւնագամ վառեցաւ բորբոքեցաւ սեղանն, և որ ինչ էր մնացեալ և այն մաշեցաւ։<sup>26</sup> Եւ իբրեւ իրքն այն Համարձակ յայտնեցան, և բանքն ի թագաւոր անդր Հասին, և եկին տեսին զտեղին յորում զՀուրն թաքուցեալ էր քաշանայիցն գերելոց, ջուր բոխեաց։ ուստի և քաշանայքն որ զՆեմեան էին՝ զողջակէզն իբրեանց կատարեալ սրբեցին։<sup>27</sup> Ապա իբրեւ եհաւ թագաւորն յիրացն Հաստատութեան վերայ Հրամայեաց շուրջ փակել զտեղին, և տաճար շինեցին։<sup>28</sup> Եւ ում կամեր շնորհս առնել թագաւորն անտի տայր պարգև։ և ում տայր բազում ինչս մատուցանէին նմա։<sup>29</sup> Եւ անոն եղին նմա որ զՆեմեան էին՝ Նեփթէ, որ թարգմանեալ կոչի սրբիչ։ Այլ կարդային զանոնս նորա բազումք, Եփրաթա։<sup>30</sup>

2 Եւ գտանի այս գրեալ ի մատենանս առաջինս։ Եթէ Երեմիա մարգարէ Հրամանս ետ առնուլ ի Հրոյ անտի յայնմանէ յետոյ նոցա՝ որպէս ցուցանի։ և ետ պատուէր մարգարէն զաւակի նոցա որ յետ նոցայն էին։<sup>31</sup> Եւ օ-

Ձեռնագիր Բրոքոս ամենայն օրինակէ ունին Համբարտ մերոս, Բայ ի միջէ որ դնէ՝ Գլուխ երկրորդ Մակարեացւոց։ 1.1 Գլուխն պակասի։ Հրեից յերուսաղեմացւոց, և յեղբարց Հրեաստանեայց առ ձեզ յեղ ողջոյն։ Ուստի յամենայնի պաշտել զնա, և առնել զկամս նորա յանձինս մտադերս, և ի սիրտս կամակարս։<sup>3</sup> Եւ տացէ՛ ձեզ սիրտ յամենայնի պաշտել զնա, և առնել զկամս նորա յանձինս մտադերս։<sup>4</sup> Եւ արդ՝ այժմիկ կանխեմք մէջ յաղօթն մեր վասն ձեր։<sup>5</sup> Եւ արդ՝ արասցիք դուք զաւուրսն տաղաւարաւարաց յամենանս՝ Քասդէ։<sup>6</sup> Յամսն ութներորդի ութներորդի՝ որ յերուսաղեմացւոց, և ի ձերակոյտ Հրեաստանեայց, և ի Յուդայէ՝ առ Երիստաբուդոս վարդապետ Պողոմեայ արքայի, որ է ինքն յազգէ քաշանայիցն օծելոց սակի, որ էն ի կողմանս եգիպտացւոց Հրեայք։ ողջոյն ընդ ձեզ և խաղաղութիւն։<sup>7</sup> Ի մեծամեծ վշտացս ապրեալքս յԱստուծոյ, մեծապէս գոհանալք զմասնէ։ որպէս զի՝ զիսորդ ի մարտ պատերազմի պատրաստեալ էաք ընդ առն թագաւորի։ զի նա ինքնին եռացոյց, և եհեղ զայնոսիկ<sup>8</sup> որ եկեալ պատեալ պաշարեալ պաշէին զսուրբ քաղաքն։ Քանզի ի ժամանակի իբրեւ դիմեաց ինքնին իշխանն ի կողմանս Պարսից, ինքնին անՀամար զօրքն Հանդերձ։ և անդէն անկան կործանեցան շուրջ զԱստանայ տաճարան։ ի խորՀուրդ յիմարութեան խորՀեցան նոքա զՆեմեայ տաճարան։<sup>9</sup> Զի իբր բնակութեամբ իմն Հասեալ կայր ի տեղի անդր ինքնին Աստիղծոս և որ ընդ նմա բարեկամքն էին առնուլ զգանձսն ամենայն իբրեւ ի պատճառս վարձկանաց Համարի։<sup>10</sup> Առաջի արարին քաշանայք տաճարին զամենայն։ եւ նա յօժարեաց զայ մտանել սակաւաք ի ներք։ իբրեւ եղև միջամուտ սրահիցն՝ Համարձակ զգրուոսն առին զարտաքինս պարսպացն ընդ որ եմուտ Աստիղծոս։<sup>11</sup> Եւ բացին զպատուՀանսն գաղտնիս որ ընդ առաստաղակալօքն էին, և ընդ այնոսիկ սկսան Հոսել վիրգս մեծամեծս, և անդէն գտաւծնորդն գնդան Հանդերձ սատակեցին։ Իբրեւ զնոսա ի ներքս յօրէնս, Հանին զկառաւորանս և ընկեցին ի պարսպէն ի մէջ զօրացն։<sup>12</sup> Կանս այսր ամենայնի օրհնեալ է Աստուած որ ետ ի ձեռս զամպարիշտս։<sup>13</sup> Արդ մէջ իբրեւ կամեցաք ի քանեւորորդի Հինգերորդի ի Քասդէ ամենանս սրբել զտաճարն։ լաւ Համարեցաք զայս և ձեզ ցուցանել, զի և դուք առասցիք զայս իբրեւ զօրէնս տօնիցն տաղաւարաւարացն, և Հրոյն որպէս շինեաց Նեմի զտաճարն և զեղանս, յո-



րէսս եղ նոցա զի մի՝ մոռացին զՀրամանս Տեառն, և մի՝ մոլորեցին ՚ի խորՀուրդս իւրեանց, յորժամ տեսանիցն կուտ քանդակեալս, պատկերս կերպարանեալս ոսկեղէսս և արծաթեղէսս, և որ զնոքօք զարդ ինչ իցէ: <sup>3</sup>Աղաչէր պատուիրանսն, մի՝ մոռանալ զօրէնս ՚ի սրտից իւրեանց: <sup>4</sup>Եւ էր գրեալ ՚ի մատենաս անդ՝ այսպէս. իբրև զի զվրան ժամուն՝ և զտապանակ կտակարանացն Հրամայեաց մարգարէն ըստ երկնաւոր Հրամանին ընդ իւրեանս շրջեցուցանել. իբրև ելանէր Մովսէս ՚ի լեւան անդր տեսանել զժառանգութիւնն Սատուոյ: <sup>5</sup>Արդ եկն եհաս Երեմիա մարգարէ ՚ի տեղի՝ անդր. և անդ եգիտ այրս ամուրս անտառախիտս. զվրան ժամուն, և զտապանակ կտակարանաց, և զսեղանն ինկոց անդ տարեալ դնէր ՚ի ներքս, և զգրուանն ինքնին առարկանէր: <sup>6</sup>Եւ անդէն մատենն որ ընդ նմայն իսկ էին նշանակել զտեղին, և ամենեկին ճանապարհ ՚ի տեղի անդր ոչ կարացին գտանել: <sup>7</sup>Իբրև զգաց Երեմիա՝ պատուհասել սկսաւ զնոսա՝ և ասէ. Իբր ոչ գիտէք՝ եթէ անծանօթ Հրաման է զտեղիդ կացուցանել, միսչև Հաճեցի Տէր տերանց ընդ արարածս իւր, և ժողովել Հրամայեցէ Սատուած զժողովս ժողովրդեան իւրոյ: <sup>8</sup>Եւ ապա Տէր յայտնեցէ զայս. և երևեցին փառքն Տեառն ՚ի սին ամպոյ, որպէս ՚ի ժամանակն Մովսէսի: Որպէս և Սողոմոն աղաչեաց զի տեղին սրբեցի մեծապէս Տեառն: <sup>9</sup>Յայտ իմն այսպէս առնէր, թէ իմաստութեան խորՀորով մատուցին զպատարագս նաւակաւորեաց և զկատարելեաց տաճարին: <sup>10</sup>Որպէս և Մովսէսն եկաց յաղօթն առ Տէր, և էջ Հուր յերկնից և մաշեաց զփայտն, և զողնակեզս պատարագացն. սոյնպէս և Սողոմոն եկաց յաղօթն, և էջ Հուր և մաշեաց զողնակեզսն ՚ի վերայ սեղանոյն: <sup>11</sup>Ձի Մովսէսի չէր Հրամայեալ ուտելի առնել զվանս մեղացն, իծանէր Հուրն և մաշէր զպատարագսն: <sup>12</sup>Սոյնպէս և Սողոմոն առնէր զայն զովժ օրն ՚ի զուրի: <sup>13</sup>Եւ ինդրէին ՚ի Հին մատենանսն ՚ի գիրս Հարցափորձից, որ առ ամօքն Նեեմեայ եղեալ. և իբրև զիւր եղեալ զայս ամենայն ժողովէր, և զայլ մատենանս թագաւորաց և մարգարեից, և զԴաւթի ինքն ՚ի գլխովին, և զայլ Հրովարտակս թագաւորաց՝ որ վանս ինչ ինչ ՚ի պատիւ տաճարին տուեալ էր, զամենայն ՚ի մի վայր կուտէր: <sup>14</sup>Սոյնպէս և Յուդա զամենայն կործանեալն ՚ի պատերազմաց անտի և զցրուեալն ՚ի մի վայր ժողովեաց. և այժմ առ մեզ բովանդակեալ պահի: <sup>15</sup>Եւ արդ որպէս զիարդ և պիտոյ իցէ ձեզ՝ յղեցիք, և մեք տացուք բերել ձեզ: <sup>16</sup>Եւ զայն ինչ բարի գործեցիք, եթէ զաւուրս տնիցն Հանապազորդ առնիցիք: <sup>17</sup>Այլ ինքն Սատուած որ փրկեաց զամենայն ժողովուրդ իւր, և դարձոց զամենայն ՚ի ժառանգութիւն, զարքայութիւն և զքահանայութիւն՝ և զսրբութիւն: <sup>18</sup>Որպէս և խոստացան ՚ի ձեռն կտակարանացն. յուսամք ՚ի Տէր եթէ Հուպ ընդ Հուպ ժողովեցէ ՚ի սուրբ տեղին: <sup>19</sup>Ձի փրկեաց իսկ զմեզ ՚ի մեծամեծ չարեաց, և զտեղին ՚ի սրբութիւն դարձոց:

Դ <sup>20</sup>Այլ վանս Յուդայ Մակաբեանց, և եղբարցն սորին, և տաճարին մեծի սրբութեան, և սեղանոյն նաւակատեաց. <sup>21</sup>և կամ վանս ընդ երևեալ Մատիթայ, կամ ընդ քաջահայր որդի նորա ճակատամարտս. <sup>22</sup>կամ որ ինչ յերկնից յայտնութիւնք եղեն. այն որ ինչ վանս քաջութեան փնդութեան օրինացն, և կամ որ զքաջութիւն ՚ի մոի դնել. և սակաւօք զբազումս որ զաշխարհս յաչս դնէին, զխուժաղութ ազգս Հալաճէ: <sup>23</sup>Կամ զՀոյակապ ընդ ամենայն տիեզերս զքեղ տաճարն վերստին շինել կամ զմեծ քաղաքն ամենայնիւ յամենայնէ յազատութիւն Հասանել. կամ զի ամենայն քաղցրութեամբ Հեղութեամբ, խա-

ղաղութեամբ Տեառն Սատուոյ ընդ մեզ Հաճ լինել: <sup>24</sup>Զայն ամենայն որ ինչ միանգամ ՚ի ձեռն Յատնեայ Կիւրենացւոյ ՚ի Հինգ գլուխս դպրութեան ցուցեալ է. զայս ամենայն ջանասցոք ՚ի մի գլուխ Հրովարտակս կարճ ՚ի կարճոց ցուցանել: <sup>25</sup>Ձի Հայեցաք մեք ՚ի խուռն մեծաթիւ Համարոյ բանիցդ, և որ ՚ի ներքս ծանրութիւն թուիցի՝ որ կամիցին միտել ՚ի բանս մատենիցդ. <sup>26</sup>այդրէն ՚ի դոյն թաւալել վանս թանձրութեան Հիւթոյ խորութեան բանիցդ. Հոգացաք մեք առնել ընթերցանեցանցն զբոսանա իմաստոցն յիշատակ առանց աշխատութեան, և ամենեցուն անեղծ անարատութեան: <sup>27</sup>Եւ մեզ որ զաշխատութիւնս զայս յանձն առաք վանս Համառօտ բանիս, մի՝ դիւրին ինչ ջան Համարիցիք, կամ սակաւ քրտանց և տքնութեանց արժանի: <sup>28</sup>Որպէս որ զի պատրաստիցի առնել ուրախութիւն կոչնոց ընկերաց. մեծաւանգ գործիցէ զընկերացն ուրախութիւն, և ոչ զիւր դիւրութիւն խորՀիցի. սակայն վանս բազմացն Հաճութեան ջան յանձն առաք: <sup>29</sup>Զճշդելն և զճշմարտելն զայն առաջնոյն թողաք. զեղջին և զբազկէն, և զկարճատօտ բանն ՚ի Համառօտ կացուցանել, զայն մեք ոչ դանդաղեցաք: <sup>30</sup>Որպէս վանս Հասարակաց շինութեան ապարանից բազմաց զգործ բաժանեալ բայց սկիզբն և կատարածն շինուածոցն ՚ի բուն ճարտարապետ անդր Հայի. այլ ծեփելն և գունեկն և արձնելն և նկարելն, այն ՚ի զարդարիչ անդր Հայի: <sup>31</sup>Սոյնպէս և մերս. Հարցանելն և փորձելն և քննելն, և զՀետ վարել ճշմարտութեան բանիցն, և զխորին խորՀորոց խորագիտութեամբ ՚ի վեր բերել. որ առաջնորդ եղև այն զպրովութեանց ՚ի նմանէ ինդրելի է: <sup>32</sup>Այլ զՀամառօտ կարճատօտ բանից որպէս այժմիկ պատմելոյ յանձն առեալս իցէ, յիսէն պահանջելի է: <sup>33</sup>Արդ աստի սկիզբն արասցուք բանիցդ պատմել խոստացելոց, այսչափ ինչ զօրեցուք յառաջին անդր: Բայց սակայն և այս անագորոյն մտաց է, զճառս մատենին յառաջագոյն երկայնել և զմատենանս ՚ի գլխովին Համառօտ կարճատօտ պատմել:

3 Սրբոյ քաղաքին ամենայն խաղաղութեամբ բնակելոյ, և օրինացն ճշմարտութեան, իբրև զի գեղեցիկ իմն պահեցելոյ վանս Ռեսայ քահանայապետի բարեպաշտ չարատեաց սրբութեան: <sup>2</sup>Ձի իբրև Հարկ իմն լինէր և թագաւորացն ինքնին մեծարել զերեւելի տաճարն, Հրովարտաւօք պատարագօք և տրօք բազմօք: <sup>3</sup>Միսչև Սեբեկոս արքայ կողմանցն Ասիացոց ՚ի սպաս պաշտաման կայր, և յիւրոց մտից զամենայն սպաս պաշտամանս ՚ի պատարագս ողջակիզացն ծախէր: <sup>4</sup>Սիմոն ոմն անուն ՚ի Բաղդէզ գնդէ անտի առաջնորդէր տոճմին իւրոյ, ընդ Հակառակս ել քահանայապետին վանս իւր ՚ի քաղաք անդր անօրինելոյ: <sup>5</sup>Իբրև յաղթել ինչ և առնել Ռեսայ ոչ կարաց, եկն եկաց առաջի Ապողոնի Դրասեսանց որ ըստ այնմ ժամանակի Ստորին Սուրուց և Տաճկաստանի սպարապետ էր: <sup>6</sup>Եւ պատմեաց նմա եթէ բազում են այն գանձք որով լցեալ պահէն գտուն զանձուցն յերուսաղէմ, և ազգի ազգի գանձիցն զթիւ իսկ և զՀամար ոչ մարթէ որ ունել. և պարտ այնպէս էր ասէ, ընդ ձեռամբ արքայի ՚ի սպաս զոհիցն պաշտել զայն: <sup>7</sup>Յանձն առին Ապողոնիոս և թագաւորն, որպէս և նմա պատմեցաւ վանս զանձուցն ցուցանել: Նա յառաջ կոչեաց զՀեղեղորոս զՀանդերձապետ իւր, Հրաման ետ նմա զայսչափ գանձս Հանել բերել ՚ի քաղաքէ անտի: <sup>8</sup>Փաղվաղակի չու առնէր խաղայր գնայր Հեղեղորոս, պատճառանօք իբրև Ստորին Սուրուցն և Տաճկաստանի քաղաքացն զաշակերտութեամբ շրջել, բայց ՚ի սրտէ զՀրաման թագաւորին վաղվաղակի կատարէր: <sup>9</sup>Իբրև եկն եհաս յերուսաղէմ, անդ սիրով քահանայապետն և քաղաքն ամենայն առատութեամբ ընկալան գնա: Սկսաւ նա պատմել

2 Ոճանկ. Եւ օրէսս ետ նոցա: 3 Ոճանկ. Աղաչէր պատուիրանսն: 4 Ոճանկ. Իբրև զվրան ժամ... ընդ իւրեանց շրջեցուցանել: 5 Ոճանկ. Մնոր տարեալ դնէր... ինքնին առականէր: 6 Ոճանկ. Ճանապարհի տեղի անդր: 7 Ոճանկ. Իբրև ոչ գիտէիք եթէ: Ոճանկ. եթէ անծանօթ Հրամանս: 8 Ոճանկ. Ի սին ամպոյն որպէս և ՚ի ժամանակս... սրբեցի Տեառն: 13 Ելլ. Եւ զԴաւթի ինքնին գլխովին: Ոճանկ. Հրովարտակս ՚ի թագաւորաց... ՚ի պատիւ թագաւորաց ՚ի տաճարին եղեալ էր: Ի լու. Տաճարին տուժէր. Համեմարոս ոմանց ՚ի բնակ. որ ոմնէն տուժեալ էր: 14 Ոճանկ. Եւ զգրուեալս... և այժմ բովանդակեալ պարհի: 16 Ոճանկ. Բարի գործիցիք: 18 Ոճանկ. Որպէս խոստացաւ նա ՚ի ձեռն: 21 Ոճանկ. Եւ վանս ընդ երևել Մատիթայ: 22 Ոճանկ. Որ զաշխարհս յաչս դնէին, զխուժ գուժ ազգս:

23 Ոճանկ. Յազատութիւն Հանել: 25 Ոճանկ. Թուեցի, որ կամի միտել: 26 Ոճանկ. Այդրին ընդ դոյն թաթաւեալ վանս թանձ: 30 Ոճանկ. Զգործ բաժանել... և կատարածն շինածոյն: 31 Ոճանկ. Որ առաջնորդ եղեն այցն: 32 Ելլ. Բանից, որ այժմիկ: 33 Ոճանկ. Համառօտ և կարճ: 3.1 Ոճանկ. Բնակելոց. կամ բնակեցելոյ... պարհեցելոց... ՚ի բարեպաշտ չարատ: Ոճանկ. չարեաց սրբութեան: 2 Ոճանկ. Եւ գրով բազմօք: 4 Ոճանկ. Ի սպասն ՚ի վերայ՝ Բաղդէզ. նշանակելն՝ Բեհամինի: 5 Ոճանկ. Ապողոնիայն Դրասէ: Ոճանկ. Դրասեսանցն ըստ այնմ ժամ... որ և Տաճկաս: 6 Ոճանկ. Բազում են գանձք... ընդ բոլոր արքայի: 7 Ոճանկ. Յանձն առ Ապողոն... որպէս նմա պատմեցաւ վանս գանձիցն... զայսչափ գանձ:

նոցա որպես ցուցին արքայի՝ և ասե. Ո՛ր, կամ ընդէր, և կամ հոպէս ամբաստան եղեն զձեռն առ արքայի, և կամ արդարեւ այնչափ գանձք իցեն զոր ասացինն: <sup>10</sup>Եկաց յառաջ քաշանայապետն՝ և ասե. Յն էն արդարեւ ամանորք այրեաց և որոց 'ի պահ եղեալ: <sup>11</sup>Իցեն ևս և Որկանայ Տուբեանց առն առագի. այլ ոչ էթէ այնչափ որչափ ամբաստանող նամակագիրն անօրէն Սիմոն խօսեցաւ: Ընդ ամենայն թէ քաջ իցեն քանքարք արծաթոյն չորեքհարիւր, և քանքարք ոսկոյ երկերիւր: <sup>12</sup>Այլ զրկել զՀաստագեալս վասն մեծապատիւ ջրեղ ընդ ամենայն աշխարհ ամուր անխաբ տաճարին չիք ինչ չնար: <sup>13</sup>Նա իբրեւ լուսա զբանս քաշանայապետին զարքունի զՀրամանն 'ի մէջ առնոյր, և ասեր. 'ի սպան և 'ի պէտս արքունի երթալ Հրամանն է գանձիդ այրմիկ: <sup>14</sup>Օր և ժամ յայտ առնէր, մտանել Հաստագեալ անուրկ պատրաստէր ըստ Հրամանին արքունի: Եւ անդ լինէր ոչ սակաւ ջան և վտանգ խռովութեան քաղաքին: <sup>15</sup>Քաշանայքն ինքնին թաւալեալ անկանէին առաջի սեղանոյն նովին սրբութեան պատմութեանս. աղաչէին զայն՝ որ վասն աւանդապահ զգուշութեան զօրէնս Հաստագեալ. որ զայս ողջ անարատ յիւրաքանչիւր աւանդատուս Հաստագեալն իմութեանց: <sup>16</sup>Անդ էր տեսանել գտնելի քաշանայապետին, և զՀալել 'ի միտս իւր. զի տեսին և գոյն երեսացն ցուցանէր զարտին թախծութիւն: <sup>17</sup>Ձի իջեալ մածեալ պատեալ պաշարէր զնա ահ և երկիւղ և սուկուն մարմնոյ. յայնմ ամենայնէ յայտնի էր տեսանելեացն զարտին տարաբնակ: <sup>18</sup>Իարձեալ յիւրաքանչիւր ապարանիցն դասադաս մտանէին 'ի Համաշխարհի խնդրուածս. զի մի յարձանարՀանս՝ պատիւ մեծի տաճարին գնացէ: <sup>19</sup>Եւ կանայք քրճազգածք ընդ Հրապարակս աշխարհին. արգելականք կուսանաց 'ի կուսաստանաց անտի 'ի դրունս և 'ի պարիսպս ընթանային. և կէք ընդ պատուական արտաքս կարկառէին: <sup>20</sup>Եւ ամենեքեան առ Հասարակ արթից բարբառով զձեռս Համբարձեալ յերկինս մատունս տատանէին: <sup>21</sup>Եւ անդ էր ողորմ տեսիլ տեսանել. զի առ Հասարակ անկեալ մարդկանն՝ զաղօթն թաւալելով յերկինս մատուցանել. զմեծապէս սքանչելի շտապ տագնապի ըստ քաշանայապետին կարծեաց: <sup>22</sup>Եւ նոքա այնպէս թաւալելով անկեալ առ Ամենակաշն կարդային, զաւանդս Հաստագեալոցն՝ 'ի Հաստագեալն ողջ անարատ Հաստագեալն: <sup>23</sup>Եւ Հեղիոդորոս զյայտնութեան վճիռն գտանէր: Եւ մինչդեռ նա սպասատուան Հանդերձ ընդ գանձի տուն շրջէր. <sup>24</sup>որ 'ի վերայ ուղտ և ամենայն իշխանութեանց զօրութիւն 'ի ձեռս իւր ունի, երևոյթ մի նշանի մեծ արար, զի ամենեքեան որ իշխեցին մտանել ընդ նմա, լուծան քան ընդարմացան 'ի պարտութիւնս վատթարութեան մատնեցան յԱստուծոյ զօրութեան անտի: <sup>25</sup>Ձի երևեցաւ նոցա յանկարծակի երկվար մի մեծաշուք Հեծելով Հանդերձ, երևելի զարդու 'ի զէն ոսկի վառելով. <sup>26</sup>և այլ երկու արք երիտասարդք Հօրեղք 'ի զարդ գեղեցիկ զարդարեալք առաջի Հեծելոյն. որք մատենս վարդաղակի յաջմէ և յաշէկէ, 'ի մեծամեծ Հարուածս Հարկանէին զՀեղիոդորոս, <sup>27</sup>մինչև անկեալ յանգալ թմբեալ մերձ 'ի մահ, բառնային զնա <sup>28</sup>որ այնչափ շքով և պատուով և սաստիկ և սպասատուք մտեալ ճեմեր 'ի տան գանձին. արդ բարձեալ բերէին յանգալ զչափ առեալ. <sup>29</sup>զի յայտնապէս զօրութիւնքն Աստուծոյ 'ի վերայ Հասեալ անմոռնայ սքաբարտ պակասեալ յամենայն լուսոյ փրկութեան, ընկեցեալ յերկիր կիսամահ դնէր: <sup>30</sup>Իսկ որ շուրջ զմեծան էին, զՏէր օրհնէին. որ յամենայնի փառաւորէր զիւր տեղիս սրբութեան: Եւ զայն որ փոքր մի յառաջ խռովութեամբ լցեալ էր զտաճարն. յերևել փառաց ամենակալ Տեառն, խնդութեամբ և ուրախութեամբ խոլ, և անպակաս զուարթութեամբ: <sup>31</sup>Յայնժամ փութապէս ոմանք յեկելոց անտի բարեկիրք առագը ընկերք զօրավարին, յոտս Հասանէին Ռեսայ խնդրել 'ի Բարձրելոյն գոնէ

զտունն շորհել նմա. այնպէս անկեալ չարաշար 'ի վերայ յետին ժամանակի այրն ցամաքեալ դնէր: <sup>32</sup>Խորհուրդ կալալ քաշանայապետն՝ գուցէ կարծիս ինչ տացէ թագաւորին, իբրեւ դատով ինչ 'ի նմանէ, կամ 'ի Հրեից անտի զայրն միտսեալ. 'ի խնդրուածս լինէր, պատարագս մատուցանէր վասն առնն փրկութեան: <sup>33</sup>Այն ինչ քաւութիւնքն 'ի ձեռս քաշանայապետին մատչէին՝ վարդաղակի նոյն երիտասարդք զայն իջանէին առաջի Հեղիոդորոս 'ի նոյն Ռեսայ քաշանայապետի կալիւր. վասն նորոս քեզ Տէր 'ի ձեռն նորա զոգիտդ շորհեաց: <sup>34</sup>Այլ դու վասն նորա այդչափ տանջանք պատուականեալ պատմեցիր զայդչափ մեծութիւն զօրութեանցն Աստուծոյ առ ամենեւեան: Եւ զայս իբրեւ ասացին՝ անդէն վերացան: <sup>35</sup>Հեղիոդորոս իբրեւ անձին զգաց՝ յոտս կացեալ վարդաղակի, ողջակզս պատարագաց մատուցանէր Տեառն. ուխտս և աղօթն մեծամեծ կատարէր Տեառն՝ որ շորհեաց նմա զողորմ. և անդէն 'ի նոյն չափ յառաջինս զօրացոյց: Եւ զքաշանայապետն զմիտս մեծապատիւ մեծապարգև մեծարէր. և ինքն չու արար խաղաց գնաց անդրէն առ թագաւորն. <sup>36</sup>և ընդ ամենայն տեղիս խոյր զսքանչելիս Աստուծոյ վկայութեամբ, զոր ինքն իսկ իրովք աչք տեսեալ լինէր: <sup>37</sup>Թագաւորն իբրեւ սկսաւ Հարցանել զՀեղիոդորոս. թէ հոպէս զիսդոյ յոր գործ երթեալ էր զինչ վճարեցեր: Սկսաւ տալ զորոցս քանքատելով՝ և ասե. Ո՛հ. յերուսաղէմ երթեալ երթիցէ՝ <sup>38</sup>որ որ ձեր թշնամի և իրաց մեծանք ձերոց փասակար իցէ, զնա Հրամայեցիք յղել. և գտցիք զնա անտի այսր գանալից չարագան, թէ ասարել միայն կարագն: <sup>39</sup>Ձի այնպէս ճշմարիտ մեծ զօրութիւնս նստի անդ: Ձի ինքն իսկ որոյ զօրութիւնն յերկնից երկինս է, այցելու և օգնական է նմա. և որ միանգամ թշնամութեամբ, կամ թէ արհամարհանք յայն տեղի Հասե, մեծամեծ Հարուածովք Հարեալ թէ արձակեցէ և եթ: <sup>40</sup>Վասն Հեղիոդորոս և գանձին տանն պաշարելոյ այնչափ բանք եղեն:

4 Այլ վասն Սիմոնի որ գանձին և գաւառին նամակագիր էր, առաւել ևս յաճանքի՝ ամբաստան լինէր վասն Հոնեայ, եթէ նա ինքնին գլխովին որ զՀեղիոդորոսն շարժեաց և լկեաց. և ամենայն չարեաց ինքն է առաջնորդ և գործելի: <sup>2</sup>Եւ զբարերար քաղաքին և զայցելու, և զերախտաւոր զազգին, փախսանայոյզ զվրժիսդիր զօրինացն, իբրեւ զփասակար իրաց արքունի իշխէր 'ի ներքս արկանել կշտանեալ: <sup>3</sup>Եւ այնչափ վարէր զՀեռ զնախանձ թշնամութեան, մինչև ոմանք զոր 'ի գործ կացուցեալ էր Սիմոն մահու պարտ առնէր նոցա զսուրբն: <sup>4</sup>Իբրեւ զայնչափ անհարկն տեսանէր Հակառակութեամբ Հոնիա, դարձեալ 'ի մոլորութիւն անդր Հայէր Ապոդոսիա՝ որ Ստորին Ասորոց և Տաճկաստանի սպարապետն էր, զի և նա՝ չարեաց ընկեր գործոց կցորդէր Սիմոնի. յայնչափ զմիտս թագաւորին բորբոքէին: <sup>5</sup>Անհարկն Համբարեցաւ այնուհետեւ զՀասարակաց օգուտ 'ի մէջ մատուցանել առանց օգնականութեան թագաւորի առն Հրամանի. <sup>6</sup>մանաւանդ զի տեսանէր զՍիմոն անդադար 'ի վերայ խարդախութեանց խորամանկութեամբ անհանգիստ ջանալայ:

7 Իբրեւ Սեկեկոս փոխեցաւ յաշխարհէ, և առ զթագաւոր Զրուքիման Աստիդորոս, որ անուանեալն կոչէր Երեւալ. Յասոն անուն ոմն՝ եղբայր Հոնեայ, ջանացաւ Հնութեամբ մտանել Հանել զքաշանայապետութիւնն յՌեսայ. <sup>8</sup>խոստա-

էին... զիւր տեղին սրբութեան... և անպակաս զօրութեամբ:

31 Ոճանձ. Յետին ժամանակի այսր ցամա՛: 33 Ոճանձ. Հեղիոդորեայ. նովին Հանդերձով: 34 Ոճանձ. Անդրէն վերացան: 35 Ոճանձ. Անդրէն 'ի նոյնչափ յառաջին... մեծարեաց. և ինքն չու արարեալ խաղաց: 36 Նշ. Զոր ինքնին իսկ իրովք: 37 Ոճանձ. Քանքատելով և ասե. Ո՛հ. յերուսաղէմ երթալ. (38) որ որ ձեր թշնամի 'ի ձեր օրինակ մի՛ ընդ Ռեսայ. Քանքատելով և ասե... (38) ձեր թշնամի իցէ և: 39 Ոճանձ. Նստի 'ի տեղեւն անդ... որոյ զօրութիւն յերկինս երկնից է... օգնական է նորա... Հարեալ է, եթէ արձակէ և եթ: Նշ. Յայն տեղի Հասանէ... թէ արձակէ: 4.1 Ոճանձ. Վասն Սիմոնի և գանձին... լինէր վասն Հոնեայ... նա ինքն գլխովին: Ուսան. Հարժեաց և լկեաց... առաջնորդ և գործող: 2 'ի լուս. 'ի ներքս առնել կշտամ. Համաշխարհ օմանս 'ի բնալ: 3 Ոճանձ. Եւ յայն չափ վարէր զՀեռ նախանձ թշնամութեամբ... կացուցեալ էր Հմատիւն՝ 'ի մահու պարտ առնէր նոցա: սուրբն իբրեւ: 4 Ոճանձ. Ընկեր գործակից լինէր Սիմոնի: 5 Ոճանձ. Անհար Համարեցաւ: 6 Ոճանձ. Տեսանէր Սիմոնն անդա՛: 7 'ի լուս. 'ի

9 Ոճանձ. Եւ քաղաքն ամենայն ընկալան զնա ամենայն առատութեամբ: 11 Ոճանձ. Եւ քանքարս ոսկոյ: 12 Ոճանձ. Աշխարհամուր անխաբ տաճարիդ չիք: 13 Ոճանձ. Նա իբրեւ լսէր զբա՛: 15 Ոճանձ. Ինքնին անկեալք թաւալէին... աւանդատուրս: Ուր օրինակ մի. աւանդատ: 16 Ոճանձ. Եւ զՀալելի միտս իւր: Իսկ օրինակ մի. Եւ զՀալել 'ի միտս իւր: 17 Ոճանձ. Զարտին տաղտկութիւն: 18 Ոճանձ. Դաս դաս մտանէին 'ի Համար աշխարհի ին՛: 19 Ոճանձ. Արգելականք կուսանաց անտի 'ի: Յօրինակին. 'ի դրուն և 'ի պարիսպս ըն՛: 24 Ոճանձ. Նշանի մեծի արար, զի ամենեքին: 25 Ուսան. Յանկարծ երկվար մի: 26 Ոճանձ. Երիտասարդք զօրեղք: 28 Ոճանձ. Ընդ և սաստիկ և սպասատուրա: 30 Ոճանձ. Իսկ որ զնեմեանս

ցաւ տալ յարքունիս վաթսուն քանքար 'ի վերայ երեք Հար-  
իւր քանքարոյ. և յայլոց մօտից ութսուն քանքար. <sup>9</sup>և այլ ևս  
Հարիւր և մասուցից ասէ թե՛ զործն աշողեցի. զքա-  
ղաքն 'ի ձեզ նուաճեցից, թեալորոնս և կրկեսս շինեցից  
ասեր, և երուսաղեմացոցն 'ի ձեր անուն Աստիղբացիս  
գրեցից: <sup>10</sup>Իբրեւ յանձն առ թագաւորն, եգիտ նա զիշխա-  
նութիւնն զոր ինդերէ՛ Հետ ընդ Հետ վաղվաղակի 'ի Յու-  
նաց 'ի Հեթանոսութիւն անդր զընտանի օրէնսն դարձու-  
ցանէր: <sup>11</sup>Ապարգևսն զառաջինսն զարքունի որ 'ի ձեռն  
Յովհաննու, և Փոտղոմեայ Հօր 'ի ժամանակի Հրեշտա-  
կութեանն որ վասն Հասարակաց սիրով օգնականութեան  
կատարեցան և զկրօնսն օրինաւորս 'ի բաց քակեցին, և  
անօրէնութեան նոր օրէնս 'ի ներքս արկանէր: <sup>12</sup>Ձի 'ի  
ներքս ընդ բերդան իսկ թեատրոնս և երիտասարդանոցս  
շինէր. Ժիրաժիր մանկունս ընտրանաւ զայն յուսումն ար-  
ուեստականացն տային: <sup>13</sup>Եւ այնպէս իմն եռանդն ածե-  
ին, սկիզբն արարեալ այլազգութեանն և Հեթանոսութեանն  
վասն ամպարիշտ և քրահանայապետ Յասոնեայ անձնա-  
րին մոլորութեանն: <sup>14</sup>Ձի այնուհետև թողեալ էր զպաշտօն  
պատարագաց սեղանոյն, և զպասս տաճարին, և ար-  
համարեալ էր զողջակեզս պատարագացն. յօժարագոյնս  
տային զանձինս իւրեանց ազգք քահանայիցն 'ի մարձիչս  
և 'ի բռնամարտիկս, և յանօրէնս բաշխոյս կաքաւազ,  
և արդնրակեց տեգընկեց ձայնատու ժամանական: <sup>15</sup>Եւ  
զկայրենի պատին առ ոչինչ Համարէին, բայց զանօրէն  
Հեթանոսութեան փառս քան զօրձնութեան փառս լաւ Հա-  
մարէին: <sup>16</sup>Վասն այսորիկ իսկ և վաղ Հասանէին 'ի վե-  
րայ նոցա նեղութիւնքն որ շուրջանակի Հասեալ պատեալ  
պաշարեալ պաշէին: Ձի որոց ընդ բանս և ընդ գնացս  
նախանձէին, և կամէին ամենայնիւ նմանել նոցա, գնո-  
սին իսկ դաշինս և թշնամիս և տանջիչս անձամբ անձին  
ինքեանք իսկ պատրաստեցին: <sup>17</sup>Ձի անօրինք զբ յաստ-  
ուածեղէն օրէնսն դիւրին մի Համարիցի. այլ զայս ամե-  
նայն ժամանակդ որ առաջի կայ յայտնապէս պատմեացէ:  
<sup>18</sup>Արդ էր ժամանակ եկեալ Հասեալ էր դից պաշտօնն  
Հինգամեակ պաշտաման 'ի Ծուր քաղաքի առաջի թա-  
գաւորին: <sup>19</sup>Յայն պաշտօն 'անօրէն Յասոն խաղաղիկս և  
Հանդիսականս 'ի սուրբ յերուսաղեմ քաղաքէ անտանեալս  
Աստիղբացիս յղէր. 'ի ձեռն տայր նոցա երեք Հարիւր սա-  
տեր 'ի գինս զոճից Վահագնի պաշտաման: Իբրեւ եկին բե-  
րին որ բերէին՝ աղաչեցին զի մի խառնեցեն զայն ար-  
ծաթ 'ի զոսն կողց պաշտաման. զի ոչ էր պարտ և պատ-  
շաճ 'ի սուրբ տեղոյնէ անտի գանձ՝ երթալ զոճից կողց  
դից պաշտաման: <sup>20</sup>Նոքա որ առին՝ առնուլ առին վասն  
այնորիկ որ ետն բերել յանուն զոճիցն պաշտաման. բայց  
վասն բերելեացն աղաչելոյ՝ անդր ինչ ոչ խառնեցին, այլ  
ետուն 'ի գործ արքունի վարձ նաւաց գործելոյ:

Եւ Այլ յետ Հրեշտակութեանն Ապոլոնիոս թագաւորն Սենսթեանց  
յերկրին եգիպտացոց անց Փոտղոմեոս թագաւորն եգիպ-  
տացոց, և առ զթագ փոխանակ նորա Աստիղբոս. և իբ-  
րեւ օտարացեալ իմն Համարէր զանձն կողմանցս այսոցիկ:  
Դարձ արար խաղաց գնաց եկն 'ի քաղաքն Յոպպեաց-  
ոց, անտի եկն յերուսաղեմ: <sup>22</sup>և անդ մեծապէս մեծարեցաւ  
'ի Յասոնէ՛ և 'ի քաղաքէ անտի, մեծամեծ քրանչելեօք  
ջահիք և բոցաճաճանչ սպասուք. ապա անտի խաղաց  
գնաց 'ի կողմանս Տաճկաստանի ամենայն զօրօքն Հան-  
դերձ: <sup>23</sup>Ապա յետ երից ամաց ժամանակի, արձակեաց

Յասոն զՄենեղաւոս զեղբայր մղեկան Սիմոնի, 'ի ձեռն  
ետ նմա տանել առ արքայ զգանձս զարքունի: <sup>24</sup>Նա՛ իբ-  
րեւ յանդիման եղև արքային, և մեծարեցաւ 'ի նմանէ,  
յանձն իւր սկսաւ կորզել զքահանայութիւնն. և զյանցանել  
զՅասոնեալ յաւել ևս 'ի սակ գանձին այլ ևս երեք Հար-  
իւր քանքար. <sup>25</sup>և առեալ գայր զՀրամանս իշխանութեանն  
զարքունի: Եկն եհաս. քահանայապետութեան ինչ արժանի  
գործ ոչ գործեաց, այլ սրտամոլութիւն դառնութեան՝ չա-  
րաչար գազանապէս վարեալ բերէր: <sup>26</sup>Եւ Յասոն որ դա-  
տով զիւրոյ եղբօր քահանայութիւնն ինքն չնացաւ, դար-  
ձեալ զնորա քահանայութիւնն նոյնպէս այլ տարաւ. և նա  
փախստեալ յերկիրն Ամոնացոց Հալաժական անկանէր:

<sup>27</sup>Իսկ Մենեղաւոս առնուլ առ 'ի ձեռն զիշխանութիւնն  
քահանայութեան. բայց զայն ինչ որ թագաւորին խոստաց-  
եալ էր որոջ ոչ կարէր առնել: Իբրեւ ստիպել տագնապել  
պահանջել սկսաւ Հազարապետն դղեակ բերդին. <sup>28</sup>զի նմա՛  
էր յանձն Հանել Հարկ զաշխարհին. վասն այնորիկ իսկ և  
երկրորդն 'ի միասին 'ի դուռն կոչեցան: <sup>29</sup>Եւ իբրեւ ետես  
Մենեղաւոս թէ չէ՛ զՀարկն 'ի դուրս Հատուցանելոց, մեղւոտ  
ընդ դիտանակաւ, և կացոյց փոխանակ զԼիւսիմաքոս զեղ-  
բայր իւր. և Սուստրատոս կայր 'ի վերայ գործոցն Կիպ-  
րացոց: <sup>30</sup>Իբրեւ այս իրք այնպէս Հաստատեալ կային, դէպ  
եղև Տարսացոց և Մաղովտացոց ժամանակն 'ի գրգիռ  
վայրի դիպել: վասն զի տուեալ էր զնոսա յուստես Ան-  
տիոքիեայ Հարձի թագաւորին: <sup>31</sup>Փոյթ կայսն չու առ-  
նել Հասանել ցածուցանել զնոսա. և թոյ՛ 'ի տեղոյն իւ-  
րում՝ փոխանակ իւր զԱնդրոնիկոս 'ի նմին պատուի: <sup>32</sup>Իբ-  
րեւ ժամանակ իւր պարապոյ գտեալ Մենեղաւոս, մեղմով  
սպաս ոսկի գողացաւ 'ի տաճարէ անտի. և ետ նա Անդ-  
րոնիկեայ. նա և այլ ևս վաճառեալ էր նորա 'ի Ծուր և  
յայլ քաղաքն որ շուրջ գտուաւ էին: <sup>33</sup>Որպէս յանդիմա-  
նութեամբ յայտ առնէր Ռիսա յամրէ անտի, յոր անկեալ  
էր 'ի Դափնա Աստիղբացոց: <sup>34</sup>վասն այնորիկ Մենեղաւոս  
իբրեւ իւր արարեալ զԱնդրոնիկոս՝ աղաչէր զնա, և նո-  
վա ջանայր զբռնմբ արկանել զՌիսա: Նա գնաց եկն առ  
Ռիսա, և Հաւատացուցանէր զնա նենգութեամբ և դաշինս  
Հաւատարմին կոէր ընդ նմա ծանր ծանր երգամամբ. սա-  
կայն Հաւանեցոյց զնա ելանել յամրէ անտի, թէպէտ և  
էր ինքն 'ի միտս կասկածոտ: Եւ անդէն իբրեւ եհան  
խողխողեաց, ամենսին ոչ զանգիտեաց յիրաւանցն արդա-  
րութենէ: <sup>35</sup>վասն այսորիկ ոչ միայն Հրեայք՝ այլ և Հեթա-  
նոք բարկացեալ էին. և կարի առաւել վասն առնն տա-  
րապարտուց մահուանն: <sup>36</sup>Այլ թագաւորն իբրեւ դարձաւ 'ի  
կողմանցն Կիւիկեայ, առաջի անկանէին քաղաքաց քա-  
ղաքաց Հրեայքն, և Հեթանոք սրտացաւութեամբ, վասն  
առնն զոր մեռելոյ, տարապարտուց կորուսելոյ: <sup>37</sup>Յայնր  
վերայ սրտի մտօք Աստիղբոս դժգոյցեալ, 'ի գուր զարձաւ  
և արտասուեաց յոյժ 'ի վերայ սրբութեան և բազում ի-  
մաստութեան առնն: <sup>38</sup>Եւ ջեռաւ բորբեցաւ 'ի սրտմոռ-  
թիւն բարկութեան իւրոյ. և անդէն Հրամայեաց զգլխով ա-  
ծել զժիրանիսն Անդրոնիկեայ. և զԱնդրոնիկոս մերկացեալ  
'ի Հանդերձէ իւրմէ, շուրջ ածեալ զքաղաքան, և 'ի նմին  
տեղոյն ուր զՌիսայն անօրինեցին Հրամայեաց զկառապին  
Հարկանել զանօրէն մահապարտին. 'ի Տեառնէ զարժան  
տանջանս 'ի վերայ չարագործին Հասուցելոյ:

<sup>39</sup>Իբրեւ բազում գաղտագողօնք լինէին զանձին 'ի ձեռն  
Լիւսիմաքեայ Մենեղեայ խորհրդով և Համբան 'ի դուրս  
յաճախէր, Ժողովեցան զօրքն 'ի վերայ Լիւսիմաքեայ. քան-  
զի բազում նուագս ոսկիս կորուսեալ 'ի միջոյ Համարուէն:  
<sup>40</sup>Իբրեւ սկսան զօրքն տագնապել, և լի բարկութեամբ 'ի  
վերայ յարձակել վառեցոյց Լիւսիմաքոս արս իբրեւ երիս

վերայ՝ երեւեալ նշանակի՝ Եգիպտոս: Ուր ոմանք. Կոչէր յերեւելի:  
Ոմանք. Հանել զքահանայութիւնն:

9 Ելլէ. Եւ այլ Հարիւր և մասու: Ոմանք. Թատրոնս... շի-  
նեցից ասէ: Գործնակն պակասէր. 'ի ձեր անուն Աստիղբոս: 10  
Գործնակն. Վաղվաղակի 'ի Յոնեայ 'ի Հեթանոս. որ 'ի լուսն.  
առաջորդի Համաշայն այլոց երեւալ՝ Յունաց: 11 Օրինակ մի. Զա-  
ռաջինս դարձուցի որ 'ի ձեռն Յովհ: Ոմանք. Սիրոյ օգնակա՛...  
նոր կրօնս 'ի ներքս ար: 13 Ոմանք. Եւ քահանայապետութեան  
'ի Յասոնայ: 14 Ելլէ. Ձի յայնմ Հետէ թողեալ էր: 'ի լուսն. 'ի  
մարդիչս և 'ի բռնա՛. Համաշայն ոմանց 'ի քնալ: Ուր ոմանք. Եւ  
'ի բռնամարտիկ մարտիկս, և յանօրէն բաշ՛... ձայնատուր ժա-  
մանական: 16 Ոմանք. Վասն այնորիկ իսկ... անձին իսկ ինքեանց  
պատրաստ: 17 Ոմանք. Արդ զայս ամենայն ժամանակի: 18 Ուկան.  
Արդ է ժամանակ եկեալ: 19 Ոմանք. 'ի ձեռն տայր նոցա... սա-  
տեր գինս զո՛: Ուկան. Կոց դիւացն պաշտա՛: 20 Ուկան. Վասն  
բարեացն աղաչէ՛: 21 Ոմանք. Համարեալ զանձն իւր 'ի կողմանցս  
այսո՛: 'ի լուսն. 'ի կողմն Յոպպեացոց. Համաշայն ոմանց 'ի  
քնալ:

23 Ոմանք. Սիմոնի մղեկանի: 24 Ոմանք. Եւ զանցանել  
զՅասոնաւ: 25 Ոմանք. Գործ ոչ գործէր... գազանապէս վարարեալ  
բերէր: 26 Ոմանք. Եւ Յասոն այն որ դատով... փախստական ան-  
կանէր: 27 Ոմանք. Առ 'ի ձեռն զքահանայութիւնն: 28 Ոմանք.  
Վասն այնորիկ և երկրորդն: 29 Ոմանք. 'ի դուրս Հատուցանե-  
լոյ... և կացոյց փոխանակաւ: Գործնակն. Եւ Սուստրատոս: 30 Ու-  
մանք. Եւ Մաղովտացոց ժամանակին: 33 Գործնակն պակասէր.  
Անկեալ էր 'ի դափ: 34 Ոմանք. Իբր իւր արարեալ... նմա նեն-  
գութեան... առնէր ընդ նմա... և անօրէն իբրեւ եհաս... և ամե-  
նակն ոչ: 35 Ոմանք. Բարկացեալ և կարիս առնէին վասն առն: 36  
Ոմանք. Սրտացաւութեամբ: 37 Ոմանք. Գժգոյցեալ. Իսկ Ուկան քնե-  
ր. Գժգոյցեալ: 38 Ոմանք. Եւ անդրէն Հրամայեաց... զժիրանիսն  
զԱնդրոնիկոս մերկացեալ... ետ շուրջ ածել զքա՛... 'ի Տեառնէ  
զարժանի տանջ՛... Հասուցանելով: 39 Ոմանք. Կորուսեալս 'ի միջոյ

Հազարս: Սկսաւ ձեռն 'ի գործ արկանել, և սկիզբն առնել գործոցն չարութեան. արամբ միով որ խոժաղուժ ևս էր տեսանելով քան զմտօքն թանձրութեան: <sup>41</sup>Իբրև տեսին զկիսիմաքեայ զդանն և զնենգութիւն որ եղև խոնեցան վաղվաղակի, ձեռն 'ի գործ առնէին, ոմն վէմն, ոմն վիրգս, կեպն զաւանգն զխիճն Հողախառն առ Հասարակ յարձակելոցն 'ի վերայ արկանէին: <sup>42</sup>Չոմանս վիրաւորս, զոմանս կառապիսատս արձակէին, զբազումս սպանանէին, և զամենայնս առ Հասարակ 'ի փախուստ դարձուցանէին. զնոյն ինքն զսեղանագերծ զտաճարակապտա՝ զգանձի տամբն արկանէին փախստեայ: <sup>43</sup>Վասն այսր ամենայնի լինէին դատաստանք ընդ Մենեղայայ: <sup>44</sup>Իբրև եկն էջ թագաւորն 'ի Ծուր, յանդիման նորա իսկ էին դատաստանք. զի եկին անք երեք 'ի ծերակոյտ ժողովրդենէ անտի ցուցանել զիրաւունս: <sup>45</sup>Իբրև 'ի պարտութիւն մատնեցաւ Մենեղաւոս, խոստացաւ գանձ բազում տալ Փողովեայ, զի Հաճեցէ զմիտս նորա: <sup>46</sup>Վասն այսորիկ առեալ զթագաւորն մեկուսի՝ իբրև զքօսանաց պատճառաւ շրջեաց զմիտս նորա: <sup>47</sup>զամենայն չարեացապարտ Մենեղաւոս արձակել 'ի պարտեաց անտի: Եւ զայն տառապեալս, որ թէպէտ առաջի խաղտեաց դատ վարէին, իրաւ գտանէին, արձակեալք գտեալք անարատք երթալին, զնոսա մաՀապարտոս արարին: <sup>48</sup>Եւ վաղվաղակի զանիրաւութեան պատիժս գնդօք արկանէին, որ վասն քաղաքին և գնդին և սպասուն սրբութեան գուժել եկեալ էին: <sup>49</sup>Եւ վասն այսր ամենայնի Ծուրացիքն չարատեացք առատապէս սրտացաւութեամբ Հանդերձեցին զնոսա, <sup>50</sup>և յղարկեցին զՄենեղաւոս վասն իշխանացն ուրժողութեան և ագահութեան: Հաստատեալ կայր չարախօսութիւն մեծ, եղևն փաստս քաղաքացւոցն իւրոց կացուցանէր:

<sup>5</sup> Եւ ժամանակօք երկրորդ գալստեանն Մատիղբուն յերկիրն Եփրատացւոց առաքէր 'ի կողմանցն Մատիղբացւոց: <sup>6</sup>Իբրև ղէպ լինէր ընդ ամենայն քաղաքն յաւուրք քառասուն երեւել ընդ երկինս և ընդ երկիր, արս Հեծեալս տիգաւորս, 'ի զարդ ոսկի <sup>3</sup>վառեալ՝ զարդարեայս, արշաւեայս յարձակեալս խառնեայս ընդ միմեանս. անդ էր լսել թրնդին վաճանաց, զկահին զաղեղանք, շողին սուսերաց, շային նշանաց, շառաչին նետից, զփայլին զոսկեղէն վառելոց: <sup>7</sup>Եւ ամենեքեան անկեալ աղայէին զայն նշանս 'ի բարի ինչ կատարել: <sup>8</sup>Իբրև շուխն իմն յանկարծուստ Համբաւի Հարկանէր, իբրև թէ Մատիղբուն փոխեալ իցէ յաշխարհէ. առնոյր Յասոն ոչինչ պակաս քան զքսան Հազար վառեալ, և յարձակէր 'ի վերայ քաղաքին. և նոքա վասն յանկարծ դատէր 'ի պարսպէ անտի մերժէին: Եւ Մենեղաւոս արշաւեալ 'ի քաղաք անդր Հասանէր. <sup>9</sup>ուր Յասոն մղեգին յանինայ անկեալ գործէր մեծամեծ կոտորած քաղաքացեացն իւրոց, իբրև 'ի մէջ թշնամեաց գործէր. և ոչ ածէր զմտաւ զտոհմային քաղաքակից ընկերութեանն բարեկեանդանութիւն, զի 'ի թշնամութիւն դարձուցանէր. այլ Համարէր իբրև 'ի մէջ թշնամեաց անկեալ սպէպ ստեպ տաքնապէլ և 'ի վերայ միատոհմի գնդին իբրև 'ի վերայ թշնամոյ նշան յաղթութեան կանգնել: <sup>10</sup>Ապա իշխանութեան ինչ ոչ կարաց Հասանել բայց 'ի կատարած զամօթ դաւոյն ժառանգէր. և ինքն փախստեայ անկանէր 'ի կողմանս Սմոնացւոց. <sup>11</sup>յորմէ չարաչար կատարած վախճանի ընդունէր, արգելեալ 'ի բանտի Արեւոյ Արաբացւոց արքայի: Դարձեալ 'ի քաղաք 'ի քաղաք փախստեայ լինէր, առեալ Հալաճական յամենեցունք իբրև ապստամբ յօրինացն, պղծեալ զարշեցեալ իբրև գաւառի և քաղաքի և գնդի մատնիչ և դահիճ, յերկիրն Ե-

փրատացւոց եռացեալ թքաւ: <sup>12</sup>Բագոմն և անթիւս յիւրմէ աշխարհէ օտարացոյց, և ինքն օտարացեալ 'ի մէջ օտարաց կորեաւ: <sup>13</sup>Անսուգ, անխնամ, անՀանդերձ, և գերեզմանացն Հայրենեաց չեղև արժան:

<sup>14</sup>Իբրև ազդ եղև արքային վասն իրացն եղելոց, ապրտամբ Համարեցաւ թագաւորն զՀրէաստան յիւրմէ. վասն այսորիկ փութացաւ գնաց յերկրէն Եփրատացւոց զազանացեալ սրտիւ, եկն ան զքաղաքն 'ի սուր սայր սուսերի և 'ի տէգ նիզակի: <sup>15</sup>Եւ Հրամանս ետ զօրացն որ 'ի բուռն անկանիցին յանինայ կոտորեցին, և որ յապարհանս ամրացին անդէն 'ի ներքս սատակեցին: <sup>16</sup>Եւ անդ լինէր տղայոց և ծերոց առ Հասարակ կոտորած, կանանց և մանկանց առ Հասարակ սատակումն, կուսից և կուսանաց առ Հասարակ կոտորած: <sup>17</sup>Եւ ուր բեր յայն երիս աւուրս միանգամայն կոտորեցին, և չորս բերս 'ի վաճառի ոչինչ պակաս լաւութեամբ քան զսպանեալսն վաճառեցին: <sup>18</sup>Եւ իբրև այսու չարեօք ոչ յազեցաւ, իշխեաց ձեռնամուխ լինել 'ի սուրբն ամենայն աշխարհաց, իշխեաց մտանել 'ի տաճար անդր. առաջնորդ 'ի ձեռն ունէր զՄենեղաւոս, որ օրինացն և աշխարհին և գնդին մատնիչ և դահիճ եղեալ էր: <sup>19</sup>Եւ պիղծ և անօրէն ձեռք զուրք սպայս սեղանոյն, և որ յայլոց թագաւորաց և յայլոց քաղաքաց եղեալ էր 'ի սրբութիւն յաճումն և 'ի փառս տեղոյն, զայն առեալ պղծոց բաշխէին: <sup>20</sup>Թերևս Հպարտացեալ յամառեալ էր 'ի միտս իւր Մատիղբուն և ասէր. Եթէ վասն մեղաց անօրէնութեան բնակչաց քաղաքիս բարկացեալ է տոցա Տէր, վասն այսորիկ եղէն արՀամարՀանք 'ի վերայ տեղոյն սրբութեան: <sup>21</sup>Ձի եթէ ոչ մեղօք մեծօք պաշարեալ էին, լինէր որպէս Հեղիոդորոսն որ առաքեցաւ 'ի Մեկեկեայ արքայէ. զի նա առաքեցաւ Համար առնել գանձուն. և սա արդեք փաղվաղակի մտեալ կործանէր 'ի Հպարտութենէ իւրմէ: <sup>22</sup>Այլ ոչ վասն տեղոյն զազան, այլ վասն ազգին զտեղին ընտրեաց Տէր: <sup>23</sup>Քանզի և տեղին ինքն ժառանգեաց զազգին խոտորութիւն, որպէս և յետոյ բարեացն կցորդ լինիցի, 'ի միասնագամ Հաճել մեծի Աստուծոյ փառք ուղղութեան: <sup>24</sup>Այլ Մատիղբուն ուրՀարիւր քանքար 'ի վերայ իննՀարիւրոյն բարձեալ բերէր 'ի տաճարէ անտի. արագ Հասանէր 'ի քաղաքն Մատիղբացւոց, Հպարտացեալ մտօք Համարէր զծով 'ի ցամաք, և զցամաք 'ի ծով փոփոխել: <sup>25</sup>Եւ անդ թողոյր վարդապետս խիստս, չարչարել զմնացորդսն Երուսաղեմացւոց, և զՓիլիպոս յազգէ Փրանգ, բայց 'ի բարոյց խժժեալսն ևս էր քան զայն որ եթող գնա անդ: <sup>26</sup>Եւ 'ի Գարգարիզն զՄեղորոնիկոս. և 'ի վերայ սոցա զՄենեղաւոս, որ չարաչար ևս քան զնոսա 'ի վերայ Հասեալ դատէր զքաղաքն: <sup>27</sup>Բայց զի ունէր սակաւ մի գուր ընդ Հրէայնս, առաքեաց նա մաշուէ զԱպողոնիոս երկուք բիւրուք զօրօք, թող զՀազարն զառաջին. զի զամենայն մարդ Հասարակապաի կոտորեսցէ, և զկանայս և զմանկունս վաճառեսցէ: <sup>28</sup>Սա իբրև եկն յերուսաղեմ, նախ զառաջինս խաղաղութեամբ դաւով եմուտ, և եղև անդ մինչև յօրն սուրբ յօրն շաբաթուց. իբրև յաւուրն շաբաթուց եգիտ զՀրէայնս դատարկացեալս, Հրամանս ետ զօրացն իւրոց վառել: <sup>29</sup>Որ միանգամ 'ի գնին տեսեանն եկին, սուր 'ի վերայ եղեալ կոտորեսցէ. և ընդ քաղաքն ընդ ամենայն զինու Հանդերձ այսր անդր վառեալք ընթանային, առ Հասարակ տարածալս դիմեալ կացուցանէին: <sup>30</sup>Եւ Յուդա Մակաբէ՝ որ տամներորդն եղեալ էր, փախրատեայ լինէր յանապատ երանէր, զազանակեաց կեանս 'ի լերինս անցուցանէր. և այնպէս գնդաւն որ ընդ նմա էին խոտաբուստ կերակուր կերակրեալ անցուցանէին զգա-

Համարին էին:

<sup>40</sup> Ոճանձ. Արս իբրև վեց Հազարս... ձեռն 'ի գործ առնել... զմտօքն թանձրութեամբ: <sup>41</sup> Ոճանձ. Ձեռն 'ի գործ արկանէին, ոմն վէմ: <sup>42</sup> Ոճանձ. Եւ զամենայն Հասարակ: <sup>43</sup> Ոճանձ. 'ի ծերակոյտ ժողովրդենէ: <sup>44</sup> 'ի լուս. Չոմանս թագաւորին: <sup>45</sup> Ոճանձ. Քօսանաց պատճառաւ: <sup>46</sup> Ոճանձ. Իրաւունս գտանէին ար: <sup>47</sup> Ոճանձ. Չարտեաց պատճառաւ: <sup>48</sup> Ոճանձ. Չանօրէնութեան զպատիժսն գնդօք: <sup>49</sup> Ոճանձ. Սրտցաւութեամբ: <sup>50</sup> Ոճանձ. Եւ յղարկեցին զՄենեղաւոս վասն իշխանացն գտողութեան... մեծեղանս փաստս: <sup>51</sup> Ոճանձ. Եւ ժամանակօք երկրորդ գալստեանն Մատիղբուն յերկիրն է: <sup>2</sup> Ոճանձ. Իբր ղէպ լինէր: Ուկան. Յաւուրս քառասուն: <sup>3</sup> Ոճանձ. Իբրև շուխն իմն... իբրև Մատիղբուն փոխեալ յաշխարհէ... քան զՀազար վառեալ: <sup>6</sup> Ոճանձ. Քաղաքացւոցն իւրոց... ընկերութեան բարեկամութիւն... 'ի մէջ թշնամեաց անկանել... միատոհմն գնդին:

<sup>8</sup> Ոճանձ. Յոմմէ չարաչար կատարած... պղծեալ

զարշեցեալ... եռացեալ թքաւ: Ուր Ուկան. Հեռացեալ թաքեաւ: <sup>9</sup> 'ի լուս. 'ի մէջ օտարաց մեռաւ. Համայնս ոմնաց 'ի քնաք: <sup>10</sup> Ոճանձ. Չեղև Հայրենեացն արժանի: <sup>11</sup> Ոճանձ. Եւ 'ի տէգս նիզակաց: <sup>12</sup> Ոճանձ. 'ի բուռն անկցի յանինայ կոտոր... անդէն սատակեցին: <sup>13</sup> Ոճանձ. 'ի սուրբս ամենայն աշ... որ օրինաց աշխարհին... մատնիչն և դա: <sup>14</sup> Ոճանձ. Հպարտացեալ յիմարեալ էր 'ի... և անօրէնութեան քաղաքիս բնակ: <sup>15</sup> Ոճանձ. Համար առնել գանձին, զի սա արդեք: <sup>16</sup> Ոճանձ. Եւ տեղին ինքնին... կցորդ լինիցին... մեծի փառք ուղղութեամբ: <sup>17</sup> Ոճանձ. Արագ արագ Հասանէր 'ի քա: <sup>18</sup> Ոճանձ. Յազգէ Փրանգ. կամ Փրանգս. և նոր օրինակ մի Փրանգ: <sup>19</sup> Ոճանձ. Եւ 'ի Գարգարիզն զՄեղոր: Ուր Ուկան. և 'ի Գարգարիզն: <sup>20</sup> Ոճանձ. Երկու բիւրուք. թող զՀազար զօրն զառաջինս. զի զամենայն մարդ Հասարակապի կո: <sup>21</sup> Ոճանձ. Եւ իբրև յօրն շաբաթուց եգիտ:



մանալն, զի մի՛ 'ի պղծութիւնս մերձեցցին:

6 Յետ բազում ժամանակաց առաքեանց թագաւորն զվթենեբոս ծերունի, ստիպել տագնապել զՀրեայնս, անցանել զՀարցն օրինօք, և յօրէնսն Աստուծոյ այլ մի՛ ևս յամենալ: 2 և պղծել զտաճարն Երուսաղեմի, և անուանել զնա յայնմ Հետէ յանուն որմ զղական դիցն Ողոմպիացւոց որ 'ի Գարգարիցին էին. որպէս որ զտեղին բնակեալ նստէին. Հիւրասէր որմ զղական դիցն վանատրի: 3 Եւ չարաշար դժուարին նեղութիւն չարեաց 'ի վերայ Հասուցանէին: 4 Պտաճարն սուրբ պղծութեամբ արուեստականօք Հեթանոսաց խոր, և սրբութեան սրաճն արամբք և կանամբք միմեանց խառնակութեամբ յաղտեղութիւն դարձուցանէին. և որ ինչ ոչ ևս արժան ինչ էր զայն 'ի ներքս Համարձակ տանէին. 5 և զսեղանն ինքնին 'ի գլխովին անարգելովք յօրինացն և խոտելովք խուփն: 6 Եւ անդ էր ոչ զօրէնս շաբաթուց տեսանել և ոչ զտօնս տարեկանաց զՀայրենիս պաշէլ, և ոչ բնաւ ամենեւին Հրեայն անուն անուանել իշխել: 7 Վարէին ածէին ստեպ ստեպ տագնապալ յամաւոր յօր տօնի ծննդեան թագաւորին՝ զի զոհեցնէ: Իբրեւ տօն Հասանէր սպանդարամետական պաշտամանն, տագնապալին զնոսա՝ պսակեալ թաւ ոստօք սպանդարամետին կաքաւէ: 8 Հրամանս առաքեցին յամենայն մօտաքաղաքս պաշտօնատարս լինել. և իբրեւ բանս 'ի բերան Եդիս Փողոմայեցիքն, յոր Հասուցն զոհիւք զպաշտօնս պաշտիցն: 9 Եւ այն որ ոչ յանձն առնուցուն զոհել անդէն սուր 'ի վերայ գնել: Եւ անդ էր տեսանել շտապ տագնապալ տատապանս չարչարելոցն: 10 Նամակագիր եղէն զերկուց կանանց վանս զորդիս իւրեանց թրխատելոյ. ածին վաղվաղակի՝ զմանկունսն զստեանսն կախեցին զմարցն, և զնոսա ընդ Հրապարակն առառակէ շրջեցուցանէին. ապա 'ի պարսպաց անտի 'ի վայր Հոսեցին: 11 Կէսքն երթեալ զաղտուկ յայրնս մօտաւորս՝ զշաբաթուց աւտօնս անցուցանէին. իբրեւ 'ի վերայ Հասանէին, կենդանւոյն խանձատեալս Հրով սպանանէին. վանս երկիւղածութեան աւտօն փափկութեան և օրինացն սրբութեան: 12 Այլ եւս աղաչեմ զամենեւեան, որ զգիրսդ յակն արկանիցէ մի՛ ինչ վանս ազգին խղճիցէ, և զվշտս զայս ամենայն առ սատակման տոհմին Համարիցիք, այլ 'ի խրատ ազգին մերոյ: 13 Եւ ոչ առ բազում ժամանակս ինչ թողուլ զանօրէնս. այլ վաղվաղակի զնշանս իւր և զարուեստս իւր յայտնէ: 14 Ձի ոչ էթէ որպէս առ այլ Հեթանոսս երկայնամիտ լինի Աստուած՝ մինչև լցցեն զչափ մեղաց իւրեանց, և եկեացեն Հասցեն 'ի դատաստանս անձարինս. 15 այնպէս և առ մեկք կատար զամենայն, զի Հասցուք մեք 'ի տեղի դատաստանի. 16 այլ մօտ առ մօտ խրատէ, և արագ արագ ածէ 'ի վերայ զողորմութիւն: 17 Ձայս բանս ընդ ձեզ վանս յիշատակի բանիցդ խօսեցաք. արդ անդրէն 'ի գլուխ պատմելոյն մատիցուք:

ԹԲ 18 Եղիազարոն այր մեծ ընդ առաջինսն 'ի գնդի անդ. լցեալ աւուրբք ծերացեալ Հասակաւ, գեղեցիկ երեսօք. ածեալ զայլ 'ի բերան ստիպէին ուտել խոզենի: 19 Նորա 'ի մտի եղեալ յամաւորս պնդեալ սրտիւ յանձն առ ընդունել զմահ քաջ անուամբ քան զկեանս խղճիւ, և ընկերաց ըստգտանելով: Հարեաց ինքնակամ Հասանել 'ի տանջանս. ձեռներէց լինել, թքանել անարգել զպաշտօնս նոցա. 20 որպէս օրէն և Համբերողաց բացէ 'ի բաց անարգել ինչ զոր ոչ է օրէն յանձնս մատուցանել: 21 Իսկ այն որ պատրաստեալ եկեալ էին, ինքեանք առ տկարութեան մտացն, վանս անձնասէր բարոյից զոհից 'ի պաշտօն, ծանօթ ևս էին առնն աւագութեան. առեալ մեկուսի իւրեանց տկարութեան մտօքն զՀաստատեալ միտնս 'ի Հրապոյրս ցոփութեան դարձուցանել ջանային: Յանձն առ

ասէն զՀրամանս թագաւորիդ՝ 22 և քեզ այլ միս մատուցուք զի լուծցեն զկարծիսն, և 'ի մահուանդ ապրեցցին: 23 Նա գեղեցիկ խորՀուրդս Հաստատունս յանձին եղեալ, զարժանի Հասակին ըստ ծերութեան մեծութեանն, ըստ երևելի վաշխութեանն, ըստ զուարթածողիկ ալեանցն զուարճացելոց, ըստ գեղեցիկ 'ի մանկութենէ մինչև յաւագոյն մանդեանն. մանաւանդ առաւել ըստ աստուածագործ սրբութեան օրինադիր կրօնից, ամենայն կարգօք լի, արագ արագ առնէր զպատասխանին: 24 Ոչ արժան ոչ պատշաճ, ասէ մերոյ չափոյ Հասակի՝ կեղծաւորութիւն մտանել ընդ սրբութեան խոստովանութիւն: Իցեն բազումք 'ի մանկուտոյ այստի որ ընդ ակամբ Հայիցին. կարծիս 'ի մտի դնիցեն և ասիցեն. Եթէ եղիազարոն ինքնամեան անցեալ ծերութեամբ Հասեալ 'ի դուռն վախճանի, յայլազգութիւն դարձաւ: 25 Եւ նոքա վանս իմ կեղծաւորեալ զայլագեղեցին. և զայս խիղճ մտաց և կեղծ անուն ծերութեանս յաշխարհի թողից: 26 Իսկ արդ էթէ ամենեւին նոյնչափ ժամանակս կենաց շնորհիցն ինձ, և 'ի ձեռս մարդկան բնաւ այլ ոչ մատնիցիմ. սակայն յաւիտենից 'ի մշտնջենաւոր ձեռաց անտի ոչ կենդանեալ և ոչ յետ կենդանութեան ուրեք փախչել կարիցեմ: 27 Վանս այսորիկ քաջութեամբ փոխեցայց յաշխարհէ աստի, զի արժանի իմոյ ծերութեանս երևեցայց: 28 Եւ օրինակ բարեաց և առաքինութեան մանկաւոր թողից, զի յօժարութեամբ և քաջութեամբ 'ի վերայ սրբութեան օրինացն մահու չափ ջանալ մարթնացն: Ձայս ամենայն իբրեւ ասէր ինքնակամ՝ դիմագրաւ կամակար 'ի վիշտս մահուն և տանջանացն դիմել: 29 Նոքա որ յառաջագոյն շուրջ մատուցեալ միսիթարէին, զբանս միսիթարութեանն 'ի թշնամութիւն դարձուցանէին, և զիմաստութեան խորՀուրդսն իբրեւ մոլորութիւն Համարէին. առաւել մատուցեալ 'ի տանջանս տագնապալին: 30 Նա իբրեւ մերձ եղև 'ի տանջանաց անտի 'ի վախճան, եբաց գրեւան իւր Հեծեծելով սկսաւ խօսել 'ի Տէր որ ունի զգիտութիւն սրբութեան խորՀողոց և ասէ. Այս մի ինչ յայտ եղև, էթէ 'ի ձեռս իմ էր արձակել 'ի մահուա վշտաց. զայս խստութեան տանջանս մարմնոյ ընկալեալ Համբերեմ. այլ Հոգւով քաջ քաղցրութեամբ վանս ահի սաստիցն Տեառն ընդունիմ: 31 Եւ սա զայս օրինակ պատերազմեալ յաշխարհէ փոխեցաւ:

7 Դէպ եղև եղբարս եւթն մարքն Հանդերձ կալեալս, ածել յատեան թագաւորին, 'ի խոշտանգանս գանի տագնապէին ուտել խոզենի: 2 Մի 'ի նոցանէ նաՀատակեցաւ Ս. յառաջագոյն, սկսաւ խօսել և ասէ. Ձի կայք անցեալ, կամ զմեզ զի՛նչ Հարցանելոց էք. մեք պատրաստ եմք 'ի մեռանել քան անցանել ըստ օրէնս Հայրենիս: 3 Բարկութեամբ սրտմտութեամբ լի եղև թագաւորն. Հրամայեաց ջեռուցանել տապակս, և կատսայս, և անիւս, և պէսպէս գործիս տանջանաց պատրաստել: Ձայն իբրեւ վաղվաղակի ջեռուցին պատրաստեցին, 4 Հրամայեաց զնաՀատակս յառաջ կացուցանել. և նախ զլեզուն կտրեցին, և զգլխոյն մորթն զերեսօքն դարձուցին. ապա զոտս և զձեռս առաջի մօրն և եղբարցն ծայրաքնդս առնէին: 5 Եւ ապա իբրեւ 'ի բանից 'ի ձեռաց անպիտանս առնէր Հրամայէր կենդանւոյն 'ի տապակսն ջեռուցեալս իջուցանել: Ապա իբրեւ ձեռներն ընդերկար անպէս 'ի տապակէ անտի ելեալ դիզացեալ ծառանայր, սկսան եղբարքն ընդ միմեանս մարքն Հանդերձ միսիթարել և ասել. Քաջութեամբ մեռցուք, զանուն և զզգիս ժառանգեսցուք. 6 Հայի Տէր Աստուած 'ի ճգնութիւն պատերազմին մերոյ, և 'ի ծառայս իւր միսիթարի՝ որպէս յայտ յանդիմանութեամբ ասաց Մովսէս յօրհնութեան իւրում. և 'ի ծառայս իւր միսիթարի: 7 Իբրեւ առաջինն զօրինակ զայս յաշխարհէ փոխեցաւ. 8 Զերկորդն 'ի տեղի տանջանացն մատուցանէին, և զգլխոյն մորթն

Սա-  
կար

6.1 'ի լոս. Յետ ոչ բազում ժամանակաց. Համայնս ոմանց 'ի քնաք: Ոմանք. ՉԱթենութիւն: 2 Ոմանք. Ողմպացւոց, և որ 'ի Գարգա՛: Ուր Ուկան. Ողմպիացւոց որ 'ի Գարիգին: Ոմանք. Դից վանատրի: 4 Ոմանք. Արժանի էր ինչ զայն 'ի: 5 'ի լոս. Եւ խոտորելովք խուփն. Համայնս այլոց 'ի քնաք: 7 Ոմանք. Իբրեւ տօն Հասեալ էր սպան՝ Ուր Ուկան. Սպանդարամետական... սպանդարամետին: 8 Ոմանք. Կինել. իբրեւ բանս... Պտողմեացիքն: 9 Ուկան. Եւ այնք որք ոչ յանձն: 10 Ոմանք. Հոգ Հրապարական առակէ շրջէ: 11 Ոմանք. Չշաբաթու աւտօն... խանձատեալ սրով սպան: 12 Ոմանք. Յակն արկիցիք... և վիշտ: 13 Ոմանք. Թողուլ զօրէնս. և ոմանք. թողու զանօրէնս: 19 Ոմանք. Եւ նորա 'ի մտի... յանձն առեալ զմահ քաջ: 20 Ոմանք. Ինչ զոր ինչ ոչ է օրէն. և սա ինչ որ զինչ ոչ է օրէն:

23 Ոմանք. Նաև զգեղեցիկ խորՀուրդն. և սա խորՀուրդս Հաստատունս յանձն: 24 Ոմանք. Եւ ոչ պատշաճ է ասէ... կեղծաւորութեամբ մտա՛... ինքնամեայն... և Հասեալ 'ի դու: 26 Ոմանք. Հնորհիցն ինձ... սակայն 'ի յաւիտենից: 28 Ոմանք. Բարեաց և քաջութեան մանկուտոյ թողից, և յօժարութեամբ... 'ի վերայ սրբութեանց: 30 Ոմանք. Զբերան իւր Հեծելով. սկսաւ խօսել զտրուսի զգիտութիւն սրբութեան... էթէ 'ի ձեռս էր իմ: 7.1 Ոմանք. 'ի խոշտանգանս տագնապալ գանէին ուտել: 2 Կարանօք 'ի լոսանցս ամենայն գրչագիր օրինակաց մերոց նշանակն անուանէ նաՀարաւ եղբարցս մարքն Հանդերձ. զոր և մեք պարտաւ Համարեցա՛ք որեւէ ըստ այնմ կարգի: Ոմանք. Մեք եմք պատրաստեալ 'ի: 3 Ոմանք. Հրամանս էտ ջեռուցանել... տանջանաց պատրաստեալ: 5 Ոմանք. Անպիտանս առնէր: 6 Լայն. Եւ 'ի ծառայս իւր միսիթարեցի:

վարսիքն Հանդերձ զերեսզն արկանէին. և անդէն Հար-  
ցանէին. Կերիցեն խողեսի միս, մինչև զամենայն մարմինդ  
անդամ անդամ լուծեալ է: <sup>8</sup>Նա էտ պատասխանի իւրեանց  
բարբառոյն և և ասէ. Ոչ: Վասն այսորիկ և սա 'ի նոյն  
տանջանսն տանջեալ վախճանէր: <sup>9</sup>Իբրև յողոցն պարզել  
ապաստան եղև. սկսաւ խօսել և ասէ ցթագաւորն. Այ  
սեզ Հպարտ և ամբարտաւան, դու զմեզ յայց կենաց աշ-  
խարհիս կարծել Համարիս. իսկ այն որ աշխարհաց թա-  
գաւորն է՝ թէպէտ և մեռանիմբ մեք վասն օրինացն, 'ի  
կենանս յախտնից 'ի միսանգամ ծնողեանս ժամանա-  
կի՝ կենաց 'ի կենանս դարձուցանէ: <sup>10</sup>Յետ նորա զերրորդն  
ածին, և զլեզուն խնդրէին. նա վաղվաղակի մատուցա-  
նէր, և զձեռնս քաջասիրտս տարածանէր: <sup>12</sup>Ջի և թա-  
գաւորն ինքնին իսկ զարմացեալ լինէր վասն պատանւոյն  
ոչի մտացն, և սրտին քաջութեան. զի առ ոչինչ զցաւսն  
Համարեցաւ: <sup>13</sup>Եւ սա իբրև փոխէր՝ Չորրորդն 'ի տեղի  
մատուցեալ 'ի նոյն տանջանս չարչարէին: <sup>14</sup>Իբրև շունչն  
վախճանի Հասանէր, խօսել սկսաւ այսպէս. Մեզ լաւ է  
զի փոխիմք աստի 'ի մարդկանէ. և յուսոյն անն ունիմք  
միսանգամ ծնողեանս յարութեան մեռելոց, քան քեզ 'ի  
կենդանիս. զի արգելեալ փակեալ է 'ի քն յարութիւն մե-  
ռելոց: <sup>15</sup>Յետ սորա զհինգերորդն մատուցին 'ի տանջանս  
չարչարանացն. իբրև զայս 'ի վեր եբարձ Հայեցան ընդ  
թագաւորն, սկսաւ խօսել ընդ նմա՝ և ասէ. <sup>16</sup>Իշխանու-  
թիւն առեալ մարդկան, և դու մարդ մահկանացուն գործեն  
զինչ և կամիս. բայց մի՛ 'ի վատութիւն ինչ և զմեր ազգս  
Հատանիցես, կամ քեզ թողեալ ինչ 'ի ձեռաց Աստու-  
ծոյ Համարիցիս: <sup>17</sup>Կայց մնա՛ դու և տեսցես զգործութիւնս  
մեծամեծ սքանչելեացն. որպէս զի զքեզ և զազգատուծն  
քո չարաչար Հարուածովք չարչարիցէ: <sup>18</sup>Յետ այսորիկ ած-  
եալ զիւր վեցերորդն և իբրև մերձ եղև 'ի մեռանիմբ աս-  
տէ. Ջի՛ մոլորեալ ես տարապարտուց. ընդ մեզ այս անց  
որ անցանես վասն մեր մեղաց. զի մեղանշեմք առ Աստ-  
ուած արժանի զարմանալոյ. <sup>19</sup>բայց դու մի՛ ակնոնիցիս  
ողջանդամ բարեմիտ ապրել յաստուածամարտ մատուց-  
եալ: <sup>20</sup>Եւ առաւել բարեաց յիշատակաց արժանի՝ մայրն  
սքանչելի. որ զայնպիսի զեմքն որդի յիւրմէ կորուսեալ 'ի  
միում աւուր 'ի միում ժամանակի վասն յուսոյն Աստուծոյ  
<sup>21</sup>քաջալերեալ սրտապնդեալ զմի՛ մի՛ 'ի նոցանէ քաջալե-  
րեր միսթարէր իւրեանց բարբառոյն, և զսիրտն և զմիտն  
զիգութեան առնապէս վառեալ. <sup>22</sup>քաջութեամբ յառաջ մա-  
տուցեալ ասէր. Չգիտեմ որպէս բնաւ դուք յարգանդիս ե-  
րևեցարուք. և ոչ ես ինչ զողբիս կամ զկենանսդ ձեր շոր-  
հեցի, և ոչ զկերպարանսդ ձեր զիւրաքանչիւր ես նկարե-  
ցի, և ոչ զՀասակսդ ձեր ծնեալ և սնուցեալ: Այսուհետեւ  
ես իմ ինչ ոչ Համարեցայց. <sup>23</sup>այլ որ աշխարհի արարիչն  
է, որ ստեղծ զԾնունդս մարդկան, զկենանսդ և զողբիսդ 'ի  
զայստեան իւրում իրով ողորմութեամբք 'ի ձեզ դարձու-  
ցանէ: <sup>24</sup>Աստիողբս թուպէտ և արձամարձեալ զինչ Համա-  
րեցաւ վասն բարբառոյ նաՀատակացն, սակայն մինչդեռ  
ողբին կրտսերոյ մանկանն առ իւր կային, սկսաւ ոչ մի-  
այն բանիւք միսթարութիւն մատուցանել, այլ և արդեամբք  
Հաստատէր 'ի մեծութիւնս յաւագութիւնս Հասուցանել  
Երանելի՛ առնել յաշխարհի. միայն թէ՛ 'ի նախնեացն օրի-  
նաց փոփոխեցի. գործ՝ 'ի ձեռնի տալ և բարեկամ ան-  
ուանել թագաւորաց: <sup>25</sup>Իբրև ետես թէ ամենեւին պատա-  
նին 'ի բանս թագաւորին ոչ խտորեցաւ, կոչեաց թա-  
գաւորն զմայրն, և աղաչէր լինել պատանւոյն կենաց նո-  
րին խորհրդական զի փրկեցցի: <sup>26</sup>Իբրև կարի շատ ստիպ-  
եաց, յանձն առ խօսել ընդ որդւոյն. խոնարհեցաւ 'ի նա,  
<sup>27</sup>սկսաւ ծաղր առնել զՀպարտ զամբարտաւան թագաւորն,

և ասէ. Ողորմեաց ինձ որդեակ իմ. յոչ լիցի քեզ զի  
կրեցի զքեզ ինն ամիս յարգանդի, և սնուցի զքեզ զերիս  
ամս 'ի գիրկս ստեամբք, և Հասուցի զքեզ յայդպիսի մե-  
ծութիւն Հասակի: <sup>28</sup>Արդ աղաչեմ զքեզ որդեակ, Հայեացեն  
դու յերկինս և յերկիր, և որ 'ի նոսա արարածք իցեն.  
յոչ լիցի քեզ զի յոչնչէ արար զնոսա Աստուած. սոյնպէս  
և ազգք մարդկան ստեղծան 'ի նմանէ: <sup>29</sup>Մի՛ զարժուիր  
դու 'ի չարաշուք դաճէ պտի, այլ եղբարցն արժանի եղ-  
եալ ընտրեմ զմահ քան զկենան աշխարհի. զի ընդ այն  
եղբարս ընկալայց զքեզ 'ի ձեռն ողորմութեան մեծին Աս-  
տուծոյ: <sup>30</sup>Եւ մինչդեռ մայրն զայն միսթարութիւնս մատու-  
ցանէր 'ի միտս Հաստատունս, սկսաւ խօսել պատանեակն  
և ասէ. Ու՛մ կայք, զի՛ յապաղէք. չեմ ինչ լսելոց Հրամա-  
նի թագաւորիդ. այլ Հրամանաց Նազանդեալ եմ օրինաց  
Հարցն մերոց որ տուան 'ի ձեռն Մովսիսի: <sup>31</sup>Այլ դու որ  
զամենայն ինչ չարիսդ խորմանգեցեր 'ի վերայ որդւոցդ  
Եբրայեցոց, դու ոչ ապրեսցիս 'ի ձեռաց Աստուծոյ: <sup>32</sup>Ջի  
եթէ առ խրատու պատուհասի <sup>33</sup>կենդանի Տէր մեր առ  
փոքր մի ինչ բարկացեալ իցէ, դարձեալ Հաճեսցի ողոր-  
մութեան ընդ ծառայս իւր: <sup>34</sup>Այլ դու անօրէն, ապստամբ,  
պիղծ, վատարմնց. զի՛ զուր Հպարտանաս յուսով քոյով  
մնտտեալ 'ի վերայ ծառայից նորա: <sup>35</sup>Սակայն չես ինչ ապ-  
րելոց յամենագետ յամենակալ դատաստանացն Աստուծոյ:  
<sup>36</sup>Ջի այժմիկ մեր եղբարք սակաւ ինչ ցաւոց Համբերեալ  
վասն կենացն յախտնից, և 'ի վերայ ուխտի կտակարա-  
նացն Աստուծոյ, անկեալ կան մահու տարածեալ: <sup>37</sup>Այլ ես  
Հաւասար եղբարցն իմոց զշունչ և զմարմին մատնել պատ-  
րաստեալ ունիմ՝ 'ի վերայ Հարցն օրինաց. յուսացեալ կար-  
դամ առ Աստուած, քաւութիւն ազգին ամենայնի գտանել.  
և զքեզ մեծամեծ տանջանք Հեծեծութեամբ խոստովանել  
զի նա միայն է Աստուած, և այլ ոք չիւր. <sup>38</sup>ինչ և եղբարքն  
իմով զամենայն նիւթեալ սրտմտութիւն բարկութեան ջնջել  
և 'ի բաց անցանէ: <sup>39</sup>Յայնչապի քաջութեան սրտի ամեն-  
կանցն իւթանեցունց սրտաբեկ լինէր թագաւորն, առաւել  
'ի վերայ կրտսերոյն դաճնապէս տանջանս մատուցանէին:  
<sup>40</sup>Սակայն և սա անարատութեամբ և սրբութեամբ յուսացե-  
ալ՝ 'ի Տէր մեկնեցաւ յաշխարհէ: <sup>41</sup>Ձեռն որդւոցն և մայրն  
Երանելի 'ի նոյն օրէնս կատարեցաւ: <sup>42</sup>Այն որ ինչ վասն  
Հարցմանց զոչիցն, և վասն անՀարին տանջանացն ցայս  
վայր ցուցեալ լիցի:

8 Այլ Յուդա Մակաբէ՝ և որ ընդ նմա էին. ոյք աստ ԺԳ  
անդ զաղտազողացեալ մտանէին 'ի գեղս՝ 'ի քաղաքս  
և յազարակս. յինչն արկանին զազգատուծն, և նուաճէր  
զՀրեայն որ կացեալ էին Հաստատութեամբ յուխտին իւր-  
եանց. գոնդ լինէին յաւելուին բազմանային, լինէին իբ-  
րև վեց Հազար այր. <sup>2</sup>կարդային առ Տէր այց առնել  
Հայել 'ի ժողովուրդ անդր որ կոխեալ եղև 'ի Հեթանոս-  
սաց, զթա՛լ 'ի վերայ տաճարին որ յամպարշտաց ձեռացն  
պղծեցաւ: <sup>3</sup>Ողորմել՝ 'ի վերայ քաղաքին որ յապականու-  
թիւն և 'ի աստակունին յատակացն Հասուցանելոց եղև, և  
Հայել 'ի գոչումն արեանցն. յիշել զանմեղ մանկանցն կո-  
րուստ տարապարտուց. ածել զմտաւ զՀայհոյանս անուանս  
սրբոյ: <sup>4</sup>Իբրև կազմէր լինէր զօրաժողով Մակաբէ, գի-  
մակալ ինչ ոչ լինէին նմա Հեթանոսքն. զի սրտմտութիւն  
բարկութեան մեծութեանցն աստուածութեան յողորմութիւն  
դարձաւ: <sup>5</sup>Հասանէր 'ի վերայ գիւղից և քաղաքաց, Հրձիգ  
առնէր զամուր ամուր տեղիս թշնամեացն. անդրէն նուա-  
ճէր դարձուցանէր զըմբռնեալն 'ի թշնամեացն. մեծա-  
մեծ սաստիկ Հարուածս 'ի վերայ թշնամեացն Հասուցանէր:  
<sup>7</sup>Մանաւանդ զգիշեր ևս իւր օգնական գործակից գտանէր.  
և Համբաւ քաջութեանն ընդ ամենայն կողմանս ընթանայր:

7 Ունա՛ւ. Տանջանացն մատուցին... կերիցես խոգի միս:  
Ունա՛ւ. Մինչև ամենայն մարմինդ: 9 Ունա՛ւ. Յայց կենաց  
յաշխարհս... յախտնից միսանգամ ծնողեանս ժամանակ կենաց  
'ի կենանս դարձուցանել: 10 Ունա՛ւ. Յետ սորա զերրորդն ածէին...  
և նա: 12 Բապտիսմ. Ուշիմ մտացն: 14 Ունա՛ւ. Եւ իբրև շունչն: 15  
Լայլ. Եւ իբրև զայս: 17 Ունա՛ւ. Եւ տեսցես... որպէս զքեզ և  
զազգատուծն քո չարչարիցէ: 18 Ունա՛ւ. Ածեալ զվեցերորդն...  
զի՛ մոլորեալ ես ընդ մեզ 'ի տարապարտուց: 20 Բապտիսմ. 'ի  
միում աւուր ժամանակի: 22 Ունա՛ւ. Չգիտեմ բնաւ որպէս դուք  
յարգանդի իմ երևեց՝... զկենանսդ ձեզ շորհեցի... և զՀասակդ  
ձեր... ես ինչ ոչ Համարեցայց: 23 Բապտիսմ. Ողորմութեամբ 'ի ձեզ  
դարձուցէ: 24 'ի լուսն. Վասն բարբառոյ նախատանացն. Համա-  
չայն ունանց 'ի բնաւ: Ուր և ունանք. 'ի բարբառոյ: Բապտիսմ.  
Այլ և երգմամբ Հաստատ: Ունա՛ւ. Գործ 'ի ձեռն տալ և բարեկամ  
առնել թագաւորաց:

27 Յօրթնակնն պակասէր. Ծաղր առնել զՀպարտ զամբարտա՛ւ:  
Ունա՛ւ. Ջինն ամիս յարգանս՝... յայդ չափ մեծութեան: 29 Ունա՛ւ.  
Ընտրեալ զմահ: 31 Ունա՛ւ. Զչարիս խորմանսկեցեր: 32 Ունա՛ւ  
յաւելու. Պատուհասի պայս վասն մեղաց մերոց կրեմէ: Կեն: 34  
Ունա՛ւ. Պիղծ, վատ արանց... յուսովք քով մնտտով: 36 Ունա՛ւ. 'ի  
վերայ ուխտին կտակա՛ւ: 37 Ունա՛ւ. Եւ զմարմին մատնեալ պա՛ւ:  
Ունա՛ւ. Հեծութեամբ խոստո՛ւ: 38 Բապտիսմ. Եւ 'ի բաց անցուցա-  
նել: 39 Ունա՛ւ յաւելու. 'ի վերայ կրտսերոյ որդւոյն դաճան: 42  
Ունա՛ւ. Այն ինչ որ վասն Հարցմանց: 8.1 Ունա՛ւ. Եւ որ ընդ նման  
ոք էին, աստ... 'ի գեղս և 'ի քա՛ւ... զազգատուծն: Յօրթնակնն  
պակասէր. Գործ լինէին յաւելուին բազմանային: 2 Ունա՛ւ. Կար-  
դային առ Աստուած... որ և կոխան եղև 'ի ՀԷ... որ յամպարշտաց  
ձեռն պղծեցաւ: 6 Ունա՛ւ. Տեղիս թշնամուցն... 'ի վերայ թշնամուցն  
Հասուցանէր:

<sup>8</sup>Իբրև զայն տեսանէր Փիլիպպոս, զի գամքան զգամ իրը արնն յառաջադէմ ածողէին, արքունի Հրովարտակօք առ Պողոթմէոս սպարապետ Ստորին Ստորոց և Տաճկաստանի Հրեշտական անէր, օգնական 'ի թիկունս զօրս 'ի ձեռն Հասուցանել: <sup>9</sup>Նա վաղվաղակի իբրև անոցոր զՀրովարտական զնիկանովր Պատրիկեանց զառաջին սիրելի աւագաց իւրոց 'ի ձեռն գումարէր ոչ ինչ պակաս քան զքառասուն Հազարաւ առ Հասարակ բառնալ 'ի միջոյ ջնջել զազգն Հրէից: Յանդիմանեաց նմա զԳորգի սպարապետ զայր քաջ իրաց պատերազմի, տեղեակ ամենայն Հմուտ: <sup>10</sup>Յամեն առ Նիկանովր զՀարկն առաջին զոր տային Հռոմայեցոց Հարիւր քանքար 'ի Հրէից գերութենէ անտի խուլ: <sup>11</sup>Անդ Հրաման տայր շուրջ զծովեզերօքն, կոչէր զվաճառականս մարդագին 'ի Հրեաստան. խոստանայր ինսուն ինսուն մարդ տալ նոցա 'ի քանքար մի. յայն ինչ ոչ Հայեր որ յերկնից դատաստանն յԱմենակալէ կանխեալ պատրաստեալ կայր 'ի վերայ նորա: <sup>12</sup>Յուրայի էին ոմանք որ գուշակ լինէին վասն Նիկանովրայ արշաւանին: <sup>13</sup>Նոքա առ վատաստել իւրեանց այսր անդր խուսափէին: <sup>14</sup>Եւ որ ինչ իւրեանց մնացեալ էր վաճառէին. և առ Հասարակ զՏէր ամենակալ աղաչէին, պարել յանօրէն յանարժան ձեռնաւ Նիկանովրայ. որ միշտ և տեսեալ էր նորա, ընդ վաճառականս անձանց նոցա գինս Հատանէր: <sup>15</sup>Իսկ արդ եթէ ոչ իսկ վասն նոցա, բայց սակայն վասն ընդ Հարմն ուխտիցն և կտակարանացն, և վասն մեծի և սրբոյ անուանն իւրոյ փրկէր զնոսա 'ի նմանէ: <sup>16</sup>Զօրաժողով լինէր Սակաբէ որ գիրտան էին արամբք իբրև վեց Հազարաւ. միսիթարէր զնոսա՝ զի մի պակասիցեն յայնչափ զօրաց բազմութենէ, և մի՛ վատեսցին զո՛ր տարապարտուց 'ի վերայ եկելոց կոտելոց բազմութեան Հեթանոսաց գնդին. այլ կալ և մարտնչել քաջութեամբ: <sup>17</sup>Նախանձ 'ի մտի դնել զսրբութեան տեղոյն զկատարեալ անարգանս, և զՀարեալ քաղաքին գերութեան զարշաւանսն. զնախնեաց սրբութեան զկարատել օրինացն: <sup>18</sup>Եւ նոքա ասէ՝ 'ի զէսս յուսացեալ են և 'ի զօրութիւնս իւրեանց. մեք յամենակալն Աստուած որ կարօղ է զայնոսիկ որ զվեզ յաշն դնեն և զաշխարհ ամենայն, 'ի մի շունչ ողող զօրութեան սատակել: <sup>19</sup>Եւ սկսաւ յուշ առնել զմիոյ միոյ զառաջնոց զքաջութիւնս, և զօգնականութիւնս որ եղեալ էին 'ի Տեառնէ: Յիշեցէր զԱնէլեքիմ, և զուլթուտան բիւրուն սատակումն միանգամայն: <sup>20</sup>Յուշ լիցի ձեզ պատերազմն Հռոմայեցոց ընդ Գաղատացիս. զի ամենեքին առ Հասարակ 'ի գործ անդր Հասեալ էին երկոտասան բիւրու. սորա ելին վեց Հազարաւ, առ Հասարակ 'ի միում ժամանակի զերկոտասան բելոն առ Հասարակ կոտորեցին, օգնականութեամբ լցեալ Բարձրելոյն: <sup>21</sup>Եւ այսու միսիթար քաջալեր բանիւք վատէր պատրաստէր զնոսա 'ի վերայ օրինացն և աշխարհին իւրեանց մտադէւր մարտնչել Համարձակ մեռանել: <sup>22</sup>Յերիս գունդս զգորսն բաժանէր, երկոցունց գնդացն՝ զերկոսին զեղբարն զՀմուտն և զՅովսէպ զօրավար կացուցանէր: <sup>23</sup>Իարձեալ առ քաջալերութեան առ միսիթարութեան զօրացն բերեալ զսուրբ զեղբեայ մատեանսն առաջի՝ ընթեռնոյր: Իւրաքանչիւր զօրացն յանուն Տեառն նշանս բաշխէր. և առաջնոյ գնդին ինքնին զօրագլուխ պատրաստեալ յարձակէր 'ի դիմի՝ Հարկանէր Նիկանովրայ: <sup>24</sup>Իբրև օգնականութիւն յամենակալէ՝ նոցա 'ի վերայ իջանէր, Հասանէին Հարկանէին 'ի զօրաց անտի թշնամեացն աւելի քան զինն Հազար սպառազէս, յառաջնում յարձակել անդ պակաս արնէին: Եւ զայն խոց և խեղս և վիրաւորս արնէին. և շուրջ զքանակաւն պահ արկանէին:

<sup>25</sup>Եւ զինչս և զգանձս մարդագին վաճառականացն՝ իւրեանց արնուին. և զմնացեալ զօրսն Նիկանովրայ առաջի իւրեանց փախստականս արնէին, մինչ օրն տարաժամէր: <sup>26</sup>Իբրև ժամ ատուրն 'ի տարաժամել անկանէր, այսրէն վաղվաղակի տագնապաւ դառնային, և ոչ ընդերկար Հաւաճէին զնոսա զի 'ի վաղիւ անդր շարաթ էր: <sup>27</sup>Այլ Հասեալ այսրէն՝ ունէին զճակատուն տեղի. զզէսս քաղէին զանկելոցն, դիպեղծ արնէին զվիրաւորսն. և ինքեանք շարաթուն պատրաստէին: Օրէնէին խոստովան լինէին փառաւոր արնէին զՏէր, զի փրկեաց զնոսա 'ի նոցանէ յատուր յայնմիկ: Չայն օր ողորմութեան արնէին և նշան յաղթութեան: <sup>28</sup>Յետ շարաթուն՝ նեղելոց և այրեաց՝ և որբոց ման արնէին յաւարէ անտի. և ապա ինքեանք ընդ բաժինս աւարին խառնէին: <sup>29</sup>Իբրև զայս գործեցին՝ առ Հասարակ աղօթս անկեալ մատուցանէին առ ողորմածն Աստուած. աղաչէին մինչ 'ի վախճան Հաշտ լինել ընդ ծառայս իւր: <sup>30</sup>Տիմոթէոս և Բարդիղէս յոր գործ Հասեալ էին. Հասանէին բախէին Հարկանէին սպանանէին 'ի նոցանէ աւելի քան զերկուս բելոս. ամուրս բազումն և զբարձուն քաջութեամբ ունէին, բազում գանձս ընչից և ստացուածոց նոցա յաւարի տանէին. բաժանակիցս իւրեանց զոնանկս և զորբս և զծերս աւարին իւրեանց արնէին: <sup>31</sup>Զզէսս սպանանելոցն քաղէին, 'ի պիտոյս տեղիս թողուին. և ինքեանք աւարան յերուսաղէմ առ նաՀապետս ազգացն գաւին: <sup>32</sup>Անդ սպանեալ լինէր նոցա զՏիմոթէոս, որ բազում շարարանս 'ի վերայ ազգին Հրէից Հատուցանէր: <sup>33</sup>Դոդովեցին զմարդիկ գաւառացն. օր ուրախութեան արնէին, նշան յաղթութեան կանգնէին. ածէին զկալսթենէս փախստեայ և որ զնովան էին, որոց զորոնսն լուցեալ էր կենդանւոյն այրէին: <sup>34</sup>Իսկ յամենայն կողմանց թշուառացեալ Նիկանովր. որ զՀազար վաճառականսն 'ի մարդագին ածէր որդոց Հրէիցն. <sup>35</sup>մեծան տառապանք թշուառութեամբ անկեալ 'ի փառացն Հանդերձէ Հրամանաւ Տեառն, զձեռեալ ընդ մուրօղս անկեալ մեծ սուգ առեալ վասն զօրացն կորստեան, փախստեայ կորացեալ 'ի քաղաքն Անտիոքացոց անկանէր: <sup>36</sup>Եւ որ զՀռոմայեցոցն խոստանայր զՀարկն յերուսաղեմացոց գերութենէ անտի խուլ ինքնին նովին բերանով պատմէր թէ յայտնի Աստուած է նոցա օգնական. վասն այսորիկ թշնադամբ և առանց խոցորտելոյ 'ի պատերազմէ ելանէն. զի Հաստատութեամբ ուրեմն պաշեն զօրէսս որ 'ի նմանէ կալեալ է:

9 Ընդ այն ժամանակս դէպ եղև դառնալ Անտիոքայ ծԻ մեծաւ անարգանքօք 'ի կողմանցն Պարսից. քանզի էր երթեալ նա 'ի քաղաքն 'ի բռն նոցա, խորճեցաւ ձեռն արկանել զգանձինս. և թէ Տարեանց զքաղաքն իսկ աւերել ջանայր: Իբրև զայն զգացին զօրք քաղաքին, առ Հասարակ 'ի զէսս իւրեանց ընթացան. և զայն որ մեծաւ սաստկութեամբ 'ի վերայ երթեալ էր. անարժան կորակոր յանձանց 'ի բաց մերժէին: Իբրև չու արնէր խաղայր գնայր ամօթալից Անտիոքոս 'ի կողմանցն Պարսից, գայր Հասանէր 'ի կողմանս եկբաստանայ. ազդ լինէր նմա որ ինչ անցք անցեալ էին ընդ նա: <sup>3</sup>Զմտաւ ածէր զստահակութիւն քաղաքացոցն որ զնա 'ի փախուստ դարձուցին: Լցեալ սրտմտութեամբ՝ զերկոցունց կողմանցն զմտաւ ածէր յերուսաղեմացիս անդ յազեցուցանել զսրտմտութիւն բարկութեան իւրոյ. վասն այսորիկ Հրամանս տայր կառավարին, ստէպ տագնապաւ անդադար տայր վարել. միտ եղեալ ճանապարհին: Չայն ինչ ոչ ածէր զմտաւ, թէ յերկնից իրաւունք ինչ ոչ երթային. բայց ինքն մեծամեծս փքայր 'ի Հպարտութիւն ամբարտաւանութեան իւրոյ, և ասէր անմարդի՝ զերուսաղէմ Հրէից Հասուցանել: <sup>5</sup>Իսկ ամենակալ

8 Ոճանձ. Զօրս 'ի ձեռս Հասուցանել: 9 Յօրննակն. Պատրիկեանց: Ոճանձ. ԶՀրովարտակն. զՆիկանովրայ զՊատրիկ... յառազաց իւրոց... քան զքառասուն Հազար: Ոճանձ. Տեղեակ ամենայնի: Ընդ մուտ (10) յանձն առ: 11 Ոճանձ. Անդ Հրաման տայր... խոստանայր ինսուն մարդ տայր նոցա... որ երկնից դա... կայ 'ի վերայ նորա: 14 Ոճանձ. Այրել 'ի յանօրէն... ձեռացն Նիկան... գին Հատանէր: 15 Ոճանձ. Իսկ եթէ ոչ վասն նոցա, բայց սակայն վասն ուխտիցն Հարցն և կտա՞: 16 Ոճանձ. Որ գիրուն էին... զի մի՛ պակասեցեն. և ո՞ճանձ. զի մի պակասէն յայնչափ զօ՞: 17 Ոճանձ. Եւ զվիրաւոր: 19 Ոճանձ. Որ եղեալ են 'ի Տեառնէ... և զերկոսեան բիւրուն. զոր ո՞ճանձ Զորնէ՝ և զԲԺ-ան բիւրուն: 21 Ոճանձ. Եւ այսու միսիթարէր, և քաջալեր բանիւք վարէր: 22 Բաղդաւ. Եւ զՅովսէպ զօրավար: Ի՞ լո՞ւ. Եւ զՅովսէպ թան զօրա՞: 23 Ոճանձ. Առ քաջալերութիւն զօրացն: 24 Ոճանձ. Ի՞

զօրաց անտի 'ի թշնամեաց: Ուկան. Եւ զայլն խոցս և խեղս:

25 Ոճանձ. Յիւրեանս արնուին... փախստականս տանէին: 26 Բաղդաւ. Եւ այսրէն վաղվաղակի: 27 Ոճանձ. Չայն օր ողորմութեան Հաստէին: 30 Ոճանձ. Տիմոթէոս իւր և Բա՞: 31 Բաղդաւ. Զզէսս սպանելոցն քա՞: Յօրննակն. Ի՞ պիտոյս տեղիս թողէին: 33 Յօրննակն. Զգորունսն լցեալ էր կեն՞: 35 Ոճանձ. Զգեալ ընդ մուրօղս անկեալ: 36 Ոճանձ. Ինքն նովին բերանով... 'ի պատերազմէ ելանէին: 9.1 Լչլչ. Անտիոքայ մեծաւ. Լա՞ մեծի կորանք 'ի կողմանցն: Ոճանձ. Եր երթային նորա 'ի քա՞... և թէ Տարեանց քաղաքն... իբրև զայն զգային... սաստկութեամբ 'ի վերայ ընթացեալ էր, անար՞: 3 Բաղդաւ. Զմտաւ ևս ածէր զստահա՞: 4 Ոճանձ. Զմտաւ ևս ածէր յերուսաղեմա՞: Ի՞ լո՞ւ. Եւ միտ եղեալ ճանապարհին: Չայն ինչ ածէր զմտաւ, թէ յերկնից իրաւունք ինչ

Բարձրեան Տէր Աստուած Իսրայելի եւար զնա աներեւոյթ Հարուածուք. այն ինչ բանն է՝ ի բերան նորա էին, ցաւը սաստիկը և անհարկին ոսկերաց՝ ի վերայ Հասանէին, և դառնութեան խիթը՝ ի փոր անկանէին: <sup>6</sup>Կարի յիրաւանս. զի որ բազում նորանոր չարաչար ցաւս յայլոց մարմինս տանջանօք Հասուցանէր, նոյն սաստկութեան ցաւք զնուաւ անկեալ պաշարեալ պաշտէին: <sup>7</sup>Սակայն և այնպէս ոչ կասեր ի Հպարտութենէ անտի, այլ առաւել բորբոքէր ամբարտաւանութեամբ բարկութեամբ ի վերայ Հերբայեցող. ստիպէր ձեպել ի ճանապարհ, մինչ դէպ եղև նմա անկանել ի կառաց անտի մինչդեռ գայր նա տազնապաւ: Անդ անկանել ի չարաչար տանջանս. զի ամենայն ոսկերքն առ Հասարակ խորտակէին: <sup>8</sup>Եւ այն որ այնինչ կամէր ի վերայ ալեաց ծովու սաստել վասն անօրէն Հպարտութեանն, և զվերին լերանցն ներքին առնել, և զներքին վերին. զնա ինքն յերկիր Հողեալ, շալակաւ շրջեցուցանէին. յայտնապէս Աստուծոյ զօրութեանցն երևեցելոց: <sup>9</sup>Մինչև յաչաց անտի անօրինին եռանդն որդանց բոխեալ սորստել. և կենդանութեամբ իւրով անտի ցաւոց զանդամն ի միմեանց յօշել: Եւ ի նեխոյն Հոտոյ զօրացն ամենայնի նեղել տագնապաւ: <sup>10</sup>Եւ որ յառաջն Հպարտացեալ մօք զաստելս երկնից ամփոփել Համարել, այսր անդր շրջըրջել ոչոք կարէր վասն նեխոյն Հոտոյ տագնապի: <sup>11</sup>Յայնմ վայրի սկսաւ բեկանել ի Հպարտ յամբարտաւան խստութենէ անտի, և ի միտս իւր իծանել առ տանջանացն Աստուծոյ. միով միով ցաւօք ի վերայ Հարեալ մարմնոցն զայրացելոց: <sup>12</sup>Գի ի նիւն իսկ ոչ կարէր ժոյժ ունել ի նեխոյն Հոտոյ անտի: Սկսաւ այնպէս խօսել. Պարտ և պատշաճ է Քնազանդ լինել Տեառն Աստուծոյ, և մի՛ ի մարմինս մաշկանացու աստուածակերպ օրինակ բարձրանալ: <sup>13</sup>Աղաչէր, ուխտս դնէր առ այն որ չէր նմա ողորմելոց: <sup>14</sup>Վասն զսուրբ քաղաքն Հարթ յատակ և անմարդի կացուցանել, զայն մարդաշատ և ազատ ցուցանել: <sup>15</sup>ՉՀերբայեցին ուրոց սպանաւորն ոչ պատանաց և ոչ թաղելոյ արժանի առնել, այլ կանամբք և մանկտուով ի Հաակերի դնել գազանաբէկս արարեալ, զնոսա քաղաքակիցս իւր Հաասարս Աթենացոց գրով մուրհակօք կացուցանել: <sup>16</sup>Եւ զտաճարս սուրբ՝ զոր յառաջ սպանաւոր կապիտո կողպուտ թողուլ, գեղեցիկ պատարագօք զարդարեցին, և զգարել և զսպաս տաճարին որ յառաջ անտի տարեալ իցէ, բազմապատիկ անդրէն դարձուցանել. և զկարգս մոից պիտոյ պատարագաց յաղթունուտ ընդ: <sup>17</sup>Եւ ի վերայ այսր ամենայնի Հերբայեցի ևս լինել. և յամենայն մարդաշատ տեղիս Հասանել պատմել զգործութիւն մեծութեանցն Աստուծոյ: <sup>18</sup>Իբրև ոչինչ էր Քնար ցաւոցն դարձարել, զի Հասեալ էր ի վերայ նորա պատուհանս ի Տեառնէ արդար դատաստանաւ. իբրև ակն ինչ ոչ կայաւ այնուհետև ապրելոյ իւրոյ. Հրովարտակա առնել առ Երբայեցին մեծաւ խոնարհութեամբ օրինակաւ այսուիկ: <sup>19</sup>Առ քաղցր Հերբայեցիս. առ ընկերս եղբարս քաղաքակիցս, ողջոյն յոյժ: <sup>20</sup>Հետեւ յոյժ ունիմ վասն ձեր յԱստուծոյ: <sup>21</sup>Եւ ես ի տկարութեան իմում յանձնարին Հիւանդութեան մեծաւ գթով յիշեցի զձեզ: Դարձեալ եմ ես ի կողմանց Պարսից, և անկայ ի Հիւանդութիւն դժուարին. և այսպէս լաւ Համարեցայ ի մոի իմում վասն օգտի Հասարակաց և շինութեան: <sup>22</sup>Եւ իմ՝ ոչ եթէ յոյս ինչ Հատեալ է վասն կենաց, այլ ակն ունիմ ապրել ի դժուարին Հիւանդութենէ աստի: <sup>23</sup>Բայց և յայն վայր Հայեցայ, եթէ Հայրն ի ժամանակի յորում վերակողմն կողման չուեալ գնացեալ երթայր ջոյց նա զփոխանակն իւր. <sup>24</sup>զի եթէ որ ինչ անցք անցցեն ընդ նա, կամ Համբաւ ինչ

դժուարին եկեցէ՝ գիտիցեն ում պաշեալ կայ և յանձն է տեղին, և մի խուլեցցին: <sup>25</sup>Եւ թող զայս Հայեցայ ես շուրջ զմեզ ի մերձաւորս արքայութեան մերոյ, և որ շուրջ զմեզ ընդ ակամբ Հայէին ի մեզ. յայտ արարի ես զորդի իմ զԱմտիոքոս ի տեղի իմ թագաւորութեան. զոր բազում անգամ արդեւ իբրև չու արարեալ իմ գնայի, ի վերին կողմանս երթանայի. բազմաց ումեք ի ձեռն յանձն արարեալ է ի ձեռն եղեալ երթայի: Այլ ես և առ նոսա գրեցի պատմելիւդ այդուիկ, զոր առ ձեզդ ի ներքոյ գրեցի: <sup>26</sup>Արդ աղաչեմ զձեզ յիշել ձեզ գերախոսինս զառ Հասարակ բարեացն. և սեր օգուտ առ իւրաքանչիւր պաշել ընդ իս զՀաւանութիւն միաբանութեան և առ որդիդ իմ: <sup>27</sup>Գի զայս ինչ Հաստատեալ Հաւատացեալ գիտեմ, թէ քաղցրագոյն մարդասիրագոյն ևս յանկիցէ ի ձեզ գիմոց բարուց զկնի Հայեցեալ: <sup>28</sup>Եւ մարդասիրոյն անօրէն Հայհոյիչն, զայս օրինակ անկեալ կործանեալ սատակամաշ լինէր, յօտար լերինս չարաչար տանջանօք զոր ընդ այլս անցոյց կարճէր ի կենաց անտի: <sup>29</sup>Իսկ Փիլիպպոս դայեկորդի իւր որ առեալ տանէր զմարմին նորա՝ երկեաւ յորդոյն անտի. առ Պողոտմէոս յերկիրն Եփրատացոց Հաստուածով փախստեայ լինէր:

**10** Մակաբէոս և որ ընդ նմա էին յօգնականութենէ Տեառն ԺԶ զօրացեալ գերեզարձ առնէին քաղաքին և տաճարին: <sup>2</sup>Եւ զբազմինս որ ի մէջ քաղաքին էին, որ յայլազգեացն արարեալ էր, և զտեղիս պաշտամանց քակէին. <sup>3</sup>և զտաճարն սրբէին, և այլ սեղան շինէին սրբեալ զվէմն Հրով. և դարձեալ ի նոցոցն Հուր առնուին, և մատուցանէին զողջակեզն պատարագաց յետ երկեամ ժամանակի. ճրագունս և խոնկս, և զդնել զնուէրս Հանապագորդս յաճախաց Հացին: <sup>4</sup>Եւ զայս իբրև արարին, անկեալ տարածեալ ի վերայ երեսաց իւրեանց զՏէր աղաչէին զի այլ մի կրկնեսցին ի վերայ նոցա նոյն չարիք. այլ թեպէտ և երբէք յանցանիցեն ինչ՝ ի ձեռն իւր Հեզութեամբ խրատել և մի՛ ի ձեռն Հայհոյիչ խուժարութ Հեթանոսաց մատնել զմեզ: <sup>5</sup>Արդ յորում աւուր տաճարն ի ձեռն Հեթանոսաց պղծեցաւ դէպ եղև ի նմին աւուր ի նոյն ժամանակի զսրբութիւնս անդրէն նորոգել. ի քաներորդի Հինգերորդի ի մանդոյ որ անուանեալ կոչի Բաաղը. <sup>6</sup>ցնծութեամբ և ուրախութեամբ առնել զտուն աւուրցն զուրթ օր, ըստ բանի աւուրցն տաղաւարաւարաց: <sup>7</sup>Զի յուշ լիցի նոցա՝ որպէս յառաջ զտուն տաղաւարաւարացն ի լերինս պաշտէին յայրս և ի քարածերպս, զօրէն երեղ խոտաճարակ շրջել: <sup>8</sup>Վասն այսորիկ ոստս առեալ գեղեցիկս ի թաւ ծառոց, և ոստս արմատն այնմիկ որ աճողեաց նոցա սրբել զիւր տեղին: <sup>9</sup>Հրաման տուաք ածել զաւուրս զայս ի տուն տարեկանաց բարեկենդանութեան ցնծութեամբ և ուրախութեամբ ի Հասարակաց Համարուէ ազգին Երբայեցոց ածել զայս տուն տարեկանաց ի կարգի աւուրցն իւրոց: <sup>10</sup>Այլ վասն Մատիոքայ երևեալն անուանելոյ մաշտանն այսպիսի բարք: <sup>11</sup>Բայց վասն Հօրամոյն Մատիոքայ անօրէն անցանելոց, ցուցցորք Համառօտ որ ինչ անցք ընդ քաղաքն անցանելոց:

<sup>12</sup>Իբրև առ թագ Մատիոքոս, կացոյց ի վերայ իրացն ԺԶ արքունի կողմանցն Ստորին Ասորոց և Տաճկաստանի զԼիւսիան, <sup>13</sup>և զՊողոտմէոս որում բարձրանաւ սաեկն. զիրաւունս Հաստատուն պաշէր առ Երբայեցիս, վասն ուխտիցն եղելոց և իրաւանցն զրկելոց ջանայր խաղաղութեամբ անցանել: <sup>14</sup>Վասն այսորիկ ամբաստան լինէին զմանէն ընկերքն իւր առ Մատիոքոս. և մատնիչ կոչէին զնա յայն սակս, զի կողմանքն Կիպրացոց ի ձեռն էին նորա ի Փիղոմիտոմկայ Հրամանէ. թող զնա և եկն

երթային, Համալայն ոմանց ի Բնաք: Ուր և ոմանք. Իրաւունք ինչ ոչ օգնէին:

**5** Ոմանք. Այն ինչ նորա բանք ի բերան լինէին: **7** Ոմանք. Բորբոքէր յամբարտաւանութեան... ձեպել զճանապարհս... ի չարաչար տանջանաց: **8** Ոմանք. Եւ զներքին վերին առնել... Աստուծոյ զօրութեանց երևելոց: **10** Ոմանք. Վասն նեխութեան Հոտոյ. և օրինակ մի. Վասն Հոտոյն նեխի: **11** Ոմանք. Յայնմ վայրի... ի ջանեալ առ տանջանաց... Հարեալ մարմնոցն զայրացելոց: **12** Ոմանք. Աստուածակերպ օրինակաւ բարձրաւ: **13** Ոմանք. Աղաչէր և ուխտս: **14** Ոմանք. Վասն զի զսուրբ քա՛... յարթատակ... և ազատացուցանել: **15** Ուսան. Զի զնոսա քաղաքակիցս: Ոմանք. Քաղաքակիցս Հաասար Մ... մուրհակացն կա՛: **16** Ոմանք. Զոր յառաջ անտի: **18** Ոմանք. Պատուհան... դատաստանօք: **19** Ուսան. Երբարս քաղաքացիս: **21** Այլ. Գթով յիշել զձեզ: **23** Ոմանք. Եթէ

Հայրենի ժամանակի յորում վերակողմ կոչման չու առեալ գնացեալ էր:

**25** Ոմանք. Նայէին ի մեզ... գնացի, ի վերին կողմանս երթայի, բազմաց: **26** Ոմանք. Զառ Հասարակացն բարեաց: **27** Ոմանք. Յանկ իցէ... զիմոց բարուց: **29** Ոմանք. Դայեակորդի իւր... առ Պողոտմէայ... Հատուած փախստեայ լինէր: **10.1** Օրինակ մի. Մակաբայեայ, և որ ընդ նմա: **2** Ոմանք. Որ այլազգեացն արարեալ էր: Ուր Ուսան. Զորս այլազգ: **3** Ոմանք. Յաճախեաց Հացին: **4** Ոմանք. Եւ մի՛ ի ձեռն Հայհոյիչ: **5** Եփրեմակն պակասէր. Դէպ եղև ի նմին աւուր ի նոյն ժամանակի: Ոմանք. Հինգերորդի ամսեան: **6** Ոմանք. Ըստ տունի աւուրցն տա՛: **7** Ոմանք. Որ յաճողեաց նոցա զիւր սուրբ տեղին սրբել: **8** Ոմանք. Ածել զօրս զայս ի տուն: **9** Ոմանք. Երևեալն անուանելոյ: **12** Ոմանք. Հաստատուն պաշէր ընդ Երբայեցիս: Այլ. Եղելոց և իրացն զրկելոց:



առ Մատիոքոս. նա իբրև ոչ Համբերեր նախատանացն, դէպ ան անձամբ իւրով և մեռաւ: <sup>14</sup>Գորգիաս զօրա-վար վայրացն զօրաժողով լինէր Եղովմայեցւոյն Հանդերձ, Հասանել Հարկանել խուզել զամուր ամուր կողմանս: <sup>15</sup>Հոգեյանէին ընդելուզանէին փախուցանել գնոսս յերուսաղեմէ, գոնդ գործէին, մարտի պատրաստէին: <sup>16</sup>Իսկ որ զՄակաբեացւոյն էին խնդրուածս առ Մատուած առնէին, օգնական 'ի ձեռն կոչէին. զի ինքեանց կանխեսցեն Հարկանել զամուրսն Եղովմայեցւոյն: <sup>17</sup>Իբրև եկին Հասին պատեցին, խնմբ արարին, առ Հասարակ 'ի վերայ յարձակեցան, զամուրսն փուլցին, Հարին կոտորեցին, զոր 'ի ձեռն առին առ Հասարակ սատակեցին: <sup>18</sup>Էին ոմանք որ փախստեայ գնացին, և եկին ամրացան 'ի բերդս երկուս ամուրս: Եւ նոքա ընդ իւրեանս ունէին զամենայն կաշ մեքենայից, շորք պաշ եղին, և զմեքենայսն առ պարսպսն կանգնեցին: <sup>19</sup>Եւ Մակաբէոս եթող 'ի վերայ բերդին զՀմոն, և զՅովսէպ, և զՋաբէ, և որ ընդ նոսա զօրք էին վասն բերդիցն պաշարման. և ինքն գնաց: <sup>20</sup>Իսկ Հիմոնեանք որ զբերդան նստէին 'ի պատգամն անկա-նէին, կաշառագնաց լինէին. առնուին յամրակնացն անտի եւթն բերս սատեր կրկին արծաթոյ, և թոյլ տային նոցա ելանել սփռել յամրոցաց անտի: <sup>21</sup>Իբրև անդ եղև Մակաբեայ վասն իրացն որ եղեն, ժողովէր զիշխանսն ամենայն, ամբաստան լինէր, յայտ առնէր զի արծաթոյ վաճառեցին զեղբարսն, և արձակեցին զթշնամիսն: <sup>22</sup>Չայնոսիկ որ այն եւթն մասն եղեն օրինացն, ածին սատակեցին գնոսս. և ինքեանք 'ի բերդն արշաւեցին: <sup>23</sup>Հասին պատեցին պաշարեցին, զի յաջողումն 'ի ձեռն նորա լինէր. և յայնմ աւուր կոտորեցին անելի քան զքսան Հազար: <sup>24</sup>Եւ Տիմոթէոս որ յառաջ 'ի պարտութիւն մատնեցաւ 'ի ձեռաց Հերայեցւոցն. դարձեալ զուարթանայր, դարձեալ զօրաժողով լինէր յօտարակողմն կուսաց. բազում զայրուել զԱսիացւոցն կուտեալ, 'ի մտի եղեալ զայր 'ի տեգս նիզակաց վարել 'ի գերութիւն գերկիրն Հրեաստանի: <sup>25</sup>Իսկ որ զՄակաբեայեցւոյն էին ընդ մերձեանս նոցա 'ի խնդրուածս անդէին առ Մատուած. Հող 'ի գլուխ քրձագգած լինէին. <sup>26</sup>առաջի սեղանոյն անկեալ զաշտիճանօքն թաւալէին. խնդրէին յայնմ Հնոթ Հաշտ լինել ընդ նոսա, վասն զի զթշնամիս նոցա. Հակառակ կալ ընդ Հակառակորդս նոցա. և զամենայն աղօթս որպէս օրեւն Հրամայէին աղաչէին: <sup>27</sup>Իբրև զաղօթն կատարեցին առ Հասարակ 'ի զէն դարձան, վառեցան կազմեցան պատրաստեցան, Հարուստ մի ըստ քաղաքն արտաքս ելին. իբրև մերձ եղեն 'ի գունդն թշնամեաց, կարգեցան կազմեցան օրինմբ ճակատեցան: <sup>28</sup>Այն ինչ վարդագոյն ծայրակարմիր արեգակն ընդ երկիր ծաւալել կամեր, և նոքա կողմանքն երկրքին ընդ միմեանս խառնէին. կիսոցն օր բարենշան՝ զուարթութեամբ պատրաստեալ, զյաղթութիւն զուարճացեալ մատուցանէր. զի փառն զօրութեանց յերկից օգնականութեան Տեառն իւրեանց լուսով իջեալ շուրջանակի պատեալ Հաստատեալ պաշէին: Կիսոցն սրտմտութիւն բարկութեան ըստ Հրպարտութեան զօրավարացն ածեալ անդեալ շտապ տագնապի 'ի տեղին Հասուցանէին: <sup>29</sup>Այն ինչ լինէր նորա զանշառ զանողորմ ձեռն պատերազմի 'ի գործ արկանել և երևեցան յերկից արք Հինգ Հեծեալ սպառազէն վառեալ 'ի զէն ոսկի 'և 'ի զարդ ոսկի, որ եկին իջին առ գնդան թշնամեացն. զային խառնէին 'ի գունդ Երայեցւոյն: <sup>30</sup>Որք 'ի մէջ առեալ զՏուրա Մակաբէ, յառաջ խաղային իւրեանց զինուքն ծածուկ վառեալ, առաւել յառաջ տանէին քան իւրով զինուքն. զի յամենայն կողմանց նեղ և տեղք որ զային 'ի վերայ առ Հասարակ 'ի բաց թօթափէին. և ինքեանք իւրեանց նետիւք լի բարկութեամբ գաշ թշնամեացն բուռն դէպ կալեալ առ Հասարակ 'ի կուրտութիւն դարձուցանէին. և խռովեալ զօրքն թշնամեացն ընդ միմ-

եանս խառնէին: <sup>31</sup>Յայնժամ յայնմ աւուր անկեալ գտա-նէր 'ի գնդէ անտի թշնամեացն առաջի նոցա քսան Հազար և Հինգ Հարիւր սպառազէն: <sup>32</sup>Եւ ինքն Տիմոթէոս պրծեալ ընդ ամբոխն 'ի փախուստ դառնայր. եկն անկալ 'ի Գազար քաղաք մի ամուր, ուր ինքնին Քերեաս զօրագլուխ էր: <sup>33</sup>Եւ Մակաբէ զօրքն եկն փակեաց պաշարեաց զամուրն 'ի չորս աւուրս: <sup>34</sup>Իսկ այն որ 'ի ներքս անդ էին, յամրութիւն քաղաքին յուսացեալ էին, այսն կատակ լինէին Երայեցւոցն. և բանս կսկծելիս թշնամանաց առ իւրեանց չարի 'ի նոսա արձակէին: <sup>35</sup>Իբրև օրն Հինգօրեայ շաբաթոց լուսանալ կամեր, արք ընտիրք քսան 'ի գնդէ անտի Երայեցւոցն Մակաբէի Հանդերձ լի նախանձու բարկութեամբ զէնս առեալ ընդ դուռն քաղաքին 'ի ներքս յարձակեցան քայտութեամբ զազանաբար: Չորս առ դրանս գտին առ ոստ իւրեանց կոտորեցին: <sup>36</sup>Եւ զօրքն առ Հասարակ շուրջ զպարսպօքն յարձակեցան. և զայն աղմուկ և զաղաղակ 'ի վերայ քաղաքին Հասուցանէին, զի որ զօրք պարսպապաշ 'ի վեր անդ կային, որ 'ի ներքս՝ որ արտաքս քան զտեղ քան զտարափ թանձր և արագ վերուստ 'ի վայր թօթափէին. և ինքեանք առ Հասարակ 'ի ներքս անկանէին. զաշտարակս բերդին և զամենայն փայտակերտ քաղաքին Հրճիգ առնէին. զգրոնսն այրէին և զմեքենայսն. և զամենայն երևելի և երևելի գործի 'ի բաց ապականէին: Ապա խաղային 'ի մէջ քաղաքին արկանէին, և զՀայհոյի թշնամանօղսն 'ի նմա այրէին: <sup>37</sup>Եւ զամենայն զինս և զստացուածս և զօրէնս և զկարգս քաղաքին, զայն 'ի ձեռն առնուին. մինչև զՏիմոթէոս եկին գտին փախուցեալ թաքուցեալ 'ի գգի միոյ. գնա և Գրեբէոս եղբայր նորա, և զԱպողոնիանէս 'ի նոյն գուր փողտեցին: <sup>38</sup>Չայս ամենայն իբրև գործեցին կազմեցին օրէնութեամբ ցնծութեամբ գոհութեամբ ուրախութեամբ օրէնէին զՏէր, որ մեծաւ քաջութեամբ քաջ անուանալ զյաղթութիւն պատրաստեաց 'ի ձեռն Իսրայէլի:

11 Յետ սակաւ ժամանակաց Հազարապետն արքայի Լիւսիաս իբրև լուսաւ, մեծաւ բարկութեամբ լի նախանձու ծանրացեալ տրտմէր 'ի վերայ գործոցն եղելոց: <sup>2</sup>Զօրաժողով լինէր, կուտէր ութնուս Հազար. և զամենայն զօրսն Հեծեալգործ ութ բիւրուն Հանդերձ ընդ իւր առնայր. ընդ իւր առեալ խաղային 'ի վերայ Երայեցւոցն, 'ի մտի եղեալ զքաղաքն գլխաւոր բնակութիւն առնել Հեթանոսաց: <sup>3</sup>Եւ զտաճարն սրբութեան դրամաժողով 'ի վարձու կացուցանել իբրև զայլ մեհենաս. և զքանանայապետութիւնն ինքնին վարձկան գանձուն կացուցանել ամյամ: <sup>4</sup>Զմտալ ինչ ոչ ածէր զգործութիւնն Մատուած Հայրտուցեալ մտօք 'ի բերս բիւրուց զՀետեակն և զՀեծեալգործն, և զփիղոսն աղխաղխեալ տանէր: <sup>5</sup>Այլ իբրև 'ի Հրեաստան միսեցաւ, և մերձ եղև յամուրսն Բեթսոփայ որ մերձ է յերուսաղեմ իբրև ասպարիսօք Հինգ, պատէր բիւրոցն, և 'ի նեղ մեծ զամուրն Հասուցանէր: <sup>6</sup>Իբրև անդ եղև Մակաբեացւոցն պաշարումն ամրոյն իւրեանց, ողորմք և արտասուօք անկեալ ժողովրդութիւն Հանդերձ աղաչէին զՄատուած, Հրեշտակ բարկութեան առաքել 'ի փրկութիւն Իսրայէլացւոց: <sup>7</sup>Եւ ինքն Մակաբէ նախ յառաջագոյն 'ի զէն ընթա-նայր. և զօրացն Հրաման տայր վառել կազմել պատրաստել աշխատութիւնս յանձն առնուլ, լինել օգնական եղբարցն որ 'ի նեղութեանն էին. յայնմ ժամանակի՝ միաբան միաՀաւան վառեալ պատրաստեալ յառաջ մատչէին: Այն ինչ լինէր նոցա մերձ 'ի կողմն քաղաքին Երուսաղեմացւոց Հասանել. եկն էջ առաջի նոցա այր մի սպիտակածի յոսկիազէն վառեալ, ճօճէր զնիզակն և պատրաստէր յար-

13 Ոմանք. 'ի ձեռն նորա էին 'ի Փիղեոսիմիտովայ Հրամանէն: 15 Ոմանք. Հոգեյուզանէին ընդելուզանէին փախուցանէին գնոսս: 17 Ոմանք. զամուրսն փուլցին: 19 Ոմանք. 'ի վերայ բերդին զՀմոն և զՅովսէպ և զՋաբէ: 22 Ոմանք. Որ այնպէս մատնեալ եղեն օրինաց... 'ի բերդսն արշաւ: 23 Այլ. 'ի ձեռն նորա լինէր, և յայն ամուրս կոտորեցին: 24 Ոմանք. Վարել 'ի գերութեան: 25 Ոմանք. Բրձագեցեաց լինէին: 26 Ոմանք. Խնդրէին յայնմ Հնոթ: 28 Ոմանք. Բարենշան զօրութեամբ պատեալ, զյաղթութիւնն զուարճացուցեալ մատու: Այլ. Հտապ տագնապաւ 'ի տեղի Հասու: 29 Այլ. Այն ինչ լինէր նոցա... երևեցան յերկ... զային և խառնէին առ գունդն Երայի:

30 Ոմանք. Յառաջ տանէին գնոսս իւրեանց զինուքն... և տեղք որդայթին առ Հասարակ... բուռն դէտ կալեալ առ Հասարակ: 32 Ոմանք. 'ի Գազար անոն քաղաք մի... զօրագլուխ է: 34 Ոմանք. Այսնակատակ լինէին Երայեցւոց 'ի բանս կսկծ... առ իւրեանց չարին 'ի նոսա յարձակէին: 36 Ոմանք. Եւ զօրքն ամենայն առ Հասարակ... զի որ զօր պարսպա... 'ի վերուստ 'ի վայր թօթա... և զամենայն երևելի երևելի գործ 'ի բաց ապա: Որ օրէնակ մի. Եւ զմեքենայսն յերևելի գործ: 37 Ոմանք. յա-եղ-մ. Եւ զամենայն զինս և զստաց: 11.1 Ոմանք. Յետ սակաւ ժամանակի: 2 Ոմանք. Եւ զամենայն զգործն Հեծեալգործ: 3 Ոմանք. Ինքն վարձկան գան: 4 Ոմանք. Եւ զմտալ ինչ ոչ ամ... այլ Հպարտացեալ: 5 Ոմանք. Եւ 'ի նեղ մեծ զամուրսն: 6 Ոմանք. Պաշարումն ամրացն իւր: Ոմանք. Հրեշտակ բարկութեան առաքել 'ի բարկութիւն Իսրայէլաց:

ձակեյ: <sup>9</sup>Եւ առ Հասարակ ամենեքին խրախոյս բարձեալ օրէնէին զողորմածն Աստուած. և այնպէս քաջալերեալք և զօրացեալք էին, 'ի մոի եղեալ յարձակեալ երթային. իբրև ոչ եթէ մարդկան 'ի դիմի Հարկանելոց երթային, այլ թէ և զազանք ինչ անհնարին պատահեցան, և կամ պարիսպք երկաթիք, Հարկանել սատակել կործանել թմոյ անցանել. <sup>10</sup>Համարձակ յարձակէին. նիզակակից զերկնաւորն ողորմութեամբ իւրով յանձինս ընկալեալ: <sup>11</sup>Եւ այնպէս վարազախառն առիծաբար յարձակեցան 'ի վերայ գնդին թշնամեաց. և անդէն 'ի նմին տեղոյ Հարին տապաւտ արկին մետասան Հազար զինտիր զօր, և Հազար Հեծեալ 'ի վերայ Հազարաց: <sup>12</sup>Եւ զամենայն զօրսն 'ի փախուտ դարձուցանէին. և բազումք 'ի նոցանէ խոց վիրաւորք և ապիկար մերկանդամք փախստեալք ապրեցան: Եւ ինքն Լիւսիաս կորակոր փախուցեալ մազապոյր լինէր: <sup>13</sup>Իբր ոչ եթէ անմիտ ինչ լինէր յանձն իւր վասն իւրոյ վատթարութեանն. 'ի մոի եղեալ խօսէր անհնարինս առ յաղթութիւն ասէր զերթայեցիսն, Հզօրին Աստուծոյ օգնական լինել նոցա. և առաքեաց զնոսա: Եւ յլեաց զկնի նոցա Հաշտութիւն առնել 'ի վերայ ամենայն իրաւանց: <sup>14</sup>Եւ թագաւորն ևս յանձն առ. և զթագաւորին միտս Հաճեաց, բարեկամ լինել ընդ նմա: <sup>15</sup>Յանձն առ Յուդա զոր միանգամ Լիւսիաս աղաչեաց զնա, վասն օգտի ուխտի խորհրդոցն Հասարակաց. և որչափ միանգամ Մակաբէ նամակեաց Լիւսիաս վասն Հրեիցն, թողաքոյց նոցա արքայն: <sup>16</sup>Եւ էին առ Հրեայս թուղթք գրեալ օրինակաւ այսոսիկ. Լիւսիաս առ գունդն Հրեից ողջոյն: <sup>17</sup>Յոճաննէս և Աբեսարով որ առ մեզ 'ի ձեռն առաքեցան, մատուցին մեզ իբրև 'ի ձեռն գիրն էր, և աղաչէին որ ինչ 'ի նմա գրեալ էր: Եւ որչափ ինչ թողուլ արժան էր թողիլ. <sup>18</sup>և որչափ ինչ ցուցանել էր թագաւորին ցուցի. զի թոյլ լիցի ձեզ վասն ձերոց իրաց. <sup>19</sup>ինչ որ գրեալ էր մեզ ընդ ձեզ ինչամ անկցի: Եւ յայսմ Հետէ առաւել ևս ջանացայց լինել ձեզ պատճառք բարեաց. <sup>20</sup>և որ յայպ ինչ իցէ, պատուել տուաք խօսել ընդ ձեզ. <sup>21</sup>և դուք ողջ լիջիք: Յամին Հարիւրորդի քառասներորդի ութերորդի, յորմզդական տօնին, որ օր քսանկէտըք էին: <sup>22</sup>Իսկ Հրովարտակք արքունի գրեալ էր այսպէս. Արքայ Անտիոքոս առ եղբայր Լիւսիաս ողջոյն: <sup>23</sup>Հայրն մեր իբրև 'ի դիցն պաշտօն փոխեցաւ, կամեցաք զի որ ընդ մերով թագաւորութեամբ իցեն՝ առանց խտովութեան լիցին: <sup>24</sup>Ո՞ր այլ զոք առաւել քան զՀրեայսդ. զի նախ նոքա ոչ Հաճեցան զօրն 'ի Հեթանոսութիւն դառնալոյ. վասն այսորիկ աղաչեցին թողութիւն առնել զօրէնսն իւրեանց: <sup>25</sup>Յանձն առաք և զայս ազգ առանց խտովութեան լինել. Հրաման տուաք զտաճարն անդրէն նոցին դարձուցանել. և զնոսա զրգել ըստ օրէնս նախնեաց իւրեանց: <sup>26</sup>Արդ լաւ և բարձր արասցես. առաքեցեն դու առ նոսա, ուխտ արասցես, և դաշինս կռեցես. զի գիտացցեն նոքա զմե՛ր առ իւրեանս զինամ կամաց, և խրախամիտ լիցին. մտադիրագոյն շրջիցին, օգնականութիւն գտեալ զիւրեանցն օրինաց: <sup>27</sup>Հրովարտակն արքունի օրինակաւ այսոսիկ գրեալ էր. Արքայ Անտիոքոս առ ձերակոյսն Հրեից, և առ զօրս և առ գունդս Հրեից ընտանի ողջոյն: <sup>28</sup>Ո՞ր լիջիք. և եղիցի ամենայն որպէս և մեք կամիմք. և մեք իսկ ողջ եմք: <sup>29</sup>Եցոյց այսպէս մեզ Լիւսիաս, եթէ կամիցիք դուք իջանել առ Հրեայսդ որ են յերուսաղէմ: <sup>30</sup>Այն որ այժմիկ գնաւ ունիցին՝ մինչև յերեստնս Ալեկանի ամենան ձեռն տուեալ լիցի. դաշինս Հաստատեալ <sup>31</sup>թողու-

թեան դիւրութեան քաղցրութեան՝ ընդ Հրեայսն, կայ դոցա յիւրեանց օրէնս և 'ի կրօնս որպէս յառաջն, և մի ումեք նեղել զնոսա միով իւրք օրինակաւ: <sup>32</sup>Այլ մեք արձակեցաք զԼիւսիաս, և զՄենեղատս միսիթարէլ զձեզ. և դուք ողջ լիջիք: <sup>33</sup>Յամին Հարիւրորդի քառասներորդի ութերորդի, յամենան Ալեկանի, որ օր ջնգետասան էր: <sup>34</sup>Առաքեցին և Հոռմայեցիքն օրինակաւ այսոսիկ. Կոյինդոս Մեմոս, Տիտոս Մանիոս՝ գլխաւոր Հոռմայեցեաց, առ ժողովորդդ Հերբայեցեաց ողջոյն: <sup>35</sup>Վասն որոյ իրաց Լիւսիաս եղբայր թագաւորին թողութիւն արար ձեզ, Հաճեալ եմք և մեք: <sup>36</sup>Այլ ինչ որ գինչ արժան է 'ի մեզ մատուցանել արքայի ինչ տուք արագագոյն բերել խորհեցեալ իմաստութեամբ, զի դիցուք օրէնս մի որպէս արժան իցէ օգտել վասն ձեր. զի մեք աւադիկ յառաջագոյն երթամք 'ի քաղաքն Անտիոքացոց. <sup>37</sup>վասն այսորիկ փութեացարուք, և յղեցէք դուք զոք, զի և մեք գիտացուք յորպիսի խորհուրդս կայք դուք: <sup>38</sup>Ո՞ր լիջիք: Յամին Հարիւրորդի քառասներորդի ութերորդի, յորմզդական տօնին եդան դաշինքս այս:

12 Լիւսիաս անց գնաց անդրէն առ թագաւորն. Հրեայք անդրէն զգործովք զարարով: զարդեամբք պատաղեցան:

<sup>2</sup>Որ զօրացն զօրավարն էին Տիմոթէոս և Ապողոնիոս Քաջեան, և Յերոնիմոս, և Դիմոփոն, և 'ի վերայ սոցա Նիկանովր՝ ամենեկն ոչ տային դաւ և դադարել նոցա: <sup>3</sup>Այլ Յոպպեացիքն այնչափ ինչ Համարձակեցան անօրէնութիւն գործել. եկին բարեխօսք ստիպէին որ շուրջ գնդօք Հրեայք էին կանամբք և մանկտուով ածել զնոսա նաւով՝ առ Հասարակ քաղաքին միաբանութեամբ: Եւ նոքա յանձն առին իբրև թէ 'ի խաղաղութիւն միաբանութեան ածել զնոսա. սոքա յանձն առին իբր ոչ ինչ կասկած կամ կարծիս 'ի մոի ունել. ածին զնոսա ընկերոջին 'ի ծով ոչինչ սակաւ քան զերկերիւր մարդ: <sup>4</sup>Իբրև զգաստ եղև Յուդա վասն անօրէն խակութեան վնասին որ եղև, ետ պատուել զօրացն որ զիւրեան էին, կարդալ առ արդար դատաւորն: <sup>5</sup>Յայն վայր վաղվաղակի Հասանել 'ի վերայ մահապարտացն, և գիշերայն գնաւաւանդիստն Հրձիգ արարին, և գնաւն այրեցին, և որ 'ի նոսա ապաստան եղէն՝ անդէն խոցոտեցին: <sup>6</sup>Եւ զամուրսն 'ի պաճ զգուշութեան փակեալ դարձեալ ժամակալ լինէր 'ի դարձին միաւանգամ՝ առ Հասարակ սատակել զազգն Յոպպայեցեաց: <sup>7</sup>Եւ նա 'ի վերայ Յամենացեցուն, իբրև գնդն գործ կամէին գործել և 'ի վերայ իւրեանց քաղաքակից Հերբայեցեացն: <sup>8</sup>Գիշերախառն Հասանէր 'ի վերայ Յամենացեացն և գնաւաւանդիստն նաւովն Հանդերձ Հրձիգ առնէր. մինչև ճառագայթք Հրոյն յերուսաղէմ երևէին. զի էր անտի անդր ևստանք իբրև չորեքշաբթի ութնուն:

<sup>9</sup>Եւ անտի կարթեցին իբրև քսան վտաւանաւ 'ի վերայ Տիմոթէի, և անկանել կամեցան. ընդ առաջ եղէն նմա Տաճիկք իբրև Հինգ Հազար և Հինգ Հարիւր Հեծեալ: <sup>10</sup>Եւ իբրև մարտն սաստկացաւ, գունդքն 'ի միմեանս Հասին, գունդն Յուդայեան յուսացեալ յօգնականութիւն Տեառն զբարեկշիւն նշան յաղթութեան առաջի աչաց տեսանէին: Իբրև 'ի պարտութիւն մատնեցան Արօտականքն, առաջի կացին գնդին Յուդայեան, և Հնազանդեալ առաջի անկեալ դաշինս Հաստատել ինդրէին. և խոստացան ևս խաշինս տալ նոցա. և 'ի բազում պէտս պէտս օգտակար լինել նոցա: <sup>12</sup>Խորհեցաւ Յուդա եթէ շատ ինչ իրք են յորում օգուտ են նոքա նոցա. յանձն առ, ներեաց և արար ընդ նոսա խաղաղութիւն: Նոքա իբրև դաշինս Հաստատեցին, յիւրաքանչիւր բանակս սփռեցան: <sup>13</sup>Սոքա ասպատակ եղին 'ի կողմն մի, զքաղաք մի ամրացեալ պարսպօք, լցեալ պէս-

8 Ոճան. Յառաջ մատնութիւն... եկն եկաց էջ առաջի նոցա: 9 Ոճան. Եւ զօրացեալ լինէին... կործանել թափանցանց ելանել: 10 Ոճան. Նիզակակից զողորմածն զերկնաւորն յանձինս ընկալեալ: 11 Ելլի. Առիծաբար յարձակէին... և վեց Հարիւր Հեծեալ 'ի վերայ Հազարաց: 12 Ոսկան. Մազապուրծ լինէր: 14 Ուճան. Եւ զթագաւորին ևս զմիտս Հաճել: 15 Ոճան. Վասն օգտի խորհրդոցն Հասարակաց: Ելլի. Մակաբէ նամակ ետ ցԼիւսիաս: 17 Ոճան. 'ի ձեռն առաքեցան... իբր 'ի ձեռն: 'ի Բապտիստ պակասի. Գրեալ էր. և որչափ ինչ թողուլ արժան էր թողիլ: 21 Յօրէնական թագաւոր զրիւ պապէն. Որ օր Ի՞նչ էին: 22 Ոճան. Իսկ Հրովարտակն արքուն: 24 Ոճան. 'ի Հաճեցան Հօրն 'ի Հեթան... այլ վասն այսորիկ աղա՞: 26 Ոճան. Ձի գտցեն նոքա զմեր... խրախամիտ լինիցին: 27 Ոճան. Ձրովարտական արքունի օրի՞: 29 Ոճան. Եթէ կամիցիք դուք իջանել առ Հրեայսն: 30 Ոճան. Մինչև յերեստնս Ալեկանի ամենան... դաշինս Հաստատել (31) թո՞:

31 Ոճան. Թողութիւն դիւրութեան... նեղել զնոսա: 34 Ոճան. յաւելոյցով. Եւ Հոռմայեցիքն առ նոսին օրինակաւ... Կայինդոս: 35 Ոճան. Վասն որոց Լիւսիաս եղ՞: 36 Ոճան. Այլ որ ինչ գինչ արժան իցէ 'ի մեզ մատուցանել: 37 Ոճան. Վասն այսորիկ փութարուք և: 38 Ոճան. Տօնին եղէն դաշինքս այս: 12.1 Ոճան. Եւ Հրեայքն անդէն զգործով զարարով զարդեամբ: 2 Ոճան. Քաջեան... և Դեմոփոն, և 'ի սոցա վերայ Նիկանովր... դաւ և դադարել: Ուր օրէնակ մի. դողալ և դա՞: 3 Ոճան. Այսչափ ինչ Հա՞... կանամբք և մանկամբք ա՞: 5 Ոճան. Որ զիւրև էին, կարդալ առ դատաւորն: 6 Ոճան. 'ի գիշերայն գնաւաւանդիստն Հրձիգ: Ելլի. Մնդէն խոցեցին: 7 Ոճան. Փակեաց. դարձաւ Ժամակալ լինէր 'ի դարձ միաւանգամ սատակել առ Հասարակ: 8 Ելլի. Ե՛հա նա 'ի վերայ: 9 Յօրէնական. Վտաւանք իբրև նմ: 11 Ոճան. Եւ իբրև 'ի պար... արատականքն... գնդին Յուդայեանց... 'ի բազում պէտս իւրեանց օգտա՞:

պէս խառնիճաղանճ ազգան բնակեցեալ զօրօք՝ Դեկասայ անուն. և զայն պատեալ պաշարեալ պաշէին: <sup>14</sup>Իսկ որ 'ի ներքս անդ էին՝ 'ի պարսպացն ամրութիւն յուսացեալ էին, և 'ի Համբարոցն բազմութիւն Հայէին. Հպարտագոյնս ար- ՀամարՀանօք ընդ Յուդա և ընդ զօրսն Հայէին. և բանիւք ևս նախատանաց կսկծելեօք ՀայՀոյէին գնոսա, և խօսէին զայն ինչ զոր ոչ էր արժան: <sup>15</sup>Իսկ նոքա զամենազօրն զմեծն զՀզօրն երկնից և երկրի օգնական կոչէին. որ առանց Հոյոց մանազորնից մենքնայից զերեքոյն կործանեաց 'ի ժամանակս Յեսուայ որդւոյ Նաւայ: Խնամք արարին, առ Հասարակ 'ի վերայ պարսպացն գազանաբար յարձակեցան, <sup>16</sup>Հասին առին զամրացեալ քաղաքն կամօքն Աստուծոյ. և անդ 'ի նմա բազում կոտորածս զօրացն գործեցին. մինչև ծովակն որ գնովա շուրջ էր, զի էր ինքն որչափ քան զերկուս վտանան խառնեալ արեամբ երևէր: <sup>17</sup>Եւ անտի պարզեցան մեկնեցան 'ի կողմն Քարա- յի, իբրև վտանաօք Հինգ Հարիւր և յիսուն, առ անուա- նեալ Տուբեական Հրեայն մերձանային: <sup>18</sup>Եւ անդ գտա- նէին զՏիմոթէոս՝ ոչ ինչ գործ 'ի ձեռն յաջողեալ լուծեալ լբեալ 'ի զօրութեան իւրմէ. սակայն թողեալ էր պաշա- պանս զօրս 'ի տեղւոյ միոջ ուժգին ամրացեալ: <sup>19</sup>Ապա՝ Դովսիթեոս և Սոսիպատրոս արք Հզօրք զօրավարք 'ի Մա- կաբայեցոց գնդէ անտի, իբրև արտաքս ըստ զօրսն ել- եալ շրջին գնդան իւրեանց, եկին դիպեցան ամրոյն այն- միկ, Հարին սպանին կոտորեցին 'ի նմա իբրև աւելի քան զտանն Հազար այր: <sup>20</sup>Իսկ Մակաբէոս զզօրն ամենայն 'ի գունդս գունդս բաժանէր. և ինքն իւրով գնդան 'ի վե- րայ Տիմոթէոսի Հասանէր: Եւ գնովա էին զօրք վաՀան 'ի ձեռն երկուստանս բեր, և Հեծեալք իբրև երկու Հազար և Հինգ Հարիւր: <sup>21</sup>Տիմոթէոս իբրև զգայր զարշաւանն Մա- կաբէացոց 'ի վերայ նորա, արձակեաց վաղվաղակի զկաՀ և զգանձ, և զկին և զմանուկ զօրացն որ ընդ իւրն է- ին, յամուր անդր Կառնացոց յուղարկէր. և ինքն ամուրն անՀարին էր առ պաշարել վասն դժուարամատոյց նեղու- թեան ամրութեան վայրացն: <sup>22</sup>Այլ իբրև երեցաւ գունդն Յուդայեան, յառաջ զեռեալ սկսան զօրքն թշնամոյն. զի ահ Ամենակալին 'ի վերայ անկեալ սրտաթմափ անդէն և անդ մրկեալ ընդ միմեանս պողէր պղտորէր. և առ Հասարակ ընդ ամենայն կողմանս 'ի փախոստ դար- ձուցանէր: Եւ այնք բազում էին որ առ աՀին յիմարու- թեան ընդ իւրեանց զէսս ելանէին: <sup>23</sup>Իսկ գունդն Յու- դայեան սաստկագոյն Հալածանօք բուռն 'ի վերայ եղ- ան զփախստեայնս տանէր, խառն խոցել խառն Հար- կանել: 'ի նմին տեղւոյ տապատ արկանէին իբրև ե- րիս բերս այր պատերազմի 'ի մարտիկ զօրէ անտի: <sup>24</sup>Եւ ինքն Տիմոթէոս դիպէր առաջի գնդին Դովսիթեան և Սոսիպատրեայ: Արդ 'ի ձեռն անկեալ նոցա՝ աղաչէր գնո- սա մեծաւ դիւրութեամբ թողոյ՝ զնա կենդանի. զի ասէր. Բայ բազմաց 'ի ձէնջ են ընտանիք առ մեզ և եղբարք. զա- մենեայն գնոսա ողջս բովանդակս փոխանակ միոյ զվոյս իմոյ 'ի ձեզ արձակեցից: <sup>25</sup>Եւ այնու բանիւք Հաստատեալ փոխանակ իւր զբազումս արձակելոյն. թոյլ ետուն նմա վասն եղբարցն փրկութեան: <sup>26</sup>Նա իբրև ել անկաւ յամուր անդր, կշիռ 'ի բնի 'ի շուքանան վերայ, ած կոտորեաց յայնցանէ զոր խոտացան արձակել աւելի քան զերկուս բերս մարդկան:

Ի <sup>27</sup>Նոքա նոյն Հետայն արշաւեցին 'ի քաղաք մի ամուր Եփրոն անուն. յորում էր բնակեալ ինքնին Կախաս: Եւ

Հովսաղեցիք բազումք արտաքս պարսպացն ապաստան յամուրն և 'ի Հանդերձ մենքնայից նետիցն և 'ի գինոն պատրաստութիւն Հաստատեալ կային, մտադիրագոյնս ներքուստ արտաքս մարտնչէին: <sup>28</sup>Իսկ սոքա զամենակալ Հզօրն յօգնականութիւն կոչէին, որ կարող է խորտա- կել զպատերազմողաց զօրութիւն. վաղվաղակի զբաղաքն ամրութեամբն Հանդերձ 'ի ձեռն առնուին. անդ 'ի ներքս Հարկանէին կոտորէին տապատս արկանէին իբրև երկուս բերս և Հինգ Հազար այր: <sup>29</sup>Անտի սապատակ դնէին 'ի քաղաք մի Սկիվացոց որ 'ի բացայ եր յերուսաղե- մէ իբրև վեց Հարիւր վտանաւ. որք զանձինս իւրեանց երախտաւորս Համարէին առ ազգն Հրէից: <sup>30</sup>Եւ ինքեանք ևս Հրէայքն որ 'ի ներքս բնակալ էին վկայութիւն տա- յին երախտեացն որ նոցա 'ի քաղաքացեացն գտեալ էր 'ի ժամանակի նեղութեան իւրեանց: <sup>31</sup>Նոքա իբրև խաղաղու- թեան պատաՀար 'ի Մակաբայեցոց գնդէ անտի աշողե- ցաւ, ձայն բարձեալ 'ի գունդ անդր. յայսմ Հետէ յառաջ առաւել ևս յազգս նոցա Հնազանդութիւն պաշելոյ: Սոքա զանցին գնդօք փութացեալ 'ի քաղաքն Երուսաղեմացոց. զի տօնք եւթներորդ շաբաթակրօնիցն մե՛րձ 'ի վերայ Հաս- եալ կային:

<sup>32</sup>Այլ իբրև կատարեցաւ տօն պենտակոստեիցն. դիմեցին Նա Նոքա 'ի վերայ Գորգեայ, որ կողմնապաՀ կայր կողմանցն Եղովմայեցոց: <sup>33</sup>Նա՛ ել ընդ առաջ նոցա երիւք բիւրօք վաՀանաւոր զօրու, և չորիւք Հազարօք Հեծելազօր գնդաւ: <sup>34</sup>Իբրև յայսկոյս յայնկոյս միմեանց ընդդէմ՝ ճակատեցան. դէպ եղև սակաւուց յԵրայեցոց գնդէ անտի անկանել 'ի մէջ երկուց ճակատուցն: <sup>35</sup>Դովսիթեոս ոմն անուն 'ի Տովբեկենացոց գնդէ անտի, այր Հզօր սպառազէն պա- տերազմող յարձակեալ գայր 'ի վերայ Գորգեայ. և այն ինչ կամէր զանօրէնս ձերբակալ կալեալ կապեալ առաջի Մակաբէացոց գնդին պատարազ մատուցանել. և անտի վառեալ մի 'ի Թրակայ գնդէ անտի զուս Հարկանէր, 'ի վայր քարշէր. և զԳորգին 'ի ձեռաց նորա թափէր, մա- զապուր ճողոպրեալ յամուրն Միմարէն փախստեայ ան- կանէր: <sup>36</sup>Այլ եղբեայ նոցա իբրև երկայնագոյն լինէր նո- ցա մարտ պատերազմի, և բազում կոտորածք 'ի միջի լի- նէին: Յայսմ՝ ժամանակի գունդն Մակաբայեցոց զամե- նազօրն զամենակալն Աստուած յօգնականութիւն կոչէին, երեւել առաջնորդել պատերազմին: <sup>37</sup>Եւ այնպէս խրախոյս բարձեալ իւրեանց բարբառովն, ձեռն 'ի գործ առնէին. և 'ի նմին ժամանակի ԳԳորգի Հանդերձ զօրօքն 'ի փա- խոստ դարձուցանէին: <sup>38</sup>Եւ Յուդա զզօրսն առնուց, 'ի քաղաք մի Սոդոմ անուն Հասուցանէր. և իբրև շաբաթն մերձենայր ըստ իւրեանց օրինացն սրբեալք և լուացեալք զշաբաթն անցուցանէին: <sup>39</sup>Ի վաղիւն գային ընդ կողմն Հրեաստանի ամփոփել զմարմինս անկելոցն 'ի պատերազ- մի. և տոՀմային եղբարք Հանդերձ յիւրաքանչիւր շիրինս առ Հարսն իւրեանց ծածկիցեն: <sup>40</sup>Եւ իբրև Հասանէին 'ի ճակատուն տեղի, գտանէին զիւրեանց եղբարք դիակունմն, և 'ի ներքոյ Հանդերձից նոցա յուռնով ուղունս, և բժրժանս յամենայն կողոց, ուղնդանով ունէին. ուստի մանաւանդ գարշէին օրէնքն, և զՀերայեցիսն յայնպիսի գործոց ամե- նէին 'ի բաց մերժէին: Ապա իբրև զայն գտին, ստուգեցին 'ի միտս իւրեանց եթէ կոտորած նոցա յայնց պատճառաց լեալ իցէ: <sup>41</sup>Ապա ամենեքին առ Հասարակ օրէնքն զար- դար զգատաւորն զՏէր, որ զգաղտնի ծածկեալսն 'ի յայտ- նութիւն դարձուցանէ: <sup>42</sup>Եւ անկեալ ինդորուածս առնէին, գեղեալ անցեալ զմեղսն զայն սրտի մտօք թողոյ՝ նոցա: Քաջիկ ևս Յուդա միխիթարէր զզօրսն, և աղաչէր զգոյշ լինել վասն նորին մեղաց. Զի ձերովք աչօք տեսէր ասէ զպատուՀասող եղեալ վասն մեղացն եղելոց: <sup>43</sup>Քաջութեամբ խորՀդովք չորս սատերս կրկին ժողովէր, և տայր տա-

13 Ուկան. Խառնիճաղանջ ազգօք բն՝... Դեկկասային ա- նուն: 14 Ուման. Ի՛ պարսպացն յամրութիւն... և 'ի Համբարացն բազ՝... և բանիւք ևս նախատանօք և կսկծելովք... զայն ինչ զոր ինչ ոչ էր: 15 Ի՛ լու.՝. Որ առանց խոյոց մանգ՝: 16 Ուման. Որ գնովա շրջեր... արեամբ երեւեալ: 19 Ուման. Սրտաքս ընդ զօրսն եղեալ: 20 Ուման. Եւ ինքն իւրով զօրան Հասանէր 'ի վերայ Տի- մոթէոսի. և որ գնովա էին զօրք բազումք վաՀանաւոր երկուստ- սան բեր: Ի՛ լու.՝. ՎաՀանաւոր 'ի ձեռն. Համաշայն ոմնաց 'ի բնաք: 21 Ուման. Չօրացն որ ընդ իւր էր... անՀարին էր պա- շարեալ վասն... նեղութեան վայրացն: 22 Ուկան. Յառաջ զեռալ սկսան: Ուման. ոմնաց լու. Ընդ միմեանս պողէր. և ոմնաց լու. Ընդ միմեանս պղտորէր: 23 Ուման. Խառն Հարկանել... տապատ արկանել իբրև: Ի՛ լու.՝. Ի՛ մարտիկ զօրաց անտի. Համաշայն ո- մնաց 'ի բնաք: 24 Ուման. Արդ 'ի ձեռն եկեալ նոցա, աղաչէր զնոսա մեծաւ թողութեամբ. Կամ՝ դիւրութեամբ թողու: 26 Ու- ման. Ի՛ շուքանան 'ի վերայ ած և կոտոր՝:

27 Ուման. Եւ 'ի Հանդերձ մեք՝... և գինուն պատ՝: 28 Զօրի- նակն. Մտք 'ի ներք Հարկանէին: 29 Ուման. Որ 'ի բացէ էր: Ու- կան. Առ ազն Հրէից: 30 Ուման. Որ նոցա 'ի քաղաքացն գտեալ էր: 31 Ուման. Իբրև խաղաղութեամբ էին պատաՀար... յայսմ Հետէ յառաջ... Հնազանդ պաշելոյ... շաբաթու կրօնիցն մերձ 'ի վերայ կային: Ուր ոմնաց. Հաբաթկրօնիցն: 34 Ուման. Երկուց ճակատուցն: 35 Ուկան. Այր ոմն Դովսիթեոս Հզօր սպառա՝... մա- զապուր ճողոպրեալ յամուր մի Մարէս: Ի՛ լու.՝. Ի՛ Թրակաց գնդէ անտի, զուս Հատանէր: Օրբնակ մի. Յամուր Միմարեան: 36 Ուման. Երեւել առաջնորդ պատերազմի: 39 Ուման. Ի՛ վաղիւ անդր գային... շիրմի առ Հարսն իւրեանց ծածկէին: 40 Օրբնակ մի. Յուստոմիւլունս... և զՀերայեցիսն յայնպէս գործոց: 42 Ուման.

նեւ յերուսաղէմ, մատուցանել պատարագս վասն մեղացն. կարի բարութիւնս իմաստութեամբ. զի վասն յարութեան մեռելոց խորհել անեն զոր անէր: <sup>42</sup> Զի եթէ յարութեան ակն ոչ ունէր, անկելոցն ի պատերազմէն զոր տարապարտոց լինէր վասն մեռելոցն աղօթս մատուցանել: <sup>43</sup> Այլ Հայէր նա ուղիղ ննջեցելոցն գեղեցիկ պաշտել զշնորհս պարգևաց. <sup>44</sup> արութեամբ քաջութեամբ վասն մեռելոցն զմտաւ ածէր այց լինել մեղացն թողութեան:

Ի 13 Յամին Հարիւրորդի բառասներորդի իններորդի. դէպ եղև առ ժամանակոքն Յուդայ, եկն Մնտիղքոս բազում զօրօք <sup>1</sup> Լիւսիւս Լանդերձ ի Հրէաստան մետասան բիւրու վաճանաւոր զօրօք. Հինգ Հազար և երեք Հարիւր Հեծելազօր գնդաւ, և քսան և երկու փղօք. երեք Հարիւր գերանդազէն կառօք: <sup>2</sup> Անկեալ էր և Հիմնի ի նոսա ի խելս կերպարանալ իբրև թէ բարեխօս էր ի խաղաղութիւն աշխարհին, բայց սրտի խորհրդով ցանկացեալ էր քաշանայապետութեան աշխարհին: <sup>3</sup> Իսկ արքայ արքայից արքայ, յոյժ յուզեաց զսրտմտութիւն բարկութեան Մնտիղքայ ի վերայ անօրէն Հիմնի. մանաւանդ Լիւսի և ցուցանէր, թէ սա է պատճառք ամենայն չարեաց որ լինին յաշխարհի անդ. Հրաման տայր ըստ օրինի ի նմին տեղում կայեալ կորուսանել: <sup>4</sup> Եւ էր ի տեղում անդ աշտարակ մի յիսուն կանգուն շինեալ լի մոխրով, գործած բոլորչի յամենայն կողմանց. <sup>5</sup> դուռն առ ի շեղ ի ներքսակողմ ի մոխիր անդ առ լեզ շինեալ յայն արկաներ զգնասակար տաճարին. և կամ զպարտ այլոց մեծամեծ չարեաց ընկենուկ Հասարակ Հաստութեամբ շուրջ լինել մէն ձեռն մատուցեալ: <sup>6</sup> Աստիփ օրհասաւ Հրամայեցին զանօրէն Հիմնի ի միջոյ ծնել. <sup>7</sup> զի մի Հողոյ և մի պատանաց յիւրում բնակութեան աշխարհին արժանի լիցի: Քանզի բազում չարիս էր ցուցեալ նորա ի սեղան անդոր, ուր Հուրն սրբութեան կայր և աճիւնս. վասն այնորիկ մոխրաշեղծոյց մահու զկատարած իւր վախճաններ: <sup>8</sup> Մնտիղքոս արքայ առաւել վայրենացեալ խորհրդովք գայր պատրաստեալ չարաչար տանջանս քան որ առ Հարբն եղեն Հասուցանել ի վերայ Հեբրայեցոց: <sup>9</sup> Իբրև զայն զգայր Յուդա, պատուէր տայր ժողովրդոցն ցայգ և զցերեկ կարդալ առ Տէր. զի որպէս այլ երբեք, և արդ օգնական լիցի այնոցիկ, <sup>10</sup> որ ի Հարցն օրինաց և ի սրբոյ տաճարէն մերժել կամին. և մի յանձն առցէ Հեթմանոսաց անօրինաց ի ձեռն տալ: <sup>11</sup> Իբրև ամենեքին առ Հասարակ միաբանութեամբ յայսմ ուխտի կային արտասուօք և պաշտել, առաջի անկեալ թաւալէին անպակաս գերիս աւուրս, միսիթարեանց գնոսա Յուդա անձին գալ: <sup>12</sup> Եւ ինքն անոնոր զծերակոյտ ժողովրդեանն առանձինն ի խորհուրդ մտանէր. <sup>13</sup> Պոլեւսոյք ասէ զքաղաքս, մինչև զօրաց թագաւորին ի ներքս ի Հրէաստան մտեալ է: <sup>14</sup> Եւ մեք եկողք քաջութեամբ կամօքն Աստուծոյ, մահու չափ մարմնել ի վերայ օրինացն, քաղաքին և տաճարին աշխարհի և տերութեան: Իբրև զայն ասէր պնդէին վաղվադակի ի կողմն Մովդիմ քաղաքի զօրօքն Հանդերձ: Բանակ Հարկաներ. <sup>15</sup> զնշան բաշխէր. յանձն առնէր Աստուծոյ զանձն և զգործն, և զյաղթութիւն գնդին: Եւ անոնոր զԼիւսիսիդէն ընտիր ընտիր երիտասարդ վառելովք. անկանէր գիշերի ընդ բանակս թագաւորին ի ներքս զսրահակօքն, կոտորէր զգիշերապաշտ դռնապաշտն իբրև չորս Հազար այր. և զգլխաւոր փղացն փղապետան

Վասն նորին իսկ մեղաց:

<sup>43</sup> Ունաւ. Խորհրդովք ԺԲ-ան Հազար սատեր... մեռելոց խորհեալ անէր: <sup>44</sup> Ունաւ. Մնկելոցն ի պատերազմի: <sup>46</sup> Ունաւ. Չմտաւ ածեալ այց լի: <sup>13.2</sup> Ունաւ. Բիւրաւ վաճանաւոր զօրու, և Հինգ Հազար... և 3 գերանդաւ: <sup>3</sup> Ունաւ. Իբրև բարեխօսէր... բայց ի սրտ խորհրդով ինքն անցեալ էր քաշան: <sup>4</sup> Ունաւ. Իսկ արքայից արքայ յոյժ: Ունաւ. Եթէ սա էր պատճառք... որ լինի յաշխարհի անդոր... կալեալ կորուսանէր: <sup>5</sup> Յօրինակէն. ի նմին տարւոյ կալեալ կո: <sup>6</sup> Ունաւ. Դուր քաշել ի ներքսակողմն ի մոխիր անդոր առկելի շինեալ... և կամ զպարտս այլոց... լեալ մէն: Ուր Ունաւ. Դուրս քաշել ի ներքսակողմն ի մոխիր անդոր... և զպարտականն այլոց մեծամեծ չա... շուրջ լեալ մենկաւուս ձեռն մատուցեալ: <sup>7</sup> լուս. Առ լեւի շինեալ Համաշայն Բապանց ի Բնաբ. Ուր օրինակ մի տալ: <sup>7</sup> Ունաւ. Եւ այսպէս օրհասաւ: <sup>8</sup> Ունաւ. Մի լիցի արժանի... ցուցեալ նա ի սեղան... վասն այսորիկ մոխ: <sup>9</sup> Ունաւ. Քան առ Հարբն որ եղեն Հասուցանել Հեբր: <sup>10</sup> Ունաւ. Չցայգ և... զի որպէս և յայլ ժամանակն և արդ: <sup>11</sup> Ունաւ. Եւ ի սրբոյ տաճարէ անտի մեր: <sup>12</sup> Ունաւ. Թաւալէին գերիս աւուրս: <sup>14</sup> Ունաւ. Եւ տաճարին և աշխարհի:

Լանդերձ անդէն սպանանէր. և այնպէս զդռնապաշտն տապաստ արկեալ պարէն դիմէր: <sup>16</sup> Յայնմ ժամանակի զամենայն բանակն խռովութեամբ և դողութեամբ խոյր: <sup>17</sup> Եւ ամենեքին լեւալք և լուծեալք և սպառեալք և տարակուսեալք յայն առաւօտն Հասանէին: <sup>18</sup> Իսկ թագաւորն վասն յերկնից օգնականութեանն, այսպիսի ճաշակս քաջասրտութեան քաջութեան զբերայեցոց գնդին անոնոր ինքեղ, միասնգամ փորձ փորձէր. ի կորէս ելանէր <sup>19</sup> և ի Բեթանովր սասպատակեալ պաշտանել պարտութեամբ մատուցանէր: Սակայն և անդ յարձակեալ մարտուցեալ ի պարտութիւն մատնէր: <sup>20</sup> Զի որ ի ներքս անդ էին, ինքնին Յուդա նետ և զէն և Համբարս ընդ աներկոյթ կողմանս ի ներքս մատուցանէր: <sup>21</sup> Այս խորհրդոց առ թշնամի անդր Ռոդոկ անուն ի Հրէից գնդէ անտի մանտ և գուշակ լինէր. քննեցաւ, ինդրեցաւ, գտաւ, պատժեցաւ, ի սուր սպառեցաւ: <sup>22</sup> Իբրև անդ զգուշութեան եղև ամրականացն բռնութիւն թագաւորին. սկսաւ թողեալ զգորտութիւնն, նենգաւ ջանալ ընդ ամրականսն. դաշինս կոտր, և յառնու պատնէր զամուրսն: <sup>23</sup> Անդէն անդուստ յարձակէր ի կողմն Յուդայեանց. և յերկոցունց կողմանց ի պարտութիւն մատնեալ վատթարեալ գտանէր: Ապա անդ եղև նմա մղեգին գնացն Փիլիպպեայ, զի բռնութեամբ տիրաբար ի վերայ իրացն արքունի Հասեալ շրջէր յաշխարհին. լուծաւ լքաւ տրտմեցաւ, աղաչեաց զբերայեցին և Հասանեցաւ նոցա. ուխտ եղ, երդնի արար զամենայն իրաւունս նոցա անդրէն դարձուցանել, զխաղաղութիւն Հաշտութեան ի մէջ Հաստատեաց. մատոյց պատարագ, և մեծարեաց գտաճարն. ի գովթ սեր քաղցրութեան մարդասէր լինէր ընդ ամենայն տեղիս նոցա: <sup>24</sup> Փառաւորեաց զՄակաբէ, և ճոխագոյն և և կացոյց զնա ի վերայ նոցա քան զառաջին: Եւ եթող անդ սպարապետ ի վերայ աշխարհին զՀեգեմոնիդէն ի Դովրայ մինչև ի Գերար. <sup>25</sup> Ինքն եկն եմուտ ի Պոտոմայիս: Բարկացեալ յոյժ էին քաղաքացիքն վասն ուխտիցն Հաշտութեան. ոչ Հանդարտէին, այլ ի նմին խռովութեան կային, զի անդրէն լուծցէ զՀաշտութիւն Հաւանութեանն: <sup>26</sup> Մատեաւ ինքնին Լիւսիս, առաջի եկաց իմաստաբար, Հաճեաց զմիտսն, մեղմացոյց: Դարձ արար անդրէն ի կողմանս Մնտիղքացոց: Այն արշաւան սասպանակի թագաւորն սպապիսի դարձիւ վճարեցաւ:

14 Յետ երից ամաց ժամանակի դէպ եղև դիմել Դեմետրիոս Սելեւկեանց ի վերայ Հեբրայեցոց ընդ երեք քաղաքեան նաւաճանգիստ մեծաւ գնդաւ, բազում զօրօք ի ներքս յաշխարհամիջի անդոր արշաւել, մերժել զՄնտիղքոս և գնորուն եղբայր Լիւսիս: <sup>1</sup> Անկիմոս ոմն անուն էր քաշանայապետ լեալ յառաջ, կամօք իւրովք պղծեաց զառաջինն խառնակութեամբ ժամանակաւ: Խորհեցաւ ի միտս իւր և ասէ թէ՛ Որպէս և է, սակայն անշնար է նմա գտանել փրկութիւն, և ոչ այլ գոյր նմա մերձեալ առ սեղանն սրբութեան: <sup>2</sup> Եկն եկաց առաջի արքայի Դեմետրեայ ի Հարիւրորդի իններորդի յառաջնում աւմ, մատուցանէր նմա պակաս ոսկիս և արմանեմիս, և ոստս թաւ ի պատիւ մեհենին: Եւ զայն օր լուս լինէր. բայց ժամանակի սպասէր իւրում անմտութեանն օգնական գտանելոյ: Իբրև դէպ եղև օր մի ի խորհուրդ կոչել զնա Դեմետրեայ. սկսաւ Հարցանել զնա արքայն. <sup>3</sup> Ինչ օրէս, յինչ կամ, յինչ խորհուրդս կան ընդ մեզ Հեբրայեցիքդ որ ի Հրէաստանի ե: <sup>4</sup> Այսպէս ետ պատասխանի. Ասիդացիքդ որ անուանեալ են ի մէջ Հրէիցդ որոց սպարապետ և զօրավար Յուդա Մակաբէ Համբարձեալ է, զօրաժողով են ի մարտ պատերազմի պատրաստեալ են, յուզեն Հանապաղ զժողովս նոցա. և ոչ տան

15 Ունաւ. Եւ անոնոր զԱրստիդէս... դռնապանսն իբրև զորս Հազարս այր... և այսպէս զդո: Ուր Ունաւ. զարս Տիդէս... դռնապաշտն իբրև: <sup>17</sup> Ունաւ. Յայն յառաւօտուն Հասանէին: <sup>18</sup> Ունաւ. Եւ միասնգամ... և ի կորէս: <sup>21</sup> Օրինակ մի. Եւ պատժեցաւ, ի սուր պատեցաւ... (22) և յառնուլ անոնոր զամուրսն: <sup>23</sup> Ունաւ. Կողմանց անտի ի պար... մղեգին գնացն Փիլ... և աղաչեաց զբերայեցիսն և Ջնազանդեցաւ նոցա... և զխաղաղ: <sup>24</sup> Յօրինակէն. ՉՀեղեմոնեայ ի Դովրայ: <sup>25</sup> Ունաւ. Եւ ոչ Հանդարտէին: <sup>26</sup> Այս. Առաջի եկաց իմաստաբար: Ունաւ.

Յայն արշաւան... այսպիսեաւ դարձիւ: <sup>14.1</sup> Յօրինակէն պաշտէր. Յետ երից ամաց ժամանակի: <sup>2</sup> Ունաւ. Յաշխարհամիջս անդոր արշաւել և մեր: <sup>3</sup> Ունաւ. Պղծեալ զառաջին խառնակութեան ժամանակաց խորհեցաւ ի միտս իւր, և ետես թէ՛ որպէս և է: <sup>5</sup> Ունաւ. Անմտութեան օգնական լինելոյ:



խաղաղութեամբ Զնազանդել ձերում տերութեանդ: <sup>7</sup>Վասն այսորիկ իմ աւասիկ թողեալ 'ի բաց զփառան Լայրե- նի գրաւանայութիւն, եկեալ Լասեալ եմ առ քեզ. <sup>8</sup>Նախ վասն իրաց արքունի սրտացաւութեամբ ցուցանել, և ա- պա վասն մեր. զի մեծաւ ծփանօք մտախոհ Լասի առ քեզ վասն արանցն անմտութեան. որպէս ամենայն ազգն մեր յանպարտ անպարտ կան 'ի խտովութեան: <sup>9</sup>Այլ որպէս ընդ կողմանս կողմանս և ընդ աշխարհն ամենայն խորհուրդս խաղաղութեան և կան մարդասերս ոնիր, զայն ամե- նայն տեղեկացեալ գիտեմ: <sup>10</sup>Այլ մինչ Յուդա կենդանի է՝ անհնար է խաղաղութիւն առնուլ իրաց արքունի 'ի Հրե- աստանի: <sup>11</sup>Իբրեւ նա այսպէս սկսաւ խօսել վասն նորա, այլ աւագանին որ թշնամութեամբ ողորտ պաշտէին Յուդայ, առաւել ևս շուրջ զայրացուցին զթագաւորն: <sup>12</sup>Մինչ անդ- րէն վաղվաղակի Հրամայեաց կոչել զփղապետն Նիկանովր, եւս զօրս 'ի ձեռն, և կացոյց սպարապետ կողմանցն Հրեաստանի. արձակեաց մեծաւ Լանդերձաւ, <sup>13</sup>բազում պատուիրանաւ զի զՅուդայ ինքնին 'ի գլխովին զբռնմբ արկանել, և զգունդն ամենայն յայնկոյս յայնկոյս ցրել. անդ կացուցանել զվիկիմոս քաւանայապետ մեծի տաճա- րին: Այն որ 'ի Հրեաստան <sup>14</sup>անտի ազգքն փախստա- կան գնացեալ էին վասն Յուդայ, զային պառակտեալք և անդէն խառնէին 'ի գունդն Նիկանովրայ. զՀրեիցն թշուառութիւն իրեանց փառաւորութիւն Լամարէին: <sup>15</sup>Սո- քա իբրեւ լսէին զՆիկանովրայ զարշաւանն. և զայնչափ յոյզն Լեթանոսաց. Հող 'ի գլուխ լինէին, առաջի թա- ւալին, որ իսկզբանէ յափտենից Լաստատեաց զիւր ժո- ղովորդ, և յամենայն ժամանակի յայտնապէս ձեռնալորն լինէր իւրոյ վիճակին: <sup>16</sup>Իբրեւ Հրաման տայր գորակարն փութանակի ընդ առաջ եղև նմա 'ի գեօղ մի Դեսաւմ ա- նուն: <sup>17</sup>Հմաւն եղբայր Յուդայ, 'ի դիմի՝ Լարաւ Նիկա- նովրայ. և առ փոքր մի նիգակակցացն յանգգաստութեան 'ի պարտութիւն մատնեալ: <sup>18</sup>Սակայն լուեալ էր Նիկանով- րայ զարանցն քաջութեան, և զմարտ պատերազմի 'ի վե- րայ աշխարհին ճգնութեան քաջութեամբ, երկնէր զիրս դատաստանին արեամբ վճարել: <sup>19</sup>Վասն այսորիկ յոյեաց կոչեաց նա զՊոսիդոնիոս, և զԹեոդոտոս, և զՍատա- թէոս, տալ և առնուլ և կռել դաշինս: <sup>20</sup>Իբրեւ բազում տարուբեր և խորհուրդք 'ի մէջ լինէին, և 'ի բազմոյս ևս զօրագլուխն զխորհուրդն սփռել. և զօրքն ևս մի- աբանութեամբ միով Լամանութեամբ զՀաշտովին յանձն առնուին: <sup>21</sup>Եղին զուստն առաջի և դաշինս կռեցին: Ժամադիր լինէին միմեանց, յորում աւուր 'ի մի՝ վայր Լաս- եալ զուստն Լաստատեացն: Եկին առ միմեանս, աթոռա արկին, խորհուրդ խորհեցան, դաշինս կռեցին: <sup>22</sup>Յու- դա Հրաման ետ իրեանց գնդին՝ վառել պատրաստել՝ դարանամուտ լինել, զի մի դաւ ինչ չարագործութեան նոցա 'ի թշնամեացն լինիցի: Եւ այնպէս զգուշութեամբ զյօրինի դաշինս ընդ միմեանս Լաստատեին: <sup>23</sup>Եւ մտեալ շրջեր յերեսաղեմ՝ ոչինչ անկարգ և անօրէն գնացիր: Զայն որ խառնիճաղանձ զօրս յինքն կուտեալ էր յիւրաքան- չիւր տեղիս արձակել: <sup>24</sup>Եւ ոնէր Նիկանովրայ զՅուդայ գրգանօք փափկութեամբ՝ և մտադել սիրով: <sup>25</sup>Աղաչ- եաց կին առնուլ 'ի նմանէ, զի գովթ անկցի, և զաւակ խառնեցի: Յանձն առ Յուդա, Լամանեցաւ, Լաստատեաց, ընտանեցաւ: <sup>26</sup>Իբրեւ ետես Սղկիմոն զնոցա ընդ միմեանս Լամասարութիւն, և դաշինք որ 'ի մէջ կռեցան, վարեաց Էկն վաղվաղակի առ Դեմետրիոս. ամբաստան լինէր զՆի-

կանովրայ. և ցուցանէր՝ օտարաձայն այլամիտ խորհուրդս ոնել նմա ընդ օրէնս արքունի. զի զվնասակարն իրաց ար- քունի յորդեգիրս առեալ ժառանգ՝ իւր անձին փոխանակ կացուցանէ: <sup>27</sup>Իբրեւ լսէր զբանս անօրէն բանասարկուին 'ի սրտմտութիւն բրդեցաւ թագաւորն. Հրաման ետ թագա- ւորն Հրովարտակս տալ յայտ առնել թէ չէ Լաճեալ ընդ դաշինս Լամանութեան: <sup>28</sup>Իբրեւ Հրովարտակի Հրաման տայր՝ կապեալ ոտիք և կապեալ ձեռք տալ ածել զՍա- կարէ 'ի քաղաքն Մատիդբացուց: <sup>29</sup>Իբրեւ այն ամենայն ազգ եղև Նիկանովրայ, խոնարհեալ կործանեալ կայր տրտմեալ 'ի միտս իւր թէ ստովին ինչ մտցէ 'ի դաշինս անդր. և ուխտքն եղիցին տարապարտոց, յոչինչ փնասու 'ի վերայ առնն արդարոյ: <sup>30</sup>Բայց քանզի զՀրաման ինչ ոչ անցանել ըստ թագաւորին, սպաս արար մարթանօք զՀրամանն կա- ստարել: <sup>31</sup>Իսկ Սակարէոս՝ իբրեւ յայրատագոյնս իմն մատուցեալ զնա Նիկանովրայ. և զօրէն նուաճութեանն խտագոյնս և շինականագոյնս մերձեալ նորա 'ի նա. ոչ լաւ Լամարեցաւ զյանդգնութիւնն Նիկանովրայ. ան- դէն յանդիման նորա շատ զոք ընդ իրեարս շփոթեաց. և ինքն Էլ գնաց յերեսաց Նիկանովրայ: <sup>32</sup>Իբրեւ ետես Նիկանովր, թէ այնպէս զձեռք ոչ կարաց ածել զայնր որ- պէս կամէր. Էկն եհաս 'ի վերայ քաւանայիցն 'ի տաճա- րին սրբութեան՝ մինչդեռ նոքա զպատարագան մատու- ցանէին, սաստեր նոցա՝ զայնր 'ի ձեռս տալ վաղվաղա- կի: <sup>33</sup>Նոքա երդամբ Լաստատեցին՝ թէ ամենևին զայն այր և տեսեալ չիք մեր. ձգեաց զձեռն իւր 'ի տաճար անդր, <sup>34</sup>և այնպէս երդուաւ. Եթէ ոչ կապեալ ոտիք և ձեռք զՅուդա 'ի ձեռս իմ տայցեք, զայդ տաճար Աս- տուծոյ Լարթ յատակ արարից, և զսեղանդ կործանեցից, և զտաճարդ զայդ նուիրեալ որմզդական դից Լաստատե- ցից: <sup>35</sup>Եւ զայս իբրեւ ասաց Էլ գնաց: Քաւանայքն ձեռս բարձին յերկինս, կարդային առ որ յամենայն ժամանակի օգնական և պաշտպան լինէր ազգին իրեանց և ասէին. <sup>36</sup>Դու Տէր ամենայնի, աննիազ յամենայնէ, լի ամենայնիւ. քեզ կամբ այնպէս եղէն, Լաստատեալ զտաճար բնակութեան քոյ 'ի միջի մերում: <sup>37</sup>Եւ արդ յամենայնի սրբութեամբ Տէր, պաշտն Դու յափտեան զայս նորոգապէս սրբութեամբ զտաճար քո: <sup>38</sup>Հռաքս ոմն անուն 'ի ձերակոյտ ժողո- վրդէնէ անտի 'ի զօրացն երուսաղեմի այր ընդկոնկերասէր, մարդասէր յոյժ, բարենշան բարեհամբաւ, ըստ ինամոտ մտաց Լայր կարդացեալ յերայեցուց: <sup>39</sup>Զի յառաջ ժամա- նակի անդ՝ զանխառն զանապակ օրէնսն օրինադիր լինէր Հրեութեան ոգուլ և մարմնուլ յառաջ տուեալ էր զան- ձրն ամենայն ազատութեան: <sup>40</sup>Իբրեւ կամեցաւ Նիկանովր յայտ յանդիմանութեամբ զթշնամութիւն յայտնել զոր ու- նէր ընդ Հրեայն, Լաստոյց զօր աւելի քան զՀինգ Լարիւր, երթալ 'ի բոլուն առնուլ զնոցա: <sup>41</sup>Զի այնպէս ասաց, թէ այդք ևս ամաչեցեալք դարձցին, գործ մեծ գործեցից 'ի վերայ քաղաքիդ: <sup>42</sup>Իբրեւ Լասին զօրքն, զաշտարակն պա- տեցին, և 'ի վերայ դրանն գուն գործեցին. ձայն տա- յին միմեանց Հուր մատուցանել՝ զի զգունն Հրձիգ արաս- ցեն: <sup>43</sup>Իբրեւ այնչափ 'ի վարան տագնապի մտանէր այրն, ուչ առնէր, անձին Հրամայէր, դնէր սուտեր ընդ պորտով կամէր ազատօրէն մեռանել քան անկանել 'ի ձեռս ան- օրինաց, և պղծել զանձին ազտութիւն: <sup>44</sup>Եւ սրովս ուղ- ղորդ 'ի ներք երթայր վասն ձեպոյն վտանգ: Եւ զօրացն ընդ դրունսն խուժելոյ. կամէր ելանել 'ի վեր և զանձն 'ի բարձուէ ընդ պարիսպն Հոսել: <sup>45</sup>Նոքա իբրեւ յիւրեանս այսր

6 Այլ. Յուդա Սակարէ Լամարձակեալ է: Ոճանձ. Եւ պատ- րաստեալ են յուզել... ձերոյ տերութեան: 8 Ոճանձ. Վասն իրացդ արքունի սրտացաւութեամբ... յանպարտ պարտական 'ի խոռ: Ուր Ուկան. Մնապարտական 'ի խտովութեան: 10 Ոճանձ. Մնաւար է խաղա- ղութիւն առնել իրացդ ար: 11 Ոճանձ. Իբր նա այնպէս սկսաւ: 12 Ոճանձ. Մինչ անդէն վաղվա՞... կոչեաց զփղապետն Նի... և ար- ձակեաց: 13 Ոճանձ. ՁՅուդայն ինքնին գլխովին զբռնմբ... և անդ կացու: Ոճանձ. Այն որ 'ի Հրեաստանի (14) ազգքն փախստական գնացեալ էր վասն Յուդայի, զային... փառաւորութիւն Լամարեալ առնէին: 15 Ոճանձ. Լինէր յիւրում վիճակին: 17 Ոճանձ. Եւ Հմաւոն եղ... 'ի դիմի Լարեալ Նիկա: 18 Ոճանձ. Նիկանովրայ՝ զօրացն զքաջութեան... ճգնութեան քաջութեան: 19 Ոճանձ. ՁՊոսիդոնիոսի- ու, և զԹիոդոտոս և զՍատաթէոս: 20 Ոճանձ. Միաբան միով Լամանութեամբ: 22 Ոճանձ. Վառեալ պատրաստեալ... զօրինի 'ի դաշինս ընդ: 23 Ոճանձ. Խառնիճաղանձ զօրն իւր կո: 24 Ոճանձ. Եւ ոնէր Նիկանովր զՅու... և փափկութեամբ և մտադել: 25 Ո- ճանձ. Եւ աղաչեաց:

26 Ոճանձ. Օտարաձայնս և այլա՞... յորդեգիրս առ 'ի ժա- րանդ իւր: 27 Ոճանձ. 'Ի սրտմտութիւն բարկութեան բրդեցաւ թա՞: 29 Ոճանձ. Բայց քան զՀրամանաւ ինչ ոչ անցանել զթա- գաւորին: 30 Յօրենակէն պաշտաւոր. Մատուցեալ զնա Նիկանով... խտագոյնս և շինականագոյնս մերձէ: Ոճանձ. Մատուցանէր զնա Նիկանովր, և զօրէն սորին նուաճութիւն... մերձեալ նորա առ նա. ոչ 'ի լաւ Լամա՞... ընդ միմեանս շփոթեաց: 31 Ոճանձ. 'Ի տաճարն սրբութեան: Յօրենակէն պաշտաւոր. Զայրն 'ի ձեռս դու- վաղվաղակի: 32 Ոճանձ. Հաստատեին եթէ ամենա՞: 33 Ոճանձ. Եւ այնպէս երդուաւ... 'ի ձեռս իմ տացեք, զայս տաճար: 34 Ո- ճանձ. Եւ կարդային առ այն որ յամենայն: 36 Ուկան. Յամենայ- նի սրբութեան Տէր... զսրբութեան տաճար քո: Յօրենակէն. Յա- փտեան զանորդապետ սրբ: 37 Օրենակ մ. Առաքս ոմն անուն: Այլ. Այր ընկերասէր մար: 38 Ոճանձ. Զի յառաջին ժամանա- կի... զանապական օրէնսն: 39 Ուկան. Հաստոյց զօրս աւելի: 41 Ո- ճանձ. Զի զգորունն Հրձիգս ա՞: 43 Ոճանձ. Ուղղորդ 'ի ներք եր- թալ վասն ձեպիցն վտան՞... ընդ պարիսպն Հոսել:

անդր խոնարհեցան, և 'ի նմանե ամբոխն փարատեցաւ. եդ զսուներն և չոգաւ զփրովին. <sup>45</sup>Եւ կանգնեցաւ անդէն, մինչև զօրն և ոգիքն անդէն կային. եկն յայտ անդր զայրապիսի լի բարկութեամբ, մինչև արիւնն գունդագունդ արտաքս Հոսեր, և վերքն չարաչար պատառեալ էին, և ամբոխն առաջի անդ յայսկոյս յայնկոյս փարատեր: <sup>46</sup>Եւ եկաց 'ի վերայ վիմի միոջ, յանդիման կողմանցն երկոցուն. խոնարհեցան առ 'ի գիրկս իւր զաղիսն արեամբն Հանդերձ, և ցոյց 'ի վեր յերկինս, կարգաց զՏէր կենդանութեան զոգւոց և զամբոխնոց և ասէ. Չօղին Հատուցումն Հատուցիր դու նմա: Եւ նա զայս օրինակ փոխեցաւ յաշխարհէ:

15 Իսկ Նիկանովը՝ իբրև անդ եղև նմա վասն Յուդայեանց 'ի կողմանցն Համրտացոց, խորհեցաւ պատրաստեցաւ յատուր պաշտոն շաբաթու անկանել 'ի վերայ: <sup>2</sup>Եւ Հրեայքն որ ընդ նմա էին, բռնադատեալ տաներ Նիկանովը, սկսան աղաչել և ասէ. Բաւ քեզ Տէր, մի՛ այդպէս խիստ և խրժարար կատարեր զկամս քո. այլ տուր փառս, և դիր պատիւ աւուրս որ պատուեցաւ 'ի պատիւ Հանգստեան յամենակալ սրբոյդ: <sup>3</sup>Սկսան անդէն Հարցանել անօրէն և ասէ. Եւ զոյն Աստուած ամենակալ յերկինս որ Հրամայեաց ձեզ փափուկ ունել զօրն շաբաթուց: <sup>4</sup>Նոքա պատասխանի ետուն և ասին. Այո՛, գոյ Տէր ամենազօր կենդանի, որ Հրամայեաց փափուկ ունել զեւթներորդ շաբաթուց: <sup>5</sup>Եւ ժանտաժուտն ասէ արհամարհանօք, ասէ. Հօգրն երկրիս է. որ տայ գործել զինու և զարդու, և գործել զգործ արքունի: Եւ սակայն ոչ մեղմացաւ անօրէն 'ի Հայրտութենէ անտի: <sup>6</sup>Եւ Նիկանովը ամենայն Հպարտութեամբ խտապարանոց գնացեալ, Համարէր Հասանել 'ի վերայ Յուդայեանց. Հասանել սատակել և նշան յաղթութեան կանգնել: <sup>7</sup>Իսկ Մակաբեոս յամենայն ժամ յուսացեալ էր 'ի Տէր, որ Հանապազօր զօգնութիւն իւր ոչ առնէր պակաս 'ի նմանէ: <sup>8</sup>Միսիթարէր զայնտիկ որ ընդ իւրն էին, մի՛ ձանձրանալ մի՛ զանգիտել յանօրէն Հեթմանոսաց. յարձակել և զնել 'ի մոի զգործն քաջութեան զառաջինս: Եւ որ օգնականութիւնն ձեզ յերկնից գտան. Եւ արդ՝ ակն ունել զնոյն 'ի Տեառնէ զյաղթութիւն և զմիսիթարութիւն: <sup>9</sup>Եւ միսիթարէր զնոսա յօրինացն և 'ի մարգարէից. առ յիշեցուցանել նոցա զմարտ պատերազմաց որ 'ի ձեռս նոցա կատարեցաւ. <sup>10</sup>Անդաստեալ յօժարագոյնս ևս առնէր զնոսա, զՀեթմանոսացն ևս ստութիւնս 'ի մէջ բերելով, և զուխտիցն անցանել և զերդմանցն անարգել: <sup>11</sup>Եւ զմի մի 'ի նոցանէ առաւել վառէր միսիթարութեան բանիւք, քան զինուքն տիգօք և ասպարօք: Եւ երազ ևս սկսաւ պատմել նոցա արժանի ժամանակին, զի առաւել զուարթացոյց զամենեւեան: <sup>12</sup>Եւ եր տեսիլ երազոյն օրինակ այս. Ռսիա ոմն որ յայնժամ լեալ էր քաշանայապետ. գեղեցիկ Հայելով, չքեղ տեսանելով, Հեզ բարոյիւք, և Հանդարտ սրտիւ. եկեալ խօսս արկանէր գեղեցիկ, որպէս սովոր էր 'ի մանկութենէ, զամենայն զանձին քաջութենէ. Համբարձեալ զձեռս իւր աղաչէր 'ի վերայ ազգացն Հեբրայեցոց Հաստատութեան: <sup>13</sup>Ապա դարձեալ տեսանէր զժեղութիւն փառաւորութեան պանչելի և կարի վայելուչ իմն, որ շուրջ գնովա բակ առեալ ունէր և ասէ. <sup>14</sup>Անդուտ խօսել սկսաւ Ռսիա և ասէր. Երբայր ծերս այս. սա է որ բազում աղօթմ անպակաս յաճախ մատուցանէ Աստուծոյ Երեմիա մարգարէ Աստուծոյ: <sup>15</sup>Եւ ձգէր զաջ ձեռն իւր Երեմիա, և

տայր ձեռն 'ի ձեռն ցՅուդայ սուներ մի ոսկեհանդերձ. և ընդ տալն՝ ասէր այսպէս. <sup>16</sup>Առ զսուներդ զայդ սուրբ պարզէ՛ 'ի Տեառնէ, զի դովա սատակեցես զթնամիս ամենայն: <sup>17</sup>Միսիթարեցան 'ի բանից անտի Յուդայ 'ի զօրեղ և 'ի գեղեցիկ, և բարձրացան յոյժ քաջալերութեամբ. և անձիւք երիտասարդաց վերստին նորոգեցան: Եդին 'ի մոի այնտեալ ոչ այսր անդր սայթաքել, այլ Հաստատուն զոստ 'ի բոյս Հարկանել, յենուլ 'ի Համբերութիւն, պնտել 'ի պատերազմի. Ժառանգել զանուն քաջութեան, Հաստատել 'ի վերայ իրաց ոխտին Հաստարութեան, առնուլ յանձն զճգնութիւն 'ի վերայ քաղաքին. <sup>18</sup>'ի վերայ կանանց և մանկանց, և եղբարց Հարազատաց, 'ի վերայ դայեկաց բնակաց տոհմային քաղաքացոց: Եւ առաւել քան զայս ամենայն ճգնութիւն պատերազմի էր նոցա 'ի վերայ մեծի տաճարին սրբելոյ: <sup>19</sup>Եր սակայն և 'ի ներքս քաղաքացոցն ոչ թեթել վիշտ պատերազմի, կարծիք վշտագին դատաստանին: <sup>20</sup>Այլ իբրև կողմանք զօրացն երկոցունց 'ի միմեանս Հասանէին, փող Հարկանէր, պատրաստութիւն լինէր, ճակատ յարդարէր, զփիղն վառեալս գնդաց գնդաց 'ի գլուխ յօրինեալ կացուցանէին, զՀեծեալազօրն յաջ յաշնակ թէս գործէին: <sup>21</sup>Զայն աւել տեսիլ Յուդա Հայեցեալ տեսանէր՝ զգնդացն դրօշու դրօշու պատրաստութիւն, զգինուցն զպէսպէս սրբութիւն, զնշանացն փողիողել զմեծամեծ գազանացն զանշարին գազանութիւն, զձեռս յերկինս Համբարձեալ 'ի նշանագործ Տէրն կարգայր. որ ոչ թէ ըստ կամս մարդկան, այլ ըստ կամս իրաւանց իւրոց տայ զյաղթութիւն արժանեաց իւրոց: <sup>22</sup>Եւ սկսաւ ասել յաղաչել իւր այսպէս. Դու Տէր տեսնոց՝ առաքեցեր զՀրեշտակ քո 'ի ժամանակս եղեկիայ արքայի, և սատակեցեր դու 'ի զօրաց անտի Սենեքերիմայ Հարիւր ուխտուն և Հինգ Հազար Հեծեալ սպառազէն: <sup>23</sup>Եւ արդ Տէր ամենազօր որ բնակաւ եւ յերկինս, առաքեալ զՀրեշտակ քո առաջի մեր, յաշ յերկեւղ 'ի դուռում, 'ի զօրութիւն բազկի քոյ, զի զաշի Հարցին՝ և պակիցեն, <sup>24</sup>որ Հայհոյութեամբ Հասեալ են 'ի վերայ Ժողովրդեան քոյ: Եւ սա զբանս իւր վախճանեաց: <sup>25</sup>Իսկ Նիկանովը մեծաշուք 'ի գոչին փողոյ, բազում արուեստականաց ձայնի զճակատն յառաջ մատուցանէր: <sup>26</sup>Նոքա աստի բազում աղօթիւք խնդրուածոց 'ի վերայ յարձակելին. <sup>27</sup>զձեռս 'ի գործ արարեալ, և զսիրտս առ Աստուած աղօթիւք յերկինս: Հասանէին Հարկանէին գունդն Մակաբեան Յուդայ 'ի զօրացն Հեթմանոսաց, ոչինչ պակաս յերկից բիւրոց և 'ի Հինգ Հազարէ. մեծապէս զուարճացեալ յերկէ զօգնականութեան մեծութեանցն Աստուծոյ: <sup>28</sup>Եւ այսպէս զգործն ուրախութեան վճարեալ խնդրութեամբ դառնային: Անդ գտանէին անկեալ զՆիկանովը առաջի գնդին կոտորելոց՝ զինուն զարդուն նշանօք Հանդերձ 'ի մէջ երկուց ճակատոցն: <sup>29</sup>Ի ձայն բարձր գոչման մեծ աղաղակաւ զամենազօրն Աստուած յիւրեանց Հայրենի բարբառն օրհնէին: <sup>30</sup>Հրաման տայր որ զօրութեամբն Հաստատութեամբ՝ առ Հասարակ քաջութեամբ նաՀատակութեամբ մտադէր Հաւանութեամբ 'ի վերայ աղբին նաՀատակեալ՝ Հրամայեաց զգլուխն Հատանել զՆիկանովրայ, և զաջ ձեռն թիկամբն Հանդերձ, և տանել յերուսաղէմ: <sup>31</sup>Իբրև եկն ինքն եհաս, կոչեաց զազգատոհմն, զբաՀանայսն ա-

Համեմար մերոմն օրինակի, ինչպէս և պաղշաճաբար, Բայց իմի ինչ զիսպակաւ իմն չեացեալ Գրի Բան՝ Երբայր ծերս այս, սա է և այլն: Որ երկոմ օրինակի ինչ Հասեմար Բնագրին Յոնայ ոմնն. Երբայրասերս այս, սա է, և այլն:

17 Ոմանք. 'ի զօրեղ և գեղեցիկ... այսր անդր սաթաքել: Բօրնակն պակասէր. Եւ բարձրացան յոյժ քաջալէ: 18 Ոմանք. Եւ 'ի վերայ դայեկաց: 19 Ոմանք. Ոչինչ թեթել վիշտ: 20 Ուկան. Այլ իբրև կողմանք զօրացն երկոցունց պատրաստութիւն լինիւր, ճակատ յարդարէր՝ 'ի միմեանս Հասանէին. փող Հարկանէր. զփիղն վարեալս... յաջ և յաշնակ: 21 Ոմանք. Զինու զպէսպէս սրբութիւն... զձեռս յերկինս բարձեալ 'ի նշանագործ Տէրն կարգային... զյաղթութիւն արժանաւորաց իւրոց: 22 Ոմանք. Սենեքերիմի՝ Հարիւր: Բօրնակն իմն Բնագրով Գրի. Սենեքերիմայ ձեռնի: 23 Ուկան. Եւ 'ի դուռում: Ոմանք. Բազկի քո զաշի Հարցին և պա՛: 25 Ոմանք. Եւ բազում արուեստականաց ձայնից զճակատ: 26 Ոմանք. Սոքա ուստի բազում: 27 Ոմանք. Եւ զսիրտս աղօթիւք առ Աստուած յեր՝... Մակաբեան Յուդայի զօրացն: 28 Ոմանք. Զգործն ուրախութեամբ վճարեալ... երկուց ճակատացն. կա՛մ՝ ճակատուցն: 29 Ոմանք. Մեծաւ աղաղակաւ զամենակալն Աստուած յիւր: 30 Ուկան. ՆաՀատակեալ, զգլուխն Հատանել նի՛:

45 Ոմանք. Անդրէն, մինչդեռ զօրն և ոգ՝... եկն 'ի յայտ անդր... մինչ արիւնն գունդա՛... առաջի անդր յայսկոյս: 46 Ոմանք. Եւ եկաց 'ի վիմի միոջ... և եցոյց 'ի վեր... և կարդաց զՏէր: 15.1 Ոմանք. Վասն Յուդայեան կողմանցն Հա՛... անկանել 'ի վերայ նորա: 2 Ոմանք. Աղաչել և ասեն. Բաւ քեզ: Օրինակ մի. խիստ և զոտարարաբար կատարէր... որպէս պատուեցաւ 'ի պա՛... յամենակալ սրբոյն: 3 Ոմանք. Սկսաւ անդրէն Հարցա՛... փափուկ ունել զեւթներորդ օր շաբա՛: 4 Ոմանք. Զեւթներորդ օր շաբաթուց: 5 Ուկան. Ասէ արհամարհանօք. Հօգրն երկ՛: 7 Ոմանք. Զօգնականութիւն իւր ոչ առնէ պակաս: 8 Ոմանք. Եւ միսիթարէր... և մի՛ զանգիտել յանօրէն Հեթմանոսաց... ձեզ յերկնից գտանել: 9 Ոմանք. Առ 'ի յիշեցուցանել նոցա զմարտ պատերազմոցա՛... կատարեցան: 10 Ուկան. Պատրաստեալ յօժարագոյն ևս առնէր: Ոմանք. Եւս ստութիւն 'ի մէջ բերեալ՝ և: 11 Ոմանք. յաշ-լու-ն. Եւ տիգօք և ասպարօք միսիթարեալ պնտա: Եւ երազ: 12 'ի Բայրոմն պակասի. Ռսիա ոմն որ յայնժամ: Ուկան. Հեզ բարոյք: 13 Ոմանք. Բակառեալ ունէր և ասէր: 14 Ոմանք. Խօսել սկսանէր Ռսիա... յաճախ մատուցանէր Երեմիա: Երբայրս՝ 'ի Բայրոմն ԳրշաԳրիս՝

ռաջի սեղանոյն. և ետ ածել զամրապաճ միջնաբերդին զակառանց. <sup>32</sup> և ցոյց նոցա զանօրէն զՀայհոյի զնիկա- նովրայ զգլուխն, և զձեռն զոր իշխեաց ձգել 'ի տաճար անդր յամենակալի Աստուծոյ պարծանօք Հպարտութեամբ: <sup>33</sup> Եւ զլեզուն Հրամայեաց զանօրէն Նիկանովրայ Հատա- նել. և ասէ. Մանր մանր կոտորեալ զայս թոհնոց գէշագէշ ջամբեցից: Եւ զանմոտութեան բազումն յանդիման տաճա- րին Հրամայեաց կախել: <sup>34</sup> Ալ ամենեքին յերկինս օրհնե- ին զերեւելին Աստուած՝ և ասէին. Օրհնեալ որ պաշտեաց անարատ գուրդ տեղի իւր: <sup>35</sup> Եւ կախեաց զնիկանովրայ զգլուխն զբարձրամուր աշտարակէն յայտ յանդիման ա- մենեցուն. և յայտնապէս օգնականութեան Տեառն նշան յաղթութեան կանգնեցաւ: <sup>36</sup> Միւստ եղին առ Հասարակ, Հրաման ետուն ընդ ամենայն ազգն 'ի Հասարակ կա- մաց Հաւանութենէ առնել զօրն զայն օր տօնից տարեկա- նաց. զի մի՛ թողցեն աննշան զօրն զայն: <sup>37</sup> Եւ էր նշան աւուրն թիւ երեքտասաներորդ օր, երկոտասաներորդ ամ- սեանն Արարայ, որ անուանեալ կոչի յԱսորւոց բարբառոյ անտի այսպէս. որ միով աւուրք յառաջ էր քան զամիսն Մարդեական: <sup>38</sup> Այն օր ինչ վասն Նիկանովրայ իրացն խօսք են, այնչափ: Եւ յայնց ժամանակաց յորում Հասոն եղեն Հեբրայեցիք քաղաքին՝ 'ի նմին վայրի և ես զբանս վախճանեցից: <sup>39</sup> Եւ թէ իցեն 'ի կարգի՝ գովեցայն 'ի կար- գել անդ. զայս և ես կամիմ. ապա թէ Հետեակս ինչ և տկարս ինչ խօսեալ իցէ, ես այդչափ ինչ կարող էի: <sup>40</sup> Չի որպէս զգինի որ առանձինն ըմպիցէ՝ և դարձեալ զճուր առանձինն անարգ է. այլ զորօրինակ զճուր ընդ գինի որ խառնէ, քաղցր և անոյշ առնէ զշտորՀս նորա. սոյնպէս և բանից կազմութիւն զուարթացունէ զսեւիս որ ընդունին զսա: Յայսմ վայրի լիցի վախճան բանիցս:

Աստուծոյս՝ Գիրք Երեմիայի Մակարայեցոյ:

## ՆԱԽԱԴՐՈՒԹԻՒՆ ԵՐՐՈՐԴԻ ՄԱԿԱՐԱՅՅԵՑԻՈՑ

Երեւի երրորդ Մակարայեցիս երեսուն և աւելի ամօք յա- ռաջ գոլ քան զերկրորդն և զԱռաջինն. քանզի Փիղոպատովր Պտղոմէոս առ որով իրքս այս՝ այլ ոչ գոյ 'ի Պտղոմե- անս որը տիրեցին Եգիպտոսի: Այս Փիղոպատովր թագա- ւոր Եգիպտոսի էր առ Մեծն Անտիոքաւ Ասիացոց և Ասոր- ւոց թագաւորաւ. և ոչ առ կրցեր որդեւոյ նորա Անտիոքոս Ե- պիփանեաւ. յայտ է՝ զանցս աղէտիցս այսոցիկ զոր պատմեն Գիրքս այս, կանխագոյն կրեցին Հրեայք 'ի Մեծն անուանեալ Անտիոքայ. և ապա երեսուն ամօք կամ քառասնիւք սուղ ինչ աւելի՝ յետոյ կրեցին յորդոյ նորա Անտիոքայ երեւելոյ, զոր ինչ Առաջին և երկրորդ գիրքն պատմաբանեն:

### Գլուխը Երրորդ Մակարայեցւոց

Ա. Չի Փիղոպատովր թագաւորն Եգիպտոսի եկն 'ի մարտ պա- տերազմի ընդդէմ Մեծն անուանեալ Անտիոքայ Ասիացոց և Ասորւոց արքայի. և դաւաճանեալ սպանաւ յոմանց. և առանց պատերազմի յաղթեալ Անտիոքոս, վասն որոց դիցն պարգևս բաշխեր:

Բ. Եկն Անտիոքոս յերուսաղէմ, և 'ի պատճառս պատուոյ կա- մեր 'ի տաճարն մտանել, որոյ ընդդէմ կալով Հրեիցն մեծանայր աղէտն. և յաղթօթ գոչէին չտալ զուրբ տեղին 'ի կոխ անօրի- նին. որ թէպէտ ժպրճեաց մտանել պատժեալ յԱստուծոյ Հազիւ Հնչով զերծանէր, ընդ որոյ մեծ ևս թշնամութեամբ դառնայր նա ընդ Հրեայսն:

Գ. Եկն Եհան նա յԵգիպտոս. և գիր սաստիկ առնէր զՀրեից՝ զի թողցեն զօրէնսն: Ուր բազումք զայթազդէին, և յոյովք քաջանային. ծանրացոյց զՀարկան. և ոչ վարկաւ զայն բաւա-

կան, այլ գրեաց յամենայն աշխարհ՝ կապանօք ածել զամեն- այն Հրեայս, և կորուսանել 'ի կոխումն տալով փղաց: Ջորոյ ցատումն 'ի գովթ շրջեաց ինամբն Աստուծոյ, և Հրեայք մե- ծապէս փառօք և պարգևօք արձակեցան:

Դ. Եւ զի 'ի գիր Հրամանին մեծարանօք ընդունել զՀրեայսն, և զինչս առեալս անդրէն տալ ցնոսա, և զյանցաւորս 'ի ձեռս. արքայ Փիղոպատովր Պտղոմէոս գրէ՝ ինքն իսկ է Անտիոքոս, և գրէ իւր զանունն Պտղոմեայ. զի եմհաւ ճոխութեամբ յաշ- խարՀ նորա:

## ԳԻՐԶ ԵՐՐՈՐԴԻ ՄԱԿԱՐԱՅՅԵՑԻՈՑ

1 Ազդ եղև Փիղոպատովրայ 'ի դարձելոց անտի վասն Ա կողմանցն յորոց մերժէր զնա՝ և զզօրս իւր Անտիոքոս. ժամ տայր՝ Հրաման Հանէր ամենայն զօրաց իւրոց Հետեա- կաց և Հեծելոց, և առնոյր ընդ իւր զքոյր իւր զԱրսիւնոյէ. չո՛ւ առնէր, խաղայր գնայր զայր Հասանէր 'ի կողմանս Հռափայեցոց, ուր էին Հասեալ բանակեալ Անտիոքոս ա- մենայն զօրօք իւրովք: 'Թէոդոտոս ոմն անուն՝ գործ 'ի միտ արկանէր, առնոյր գունդ մի որ ընդ իւրով ձեռամբ էր, ծածոկ վառէր. Հասանէր գիշերի 'ի վերայ խորանին Փտղոմեայ, 'ի ներքս անկանել և զնա անդէն սպանա- նել: Եւ միայն անձամբ վճարել զգործ պատերազմին: Նմա պատահեալ առաջնորդէր Դովկիթէոս անուն յազգէ Հրեայ, օտարացեալ 'ի նախնեացն օրինաց. անդէն 'ի խորանի անդ արագ արագ շիջուցանէին. և այնպէս մարտն բորբո- թէր, և իրքն Անտիոքայ առաւել յաջողէին: 'Յառնէր վաղ- վաղակի Արսիւնոյէ՝ 'ի ձայն ողորմ լալոյ, զգէս արձակեալ առաջի զօրացն աղաչէր, այսուհետև 'ի վերայ անձանց և որդոց մարտնչել: Եւ եթէ ինչ յաղթութեան Հանրս գտանել մարթասցեն, խոստանայր տալ նոցա յայր երկուս երկուս մանեակս ոսկիս: Եւ այնպէս դէպ լինէր թշնամին 'ի ձեռս Անտիոքայ և զօրացն ապականել բազումն կոտորելով և բազումն 'ի գերութեան վարելով: 'Իբրև այս խորհուրդ յաղթեցան, և գործս այն 'ի ձեռս իւր պատրաստեցաւ. եդ 'ի մտի իւրում Հասանել ինքն 'ի վերայ քաղաքաց որ շուրջ գիւրեւ էին, և տալ նոցա միսիթար: Չայս առնէր կա- տարէր, ընդ ամենայն տեղիս պաշտամանց պարգևս բաշ- խէր. քաջալերեալս և միսիթարեալս ընդ իւրն՝ կացուցա- նէր: 'Արձակեցին և Հեբրայեցիքն 'ի ծերակոյտ ժողովրդե- նէ անտի Հարցանել զողջոյն. մատուցանել պատարագս. յայտ առնել զինչոյ վասն յաղթութեանն ուրախութեան. և նա եդ ինքն 'ի մտի իւրում յօժարել Հասանել սիրով ուրախութեամբ 'ի մէջ նոցա:

'Իբրև եկն Եհաս յերուսաղէմ՝ մեծաւ ջրով բազում պաշ- ք տամամբք, ողջակեզս պատարագաց մատուցանէր մեծին Աստուծոյ, գործնայր և շտորՀս մատուցանէր. և ինչ մի կա- մեր աւելի պաշտօն 'ի տեղի անդր ցուցանել: Իբրև եկն Եհաս 'ի տեղին սուրբ, էր զարմացեալ ընդ գեղեցկութիւն վայելչութեանց տաճարին, և ընդ օրէնս սպասուցն. խոր- Հեցաւ ցանկացաւ մտանել ինքն 'ի տաճար անդր: 'Նոքա կացին առաջի և ցուցանէին, եթէ ոչ օրէն և պատշաճ է զայդ առնել. քանզի և Հրեից իսկ ոչ է մարթ մտանել, և ոչ քաշանայից ամենեցուն. բայց միայն միում քաշանայա- պետին, սակայն և նմա տարոյճ՝ 'ի տարի, միանգամ 'ի տարւոյ: 'Նաժուկայի ոչ ինչ թոպանայր. թէպէտ և բերե- ին զօրէնսն, առաջի ընթերցուին. և այնպէս ու թոլանայր. յամառեալ պնդեալ էր զանձն 'ի ներքս մատուցանել. եթէ նոքա չիցեն ասէ արժանի 'ի ներքս մտանել՝ սակայն ինձ արժան է զայդ պատիւ առնել: 'Բայց աղէ՛ դու քեզ ա- սեմ. զիսորդ է զի յամենայն տեղիս պաշտամանց անխտիր Համարձակ մտանեմ. և ոչոք է որ արգել առնէ: Եւ այլ ոք անդուստ յանդգնագոյնս բարբառեցաւ ասէ. Չի պնդեալ

31 Ուկան. Իբրև եկն և Եհաս... միջնաբերդին զակառանց: 32 Ուկան. Եւ եցոյց նոցա... ամենակալի Աստուծոյ պարծանօք Հպար- տութեան: 33 Ուկան. Ջլեզուն... զանօրինի Նիկանովրայ... մանր կտրել զայն: 35 Ուկան. Ջբարձր աշտարակէն... նշան յաղ- թութեան կանգնեցին: 36 Ուկան. Եւ Հրաման ետուն... կամաց Հաւասարութեան: Եւ... ուկան. կամաց Հնազանդութենէ առնել: 37 Ուկան. Եւ էր նշանաւորն թիւ... յերկոտասաներորդ ամս: Ուկան. Չամիսն Մարդեական: 38 Ուկան. Այն ինչ որ վասն Նիկան: 39 Ուկան. 'Ի կարգել անդր զայս... ապա եթէ... ես այդչափ իսկ կա- րող էի: 40 Ուկան. Անոյշ առնէ... որ ընդունի զնա: 'Ի վախճանն ուկան. Կատարեցաւ երկրորդ գլուխ Մակարեանց. Եւ... ուկան. Կա- տարումն երկրորդ Մակարեանց:

1.1 'Ի լուսն. Հետեաց և Հեծելոց. Համայնս այլոց 'ի քնաք: 2 Ուկան. Անդէն 'ի ներքս 'ի խորանի անդ: 3 Ուկան. Գէսս արձակեալ վաղվաղակի առաջի զօ... մարտնչել. Թերևս յաղթու- թեան Հաարս ինչ մարթասցեն. Եւ խոս: 4 Ուկան. Եդ 'ի մտի իւր Հասանել 'ի վերայ քա: 5 Ուկան. Անտի առ նա Հարցանել... և նա ինքն 'ի մտի իւրում յօժարեալ: 6 Ուկան. Բազում պաշտամբք... վայելչութեան տաճարին... ցանկացաւ ինքնին մտանել 'ի տա- ճար: 7 Ուկան. Սակայն և նա տարւոյ 'ի տարի: 8 'Ի լուսն. Նա ծուկայր ոչինչ թու. Համայնս երկուց նոր օրինակաց 'ի քնաք: Ուր երեք Հնազանդն՝ Համբարձր մերոմն քնաքանն ունին այս- պէս մեառար գրեալ. Նաժուկայի. որդէս ունի Եւ օրինակն Ուկա- նայ, Եւկալէր Եւ անսորոյ նշանակութեամբ: Ուկան. Եւ յամառեալ

յամառեալ ես. իցեն ինչ արդեօք՝ վասն որոյ չիցէ ար-  
ժան մտանել: Նա ասէ. Այի, չիք ինչ Հնար. թէ կամիք,  
և թէ ոչ կամիք. բայց թէ մտանեմ: <sup>10</sup>Անդ քաճանայցն  
ամենայն պատառական Հանդերձիքն իւրեանց, անկանէին  
սողէին, աղաչէին զԱստուած օգնել նոցա, և փոխել զխոր-  
հուրդն զայն՝ ի նմանէ. աղաղակաւ արտասուօք զտաճարն  
լնովն. և որ ինչ անդ դիպեալ էին քաղաքացիքն խռովեալ  
յանկարծակի յայն վայր Հասանէին վաղվաղակի, զինչ  
իւր իցեն շնչէին: Կոյսք ի կուսաստանաց մարքն Հան-  
դերձ ի Հրապարական Հասանէին. Հող արկեալ զվարսիք,  
ճիւղ աղաղակաւ զքաղաքամէջն խռովն. <sup>11</sup>և որ արդ ևս  
Նորամուտ Հարստնք առաքաստեալք յօրինեալք Նստէին,  
զօրինաւոր զամօթն մոռացեալ, ընթացս յանդգնութեան  
ընդ քաղաքամէջն ընթանային: Մոյնպէս մատաղամարն  
մանկամբն Հանդերձ, զղարման մանկանցն թողեալ, և  
այնպէս անզգայութեամբ ընդ անդաստանս առանց դար-  
ձադարձի յաւագամեծար տաճար անդր պնդեալ ժողո-  
վէին: Բիւրապատիկ իմն էին յայս և ի սոյն աղօթք  
ժողովելոցն. վասն այսորիկ որ անօրէնութեամբ խորհէր  
ձեռն յանձին Հարեալ զինքն ի ներքն մատուցանել: Յայր  
վերայ քաղաքացիքն բարկացեալ չառնովն յանձն զայն-  
չափ տարապարտոց զառնն բռնութիւն: <sup>12</sup>Իբրև տեսին  
թէ պնդեալ Հաստատեալ կայ զիւր կամն կատարել.  
ձայն ետուն միմեանց, և յիւրաքանչիւր զէս գնացին,  
վառել կազմել պատրաստել մարտնչել մեռանել ի վե-  
րայ կարգացն Նստեանց և Հայրենի օրինացն. և ան-  
դէն վաղվաղակի մեծ խռով ի տեղոյն կացուցանէին.  
մինչև ՀագինՀագ ծերակոյտ ժողովրդեանն ցածուցանէին  
զամբոխն. և զպատրաստեալսն ի մարտէ անտի անդրէն  
ի նոյն ժողովն խնդրուածոց դարձուցանէին: Եւ զօրք  
քաղաքին անդրէն ի նոյն խնդրուած դառնային: <sup>13</sup>Իսկ  
որ զթագաւորան ծերք և մեծամեծք ժողովրդեանն էին  
ջանային զմիտն Հպարտացեալս ցածուցանել. և զՀես-  
տեալ յամառութիւնն զիջուցանել. և Նորա չէր ինչ Հնար,  
այլ պնդեալ յամառեալ էր զդոյն կամն կատարել՝ զոր  
յառանջ խորհեցան: <sup>14</sup>Նոյնպէս դարձեալ և որ զնովան էին  
իբրև յառն պնդութիւն Հայեցան, այսրէն ի խնդրուածն  
դարձան, զամենազօրն աղաչել զԱստուած. այցելու օգնա-  
կան լինել. զի մի՛ արՀամարհեցէ, և մի՛ ի ձեռաց թողցէ,  
և մի՛ ընդ ոտս տացէ Հպարտութեան խորհրդոց զօրէնս  
օրինաւորս: Եւ այնպիսի ստեպ ստեպ սրտի մտօք աղա-  
ղակ էր զօրացն ժողովելոց. անՀնարին գոչին ի նմին  
լինէր. զի կարծեալ այսպէս էր. եթէ ոչ միայն մարդիկն  
աղաղակիցեն, այլ և պարիսպն և յատակն Հնչիցեն. զի  
ամենայն մարդկանն ի մտի եղեալ զմաճ ընդ կենաց փո-  
խանակել, քան տեսանել զտեղին սրբութեան ի պղծութիւն  
դարձուցեալ:

2 Ական աղաչել և ասել. Տէր Տէր թագաւոր երկնից,  
և Տէր Աստուած ամենայն արարածոց, սուրբ սրբոց, ա-  
մենազօր ամենակալ, Հայեանց ի ցաւագնութիւնս մեր որ  
ի ձեռն անօրինին և պղծոյն որ յանդգնութեամբ Հպար-  
տացեալ է: <sup>2</sup>Ի՞նչ ստեղծէր զամենայն. դու որ զամենայն  
ընդունիս Հեղութեամբ և արդարութեամբ. արդար ես դու  
Տէր, և որ Հպարտութեամբ և ամբարտաւանութեամբ ինչ  
գործեն դատիս զնոսա. դու որ յառաջ զանօրէնութիւնս  
գործէին Հսկայն՝ որ յանձանց զօրութիւն և ի քաջութիւն  
յուսացեալ էին ջնջեցեր, ածեն ի վերայ նոցա զանչափ  
ջուրցն սաստկութիւն: <sup>3</sup>Ի՞նչ որ գործէին զամբարտաւա-  
նութիւն զՍողոմոնայն յայտ յանդիմանութեամբ չարեօքն  
իւրեանց Հանդերձ խայտառակեցեր, ի Հուր և ի ծծումբ  
դատեցեր, և առակ խայտառակութեան յետնոց թողեալ:

էր պնդել զանձն:

9 Ոճանձ. Չիցէ ինչ արժան... թէ կամիցիք թէ չկամիցիք: Ու-  
կան. Նա ասէ. Այո, չիք ինչ: 10 Ոճանձ. Չխորհուրդն զայն ի նո-  
ցանէ... և որ ոչ անդ դիպեալ էին քաղաքակիցքն խո՛: Թօրնա-  
կն. Ջրամէջն խռովն. ուր ի լոսն. ուղղա՞րք զքաղաքամէջն.  
Համայնայն պլուց: 11 Ոճանձ յաւելումքով. Առաքաստօք յօրին-  
եալք... և այնպէս անզգայութեամբ պնդեալսն Գործք Թողեալ  
անգլայոսն ընդ անդաւ... յայս և ի սոյն էլն աղօթք: Ի  
լոսն. Յայր վերայ քաղաքակիցքն. Համայնայն օմանց ի բնալ: 12  
Ոճանձ. Ի տեղոյն կացուցին: 13 Ոճանձ. Եւ զՀեստեալ յամառու-  
թեանն... զնոյն կամն կատարել զոր յառաջումն խորհէ: 14 Ո-  
ճանձ. Եւ այնպէս ստեպ ստեպ: Ելլէ. Մնանարին գոչին իմն լի-  
նէր: 2.1 Ոճանձ. Հայեանց ի ցանկութիւնս մեր որ ի ձեռն ան-  
օրինին... Հպարտացեալ էր: 3 Ոճանձ. Եւ ի ծծումբ դատեցար...

Ի՞նչ զյանդուզն զբուռն արքայն սաստիկ զփարատն՝ որ  
արկ ի ծառայութիւն զժողովուրդ քո սուրբ զԻսրայէլ պէս-  
պէս Հարուածովք կշտամբեցեր. ցուցեր զքո զօրութիւն, և  
ցուցեր դու նմա զմեծութիւն զօրութեան քոյ, զի պատ-  
րաստեալ զՀետ Հեծանքը ժողովրդեան քոյ բազում զօրօք  
կառօք և երկվարօք, ընկուզեր զնա ի ծով Կարմիր: Բայց  
զայնտիկ որ Հաւատացին ի քեզ, ի վերայ ամենայն ա-  
րարածոց զօրացեալս պաճեցեր. որք իբրև տեսին զգործ  
ձեռաց քոց, օրհնեցին զքեզ Տէր ամենակալ: Ի՞նչ թագա-  
ւոր, որ ստեղծէր զանչափ զանքնսն զերկինս ամենայն, և  
ընտրեցեր քեզ զքաղաքս զայս, և սրբեցեր զտեղիս զայս  
յանուն քո քեզ որ աննիսնդդ ես յամենայնի: Ի՞նչ ժողովե-  
ցեր զսա ի փառս մեծութեան, և ի պատիւ անուան քոյ.  
դու սիրեցեր զտաճարս զայս, և խոստացար դու տանս  
Իսրայէլի, բամ, ինչ դէպք որ Հասանիցեն, կամ Նեղովիւնք  
որ զայցեն ի վերայ, զալ Հասանել յայս տեղի սրբութեան  
խնդրուածովք, լսելի առնել զաղօթն մեր: Արդ Հաւատարիմ  
է բան քո՝ և ճշմարիտ. քանզի բազում անգամ յորժամնե-  
ղեցան Հարցն մեր օգնեցեր դու նոցա ի խոնարհութեան  
իւրեանց, և փրկեցեր դու զնոսա ի մեծամեծ չարեաց: Արդ  
աւասիկ և մեք սուրբ թագաւոր, վասն մեծամեծ և բազում  
մեղաց մերոց չարչարեալք, Հնազանդեալ եմք ի թշնամեաց  
մերոց պարտասեալք և տարակուսեալք ի տկարութեան  
մերում, և յաւուրս նեղութեան յայսմիկ. պիղծս Հպարտս  
անբարտաւանս սպրդէ Հնարել ի ներքս անկանել, թշնա-  
մանել զտեղի սրբութեան զանուանի ընդ ամենայն երկիր  
երեւեալ տաճար փառաց անուան քոյ: Թէպէտ և բնակու-  
թիւն քո երկնից երկինք են, աներևոյթ անձեռնՀաս ձե-  
ռին մարդոյ. սակայն վասն զի Հաճեցար փառօք քովք ընդ  
վայելչութիւն Իսրայէլի. սրբեցեր զտեղիս զայս. թէպէտ և  
յանցաւոր եմք քեզ, մի՛ խնդրեր զվրէժս զայն Հեթանոսաց  
պղծութեամբ. և մի՛ պարծեացին անօրէն յիւրեանց Հպար-  
տութիւնն, և մի՛ ցնծացեն յամբարտաւանութիւն խօսից  
իւրեանց. խօսիցեն թէ մեք կոխեցաք զտաճարն սրբու-  
թեան, զորօրինակ կոխիցին խառնակոխ յատակք մեՀնից:  
<sup>9</sup>Չնչեալ զմեղս մեր, և ցրուեալ զամենայն յանցանս մեր,  
եկեցոր զողորմութիւնս քո ըստ ժամանակիս ըստ այսմիկ:  
Վաղվաղակի ժամանեցեն մեզ ողորմութիւնք քո. և տուր  
օրհնութիւն ի բերան կործանելոցս և չարչարելոց. և արա՛  
ընդ մեզ խաղաղութիւն: <sup>10</sup>Իսկ սուրբն որ ի սուրբս բնակ-  
եալ է, ամենազօրն ամենակալն Աստուած լուաւ զօրինաւոր  
զաղօթն խնդրուածոց ժողովրդեանն: Զայն որ արդ ևս  
Հպարտութեամբ ամբարտաւանութեամբ մեծաւ. ի վերայ  
նոցա Համարձակ սաստկացեալ էր. Հարկաներ զնա աս-  
տի անտի սաստիկ. տանէր և շարժէր զնա իբրև զեղեգն  
ի Հողմոյ, և անդէն զգետներ: Եւ նա այնպէս անկեալ դնէր  
անզգայ ընդարմացեալ անմոռնչ անդամալոյ՝ լուծեալ  
յամենայն յօդից. զի սաստիկ և արագ արագ Հասանէր ի  
վերայ նորա դատաստանքն Հպարտութեան: <sup>11</sup>Բարեկամքն  
և որ զնովաւ սպասաւորքն էին, իբրև տեսին թէ այն-  
պէս արագ Հասանէր ի վերայ նորա դատաստանն, զաՀի  
Հարկանէին, թէ գուցէ և ոգիքն սպառիցին. և վաղվա-  
ղակի զնա ի ներքուստ արտաքս քարշէին. զարհուրեալ  
ի սաստիկ Հարուածոց անտի: <sup>12</sup>Իբրև ժամել Հարուստ ի  
վերայ անցին, և առնն միտք յինքն եկին: Սակայն ոչ ե-  
թէ զղջացաւ ի միտս իւր յետ մեծի պատուհասին, այլ  
սաստկագոյնս ևս սկսաւ սպառնալ:

Հրամայէր չու դարձաւ առնել: <sup>13</sup>Իբրև եկն եՀաս յերկիրն Գ  
եփայտացուց. և զչարութիւնն ևս քան զեւ յանձն իւր  
աճեցուցանէր, տաճարակից ընկերովքն իւրովք մեկնելովք  
յամենայն իրաւանց. և ոչ միայն անթիւ աղտեղու-  
թեամբքն չազեցաւ, և յանչափ յանդգնութիւն Հասա-  
նէր, զի Հայհոյութեամբ զտեղին խոյր: Զի բազումք ի

յետնոց թողեր:

5 Ոճանձ. Թագաւոր, ստեղծէր զանքնսն զեր՝... աննիսնդդ  
ես յամենայնէ: 6 Ոճանձ. Իսրայէլի. բանք ինչ անդէպք որ  
Հասա՛: 7 Ոճանձ. Չարեաց իւրեանց, աւասիկ... պատրաստեալք  
և տկարացեալք... և յաւուրս ի նեղութեանս: 8 Ոճանձ. Հեթա-  
նոսաց ըստ պղծութեան. զի մի՛ պարծեցին... յամբարտաւանու-  
թեան խօսից իւրեանց, և ասիցեն թէ: 9 Թօրնակն պակասը. Հստ  
ժամանակիս ըստ այսմիկ: Ոճանձ. Ժամանեցեն առ մեզ ո՛: 10  
Ոճանձ. Ի վերայ նոցա. Համբարձեալ սաստ... սաստիկ Հար-  
ուածովք տանէր և շար՝... իբրև զեղեգն ի Հողմոյ: 11 Ոճանձ.  
Տեսեալ բարեկամքս... այնպէս երագ Հասա՛... և ոգիքն անդէն  
սպառիցին: 12 Ոճանձ. Ոչ եթէ զղջացաւ ինչ ի միտս իւր... չու  
դարձի առնել:



բարեկամաց անտի իբրև ընդ թագաւորն նայէին՝ և ինքեանք զՀետ երթային կամաց նորա: <sup>14</sup>Գիր առնէր և ի չորսպարակ տայր տարածանել բամբասան և Հայհոյութիւնս: Եւ զսրահին շուրջ ի վերայ աշտարակաց արձանս Հրամայէր կանգնել և գիր Հաստատել Հրաման տալ սաստկութեամբ: Ապա թէ իցէ որ այնր գտցի որ ոչ զոհիցէ. մի՛ իշխել ամենեկին մտանել ի տաճար անդր: Եւ զամենայն ազգն Հրէից յաշխարհագիր խառնել ի կարգս Հարկի ծառայութեան օրինի: Եւ որ սակաւ մի խեղճ ընդդէմ դառնայցեն, պատուհաս մահու ի վերայ նոցա. և զոր ոչն սպանանիցեն, դրոշմեալս Հրով նշանաւորս որմզդական դիցն տօնի ոստս ի ձեռն պալականորս կաքաւեցուցանել: <sup>15</sup>Այլ զի մի՛ ամենեցուն իբրև զթշնամի երևեսցի, զայն ևս Հրամայեաց գրել ի Հրով վարտիկի անդ. ապա թէ իցեն ոմանք ի նոցանէ որ յօժարիցեն զօրէնս արքունի յանձինս իրեանց ոնել, զոսա քաղաքակիցս Աղէքսանդրացւոց Համարել: <sup>16</sup>Բազումք ի նոցանէ ծանծաղամիտք, որ յառաջն իսկ գայթի գայթի կային յօրէնս առաջինս, դիւրաւ տային զանձինս իրեանց ի ներքս. իբրև մեծ իմն անոնս փառաց ժառանգել խորհէին, եթէ մտաց թագաւորին շնագանդեսցին: <sup>17</sup>Բազումք ի նոցանէ պղծեցան Հաստատեցան ի սիրտս իրեանց. և ոչ դրոշմեցան յօրինացն իրեանց սրբութեան. արկին առաջի զգանձս իրեանց տալ փոխանակ անձանց իրեանց. զի յաներկէս զանձինս իրեանց փրկեցեն ի գոյ անտի. և յուսով Հաստատեսցին օգնականութիւն գտանել: Եւ որ մեկնէին ի նոցանէ, խորշէին գարշէին, և զոսա պիղծս Համարէին. որոշէին զատանէին յօրինացն Հայրենի. և յազնուութեն անտի սրբութեան զնոսա ի բաց մերժեցին:

<sup>3</sup> Իբրև ի վերայ Հասանէր անօրէն՝ խորհրդոց նոցա, յայնչափ սրտմտութիւն բարկութեան բրդեր, մինչև Հրաման տայր ոչ միայն յերուսաղեմացւոցն ածել, այլ ընդ ամենայն երկիր ուր բնակեալ իցեն որդիք Հեբրայեցւոց, Հրաման տայր ածել ժողովել կուտել զնոսա, և չարայար մահու սպանանել զկեանս նոցա յերկրէ: <sup>2</sup> Իբրև այս Հրաման դառնութեան սաստիկ ելանէր անօրէն, չար թուէր նոցա նեղութիւն փոփոխելոյ օրինացն քան զմահու զառնութիւն: <sup>3</sup> Իսկ որդիքն Հեբրայեցւոց զօրէնս միամտութեամբ ընդ արքային արդար պահէին, և ի Տէր Աստուած իրեանց Հաստատուն կային, և զօրէնս տուեալս Հաստատուն պահէին. մեկտութիւն առնէին յապստամբացն անօրէնութենէ. վասն այսորիկ շատից յաջաց ելանէին: <sup>4</sup> Բայց վասն Հաստատութեան գործոյ սպասուն օրինացն առաջի ամենայն մարդկան փառաւորեալ կային. վասն այսորիկ զարգասիւն բարեաց ազգին՝ այլազգիքն ի Համար ոչ բերէին: Բայց զպաշտօնն և զօրէնս կերակրոցն ի Հակառակութիւն սպաստամբութեան տանէին՝ աւէին. Առ Հասարակ արքայի և զօրացն արքունի թշնամի՝ է ազգս այս: Եւ այսպիսի բանիք Հայհոյութեան ֆնաս արքունի և պատուհաս մեծ ի վերայ Հաստատեալ դնէին: <sup>5</sup> Իսկ որ ի քաղաքի անդ Հեթանոսք էին, իբրև տեսին զյանկարծակի խռովութիւն մարդկան, և զայնչափ Հալածանսն յանկարծակի Հասեալ ի վերայ, օգնել ինչ ոչ կարէին, և ոչ ընդդէմ դառնալ Հրամանացն արքունի: <sup>6</sup> Բայց սակայն արգահատէին միմիջարեւին քաղաքներէն և ինդրէին անցուցանել վարդապետի զժամն բարկութեան, և աւէին. Ոչ թողու Տէր Աստուած իրեանց զայդպիսի գոռոյ տարապարտուց կորուսանել: Եւ որ այլ որ բարեկամք և մերձաւորք և վաճառակիցք էին, լռելեայն ուխտ դնէին օգնական լինել որչափ ձեռնահաս լինէին: <sup>7</sup> Բայց անօրէնս այնչափ Համբաձեալ էր ի Հպարտութիւնն առ ժամանակ անդր, և ամենեկին ոչ Հայէր ի զօրութիւն մեծին Աստուծոյ. բայց այսպէս ածէր զմտաւ թէ մշտնջեան իցէ իւրոց խորհրդոցն իշխանութիւն: Արդ Հրովարտակս առնէր ընդ ամենայն աշխարհ՝ օրինակ զայս:

<sup>8</sup> Արքայ Անտիոքոս՝ կողմանցդ Եգիպտացւոց ի տեղիս տեղիս, առ սպարապետս, և առ զօրավարս, և առ զօրս ողջիցն, ողջ լիջիք. և ես ինձէն իսկ ողջ եմ՝ ամենայն իրօք, զօրօք, տերութեան օրինօք: <sup>9</sup> Զեր ինքնին լուեալ իցէ վասն առնուծիդ ճանապարհին, որպիսի գնդաւ մտի ես դիցն օգնականութեամբ ի ճանապարհին. ոչ զօրութեան բռնութեամբ, ոչ ի տեղ նիզակաց, ոչ ի Հաստապահ դնութիւն աղեղանց. այլ Հեզութեամբ և խոնարհութեամբ, մարդասէր խորհրդով, իբրև դայեկաբար մտուցանել զամենայն կողմանս Ստորին Աստուծոյ և Տաճկաստանի. ընդ ամենայնի ամենայն բարեաւ եղէ. <sup>10</sup> մեծապատիւ մեծապարգև արարաք զամենայն կողմանս քաղաքացն: Եկաք իջաք և ի քաղաքն Երուսաղեմացւոց, եկաք կամեցաք մտանել ի տաճարն ի չարագործաց վայր անդր, որ ոչ կամէին կասել երբեք ի խորամանկութենէ քարեաց իւրեանց: <sup>11</sup> Նոքա վեր ի վերոյ բանիւք խնդացին զմեր ի նոսա Հասանել բայց արդեամբք խորամանկեցին չմերձեալ ի մեզ. և ոչ զմեզ ի տաճար անդր մերձեցուցին, և ոչ զերևելի դաճառունս պատարագաց մերոց ի տաճար անդր իւրեանց ընկալան, ի Հպարտութիւն ամբարտաւանութեան յեղեղս յայն որ ի Հոց ժամանակաց Հետո ոնէին, արգելին զմեզ ի ներքս մտանելոյ: Կարօտացան պակասեցան ի մերմէ բարեաց մարդասէր զօրութենէ՝ զոր ունիմք առ ամենայն մարդիկ: <sup>12</sup> Եւ զիւրեանց զանձարին մտացն թշնամութիւն զոր ոնէին ընդ մեզ յայտնապէս կամեցան ցուցանել իբրև միայն ի մեջ ամենայն ազգաց կամեցան կնճանալ ելանել տիրել թագաւորել Հպարտանալ՝ ամբարտաւանել յոյն կալ բարձրապարանոց երևել ի վերայ երախտաւորաց իւրեանց: <sup>13</sup> Մէք իբրև կամեցաք ըստ նոցա անմտութեանն զմեր միտս գնատուցանել մեծաւ յաղթութեամբ դարձաք անտի ի կողմանս երկրին Եգիպտացւոց: Զամենայն ազգս և զազգս մարդասէր Հեղութեամբ խնամով՝ որպէս պարտ պատշաճ էր օրինի մերում նուաճեցաք: <sup>14</sup> Եւ զազգատոհմն նոցա առանց որիս ի մտի ոնէլոյ, վասն բազմապատիկ յանդգնութեանն և ժպրհութեան նոցա. սակայն Հրամայեցաք Աղէքսանդրացւոց քաղաքակից արժանիս առնել ի Համարի: <sup>15</sup> Նոքա ևս վատթար յետամիտ խորհրդովք և տնկակից խորամանկութեամբք զայն բարիս յանձանց մերժեցին: Եւ քանզի Հանապազ զմիտս իրեանց ի չարին Հաանութեան ոնէին, ոչ միայն ի բաց մերժեցին զերևելի պատիւ մեծարանաց ընկերութեանս. այլ գարշին և անարգեն, և պիղծ Համարին բանիւք և լռութեամբ: Եւ զայն ևս սակաւս որ ի մեզ գթով նուաճեցան, խոտեն և անարգեն, և անկեաց կեանս շտապ տագնապաւ ի վերայ Հասուցանեն. կարճ ի կարճոյ վաղվադակի՝ կործանումն իրաց նոցա խոստանան ցուցանել: <sup>16</sup> Յայսմ ամենայնէ Հաստատեցաք նոցա ընդ մեզ թշնամութիւն. և խորհուրդս ի մտի եղաք, եթէ որոցէ առ այնպիսի խորամանկ բարոյիք նոցա յանկարծակի խռովութիւն ինչ ի մեր վերայ Հասանիցէ. և նոքա ըստ իրեանց անօրէնութեան զմիկունս Հաստ առնիցեն, մատնտու ի ներքուստ արտաքս առ թշնամիս անդր գտանիցեն: Հրաման տուաք վաղվադակի իբրև ի ձեռն առնուցուք զայդ մեր առ ձեզ Հրովարտակս. զմիկեկան չարագործադ կնաւ և մանկամբք Հանդերձ մեծաւ թշնամանօք և աշխատութեամբ, ոտիւք ձեռքք պարանոցօք կապելովք, շուրջանակի պատեալ պաշարեալ պաճապանօք, աճազին պատուհասիւք առ մեզ արձակել: <sup>17</sup> Ի իբրև նոքա խորամանկ ըստ անօրէն չարագործութեանն պատիժ և պատուհաս ըստ իրեանց արժանի գործոցն կրեսցեն. խաղաղագոյն և դիւրին մերոց իրաց կազմած Հաստատութեամբ պատրաստեսցի: Ապա թէ գտցի՝ որ թաքուցէ որ ի նոցանէ այր մի՝ կամ կին մի, կամ տղայ մանուկ մի՝ յանցեալ ծերութենէ մինչև

րացեալ էր ի Հպարտութեան... այսպէս ածէր նա զմտաւ... ընդ ամենայն աշխարհս զօրինակ զայս: Ուկան. եթէ մշտնջեանական իցէ իւրոց:

<sup>8</sup> Ուկան. Արքայ Անտիոքոսէ: <sup>9</sup> Ուկան. Դիցն օգնականութեամբ զայն ճանապարհ խորհեցայ, ոչ զօրութեամբ բռնութեամբ, և ոչ: <sup>10</sup> Յօրինակն պակասէր. Իջաք և ի քաղաքն: Ուկան. Մտանել ի տաճար անդր, ի չա՛... որ ոչ երբեք կամին կասել: <sup>11</sup> Ուկան. Ի մարդասէր զօրութիւնէ: <sup>12</sup> Ուկան. Կնճանալ զեզանել տիրել... յողնկալ բարձ: <sup>13</sup> Ուկան. Ըստ նոցա անզգամութեան զմեր միտս... պատշաճ էր ի մերում նուա՛: <sup>15</sup> Ուկան. Յետամիտ խորհրդով և տն՝... ի կործանումն իրաց նոցա խոստանան անցուցանել: <sup>16</sup> Ուկան. Եւ խորհուրդ ևս ի մտի եղաք. թէ գուցէ առ

<sup>14</sup> Ուկան. Եւ ի գիր Հաստատել... իցէ որ այն գտցի որ... ոստս ի ձեռն պաս: <sup>15</sup> Ուկան. Յանձինս իրեանց ցուցանել: <sup>16</sup> Ուկան. Որ յառաջ իսկ գայթի ի գայթին կային... իբրև մեծի իմն անոն: <sup>17</sup> Ուկան. Զի աներկիւղ զանձինս... յօրինացն Հայրենեաց. յազնուութենէ... ի բաց մերժեցին: <sup>3.1</sup> Ուկան. Մինչ Հրաման տայր ոչ միայն ի վերայ Երուսաղեմացւոցն ածել զբարկութիւն. այլ ընդ ամենայն... և չարաչար մահուամբ սպառել զկեանս: <sup>2</sup> Ուկան. Եւ լանէր յանօրինէն: <sup>3</sup> Ուկան. Առնէին յապստամբ անօրէնութենէ: <sup>4</sup> Ուկան. Եւ զօրէնս կերակրոցն: <sup>5</sup> Ուկան. Եւ զայնչափ Հալածանս յան: <sup>6</sup> Ուկան. Եւ այլ որ բարեկամք: <sup>7</sup> Ուկան. Այնչափ բարձ-

ի՛ դիեցիկն ՚ի գրկի, չարաչար տանջանալու պատուհասն մահու զնա տուհաւ չարացն: <sup>18</sup>Ապա թէ որ գտցի, որ զղօղեալն թաքուցեալն գուշակեսցէ, ինչքն և ստացուածքն գուշակեցեացն լիցին, և յարքունի գանձէ նմա պարգև լիցի, և ազատութեան պատկառ պատուեալ ՚ի Հրապարակս եկեսցէ կոչեցեալ: <sup>19</sup>Եւ ամենայն տեղի՝ ուր երևեսցի ՚ի նմա՝ ՚ի նոցանէ որ ղօղեալ և թաքուցեալ, աւեր Հրձիգ և անապատ լիցի. և ամենայն ազգի մարդկան յամենայն պետս անպէտ կացցէ մինչև յաւիտեանս ժամանակաց:

4 Եւ Հրովարտակն՝ արքունի օրինակ զայս գրեցաւ: Բայց ընդ ամենայն տեղիս ուր և Հասանէր Հրաման Հրովարտակին, գաւառակոյտ քաղաքաժողով ուրախութիւն լինէր Հեթանոսացն, մեծաւ ցնծութեամբ և ուրախութեամբ, զառաքաստեալ խորամանկ նենգութեամբ զոխութիւն խորհրդոցն գաղտնեաց՝ յայտնութեամբ Համարձակութեամբ զթշնամութիւն ցուցանէին: <sup>2</sup>Եւ քաջացն սոգ անհնարին և գերարտօսարկից գոյմամբ եռանդն ՚ի վեր Հասեալ զսիրտս ճմլէր: Յանկարծակի Հրամանն դատնութեան որ ՚ի սատակումն զամենեսեան առ Հասարակ Հրաւիրէր: <sup>3</sup>Քանզի զի՛նչ օրէնք կամ քաղաք, կամ բնաւ ամենեկն տեղի բնակեալ մարդկամբ, կամ որ անցք փողոցաց ընդ ամենայն քաղաքս, որ ընդ գուժի աղաղակաւ կոծով ՚ի վերայ նոցա չէին լցեալ ճշելով: <sup>4</sup>Ձի այսպէս մեծաւ սաստիւ դառնութեամբ, և անողորմ Հրամանաւ զազգն ընտրեալ ՚ի քաղաքաց քաղաքաց ժողովեալ յուղարկէին ՚ի ձեռն զօրավարաց գաւառացն, զի արտաքոյ բնակութեան ՚ի տար պայման Հրամանսն տարապարտուց մեռանայ: Եւ այնչափ աղէտ տարակուսի եր ՚ի վերայ անհնարին վշտացն, մինչև սիրտն ռխակալ և ակն նախանձալից վասն Հաւասար գիծոյն յայն ողորմ տեսիլ չարչարանաց մարդկանս, արտասուք քամէին: Ձի յանկարծակի զթշնամութեան ճանապարհաբն ՚ի երթային տանէին զբազմութիւն ձերակոյտ ալեացն հասցելոց, Հրամանաւ խորհրդով տարակուսեալ տկարութեամբ ՚ի Հնութեան ժամանակի: Իսկ որ արդ ևս նորոգ ամուսնութիւնք ՚ի միմեանս Հասեալ թերալից ուրախութեամբ նորասեր առաքաստիցն, չարաչար գուժի մերկացեալ, ուղղոյ լինէին: <sup>5</sup>Եւ ամրաժառուկ քողածիգ ծկասէր Հարսունք, վարսս մերկացեալ զոյժ առեալ զիւղաթուրմ ցցունան յանդգնեալ Հոլանեալ Հող ՚ի գլխոս տանէին: Փոխանակ երգոցն ուրախութեան ձայնակից ընկերօք, անընդել աշխատութեան տառապանք, Հերարձակ ցտեալք և կապեալք ընդ Հրապարակն, մինչ ՚ի նաւացն նաւահանգիստն բռնութեամբ քարշեալք երթային: <sup>7</sup>Եւ նոցին ամուսնիքն՝ տոռն ընդ անձն փոխանակ երիտասարդութեան ցնծութեանն՝ ձեռակապօք խառնանաձիգ ՚ի մոլորչին լալոյ վասն Հասեալ ժամանակին, անդէս առ ոտս իւրեանց զօրհաս մահուն դէմ յանդիման առ ՚ի դժոխս նկարէին: <sup>8</sup>Եւ այսպէս զամենեւին իբրև զգազանս ինչ ՚ի վայրէ երկաթակապս ածեալ, ընդ ինչն նաւաց զպարսնոցս կապէին և նովին շղթայիւք բեռեռէին: Կիսոցն գոտիցն և զձեռաց կապելոց առեալ ընդ վերնակողմն տախտակամանձ նաւին բեռեռէին: Յամենայն կողմանց թմբեալք և յիմարեալք, զի անձին ինչ Հրամայել յերթալ նաւացն նենգութեամբ ինչ մի կարացեցն: <sup>9</sup>Իբրև այնպէս զամենեսին զնոսա ՚ի նաւ անդր արագեալ տանէին. և ընդ Հողմոյն անդղել ըստ Հրամանի թագաւորին ՚ի տեղի Հասուցանէին: Հրաման ետուն

արտաքոյ քաղաքին յասպարիսի անդ՝ յնդարձակ տեղով յաշխարհակոյտ վայրի վասն խայտառակութեան ազգին. զի ամենեցուն Համարձակ իցէ տեսանել որ յայսկոյս յայնկոյս շահատակէին. գառաջին քիտու վրէժս զամենեցունց ընդ այն Հանէին: <sup>10</sup>Իբրև այս ամենայն լինէր. դարձեալ լու լինէր, թէ ազգակիցն գաղտուկ ելանէն արտասուաց կցորդ լինել, վասն յանկարծակի թշուառութեանն ՚ի վերայ ազգին Հասելոյ: Իբրև այն ազգ լինէր ՚ի սրտմոլութիւն բարկութեան բրդէր թագաւորն. Հրաման տայր և այնոցիկ որ ՚ի ներքս ՚ի քաղաքի անդ էին ածել խառնել ընդ նոսա, և առ Հասարակ ՚ի նմին պատժի պատուհասի արժանի մահու առնել զամենեսեան. և ընդ միով աշխարհամար գորովն զազգատուհն ամենայն յանուանէ գրել: <sup>11</sup>Ձի առ յառաջ սակաւ մի յայտնելոյ գործոցն վասն սրտացառութեան պաշտամանն պատուիրեալ էր, սաստիկ պատուհասի մեծամեծ տանջանք ՚ի միում ժամանակի արագ արագ կորուսանել: <sup>12</sup>Եւ նոցա գիր Համարոյն այսպէս դառնութեան սաստիկ Հրամանսն սրտացառութեան պնդապէս յարեցից մինչև ՚ի մուտս արեւու անվախճան կատարած յաւուրս քառասուն ձգտէր: <sup>13</sup>Առանել մեծապէս քան զօրէն Հանապազորդ թագաւորն լի ցնծութեամբ Հրաման տայր՝ մեծի տաճարին կոչնականս նուիրել յամենայն մեծամեծաց. մոլորեալ մտօք ՚ի ճշմարտութեանէ, աւորէն պիղծ բերանովն զանշըշունչ զանձայն զանմոռնչ կուտն յարգէր գովէր. և յօրինաւոր սրբութիւնսն խօսէր որ ինչ ոչ էր արժան: <sup>14</sup>Եւ յետ ժամանակեալ ժամանիր ժամուն, եկին մատուցին աշխարհահամար դպիրքն զգիրն առաջի թագաւորին. սկսան պաղատել և անհնար Համարեցան առնել գիր զաշխարհամար Հրեիցն. ասէ. Ոչ յաղթեմք վասն անչափ բազմութեանն. զի բազում այն են ասէ, որ ցան աստ անդ ընդ աշխարհ անհամար մնացեալ են արտաքոյ այդր գրոյ անհամար կոչն. և որ ՚ի տեղիս տեղի՞ն յապարանս ապարանս ՚ի կողմանս երկրին Եգիպտացոց անհամար կան: <sup>15</sup>Իբրև զայն լսէր թագաւորն, պատուհասակոծ առնէր զգալիրն իբրև զիշխառաբեկս, իբրև զայն ինչ խելս մենքենայից խառնեալ զի ապրեցուցանել մարթացն նոցա զնոսա: <sup>16</sup>Նոքա Հաստատէին և ասէին, յայտ յանդիման ցուցանէին զքարտէն պակասեալ, և զգրիչն մաշեալս: Եւ այս ամենայն լինէր վասն օգնականութեան Բարձրելոյն, որ ցուցանէր զգթութիւն ինսամոց ՚ի վերայ եբրայեցոցն:

5 Յայնմ ժամանակի կոչէր նա զՀերմոն փղապետ, մեծաւ սաստկութեամբ վառել զփիղոսն ՚ի վաղիւ անդր. զի առանց յապաղելոյ պատրաստեց գինեզէնս ինկալիցն՝ զպրարեալս կնդրկաւ՝ զազանացեալ անապակաւ, ՚ի Հրապարակ ածել թուով իբրև եւթն Հարիւր. ածել պատրաստել ահագին պատուհաս ազգին եբրայեցոց: <sup>2</sup>Եւ թագաւորն զայս Հրաման տայր փղապետին, և ինքն յուրախութիւն դառնայր բազում զօրօք մեծամեծ աւագանով, որ առաւել ևս թշնամութեամբ էին ընդ ազգին եբրայեցոց քան զթագաւորն: <sup>3</sup>Իսկ փղապետն իբրև լուսն զՀրամանն սաստկութեամբ կատարէր, ՚ի ժամ անդ զփիղոսն պատրաստէր. և այլ սպասաւորքն ելանէին կապէին զտառապետոցն գոտս և զձեռս, և զայլ պաշտպանական շորջ զնոք զգոյշութեամբ բիւրազգի ածէին. ընդ միտս իւրեանց Համարեալ ընդ այլն ընդ առաւօտն վախճան սատակման ածեալ ՚ի վերայ ազգին տեսանէին: <sup>4</sup>Իսկ Հրեայքն յամենայն կողմանց զանձինս իւրեանց անգոր և առանց օգնականութեան գէշ անկեալ Հեթանոսացն Համարէին. զամենակալն Աստուած, և զամենայն զօ-

այսպիսի... և ձեռք և պարանոցօք... պաշարեալ պահպանօք:

17 Ոճանկ. Տանջանք պատուհասաւ. կամ պատուհասիւ. և ոճանկ. պատուհաս մահու զնա: 18 Ոճանկ. Թագուցեալն գուշակել: 19 Բաղոմ. Եւ ամենայն տեղի որ երևեսցի: 4.1 Թօրիսն... կնն պակասէր. Եւ Հրովարտակն արդունի օրինակ զայս: 2 Ոճանկ. Եռանդն ՚ի վերայ Հասեալ: 3 Ոճանկ. կամ բնակութիւն բնաւ տեղի մարդկան, կամ որ անցք: 4 Ոճանկ. յաւելումք: 5 Ոճանկ. Զի այնպէս մեծաւ սաստիկ դառ... ՚ի ձեռն զօրավարաց փողախոցն և գաւառաց... զթոյն յանողորմ տեսիլ չարչարանաց մարդկան արտասուք քամէին, զյանկարծաւ: ՚ի լուսն. ՚ի տալ պայման Հրա. Համայնայն քաղաք ՚ի քաղաք: 5 Բաղոմ. Ուղղոյ լինէին: 6 Ոճանկ. Կարսս մերկացուցեալ... մինչև ՚ի նաւացն նաւաւ: Ուկան. Զիւղաթուրմ ցցունան: 7 Ոճանկ. Եւ նոցուն ամուսնիքն... ձեռակապօք խառնանաձիգ... առ ՚ի գլուխս նկատէին: ՚ի լուսն. Առ ՚ի դժոխս նկատէին. Համայնայն ոճանկ ՚ի քաղաք: 8 Ոճանկ. Թմբեալք անձին ինչ Հրամայել երթալ նաւացն նենգութեամբ ինչ մի արասցեն:

9 Ոճանկ. ՚ի նաւ անդր ամրացեալ տաւ... որ յայնկոյս յայնկոյս շահատակէն, զի գառաջին քիտու: 10 Ոճանկ. Ելանէին արտաստակցորդ լինել... արժանի առնել: ՚ի լուսն. Աշխարհահամար գր: 11 Ոճանկ. Զի առ սակաւ մի յառաջ յայտնելոյ գործոյն վասն սրտացառութեան: 12 Ոճանկ. Յարեցից մինչև յարեւմուտս: 13 Ուկան. Զանշըշունչ զանձայն: 14 Ոճանկ. Եւ յետ սակաւ ժամանակի ժամու... աշխարհամար... զի բազում են ասէ որ ցրուեցան աստ անդ: ՚ի լուսն. Սկսան պատուել և անհնար Հա. Համայնայն ոճանկ ՚ի քաղաք: 15 Ոճանկ. Պատուհասակոծ արձակէր զդպ... ինչ և մեքենայիցն խառնել: 16 Ոճանկ. Եւ յայտ յանդիման ցու: 5.1 Ոճանկ. Զայրացուցեալ կնդրկաւ, գազանացուցեալ անապաւ... ածեալ թուով... յահագին պատու: 2 Ոճանկ. յաւելումք. Բազում զօրօք քաղաքաւոր մեծամեծ: 3 Ոճանկ. Իսկ փղապետն իբրև առնոյր զՀրա... և ՚ի ժամ անդր զփիղոսն... ՚ի միտս իւրեանց Հա... ածել ՚ի վերայ:

րութեանց զօրացուցիչ զողորմածն Աստուած՝ անդադար բարբառով արտասուած կարգային: Անկեալ առ Հասարակ աղաչէին դարձուցանել շրջել գիտորհորդն անօրէնութեան. մեծապէս յայտնութեամբ անցուցանել զօրհան, որ անդէն մօտաշուտ զօտիւք զձեռք պատեալ է: Փղապետն զանողորմ գազանն՝ գինեգէս խնկալիցս զայրացուցեալ ընդ առաւօտն՝ ի դուռն թագաւորին Հասուցաներ: Իսկ այն որ յափտենիք ժամանակաց գեղեցիկ աւարածք, բարտը բաժին տունջեան և գիշերոյ վիճակ ելեալ յերկնաւորն՝ ի պարգևատու յառաւորակեալ Աստուծոյ, ելանէր պարգև մասն մի քնոյ՝ զոր առաքել ի վերայ թագաւորին. և անդէն թանձր և խորին, և քաղցր և անոյշ քնով ի զօրութիւն Տեառն կապել զթագաւորն, և զսալսանշար խորհրդոցն անտի խաբեալ վրիպեալ կացուցանէր: <sup>7</sup>Անդ որդիք Երայեցոցն՝ զժամանակեալ զմաւաբէր զօրհանի ժամանակն զանցուցեալ, զսուրբն գերկնաւորն Աստուած օրհնէին: Եւ դարձեալ անկեալ ի վերայ երեսաց իրենաց՝ աղաչէին կատարել զպարգևն ի մեծագոր բազկէ անտի, ի մէջ Հպարտացեալ Հեթանոսացն երևեցուցանել: <sup>8</sup>Իբրև ընդ մէջ լինէր ժամ տաննեորդ. և սպաս տաճարին ամենայն պատրաստեալ էր, և կոչնականքն յիւրաքանչիւր ի չափս յօրինեալ կային. յանկարծակի խթեաց անդ արար, մերձ յանցանել լինել ժամ ուրախութեան տաճարին: Զայն ժամ զուրախութեան զմտաւ ածէր թագաւորն, և անդէն բազմեալ վաղվաղակի Հրամայէր զիշխականն ի ներքս կոչել, սպաս առնել տաճարին բարձիցն պատրաստութեան, զայն այն յիւրաքանչիւր գաւ Հրամայէր մատուցանել: <sup>9</sup>Ի ձեռն առեալ զուրախութիւն խրախոսս առնէր տաճարին, զանագան ժամուն ընդ ուրախութիւն զուարթութեան անցուցանել: Իբրև յերկարագոյն նուագօք զբանիւք անկանէին. կոչեաց զփղապետն աւել յաստկութեամբ դառնապէս պատուհասէր. ընդէր կամ զմէ՛ զժամանորի սաստիկ Հրամանի զօրհանսաւ անցեալ Հրեայքն, և զայս օր կեցեալ գտանէին: <sup>10</sup>Նա՛ կայր ցուցանէր նմա զՀրամանն արքունի գիշերախառն կատարեալ. և նոքին կոչնականքն վկայէին բանիցս փղապետին: Ապա թագաւորն զդառնութիւն գազանութեանն ցածուցանել և ասէ. Երթ դու քեզ զայս օր քնոյ չնոր՝ կայցին նոքա: Բայց անվրէպ զվաղի օրն պատրաստեալի՛ր ի նմին գազանութեան զփիղն ի վերայ անօրէն ազգին Հրեից սատակման Հասուցանելոյ: <sup>11</sup>Իբրև զայն ասէր թագաւորն. և ամենեքին լի ուրախութեամբ ընդ մի բերան զՀրամանն գովէին, յիւրաքանչիւր վասն ի միմեանց բաժանեալք, վասն անագան ժամուն մեկնէին. և սակայն այնչափ ոչ տային քնոյ զանձինս, որչափ զգիշերն ամենայն զմտաւ ածէին մեքենայել զինչ նոր նոր չարչարանս ի վերայ տառապելոցն Հասուցանել մարթասցեն: <sup>12</sup>Այն ինչ՝ Հաւ խօսեցաւ, կանուխ ընդ առաւօտն գազանացուցեալ վառեալ զգազանսն ի գինի և ի խոնկ, ածեալ պատրաստէր. և ինքն իջեալ ի մեծի սրաւի անդ ճեմ առեալ շրջէր: Իսկ որ ի քաղաքի անդ էին, առՀասարակ ելեալ Հեղեալ եկեալ ժողովեալ էին. դէտ ակն ունէին թշուառութեան տեսնան, որ ընդ այգն ընդ առաւօտն ի վերայ Հրեից սպառնացեալ պաւհէր: <sup>13</sup>Եւ Հրեայքն ժամ ի ժամ անցեալ զօրհանսն, բազում արտօսք պաւհոց պնդութեան ի ձայն ողորմ ողբոց, զձեռս յերկինս բարձեալ զմեծ գամենագօրն Աստուած աղաչէին, միւսանագամ այցելու լինել փրկել զնոսա յանձնարին յօրհանս: <sup>14</sup>Չէ՛ լինէր արեգական ճառագայթիցն յաշխարհ սփռեալ, և թագաւորն յարուցեալ դէտ ակն ունէր մեծամեծացն. Հասեալ ի դուռն փղապետին, աչք ցուցանել զպատրաստութիւն փղապետ, որպէս վառեալ պատրաստեալ ի դուռն Հասեալ էր. <sup>15</sup>թագաւորն շնորհակալ լինէր. զարմացեալ էր ընդ պատրաստութիւնն: Դարձեալ միւսանագամ անդրէն

զառածանէր, զինչ իրք իցեն վասն անօրէն ճեպոյն. դարձեալ զմիտս դարձուցանէր, պատուհանս ի վերայ փղապետին կապել, թէ որ ինչ Հրաման տուեալ էր, զայն ոչ վաղվաղակի ի գլուխ Հանեալ ցուցանէր: <sup>16</sup>Եւ այս ամենայն լինէր ի Հրամանն Տեառն ամենակալի, զանձնարին զօրհանսն անդութեան խորհուրդսն յապուշ դարձուցանէր: Արդ մատուցեալ փղապետն զմեծամեծս յառաջանտն ի վկայութիւն տանէր. որպէս կանխաւ փիղքն վառեալ և զօրքն պատրաստեալ, զՀրամանն արքունի Հաստատուն ի գլուխ կատարեալ ցուցանէր: <sup>17</sup>Դարձեալ յայնմ ժամանակի թագաւորն ընդ մեծաւ բարկութեամբ վասն մեծութեանց գիշոյն Աստուծոյ, զի կամէր ցրուել զխորհուրդս նորա: Որ անդէն իսկ մեծաւ բարկութեամբ սաստիկ պատուհասիւք Հայեցաւ ընդ փղապետն: Սկսաւ խօսել և ասէ. <sup>18</sup>Որ միանգամ Հարք և մարք և որդիք ի տեսնանել իսկ եկեալ իցեն, գրեացի կոր արկանել զազանացն. և զքեզ ընդ նոսա փոխանակ անմեղացոյ այդոցիկ, որ իսկզբանէ նախնեաց մինչև ի նախնիս անարատ զարդարութիւն և զՀաւատս մեզ պահեալ է Երայեցոցոց այդոցիկ: Եւ եթէ ոչ վասն դպեկատուն միանունոյ սիրոյն էր, զբաղցր արեւոյ յաշնոց Հատանի, և զքեզ նենգաւոր չարագործ ի միջոյ պակաս առնէի: <sup>19</sup>Փղապետն այսպէս յանկարծ ժամանակի յեղեռնաւոր պատուհասէն մազապուր ելանէր. և յառաջին զուարթութեան անտի գիշեալ տրտմագոյն երեսօք այր զարամբ գինքն ի միջոյ անտի ի բաց մերժէր. և բարեկամքն իւրաքանչիւր գլուխ ի վայր արկեալ զամբօխն ժողովեալ յիւրաքանչիւր պէտս Հրաման տուեալ ցրուէին: <sup>20</sup>Որդիքն Երայեցոց իբրև լուսն զթագաւորին. գերեւելին զՏէր Աստուած, զթագաւորն թագաւորաց օրհնել սկսան. առաւել իբրև զայս օգնութիւն ևս ի վերայ անձանց իրենց գտին: Եւ անդէն վաղվաղակի թագաւորն Հրաման տայր կոչնականացն յուրախութիւն դառնալ: <sup>21</sup>Կոչեաց զփղապետն դարձեալ մեծաւ պատուհասիւ, սկսաւ խօսել ընդ նմա և ասէ. Բանիցս անգամ քեզ վասն նոցա, այ թշուառ պատուէր տուեալ է, վառել կազմել պատրաստել զփիղն. գոնէ արդ առ վաղիկ պատրաստեցես յեղեռնաւոր թշուառական ազգին Հրեիցն: <sup>22</sup>Իբրև զայն լսէին բազմականքն ամենայն առաւել զարմանային ընդ յեղեղուկ միտս թագաւորին: Եւ ասեն. Տերք է այդ արքայ, ցերք ի միտս քո փորձես զմեզ. այդ երիցս անգամ Հրամայեալ է սատակել զազգոյ ժպիրճ. և դարձեալ միւսանագամ զքոյն Հրաման անդրէն եղծանես: Զիսորդ վասն այսորիկ և քաղաք ամենայն ի ժողովս իրենանց առաւել վշտացեալ են քան զայն չարագործս: <sup>23</sup>Զայսմանէ ամենայնիւ փրկակ արքայն լի եղեալ յիմարութեամբ ի վարանս մտանէր. և յայն ինչ ոչ Հայեր որ յերկնից այցելութիւն էր ի վերայ Հեբրայեցոց: Դարձեալ սաստկութեամբ երգնոյր զերդուին անկատար, ասէ. Առան իրիք յերկունայնոյ՝ զնոսա ի դժոխս յուղարկեցիցս առաջիւր կոխեալս անձնարին գազանաց. զօրաժողով լինել առ Հասարակ ի վերայ Հրեաստանի, զփայտակերտն Հրով դատել, և զկառակերտն ջուր լուսնալ. ի գերութեան վարել առ Հասարակ, զինչս և զստացուածս, և զոր ինչ կայ ի նմա: Եւ զայն պահեստ ի մէջ զտաճարն նոցա Հրձիգ առնել, և զնա տուն զոհից զամենայն աւուրս ժամանակաց կացուցանել: <sup>24</sup>Յայնմ ժամանակի Հաստատութեամբ բանս լուեալ կոչնականքն, և բարեկամք տոհմային սիրելիք, Հաստատութեամբ զբանս լուեալ զուարճացեալ գնային. Հրաման տային զօրացն յամուր վայրի արգելեալս, շուրջ գիշերապահս և յարամապահս կացուցանել: <sup>25</sup>Իսկ փղապետն յանձնարին միտութիւն զգազանսն վառեալ պատրաստէր. ինգեալ գինուով կնդրակխառն յաւել զպատրաստութիւնն

աչք ցուցանէր զպատմ:

16 Ոճանձ. Ի մեծամեծ յառաջանին ի վկայութիւն ածէր: 17 Ոճանձ. Զի կամէր ցրել զխոր: 18 Ոճանձ. Կամ որդիք... գրեցի կորուսանել գազմ... փոխանակ մեղացոյ այդոցիկ... և զՀաւատ պահեալ է առ մեզ Հեբր: 19 Ոճանձ. Մազապուր ինքն: Դարձեալ ի գլուարթութեան անտի գիշեալ տրտմագոյն երեսօք այր ընդ արամբ: Ուր օրինակ մի. այլ զարամբ գինքն: 21 Ոճանձ. Սկսաւ խօսել ընդ նա... այ թշուառական, պատուիրեալ է վառել կազմ... ազգէն Հրեից: 22 Ոճանձ. Արդ երիցս անգամ... զազգն զժպիրճ... զքոյն Հրամանս անդրէն: 23 Ոճանձ. Յայսմանէ ամենայնիւ... լի եղև յիմարութեամբ... զօրաժողով լինել Հասանել վաղվաղակի ի վերայ Հրեաստանի առ Հասարակ զփայտակերտն Հուր դա՛... և ի գերութեան վա՛... և որ ինչ կայ ի նմա: Բօքնակն. Զամենայն աւուր ժամանակաց:

4 Ի լուսն. Որ անդէն մօտաշուտ զօտիւք. Համաձայն օճանձ ի քնառ: 6 Ոճանձ. Եւ գիշերոյ վիճակեալ յերկնաւոր... ելանէր պարգև մի մասն քն: Ոճանձ. Թանձր և խորիւրդն և: 7 Ոճանձ. Զժամակալ զմաւաբէր զօր: 8 Ոճանձ. Եւ անդրէն բազմեալ: 9 Ոճանձ. Յերկարագոյն նուագքն... կոչեցեալ զփղապետն... և զայս օր կեցեալ գտանին: Ուր Ոճանձ. և այսօր կէ: 10 Ոճանձ. Եւ ասէր. Երթ դու... զվաղուի օրն պատրաստ: 11 Ոճանձ. Իբրև զայս ասէր... ուրախութեամբ իբրև ընդ մի բե՛... իւրաքանչիւր ի միմեանց բա՛: 12 Ոճանձ. Այն ինչ Հաւ խօսէր... ածեալ պատրաստեալ... ի մեծ սրաւի... իսկ որ ի քաղաքին զօրքն էին, առ Հասարակ եկեալ Հեղեալ: 14 Ոճանձ. Յաշխարհ սփռել... փղապետն,

վառեր զդիագրին գազանան առ վաղի անդր, անթիւ գէշ անկեալ Հասեալ յասպարիսի անդ: Արդ՝ եկն եմուտ 'ի սրահ անդր, ստիպել տագնապաւ զթագաւորն 'ի կոտորումն կապեալ ժողովրդեան: <sup>26</sup> Յայնմ ժամանակի ա- մենայն զօրքն անհնարին գազանօքն դիմեալ գայր 'ի դուրս թագաւորն, 'ի մտի եղեալ անգութ աչօք, անողորմ սրտիւ, ինքնին տեսանել զվշտագին սատակումն թշուառ- կան գնդին: <sup>27</sup> Իբրեւ եկին Հասին փղօքն պատրաստելով, և զօրք վառելով 'ի դուռն քաղաքին, անդ լինէր Հրե- իցն թնդին զօրացն, փայլին զիսուն. փոշին որ ելանէր դիզանէր յամպս Հասանէր. ամբոխն աղաղակէին զնոքօք պատեալ, զմիտսն յապոշ դարձուցանէր. և զայս յետին կատարած Համարեցան 'ի վերայ թշուառութեան կարծեացն: Յողորմ գութ խանդաղատեալ Հարք և մարք, ուստեղ և դստերք, քորք և եղբարք, տոհմային բարեկամք սիրելիք, զմիմեանց պարանոցօք անկեալ փարեալ պատեալ Համբուրէին: <sup>28</sup> Եւ կէս զմատաղածին մանկունս 'ի գիրկս առեալ յետին զայն ծած ստին 'ի բերան եղեալ տղայոցն Համարէին: Եւ մինչդեռ յայնմ յաղէտս տարախուսի և 'ի շտապ տագնապի երիթամածեալ կային, յիշեցին զառաջին օգնականութիւնն որ եղև յերկնից. առՀասարակ միաբան 'ի միմեանց մեկնէին, և 'ի տղայ մանկանցն բերա- նոյ զատինսն 'ի բաց կորզէին. և առ Հասարակ անկեալ առաջի մեծութեանցն աստուածութեանն թաւալէին: Ձայն բարձեալ մեծաւ բարբառով 'ի գոշին լալոյ, զամենազօրն զամենակալն աղաչէին, 'ի գութ դառնալ մեծաւ ողորմու- թեամբ. փրկել զՀատեալս 'ի յուսոյ, զՀասեալ մերձեցեալսն 'ի դրունս դժոխոց:

6 եղիագարոս ոմն անուն այր երեւելի 'ի գնդէ քահանա- յիցն, յեցեալ 'ի ծերութիւն, զարդարեալ լուսաւորեալ ա- մենայն քաղովթեամբ և արդարութեամբ 'ի մանկութենէ, Հագիւ ինչ ծերս քանի մի որ գիրկն էին Հանդարտե- ցուցանէր, և առ ինքն յարեալ 'ի սուրբն Աստուած ա- ղօթն մատուցանէր, և ասէր այսպէս. <sup>1</sup> Թագաւոր մեծա- զօր, բարձրեալ ամենակալ Աստուած. որ զամենայն վարես և ուղղես 'ի գթութիւն ողորմութեանց քոց. Հայեանց 'ի վե- րայ Աբրահամեան զաւակիս, 'ի սրբոյ Սահակայ՝ յորդիս Յակոբայ, 'ի բաժին ժառանգութեան քոյ՝ 'ի ժողովրդօք օ- տար յօտար երկրի 'ի կորուստ մատնեալ: <sup>2</sup> Իու այն Աստ- ուած ես, որ զգիարաւոն բազմացեալ կառօք և երկվա- րօք և զօրօքն եգիպտացոց, զՀայարտացեալ բարձրացեալ մեծաբանեալ ամբարտաւան զօրօքն Հանդերձ՝ ծովամացս 'ի կորուստ յուղարկեալս ընկղմեցեր: <sup>3</sup> Իու որ զանթիւ զօրսն պերճացեալ պարծեցեալս Սանատրուկ արքայի Ա- տորեստանեայց սատակեցեր, որ 'ի մի սայր սուսերի, և 'ի մի տեգ նիզակաց առեալ Հաւաքէր ամփոփել զերկիրն ամենայն Հրեաստանի. Հպարտացաւ ևս Հասանել ծանր բարբառով՝ յանդուգն սաստկութեամբ մեծան նախատա- նօք 'ի վերայ քաղաքին սրբոյ: Իու Տէր Հարեր բեկեր կործանեցեր, յայտ յանդիմանութեամբ ցուցեր զգօրութիւն բազկի քոյ ամենայն Հեթանոսաց: <sup>4</sup> Իու և որ յերկրին Բա- բելացոց երեք մանկունքն ինքնակամ զանձինս 'ի Հոյն մատնեցին՝ զի մի երկիր պագցեն մնտի պաշտամանց, փրկեցեր, զի և Հերոյ վարսից նոցա ոչ մեղանէր Հոյն. ճարակ ետուր Հոյն զօրութեանց զթշամիմն: <sup>5</sup> Իու և որ 'ի նախանձ նենգութեան 'ի գութ արկեալ զԴանիէլ 'ի բե- րան անհնարին գազանացն, 'ի լոյս ածեր անարատ պահ-

եալ: <sup>6</sup> Իու և որ զՀերն անդնդոց. որ տեսեր զի մաշէր 'ի պորտ ձկանն, անարատ ածեալ յանդիման ընտանեաց իւրոց կացոցանէր: <sup>7</sup> Իու Հայր և արդ ամբարտաւա- նատեաց, բարեսէր, ողորմած, ապաւն ամենայնի, արագ երեւանց 'ի վերայ ազգիս Իսրայէլացոց, որ 'ի ձեռս պղծոց անօրինաց Հեթանոսաց անկեալ չարաչար կան 'ի պա- տուհասի: <sup>8</sup> Ապա եթէ ըստ ամպարշտութեան կեսալքս մեր 'ի վախճան մահու այսո՛ւ սաստիպ Հասեալ իցեն. 'ի ձե- ոաց թշնամեացս միայն փրկեն զմեզ. և որով կամիցիս սաստիկ պատիժ պատենասիպ դատեսցիր զմեզ. զի մի՛ ընդունայնամիտ զրախորհուրդ Հեթանոք պարծեցցին ա- ռաջի մնտեաց իւրեանց 'ի վերայ մերոյ կորստեան, և ասիցեն թէ՛ եւ ոչ Աստուածս իւրեանց փրկեաց զնոսս 'ի ձեռաց մերոց: <sup>9</sup> Այլ դու որ զամենայն զօրութիւնս՝ և զիշխանութիւնս և զպետութեանս յաւիտենից 'ի ձեռս քո յանիս, անուշակ անմահ ողորմած Աստուած՝ ողորմեանց զմա՛ 'ի մեզ, որ այսչափ անօրեն թշնամանօք զանկարգ զանիմաստ պատուհաս մահու յանձինս կրեալ 'ի կենաց 'ի մահ՝ զօրէն չարագործաց յուղարկիմք: <sup>10</sup> Հաշեցէ մաշեցէ զՀեթանոսս զօրութիւն յաղթութեան քոյ. զի գոյ զօրու- թիւն փրկութեանս պատուի քում 'ի վերայ փրկութեան Յակովբեան տոհմիս: <sup>11</sup> Անկեալ աղաղակէին աւասիկ ամե- նայն աղածի բրամ՝ երամ բազմութիւն տղայոց. և նոցոնց Հարք և մարք արտասուօք, զի ողորմութիւն քո յայտնի լիցի ամենայն Հեթանոսաց, եթէ դու Տէր մեր ընդ մեզ ես, և ոչ դարձուցեր զերեսս քո 'ի մեջ. այլ ողակս յա- ռանջ ինչ խոստացար՝ թէ և յերկրի թշնամեաց նոցա զնո- սա՛ 'ի ձեռաց ոչ թողից. արդ զոյն բան Հրամանի քոյ կատարեսցիր Տէր: <sup>12</sup> Այն ինչ լինէր եղիագարու զաղօթնս առ Աստուած մատուցանել. և թագաւորն գազանօքն և զօրօքն Հանդերձ՝ 'ի տեղի Հանդիսի յասպարէս անդր մե- ծան բարկութեամբ Հասանէր: Չաչս 'ի վեր բարձին որդիք երբայեցուցն, իբրեւ զայն տեսին՝ 'ի ձայն մեծ գոչման յեր- կինս զաղաղակ բարձին: Յայն ձայն գոչման առ Հասա- րակ յերկր և Հովիտք անդրէն կրկնեալ բարբառով ընդ- դեմ Հնչեցին. անհնարին խռովութիւն յերկոցունց աղաղ- կէ գոչմանս 'ի վերայ զօրացն Հասանէր: <sup>13</sup> Յայնմ ժամա- նակի Բարձրեայն փառօք մեծապատիւ ամենակալ ճշմա- րիտն Աստուած երեւցոյց զերեսս իւր. բաց նա զգորունս երկնից. ուստի եկին իջին երկու ահեղ փառաւորեալք ան- երեւոյթ Հրեշտալք. զի ոչ ումեք ոչ երեւէին բայց միայն Հրեիցն: <sup>14</sup> Եւ Հարան 'ի դիմի թշնամեացն, և լցին զգօրսն խռովութեամբ, և լի արարին ահիւ և դողութեամբ. և առ Հասարակ զամենեսեան անշարժ կապեալ պատեալ պա- շարեալ պահէին: Եւ թագաւորին իսկ գլխովին՝ սոսկացեալ դողացեալ քստմեալ լինէին ոսկերք և մարմինքն. սաստն խռովութեան գազանութեանն և սրտմտութիւն բարկու- թեանն անդէն յապոշ միտս եղծանէին: Եւ գազանքն ան- դէն յետս 'ի վերայ վառեալ զօրացն յարձակէին, և զբա- զումս 'ի նոցանէ առաթուր Հարեալ անդէն առ ոտս իւր- եանց սատակէին: <sup>15</sup> Ի նմին տեղոյ վաղվաղակի թագա- ւորին բարկութիւնս 'ի գութ յարտասուս վասն առաջին պիղծութեան յամառութեան խստութեանն արկանէր. զի իբրեւ լուսւ գոգչին բարբառոյն, և զմտաւ ած զկորուստն բազմաց, զայրուածն Հարան յարտասուս: Խօսել սկսաւ ընդ բարեկամսն լի բարկութեամբ և ասէ. <sup>16</sup> Նսցեք զանցեք ապաքէն, բռնացարոյք, թագաւորել կամիք. և զիս իսկ 'ի վերայ ամենայն երախտեաց, 'ի մտաց խորհրդոց՝ 'ի տէրութենէ առ Հասարակ մերժել կամիք. գողացարոյք ա- ւաղիկ զմիտս իմ՝ խորհրդականքդ առաքելիք. և զինչ ոչ է օգուտ տէրութեան մերում, զայն առնել տալ մեղքնա- յիւք: <sup>17</sup> Եւ որ զՀզօր զաշտարակդ Հաւատարիմ սասանէ, զաւանդապահդ ուխտից մերոց: Ի՞նչ է որ զսոսա յիւրա- քանցիւր տեղեաց բնակութենէ իբրեւ զգազանս չարագործս յայս տեղի կապեալս կուտեալս պաշարեալս պահէ: Ի՞նչ որ զսոսա որ իսկզբանէ ընդ մեզ միաբանութեամբ և ար-

25 Ոճանձ. Յանհնարին մղորութիւն զգա՛... զահեղ պատրաս- տութիւն... անթիւ զօրաց գէշ անկեալ... 'ի կատարումն կապ- եալ ժողովրդեանս: 26 Ոճանձ. Ամենայն զօրօքն անհնա՛... գայր 'ի ներքս թագաւորն... թշուառական ազգին: 27 Ոճանձ. Ամբոխ աղաղակին զնոքօք պա՛... և զայն յետին կատա՛: 28 Ոճանձ. Առ- եալ զյետին զանծած ստին... և շտապ տագնապի եր 'ի թաւ մանեալ կային... մանկանց բերանոցն... զՀասեալ մերձեցալսն 'ի դրունս: 6.1 Ոճանձ. 'Ի մանկութենէ իւրմէ. Հագիւ ինչ զծերսն և զամենեսին որ գիրկն... մատուցանէր. և յառաջ մատուցեալ ա- սէր այսպէս: Ուր օրինակ մի. Ջծերսն քան զամենեսին 'ի մի որ գիրկն: 2 Ոճանձ. 'Ի յորդիս Յակոբայ, 'ի բաժին սրբութեան քո... յօտար երկիր 'ի կորուստ մատնել: 3 Ոճանձ. Ամբարտաւան- եալ զօրօքն Հանդերձ ծովամացս 'ի կո՛: 4 Ոճանձ. Սանատրուկ արքային Ստորես՛... աւագեալ ամփոփեալ զերկիրն... 'ի վերայ քաղաքին սրբութեանց: 'Ի լոսն. 'ի վերայ Սանատրուկ, նշանա- կէ՛ Սենեքերիմ: Ուր օրինակ մի. Սանատրուկ Սենեքերիմ արքա- յի: Ոճանձ յաւելոն. Իու Տէր ամենակալ Հարեր: 5 Ոճանձ. Մնտուց պաշտամանց... ոչ մեղանչեաց Հոյն:

6 Ոճանձ. ՋԴանիէլ 'ի բերանոյ անհնարին գա՛: 7 Բապոմի. Իու և Հերն անդնդոց: 8 Բօքնակին. Արագ երեւեաց 'ի վե- րայ ազգիս: 9 Ոճանձ. Այս սաստիւ... 'ի ձեռաց միայն 'ի թշնամե- աց... և ասացեն եթէ ոչ Աստուածս իւր՝: 10 Ոճանձ. Յանձինս կալեալ 'ի կէ՛: 11 Ոճանձ. 'Ի պատուի քում 'ի վերայ... տոհ- մին: 12 Լոյս. Անկեալ աղաչեն աւասիկ: 13 Բօքնակին պալատէր. Եւ Հովիտք անդրէն կրկնեալ: 14 Ոճանձ. Զի ոչ ումեք երեւին: 15 Ոճանձ. Սաստն խստութեան գազանութեանն... և գազանքն անդ- րէն յետս: 16 Բօքնակին պալատէր. Վաղվաղակի թագաւորն՝ բարկութիւնս: 17 Ոճանձ. 'Ի մտաց 'ի խորհրդոց:



դարձվեալ քան զամենայն ազգս և ազնիս 'ի մէջ բազում պատերազմաց և խտովութեան ժամանակի, Հաւանութիւն արդարութեան պաշտել, այսպիսի անօրէն չարաշար տանջանք ածեալ կապեալ պատեալ պաշարեալ պաշտել: <sup>19</sup>Լուծէք արձակեցէք զանօրէն կապանսդ, յիւրաքանչիւր տեղիս խաղաղութեամբ յուղարկեցէք, զառաջին զեղեալ լկուծիւնսն 'ի գրգռութիւնս ողորանաց. միսիթարեցէք զորդիսդ ամենակալի՝ Աստուծոյ երկնատրի կենդանոյ, որ 'ի սկզբանն նախնեաց մինչև ցայսօր անարգել տերութիւն և Հաստատուն իրաւունք՝ տուեալ էն մեզ: Եւ թագաւորն յայնմ օրինակի զբանս իւր մերկանայր: <sup>20</sup>Իսկ Հերայեցիքն վաղվաղակի յական թօթափել, լուծեալ 'ի կապանաց անտի, զամենակալ փրկիչ զսուրբն Աստուած իրեանց օրհնէին. այն ինչ մազապուր 'ի դրաց մաշտանէ Հաւատալի զերծեալ: <sup>21</sup>Իբրև զայն դիւրութիւն դիւրեր Հերայեցոց թագաւորն ինքն 'ի ներքս 'ի քաղաքն դառնայր, կոչէ Հրամայել զմտից դպիրն և ասէ. Հասա, վաղվաղակի գինի և նաշիւ, և որ զինչ պիտի յուրախութեան Հանդերձ Հրէիցն մատուցանել զեւթն օր: Զի Հրամայեցաւ նոցա 'ի նմին տեղւոյ ուր Համարեցան զեղեռնաւոր սատակումն անձանց իւրեանց կատարել անդէն զայն եւթն օր փրկութեան ուրախութեամբ անցուցանէին: <sup>22</sup>Յայնմ ժամանակի՝ որ յառաջ մատնցոյց նախատանք եկեալ Հասեալ 'ի մահ, մանաւանդ թէ մտեալ իսկ էին ընդ դրոնս դժոխոց. փոխանակ դառն այնր օրաՀասին ինճոյս ուրախութեան կացուցեալ 'ի փրկութեան տեղւոյն, ուր սատակմանն և վճին ակն ունէին: Բազմակիս բազմակիս բաշխեալ լի ուրախութեամբ յիւրաքանչիւր կողմանս բաժանէին: <sup>23</sup>Եւ փոխանակ արտաստալից ողորցն, Երգս առեալ 'ի ձայն օրհնութեան Հայրենի բարբառովն զնշանագործ փրկիչն զԱստուած օրհնէին: Զլալիւն և զՀեծեծութիւն 'ի բաց մերժեցին. պար առեալ ուրախութեան խաղաղութեան ցնծութեան նշան կանգնէին: <sup>24</sup>Սոյն օրինակ և թագաւորն վասն նոցա 'ի մեծի տաճարին ժամ տուեալ ուրախութեամբ բազմաւ զկոչնականսն Հրամայել 'ի ներքս կոչել, անպակաս բերանով յերկինս Հայեցեալ, բազմապատիկ 'ի վերայ յանկարծակի սքանչելի փրկութեան ժողովրդեանն զԱստուած 'ի վեր օրհնէին: Եւ որ յառաջ 'ի սատակումն բազմապաշտ Հաւակերի զժողովուրդն նուիրէին ինդութեամբ, յոգւոց ելանէին ամօթ և վնաս յանձին կալեալ. և զհրաշնչ բարկութիւնս իւրեանց շիջուցեալ, ցնծութեամբ զուրախութիւն զուարթացուցանէին: <sup>25</sup>Իսկ Հրէայքն որպէս ասացաք յառաջագոյն՝ պարս ուրախութեան կազմեալ զեւթնօրեայ ժամանակի զուարթութեամբ ցնծութեամբ օրհնէին զԱստուած: 'Ի Հաւասար միաբանութեան <sup>26</sup>օրէնս դնէին յամենայն տեղիս բնակութեան իւրեանց՝ ածել զաւուրսն զայն ուրախութեան. ոչ վասն Հպարտութեան, և ոչ վասն որկորստութեան, այլ վասն գոհութեան և փրկութեան զոր արար ընդ նոսա Աստուած: <sup>27</sup>Կարգեցին խառնել զաւուրսն զայնս 'ի տօնս տարեկանաց իւրեանց. և ապա ինդրեցին 'ի թագաւորէ անտի արձակել զիւրեանս յիւրաքանչիւր տեղիս: Յաշխարհահամար խառնէին 'ի Հինգերորդ քսաներորդ Պաքոնայ, մինչև 'ի չորրորդն Եպիփայ՝ ատուրս քառասուն: <sup>28</sup>Իարձեալ Հրաման ևս արարին 'ի տեղւոյն առնել զէլս և զծախս 'ի Հինգերորդէ անտի Եպիփայ մինչև յօր երրորդ ամսոյ ատուրս, յորում մեծապէս փառաւորեցոյց Աստուած զողորմութիւն իւր, և փրկեաց զնոսա անարատս առ Հասարակ. և այնպէս ուրախ լինէին 'ի Հրամանէ թագաւորին: <sup>29</sup>Զի Հրամայեալ էր տալ զամենայն Հանդերձանս զու-

րախութեան, մինչև յօրն չորեքտասաներորդ, յորում գտին զվճիռ արձակելոյն իւրեանց: Յանձն առ թագաւորն. Հրաման տու տալ Հրովարտակս 'ի քաղաքս քաղաքս՝ առ զօրավար զօրավար օրինակ զայն: <sup>7</sup> Արքայ Փիղովպատովր Պտղոմէոս՝ առ զօրավարս և 'ի առ ամենայն իշխանս՝ և պետս, որ 'ի վերայ իրաց արքունի են ողջոյն. դուք խրախ լիջիք, զի ողջ եմք մեք որդւովք և եղբարք, և ամենայն զօրօք Հանդերձ, որպէս և աջողեաց Աստուած զիս մեր, որպէս մեր իսկ միտք ինդրէին: <sup>2</sup>Արդ ոմանք 'ի ներքին բարեկամաց աստի մերոց ըստ իւրեանց չարաբարութեան կանխեալ մերձենային չարախօս լինել գրգռէին զմիտս մեր, մինչև ածին 'ի Հաւանութիւն՝ տալ Հրաման ժողովել զամենայն Հրէայ ազգ՝ որ ընդ մերով իշխանութեամբ, խոնել 'ի մի՝ վայր կոտորել 'ի նորանշան տեսիլ տանջանաց: <sup>3</sup>Եւ ամենէին թոյլ ոչ ետուն պատճառս եղեալ զոխութիւն որ ունէին ընդ ամենայն Հեթանոսս, մինչև ածին ածին ժողովեցին. զորս և կապեալս ևս ածին, բազում լկութեամբ և չարաշարանք իբրև զանաշխարհիկս, մանաւանդ թէ իբրև զչարագործս. առանց ամենայն Հարցափորձի քննութեան. յօժարեցին կոտորել զնոսա միանգամայն: Քան զիսուծ և զդուստ վայրենագոյն և զգաճեալ էր զիւրեամբ զգազանութիւնս: <sup>4</sup>Այլ մեք որպէս սովոր եմք զսոսա խստագոյնս պատուհասեցաք. այլ որպէս և մարդասիրութիւն ունիմք ընդ մարդիկ, Հազիւ մինչ նոցա զգոհին չսորհեցաք, և մեք զԱստուած երկնաւոր ծանեաք, զի ճշմարտութեամբ այցելու եղև Հրէիցն, որպէս Հայր որդւոց լինիցի: <sup>5</sup>Եւ դարձեալ զսոցա սեր և զմիամտութիւն, որպէս զի Հաստատուն ունէին ընդ մեզ 'ի նախնեացն մինչև 'ի նախնիս. խորհեցաք Հրաման տուաք արձակել զդոսա. և թողաք դոցա զամենայն փնաս զոր եղին 'ի վերայ: Եւ զայն ևս Հրաման տուաք, զի զամենեցուն զդոցա՝ զոյր ինչ ուրուք և առեալ իցէ յիւրաքանչիւր տէր դարձուցանել, զի ոք 'ի նոցանէ ամենէին մի՝ զրկեցի. և մի՝ ոք իշխեցէ նախատել զնոսա վասն իրացդ եղեցոք: <sup>6</sup>Զի զայն գիտաւջիք. եթէ ինչ զդոսա խորամանկել կամ տրտմեցուցանել յօժարեցուք, ոչ առ մարդ մեղանշեմք, այլ առ այն՝ որ ամենայն զօրութեանց և բարձրութեանց տիրէ Աստուած. և ոչ եթէ 'ի մարդոյ միայն Հատուցումն գտանէ այնպիսին, այլ անվրէպ ամենայն իրօք 'ի Բարձրելոյն գտանէ: Եւ դուք ողջ լիջիք: <sup>7</sup>Իբրև առին զհրովարտակն զայն՝ ոչ եթէ փութացուցանել վաղվաղակի, այլ մտեալ առ թագաւորն անդր՝ աղօթմ մատուցանել և ասել. Յազգէ աստի Հրէից՝ որ զսուրբն Աստուած ինքնականս ուրացան. և անցին ըստ օրէնսն Աստուծոյ, Հրամայել տալ 'ի ձեռս նոցա, ըստ արժանի օրինացն ածել զպատուհաս՝ 'ի վերայ նոցա: <sup>8</sup>Իսկէն ևս 'ի վերայ և ասէին. Եթէ մարդք որ վասն պորտոցն աղետի և որկորոյն չարութեան յօժարեցին անցին ըստ օրէնս նախնեացն, երբէք նոքա յիրս արքունի արդարանալ միամտութեամբ ոչ կարեն: <sup>9</sup>Իրաւունս Համարեցաւ թագաւորն, և ետ նոցա իշխանութիւն՝ զի սատակեցն զյանցաւորս օրինացն Աստուծոյ, ընդ ամենայն տեղիս տերութեան թագաւորին ուր և գտցեն՝ ամենայն Համարձակութեամբ. և ոք ընդդէմ մի՝ դարձցի՝ մի՝ իւրք սաստիւք արքունի: <sup>10</sup>Յայնմ ժամանակի գոհացան օրհնեցին՝ որպէս օրհնէ էին քահանայիցն, և ամենայն ժողովուրդքն. և զլուս բանից բարբառոյն և վախճան եղին զպլշուփա: Ինքեանց ցնծութեամբ և ուրախութեամբ պազին երկիր, և 'ի թագաւորէ անտի գնացին: <sup>10</sup>Իբրև անկան յուղի.

29 Ոմանք. Զի Հրամայեալ տալ զամենայն զհանդերձն ուրա՛: 7.1 Ոմանք յաւելան. Պտղոմէոս՝ 'ի կողմանս. կամ՝ 'ի կողմանց Եփիպայոց-ոց առ զօրավարս... որ 'ի վերայ ամենայն իրաց արքունի... զի և մեք ողջ եմք որ՝... որպէս զի ուղղեաց Աստուած զիս մեր: 2 Ոմանք. Իրեանց չարաբարութեան: Ոմանք. Ընդ մերով իշխանութեամբ իցեն, խառնել 'ի մի՝ վայր, կատարել 'ի նորատեսիլ տանջանաց: 3 Ոմանք. Որ ունին ընդ ամենայն Հէ՛... քան զիսուծս և զդուստս: 4 Ոմանք. Զսոսա խստագոյնս պա՛... ունիմք ընդ ամենայն մարդիկ... զորդին չսորհեաք: 5 Ոմանք. Եւ դարձեալ նորա զսեր և զմիամտութիւն, որպէս զի Հաստատուն ունելով մեզ 'ի նախնեաց մերոց մինչև թողաք դոցա զամենայն... և զայն ևս Հրաման տուաք, զի ամենեցուն դոցա զոր ինչ և ուրուք առեալ իցէ: 7 Ոմանք. Ոչ եթէ փութացան ելանել վաղվաղակի, այլ մատենա առ թագաւորն... ըստ արժանի գործոյն ածել զպատու՛... որ վասն պորտոյն և որկորոյն չարութեան յօժարեցին անցանել ըստ օրէնս նախնեացն. երբէք նորա յիրս ար՛: 9 Ոմանք. Որպէս օրէն էր քահանայիցն... և զլուս բանից բարբառոյն եղին զպլշուփա:

18 Ոմանք. Ո՛վ է որ... իբրև զգազանս ինչ չարա՛... ո՛վ է որ զսոսա իսկզբանէ... 'ի ժամանակի Հաւանութեան զարդարութիւն պարհեալ... պատեալ պարշարեալ պաշտել: 19 Ոմանք. Որ 'ի սկզբանէ նախնեաց մինչև... յայն օրինակ զբանս: 20 Ոմանք. Սազապուրք 'ի դրանց մաշտանէ չաւատալի զերծեալ լինէին: 21 Ոմանք. Եւ որ զինչ պիտոյ իցէ. կամ՝ պիտիցի յուրախութիւն Հրէիցն... եւթն օր փրկութեամբ անցուցանել: 22 Ոմանք. Նախատանք մերձեցեալ. մանաւանդ... փոխանակ դառնաժողոր օրհասին: 23 Ոմանք. Եւ փոխանակ արտօսարալից... և զՀեծեծութիւն 'ի բաց մեր՝... նշանակ կանգնեցին: 24 Ոմանք. Վասն նոցա մեծի տաճարին... 'ի վերայ սքանչելի փրկութեան... և որ յառաջին սատակումն գազանեալ: 25 Ոմանք. 'Ի Հաւասար միաբանութեան: 26 Ոմանք. Օրէնս դնէին ընդ ամենայն տեղիս: 27 Ոմանք. Յաշխարհամար խառնէին զսոսա. և Հինգերորդ քսա՛... մինչ 'ի չորրորդն Իպիփայ: 28 Ոմանք. Զի փրկեաց զնոսա անա՛:

որ միանգամ անցեալ էին ըստ օրէնսն, և անօրինեալ պղծեալ էին յազգաստովմէ անտի, տանջանաւ ատակեղով սատակէին: Եւ յայնմ՝ ի միում աւուր անդ սպանին անէլ լին քան զարս երեք Հարիւր, և զայն օր ուրախութեամբ կատարէին. զի զպիղծ զանօրէնս զյանցաւորս օրինաց իւրեանց՝ ձերբակալ ըմբռնեալ սատակէին. քանզի ինքեանք ի գրանց մահու յԱստուծոյ ողորմութեանցն զփրկութիւն գտեալ լինէին: <sup>11</sup> Չուեցին խաղաղցին գնացին ի քաղաքէ անտի ազգի ազգի անուշութեամբ, և ի գոյնագոյն ծաղիկս պատկեալք ուրախութեամբ և ցնծութեամբ և օրէնութեամբ ի ձայն քաղցրութեան գոհանային զԱստուծոյ Հարցն նոցա, որ յաւիտենիցն է փրկիչ Իսրայէլի: <sup>12</sup> Եւ իբրեւ եկին Հասին ի քաղաքն Փողոսմեացոց որ անուանեալ կոչի վասն տեղոյն յայտնութեան՝ Վարդաբերք. քանզի իսկ անցեալ կացեալ մնային նոցա նաւթն, որովք եկեալ անդ՝ ի Հասարակաց Հաւանութենէ, երեկացին աւուրս ելին: Ուրախ լինէին, զի Հրաման տուեալ էր նոցա թագաւորին առատապէս Հանդերձս առնել ի պետոս ճանապարհին, մինչև երթիցեն յիւրաքանչիւր տեղիս: <sup>13</sup> Եւ իբրեւ Հասանէին ի տեղի, ըստ արժանի իւր պարգևացն գոհանային: Դարձեալ եղին օրէնս, և զայն աւուրս ևս խառնել ի տօն տարեկանաց իւրեանց, կատարել յուրախութիւն. նուէրս մատուցին, արձանս կանգնեցին ըստ տեղեաց ուրախութեան. խառնեցին զօրն զայն ի տօնս տարեկանաց: <sup>14</sup> Ի մի վայր ժողովեցան, աղօթմ մատուցին և գոհացան. մեկնեցան ի միմեանց ողջք և անարաւոր, ազատեալք, խրախմտեալք, զուարթացեալք, ապրեալք ընդ ծով և ընդ ցամաք և ընդ գետս՝ ի Հրամանաց Տեառն, ի Հրամանէ թագաւորին յիւրաքանչիւր տեղիս սփռեցան: <sup>15</sup> Որ յառաջ ընդ ձեռամբ թշնամոյն էին՝ ապա իշխանութեան փառք և ջրով գնային, զի ամենեկն գնոսա այնուհետև ոչ ոք կարէ խռովել: Եւ զիւրաքանչիւր ինչս և զատարարանս յաշխարհային զամենայն ժողովեցին. զի աշիւ և դողութեամբ ամենեքին որ զինչ առ ունէր կայր բերէին տային ի դուրս վասն փրկութեան մեծին Աստուծոյ: Օրէնեալ է Աստուած որ յամենայն փրկէ զԻսրայէլ յամենայն նեղութեանց և վշտաց: Նմա փառք և պատիւ և զօրութիւն, այժմ է միշտ և յաւիտենաւ յաւիտենից. ամէն:

Կարարեցաւ՝ Գիրէ Երրորդ Մակաբեցոցոց:

### ԵՐԱՆԵԼԻՍՆ ԵՊԻՓԱՆՈՒ Եպիսկոպոսի Կիպրացոյ՝ Յաղագս Երգոց Սաղմոսարանի:

Չամենայն ինչ զոր ասաց Հայրն մեր Աթմաս, զոր լուեալ էր նորա ի Հոգեկիր ծերոյն՝ բաւական Համարեցաւ պատմել փոքր ի շատեւ, և դնել ի տեղի առաջաբանի. քանզի Հոգեխառն մտօք իմացաւ որ ինչ շնորհեցաւ նմա յԱստուծոյ: Եւ ցոյց ամենեցուն որք կամիցին օգտել. զի և մեր առեալ նպաստաւորութիւն ի Հոգեխառնութենէ նորա, որպէս ոմանք ի Հոգոյն Մովսիսի, և եղիսէ յեղիայէ, աղօթիւք ձերովք և յին Հանգիցէ Հոգի շնորհացն Աթմասի մասնել ի պատմութիւն սաղմոսացս և ցուցանել զբազմադէմ և զգոհարարագիտ միտս սաղմոսաբանիս: Արդ որ ասեն թէ՛ Սաղմոս որդւոց Կորինայ, և կամ՝ Իմաստութիւն. զբանս զոր մարգարեանայր Դաւիթ որդիքն Կորինայ դասագլուխ եղեալ զյեղանակս ձայնիցն նուագէին գեղեցկապէս, զայն կոչէ Իմաստութիւն որդւոցն Կորինայ: Իսկ որ ասեն թէ՛ Սաղմոս յԱստի, և Իգիթովմ և յայլս ուրուք, և նոքա առաջնորդք դասուց պարուն, որք իւրաքանչիւր նուագարանօք և ձայնիւք առաջնորդէին, զոր Դաւիթ էր ասացեալ: Է զի և Դաւիթ ընդ նոսա երգէր. Է զի զուսեալսն ի Դաւիթայ առանց նորա երգեալ նուագէին. և Է զի Հոգի շնորհացն յերգէին նոցա Հոգեխառնել մարգարեախառն որպէս ընդ Դաւիթն ասէին և նուագէին. զոր երանելոյն Դաւիթ ի վերայ Հասեալ ի վարդապետութենէ Հոգւոյն Սրբոյ, և զանուն

ևս գրէր զնոցա. այլ Դաւիթ ինքնին իսկ էր պատմաւոր ամենայն սաղմոսարանիս, որպէս եղեմն գրողի՝ որ թացեալ և ներկեալ էր շնորհք Հոգւոյն Սրբոյ, ըստ իւրաքանչիւր դիմաց և առական երգէր և մարգարեանայր: Իսկ որ ասեն թէ՛ Հանգիստ, քանզի քնարաւ և ձայնիւ և երբեմն կաքաւելով երգէր և սաղմոսէր: Իսկ յորժամ ձայնիւ լոկ նուագէր և սաղմոսէր, և կամ առանց կաքաւելոյ քնարաւարութեամբ միայն, և կամ միով իւր յեղանակաւ, զայն կոչէ Հանգիստ: Իսկ որ ասեն, թէ՛ Սաղմոս յարձանագիր. այս է զի արձան ոչ եթէ ի վերայ գեղեզմանաց միայն արձանագիր, այլ և որք ի պատերազմունս յաղթութիւնս առնեն կանգնեն արձանս, և գրեն զամենայն պատերազմացն յաղթութիւնս, որպէս և երանելին Դաւիթ առնէր, զի որք անտեղեակք իցեն, և որք ոչ գիտիցեն զգիրս յարձանագիրս իմացեալ ծանիցեն, զայն նշանակէ այժմ Արձանագիրս ասելով երանելին Դաւիթ, զի որպէս յարձանի գեղալ մարգարեացաւ զյաղթութիւնս Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի, ի վերայ կարծեցեալ անպարտելի թշնամոյն, որպէս պատմեցաւ մեզ ամենեցուն: Եւ որ ասէ թէ՛ Սաղմոս ի կատարած վասն Տեառնաց, եմբանասուն և երկու թարգմանիցն՝ կատարած ասացին, և Ակիւղաւ և Թեոդոտոն յաղթանարութիւն ասացին. իսկ Սիմաքոս յաղթութիւն ասաց. այս է զոր ի վախճան ժամանակաց կատարեցաւ յաղթութիւնս Քրիստոսի առ թշնամին Աստուծոյ, և ամենեկն ազատեալ մինչ ի սպառ զազգս մարդկան ի բնութենէ Սատանայի, այս է ասէն ի կատարած: Իսկ վասն Տեառնացն, Տեառն գեկեղեցի կոչեաց. քանզի և Տէրն ինքնին իսկ այգի անուանեցաւ ասելով. Ես եմ այգի ճմարտի. իսկ որք Հաւատով յայգոյ յայտնանէ կթեն զմեծ խորհուրդ կազմեալ մեծաւ ուրախութեամբ ճաշակեն զյօրինեալ գինին ի կողմնս աղբերէ: Իսկ որ վասն ժառանգաւորին ասէ. որք զվերնագիրս մեկնեցին և թարգմանեցին ժառանգաւոր կոչի Բանն Աստուծոյ, այս ինքն ամոթին Որդի նորա, և միաբանեալք ընդ նմա եկեղեցի իւր կոչին ժառանգաւորք. քանզի է զուրի Քրիստոս, և անդամք նորա եկեղեցի մարդիկ որ ըստ աստուածաշնորհութեան վարեն զկենսաւ իւրեանց սրբութեամբ Հոգւոյն. զի ասացեալ է Տեառն ի սուրբ Աւետարանին. եկաք օրհնեալք Հօր իմոյ ժառանգեցէ զարքայութիւն զպարտաստեալն ձեզ իսկզբանէ աշխարհի:

Իսկ Ալեքսիա ճի սաղմոսին, ուսուցանէ օրհնել զամենեցունս Աստուած. քանզի ալեքսիա՝ եմբանասունքն գովեցէ զՏէր թարգմանեցին. իսկ Երրայեցին թէ՛ Բարի է սաղմոս, իսկ Սիմաքոս անթարգման իսկ եթող. իսկ Թեոդոտոն թէ՛ Գովեցէ. զոր և երանելին Դաւիթ զաստուածաւանդ ընթացեալ ճանապարհ. և թէ խոտորեցաւ զայթազեալ, դարձեալ միաւնագալ արտասուօք Հետեալ աստուածայնոցն օրինաց, որպէս պատմէ ի ձժժ սաղմոսին. զի արժան է մեզ ի նմանէ առնուլ տարացոյց իւրային ուրուք յարդարել ախտից դեղս. վասն զի ալեքսիա որպէս նախագոյն թարգմանեցին գովեցէ զՏէր է ըստ Ելլադացւոցն ձայնին. և արդ նշանակէ ալեքսի գովեցէ. իսկ իա՞ զՏէր կամ զէն:

Իսկ որ ասեն Երգ աստիճանաց, Թեոդոտոն Երգ ասաց ելից, իսկ Սիմաքոս և Ակիւղաւ Երգ յեւ. և յայտնի են այսուհետեւ եւք և աստիճանք զգերեալ ժողովորդեանն և զթիւնանցն բանակեալոց, զոր և մերձակալ բնակիչքն տիրեալ ընդ Հրէիցն ազատութիւն, միաբանեալ ի պատերազմն բարբարոս Հեթանոսք ժողովեալ ընդ ինքեանս ի վերայ նոցա գումարեցան, կամեցեալ անյիշատակ զնոսա: Իսկ բոլորեցունցն Աստուած իւրայնոցն օգնականեաց բաւականապէս, զոր և երանելին Դաւիթ զյուսացեալսն ի Տէր որպէս զլեւան Սիրն ոչ սասանեալ յաւիտենս, և Տէր շնորք է գոհողովրդեամբ իւրով: Իսկ բազումք ի Հրէիցն ունելով ապառնմ բարս, ընդդիմանալով աստուածային Հրամանացն որ առ Կիրոս ոչ կամէին դառնալ իսկ ազատեալսն և արձանեալսն զազգակիցն մաղթելն Հետեւել յղձայի քաղաքն Երուսաղէմ: Եւ որպէս առ Բորովմաւ ճեղքեցան ցեղքն, և մասունք տասն Յորոքովմաւ Հետեւեցին, և երկու Դաւթեան թագաւորութեանն Հնազանդեցան. այժմ ի դարձիս ի Բաբելոնէ յառաջատեսօղ Հոգւոյն ի ձժժ սաղմոսին զմիաբանութիւն և զմիաձայնութիւն սիրել և ընդ միմեանս վսեմութեամբ երգէր երանելին Դաւիթ. Ան զի բարի կամ զի վայելուչ, զի բնակին եղբարք ի միասին:

Իսկ որ անվերնագիր ասի ըստ Երրայեցոց, յանդգունք ոմանք և իրաւամարձակք, վերնագրեցին զԴաւիթն Երեմիայի և Անգէի և Չաքարիայի անուանեցին. և այն իսկ եղծումն վերնագրին քարոզէ զվերագրեցոցն զանմտութիւն. զի երեմիաս ոչ երգէ վարեցաւ ընդ գերեալսն ի Բաբելոն. այլ զոյգն ինչ ընդ յերուսաղէմ անցուցեալ աւուրս ինչ, և յանօրէն Հրէիցն բնադատեալ յեգիպտոս ճանապարհորդեալ ընդ նոսա. և չարմարի ասել Երեմիայի, թէ՛ Առ գետոյն Բաբելացոց նստեալք և լայալք. այլ նոցին իսկ գերեւոցն ուսեալք զԴաւիթայն երգեն և պատմեն

10 Ոճանձ. Եւ յայն ի միում աւուր... զփրկութիւն գտեալ էին: 11 Ոճանձ. ի ձայն քաղցրութեամբ: 12 Ոճանձ. Երակացին աւուրս ելին: 13 Ոճանձ. Երակացին աւ: 14 Ոճանձ. Խառնեցին զաւուրսն զայն ի: 15 Ոճանձ. Եւ ընդ գետս ի կամաց Տեառն, ի Հրամանէ: 16 Ոճանձ. Ոչ ոք կարէր խռովել... որ յամենայն փրկէ զԻսրայէլ յամենայն նեղութեանց և ի վշտաց: Նմա փառք և պատիւ և երկրպագութիւն. յաւիտենաւ. ամէն: Ի վախճանի՝ յօրէնակն պատկեր. Կատարեցաւ գիրք Երրորդ, և այլն. Էր Երրորդ օրինակաց առեալ լցոյցալ: